

OFFICIAL REPORT

VOLUME XXXIX No. 1

PAGES

Personnel of the Government of Madras	i
Principal Officers of the Madras Legislative Council	ii
List of Members of the Madras Legislative Council with their constituencies.	iii-v
I Questions and Answers	1-10
II Announcement <i>re</i> decision of the Business Advisory Committee.	10
III Government Bills—	
(1) The Madras Sales of Motor Spirit Taxation (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 23 of 1960).	10-13
(2) The Industrial Employment (Standing Orders) (Madras Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 14 of 1960).	13-15
(3) The Madras Preservation of Private Forests (Amendments) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 27 of 1960).	15-19
(4) The Madras Places of Public Resort (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 20 of 1960).	19-20
(5) The Madras Nurses and Midwives (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 22 of 1960).	20-21
IV Papers laid on the table of the House	21-22

©
GOVERNMENT OF MADRAS
1960

*Legislative Council Department
Madras.*

PRICE, 35 naye paise]

Page 52.—To the preamble to the notification issued in G.O. No. 3137, P.W.D., dated 19th November 1960, the following sub paragraph shall be added, namely:—

THE MADRAS ENGINEERING SERVICE.

No. 2.

(U.O. No. 1810, Food and Agriculture, dated 17th May 1961.)

(2)
Offices.

MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

EIGHTEENTH SESSION OF THE LEGISLATIVE
COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

5th to 10th September 1960.

Volume XXXIX (Nos. 1 to 6).

TABLE OF CONTENTS.

Monday, 5th September 1960.

	PAGES
Personnel of the Government of Madras	i
Principal officers of the Madras Legislative Council	ii
List of Members of the Madras Legislative Council with their constituencies	iii-v
I Questions and Answers	1-10
II Announcement <i>re</i> decision of the Business Advisory Committee.	10
III Government Bills—	
(1) The Madras Sales of Motor Spirit Taxation (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 23 of 1960)	10-13 27
(2) The Industrial Employment (Standing Orders) (Madras Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 14 of 1960)	13-15 27-28
(3) The Madras Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 27 of 1960)	15-19 28-29
(4) The Madras Places of Public Resort (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 20 of 1960)	19-20 29-33
(5) The Madras Nurses and Midwives (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 22 of 1960)	20-21 33-38
IV Papers laid on the table of the House	21-22

Tuesday, 6th September 1960.

I Questions and Answers	39-46 63-80
II Announcement <i>re</i> message from the Governor	46
III Calling attention to non-payment of salaries to teachers in (1) Manthiramurthi High School, Tirunelveli Town, and (2) Hindu High School, Arkonam	46

D
V211, 32 N60
N61-3933

IV Government Bills—

(1) The Madras Judicial Proceedings (Regulation of Reports) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 12 of 1960)	47-51 63-66
(2) The Indian Penal Code and the Code of Criminal Procedure (Madras Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 7 of 1960)	51-54 66-69
(3) The Madras (Transferred Territory) (Extension of Laws) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 17 of 1960)	54-55 69-79
(4) The Madras Panchayat Union Councils (Special Provisions for First Constitution) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 19 of 1960)	56-62 80

V Papers laid on the table of the House	62
---	----

Wednesday, 7th September 1960.

I Questions and Answers	81-93 132-134
II Announcement re—	
(1) Message from the Governor	98
(2) Message from the Assembly	98
III Government Bill—The Madras Appropriation (No: 3) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 33 of 1960)	93-97
IV Government Motion—Draft Outline of the Third Five-Year Plan	97-130
V Papers laid on the table of the House	130-131

Thursday, 8th September 1960.

I Questions and Answers	135-146
II Announcement re message from the Assembly re association of five Members with the Committee on Estimates of the Legislative Assembly for 1960-61	146
III Government Motions—	
(1) Approval of the Report of Committee of Privileges re the definition of the term 'Precincts of the House' (Council)	146-147
(2) Draft Outline of the Third Five-Year Plan—cont	147-158
IV Papers laid on the table of the House	158

Friday, 9th September 1960.

I Questions and Answers	159-168 219
II Announcement re decision of the Business Advisory Committee.	168
III Calling attention to pollution of water sources within Avadi Panchayat in Chingleput district	168-169

IV Government Motions—

(1) Association of five members with the Committee on Estimates of the Legislative Assembly	170
(2) Draft Outline of the Third Five-Year Plan—cont.	170-218

Saturday, 10th September 1960.

I Questions and Answers	221-232
II Announcement re message from the Assembly	232
III Calling attention to the sudden and steep fall in the price of potatoes grown in the Nilgiris district	233
IV Government Motions—	
(1) Motion under rule 23 (1) of the Madras Council Rules re transaction of Government business on a non-official day	234
(2) Draft Outline of the Third Five-Year Plan—cont.	234-256
(3) Motion under rule 21 (3) of the Madras Council Rules re change in the order of business	257

V Government Bills—

(1) The Madras Public Premises (Eviction of Unauthorized Occupants) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 24 of 1960)	257-264 274-278
(2) The Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 25 of 1960)	265-273 278-288

VI Papers laid on the table of the House	273
Index	285-302

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF MADRAS

GOVERNOR OF MADRAS.

SRI BISNURAM MEDHI.

MEMBERS OF THE COUNCIL OF MINISTERS.

- 1 THE HON. SRI K. KAMARAJ, *Chief Minister in charge of Public, Planning and Community Development (including Local Development Works, Women's Welfare, Community Projects and Rural Welfare).*
- 2 THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM, *Minister in charge of Home including Courts and Prisons and Prohibition, Food and Agriculture (including Khadi and Village Industries and Hindu Religious Endowments), Railways, Posts and Telegraphs and Civil Aviation.*
- 3 THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM, *Minister in charge of Finance, Education, Information and Law (including Legislature and Engineering Colleges).*
- 4 THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU, *Minister in charge of Revenue and Public Health.*
- 5 THE HON. SRI R. VENKATARAMAN, *Minister in charge of Industries, Labour and Co-operation (including Housing, Commercial Taxes and Nationalized Transport) (Leader of the House).*
- 6 THE HON. SRI P. KAKKAN, *Minister in charge of Public Works (excluding Electricity) and Harijan Welfare.*
- 7 THE HON. SRI V. RAMAIAH, *Minister in charge of Electricity, Transport (including Registration, Accommodation Control, Stationery and Printing and Government Press).*
- 8 THE HON. SRIMATHI LOURDHAMMAL SIMON, *Minister in charge of Local Administration and Fisheries.*

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

PRINCIPAL OFFICERS.

Chairman.

THE HON. DR. P. V. CHERIAN.

Deputy Chairman.

SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER.

Panel of Vice-Chairmen.

- 1 SRI G. R. DAMODARAN.
- 2 DR. A. CHIDAMBARANATHAN.
- 3 VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN.
- 4 SRIMATHI MARY C. CLUBWALA JADHAV.

Secretary to the Council.

SRI C. D. NATARAJAN, M.A., B.L.

LIST OF MEMBERS OF THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL WITH THEIR CONSTITUENCIES.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
1 Abdul Hameed Khan ..	State Legislative Assembly.
2 Adityan, S. T., B.A., B.L. ..	Madurai-cum-Ramanathapuram-cum-Tirunelveli-cum-Kanyakumari Local Authorities.
3 Annamalai Pillai, N. ..	State Legislative Assembly.
4 Arunaachalam, A. J. ..	Do.
5 Arunaachalam, T. S. ..	Do.
6 Balasubramanya Ayyar, K., B.A., B.L.	Madras Graduates.
7 Balasundaram, V. S., B.A., L.T.,	State Legislative Assembly.
8 Cherian, Dr. P. V., M.B.B.S., D.L.O., F.R.F.P.S. (Glas.), F.R.O.S. (Edin.), (Chairman).	Madras Graduates.
9 Chidambaram Mudaliar, A. ..	Madurai-cum-Ramanathapuram-cum-Tirunelveli Local Authorities.
10 Chidambaram Pillai, I. A. M.A.	Madurai-cum-Ramanathapuram-cum-Tirunelveli-cum-Kanyakumari Local Authorities.
11 Chidambaranathan, Dr. A. M.A. Phd.	Madras Teachers.
12 Clubwala Jadhav, Mary C. ..	NOMINATED.
13 Damodaran, G.R. B.Sc. (Elec.) B.Sc. (Mech.), (Durnam) M.I.E.E. (Lond.), M.I.E.	Madras Teachers.
14 Desikar, K. M.	South Arcot-cum-Tanjore-cum-Tiruchirappalli Local Authorities.
15 Devaraja Mudaliar, T. V. ..	Madras-cum-Chingleput-cum-North Arcot Local Authorities.
16 Durairaj, T.	South Arcot-cum-Tanjore-cum-Tiruchirappalli Local Authorities.
17 Ethirajalu, M.	State Legislative Assembly.
18 Gajapathy Nayagar, A., B.A., B.L.	Do.
19 Joghee Gowder, T. ..	Salem-cum-Coimbatore-cum-Nilgiris Local Authorities.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
20 Jothi Vencatachellum ..	NOMINATED.
21 Kamalakannan, K. ..	Madras-cum-Chingleput-cum-North Arcot Local Authorities.
22 Karayalar, L. S., B.A., B.L., ..	State Legislative Assembly.
23 Kosalram, K. T. ..	Madurai-cum-Ramanathapuram-cum-Tirunelveli-cum-Kanyakumari Local Authorities.
24 Krishnamoorthy, G. ..	Madras Teachers.
25 Krishnaswamy Vandayar, A.	State Legislative Assembly.
26 Kuppuswamy Mudali, A. ..	Do.
27 Lakshmanaswami Mudaliar, Dr. A., B.A., M.D., LL.D., D.S.O., D.C.L., F.B.C.O.G., F.A.C.S.	Madras Graduates.
28 Madurai Pillai, P. ..	Salem-cum-Coimbatore-cum-Nilgiris Local Authorities.
29 Manjubhashini, S. ..	NOMINATED.
30 Mohamed Raza Khan ..	State Legislative Assembly.
31 Muthukannappan, Vidwan T., B.A.	Do.
32 Nallaswami, B. K. ..	Do.
33 Nallasenapathi Sarkarai Manradar, N.	Do.
34 Natarajan, S., B.A., L.T. ..	Madras Teachers.
35 Palaniswamy Gounder, V. K., (Deputy Chairman).	Salem-cum-Coimbatore-cum-Nilgiris Local Authorities.
36 Patanjali Sastry, M., B.A., B.L.	NOMINATED.
37 Ponnuswamy Chettiar, S. R. P.	Salem-cum-Coimbatore-cum-Nilgiris Local Authorities.
38 Rajan, P. T., B.A. (Hons.) Barrister-at-law.	State Legislative Assembly.
39 Ramalingam Pillai, V. ..	NOMINATED.
40 Ramaswamy, K. R. ..	State Legislative Assembly.
41 Ramasamy Gounder, K. M., B.A., L.T.	Madras Teachers.
42 Ramaswami, K. V. ..	State Legislative Assembly.
43 Rajagopal Pillai, M. ..	Do.
44 Ramaswami Reddiar, O. P. ..	NOMINATED.

Serial number and name of member.	Name and class of constituency.
45 Rengaswamy, V., B.A. ..	NOMINATED.
46 Sambandhan, S. K., B.A. ..	Madras Graduates.
47 Sankaranarayana Pillai, T. S., B.A., B.L.	Madurai-cum-Ramanathapuram-cum-Tirunelveli Local Authorities.
48 Saraswathy Pandurangam ..	NOMINATED.
49 Seshachariar, M., B.A., B.L. ..	Madras-cum-Chingleput-cum-North Arcot Local Authorities.
50 Sivanandam, Dr. T. V., M.B.B.S.	Madras Graduates.
51 Sivasubramanya Nadar, S. P., B.A., B.L.	Madurai-cum-Ramanathapuram-cum-Tirunelveli Local Authorities.
52 Somasundara Reddiar, A. ..	South Arcot-cum-Tanjore-cum-Tiruchirappalli Local Authorities.
53 Sreenivasan, Dr. A., M.B.C.P. (Lond.).	Madras Graduates.
54 Srinivasavaradan, T. P., B.A., L.T.	Madras Teachers.
55 Subbiah Chettiar, M. ..	South Arcot-cum-Tanjore-cum-Tiruchirappalli Local Authorities.
56 Subramanyam, A. ..	State Legislative Assembly.
57 Sudarsanam Naidu, M. V. ..	South Arcot-cum-Tanjore-cum-Tiruchirappalli Local Authorities.
58 Sundarambal, K. B. ..	NOMINATED.
59 Surendra Ram, V. M. ..	State Legislative Assembly.
60 Thangavel Mudaliar, A. K. ..	Madras-cum-Chingleput-cum-North Arcot Local Authorities.
61 Thiagaraja Reddiar P. B. K.	Salem-cum-Coimbatore-cum-Nilgiris Local Authorities.
62 Venkataraman, R., M.A., B.L., (Minister—Leader of the House).	State Legislative Assembly.
63 Vijayarangam, G. ..	Madras-cum-Chingleput-cum-North Arcot Local Authorities.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

THE EIGHTEENTH SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

Monday, the 5th September 1960.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Emergency appointments

* 67 Q.—SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of cases in 1958-59 in which the concurrence of the Public Service Commission was not sought for the continuance beyond three months of the temporary emergency appointments made by the appointing authorities in various departments of the Government; and

(b) the number of cases where the appointing authorities failed to obtain the concurrence of the Commission in sufficient time before the expiry of the three months' period?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister) : (a) 1,056 cases.

(b) 1,307 cases.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Sir, in the report of the Madras Public Service Commission it has been stated that in a large number of cases the appointing authorities failed to obtain the concurrence of the Commission as required by the Government Orders. May I know how this was happened, and what action was taken against the concerned authorities?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The attention of the Government has been drawn to this fact and the Government have issued instructions to the heads of departments asking them to observe these rules correctly.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Is it a fact that in some cases the appointing authorities did not obtain the Commission's concurrence for the continuance of temporary appointments beyond the limit of three months and applied for it only after one year?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Yes, it has been brought to our notice that such cases have occurred.

[5th September 1960]

SRI MOHAMED RAZA KHAN : The rules provide that concurrence should be obtained. What was the difficulty of the heads of departments and other officials in going through this formality?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Normally they appoint for a period of three months, and then they are not sure whether the appointment would be continued or not. Then they realize it has got to be continued, and then it becomes too late to apply within the period specified in the Government Orders.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : In many cases concurrence has been asked for after one year. The period allowed is only three months. After three months, they did not apply for the concurrence of the Commission. Only after one year they applied for the concurrence of the Commission. May I know why it is so?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : There are two rules. One is that for continuing the person after three months, they have got to take concurrence. Then, the temporary appointments may be for one year. In these cases where they have to continue beyond a year, they have to obtain the concurrence of the Commission. Therefore concurrence has to be obtained twice in some cases. The concurrence for three months was obtained, but concurrence for continuance after one year has not been obtained in other cases. In some cases even the first concurrence has not been obtained.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Will the Hon. the Leader of the House tell us the nature of these appointments?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : They are mostly in the junior clerical category.

Higher Secondary School teachers

* 68. Q.—DR. A. CHIDAMBARANATHAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any qualifications for Higher Secondary School teachers have been prescribed by Government;

(b) if so, what they are; and

(c) when these will come into force?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Yes, Sir.

(b) (i) A Post-Graduate degree or the Post-Graduate Certificate to be issued by the University or a first-class B.A. or B.Sc. degree, and

(ii) a degree in teaching

(c) with effect from 1962-63.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : May I know whether it is possible to give exemptions to teachers employed at present in the Secondary Schools with at least 15 years of teaching experience so as to enable them to handle Higher Secondary School classes?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I will consult the University in the matter.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : Thanks.

[5th September 1960]

Pension for teachers in aided schools

* 69 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of applications for pension received so far from retired teachers in aided schools in each district in the State; and

(b) the number of cases in which pension has been sanctioned in each district?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) Separate particulars regarding the number of applications received from teachers in aided schools, are not readily available. However, a statement showing the number of applications received up to the end of May 1960, from retired teachers in aided and local body schools, the number disposed of, and the number pending is placed on the table of the House.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : From the statement furnished it is seen that the number of applications that have been returned for rectification of defects exceeds 700. Will the Hon. Minister kindly inform us as to what exactly the procedure is, whether there is any printed form on which all the particulars are tabulated, and so on?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am sorry I do not have the information here. I think it should be well known by now.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : As these applications, whether they have been returned for rectification of defects or otherwise, are known to be pending with the managements for a long time, will the Government kindly circularize the managements to keep these records ready six months in advance of the retirement of teachers and see that the teachers get their pensions at least after six months of their retirement?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I think in the case of Government employees instructions have been issued that the statement should be prepared six months before retirement of the employee. I do not know whether any such instructions have been issued to the managements also. I shall look into it.

Arts College, Coimbatore

* 70 Q.—SRI MOHAMED RAZA KHAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of candidates who applied for admission to the Coimbatore Arts College for the B.A. Degree Course in Tamil medium this year;

(b) the number of candidates selected;

(c) whether these candidates are given any stipend and if so, the amount thereof; and

(d) whether they have to pay their usual college fees?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Two hundred and forty.

[5th September 1960]

(b) One hundred against the 100 available seats.

(c) & (d) Full tuition fee remission is granted to all students the annual income of whose parents does not exceed Rs. 3,000. In addition, a monthly stipend of Rs. 30 each is given to forty-five students in the Tamil medium classes selected on the basis of merit. These stipendiaries should also satisfy the condition of the income limit of Rs. 3,000.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: May I know whether this will be followed in future also in other colleges which will revert from the English medium to Tamil medium?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Government have not yet taken a decision in the matter.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: When there were as many as 240 applicants for only 100 seats, did not the Hon. Minister feel that there was great response from the students to take up this Tamil medium course, and that being so, where was the necessity for the Government to grant a stipend of Rs. 30 to about 45 students?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: We wanted that students from various other districts also should come and join the Coimbatore College for the purpose of taking this Tamil medium course. If no assistance was given, then persons from the other districts would find it difficult to come and prosecute their studies at Coimbatore. It is only for that purpose that the stipend was given.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: May I take it that these stipends are available only to those students coming from other districts or even to the students coming from the Coimbatore district or Coimbatore town?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I think no discrimination has been made on the basis of residence of the students. But that is one of the factors taken into consideration in the grant of stipends. I do not think they will be able to say that we have discriminated on that basis.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Does not the fact that stipends are paid only to people coming from other districts, amount to discrimination, since there is the same factor applicable to students undergoing instruction in English medium? They have also to go from one district to another district for prosecuting their studies.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, it is the policy of the Government to encourage students joining the Tamil medium college, and if the hon. Member thinks that it is discrimination, it is discrimination in favour of Tamil medium students and not against anybody.

DR. A. SREENIVASAN: What are the special steps taken by the Government to encourage students to apply to this college and make the Tamil medium of instruction popular?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I am not able to follow the question, Sir.

[5th September 1960]

DR. A. SREENIVASAN: Did the Government take any steps to increase the number of applicants to this particular college in order to make it appear to the public that this has become very popular?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I appreciate the insinuation made by the hon. Member, but I may tell him that no such step was taken by the Government.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Is it a fact that an indication has been given to the students who joined this college that in the matter of appointments under the Madras Government, they will be given preference?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: We have discussed the matter in general and we have indicated that, since we have adopted Tamil as the language of administration, those who study the subjects at the higher levels also in Tamil, may get some preference.

Construction of hostels

* 71 Q.—SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have received any communication from the Central Government on the extent of help to be given to educational institutions for construction of hostels; and

(b) if so, to place a copy of the same on the table of the House?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, Sir.

(b) A copy* of the letter from the Government of India, Ministry of Education, No. F. 26-24-58-45, dated 21st November 1959 is placed on the table of the House.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Will the Hon. the Minister kindly let me know how many high schools got loans under this scheme for the construction of hostels?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not think loans have been disbursed so far. Only money allotment has just been made and no disbursement has so far been made.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: It refers to the Second Five-Year Plan. So one more year there is.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Just now I think intimation has been received with regard to the allotment of money to this State. That will have to be disbursed.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: May I know, Sir, whether any ceiling is fixed for the college or for the high school?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No particular ceiling is fixed, but the money that is available is limited.

[5th September 1960]

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : May I know, Sir, whether the Government propose to take advantage of this loan given by the Central Government for constructing hostels attached to their institutions?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think this loan is available for Government institutions.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : May I know, Sir, whether the opinion of the Madras Government is invited, or they just recommend cases or the priority, whether any institution applies to the Central Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir. Applications pass through us, and we make the recommendation. From the Third Five-Year Plan onwards, money would be made available, and we may make the disbursements.

Conversion of gallons into litres

* 72 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there has been any increase in the rate of sales tax consequent on the conversion of gallons into litres in respect of the sale of (i) petrol, (ii) diesel oil and (iii) kerosene; and

(b) if so, the rate of such increase and the average monthly extra income derived thereby?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) In respect of petrol and diesel oil there has been a slight increase consequent on the introduction of the metric system for the levy of tax under the Madras Sales of Motor Spirit Taxation Act. kerosene is subject to a single point tax under the Madras General Sales Tax Act, 1959, at 5 per cent of turnover and is accordingly not affected by the introduction of the metric system.

(b) —

<i>Increase in the rate of tax.</i>	<i>Estimated additional monthly revenue.</i>
Petrol 0.641 nP. per litre.	about Rs. 42,000.
Diesel oil 0.301 nP. per litre.	about Rs. 45,000.
Kerosene.....	does not arise.....

DR. A. SREENIVASAN : Sir, will the Government consider the desirability of passing on the excess that is collected to the consumer himself?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, this matter is coming up for approval by this House. At that time we can discuss all this.

Revision of the scales of pay of teachers

* 73 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) when the revision of the scales of pay of teachers in the State took place last;

[5th September 1960]

(b) the cost of living index at the time of such revision; and

(c) whether the Government propose to revise the scales of salaries now with reference to the present cost of living index?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) A general revision of scales of pay of teachers was made last in 1947.

(b) In 1947, the cost of living index stood at 272 (base 1936=100).

(c) The Madras Pay Commission, 1959-60 has recommended revised scales of pay for teachers. Orders relating to the scales of pay of teachers in Government institutions have been issued. Orders relating to teachers in aided and local body institutions will be issued shortly.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : When exactly, Sir, can the orders be expected with regard to the aided institutions?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I think they should be under issue now, because I was assured that the scrutiny had almost been completed.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, what, in the opinion of the Government, is the minimum living wage for a teacher or anybody in this State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think that the hon. Member is entitled to ask for my opinion about it.

Stabilization of food prices

* 74 Q.—SRI MOHAMED RAZA KHAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that this Government have made certain suggestions at the recent meeting of the National Development Council with regard to the stabilization of food prices;

(b) if so, what they are; and

(c) the decisions, if any, taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) to (c) The National Development Council at its meeting held on the 19th and 20th March requested the Chief Ministers of States to forward their suggestions relating to price policy for the Third Plan for consideration at the meeting of the National Development Council to be held on 17th April. The suggestions of the State Governments are now under consideration of a High Level Committee set up by the National Development Council. It is not in the public interest to divulge the nature of the suggestions made by the Government.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Would the Hon. the Finance Minister tell us such of those things which are not in public interest?

[5th September 1960]

Teachers in aided elementary schools

* 75 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any representation has been received by the Government that teachers in aided elementary schools that opted as non-fee-levying from 1st June 1959 need to be paid salaries as per the entries in their Service Registers; and

(b) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, Sir.

(b) The Government have decided that there is no need to change the original order that these teachers should be allowed the pay last drawn by them as per the Service Register or the pay fixed in the Government scale whichever was less.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Did the Government take into consideration the representation of the teachers that the difference should be given as personal pay, because it was an actual deduction in what they were getting?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Now that the revised scale of pay is given, this should give satisfaction to all.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, since the Government themselves admit the entries in the service registers as attested by the departmental officers, will they not consider the justice behind the claim and see that no teacher's salary is reduced?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I have already stated, and it was also announced, that we would give the Government scale of pay or the actual pay they were receiving, whichever was less. I do not think it would be justifiable on the part of the Government to undertake a greater liability.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Sir, will the Government look into facts and figures, go through the representations, and then find out whether or not these teachers' salaries were actually reduced from the 1st June 1959 by this new formula of the Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: They were being paid by persons who were collecting fees, and I do not see why they alone should get a greater advantage than other teachers who have to serve in schools where no fees are levied. Now that the same pattern is being adopted, they should fall in line with other schools and no extra claim should be made.

Aided High School at Arkonam

* 76 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY, }
SRI T. P. SRINIVASAVARADAN } : Will the
Hon. Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that salaries of teachers have not been disbursed for some months in an Aided High school at Arkonam, North Arcot district;

[5th September 1960]

(b) whether any representation has been received recently by the Government on the matter; and

(c) if so, the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) & (b): Yes, Sir.

(c) The Director of Public Instruction has taken steps to disburse the salaries of the teachers through the District Educational Officer with the help of the Government grant. He is also examining the question of taking action against the Headmaster and the Correspondent of the school under the Madras Educational Rules.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: It is a chronic disease with this school. This is not the first instance when payment of salaries to teachers is delayed. May I know what action the Government are going to take as regards this school?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: The hon. Member seems to have better information than I that this is a chronic case. In some cases this is happening, and we are trying to rectify it. But I would submit that it is only in rare cases schools are delaying payment of salaries.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Sir, is it not a fact that on account of many irregularities, grant has been withheld for two years?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes, Sir. As a matter of fact, the main difficulty arises when the schools commit irregularities. Then grants are not paid. When once there is non-payment of salary to the teachers, further increase in the amount of salary to the teachers is caused in the process.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Irregularities are not those like misappropriation. If it is an irregularity of a routine nature, may I request the Government to see that the grant is paid directly to teachers?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Whenever complaints are received, we have been disbursing directly the Government grant available to the teachers.

SRI S. NATARAJAN: The irregularity arises out of payment of compensation to institutions who give fee concessions to pupils belonging to backward communities and Harijans. The certificates required of them are not properly filled in. Cannot this responsibility be taken away from the schools and given to the Welfare Officers in charge of each district? Then the schools will be in a position to submit clean records.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not know how Welfare Officers can get the facts and figures with reference to each student. This will be a real difficulty. After all, we have to take some responsibility in respect of the children studying in our schools.

[5th September 1960]

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Is there not a rule in force that a decent amount—say a month's requirements—should be deposited by the managements?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: There is now a provision for creating endowments for this purpose. When these endowments are available, they are also utilised.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Sir, is it not a fact that this rule applies to schools that came into existence after 1948, and that in respect of the schools which were in existence before 1948, there is no such rule?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: That is so, Sir.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT *RE*: DECISION OF THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.

MR. CHAIRMAN: At a meeting of the Business Advisory Committee held at 2-30 p.m. to-day (5th September 1960), the following programme of business has been decided:—

6th September 1960, Tuesday, 3 p.m.

1. The Madras Judicial Proceedings (Regulation of Reports) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 12 of 1960).

2. The Indian Penal Code and the Code of Criminal Procedure (Madras Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 7 of 1960).

3. The Madras (Transferred Territory) Extension of Laws Bill, 1960 (L.A. Bill No. 17 of 1960).

4. The Madras Panchayat Union Councils (Special Provisions for First Constitution) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 19 of 1960).

7th September 1960, Wednesday, 8th September 1960, Thursday and 9th September 1960, Friday, 3 p.m.

Discussion on the Draft Outline of the Third Five-Year Plan.

Further programme of business will be decided on 9th September 1960.

III.—GOVERNMENT BILL.

(1) THE MADRAS SALES OF MOTOR SPIRIT TAXATION (AMENDMENT) BILL, 1960 (L.A. BILL NO. 23 OF 1960).

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I move—

'That the Madras Sales of Motor Spirit Taxation (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 23 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.'

[5th September 1960] [Sri R. Venkataraman]

Sir, consequent on the introduction of the metric system, a revision in the rates of sales tax has become necessary. To-day petrol is charged at 38 nP. per gallon. Diesel oil is taxed at 35 nP. per gallon. Motor spirits other than petrol and diesel oil are taxed at 10 nP. per gallon. The conversion table of the gallon into litre is 4.5 and so on, so that, if we convert the existing rate into 'litres', the result will be that we may have to charge per litre 8.359 nP. brought to the third decimal place, at the rate of 38 nP. per gallon of petrol. Similarly, diesel oil will have to be taxed at 7.699 nP. per litre at the rate of 35 nP. per gallon. In the case of motor spirits which are taxed at 10 nP. per gallon, the tax per litre will work out to 2.199 nP. In this Bill, we have rounded off the tax on petrol to 9 nP. on diesel oil to 8 nP. and on motor spirit to 2 nP. There has been a small upward revision consequent on this rate of levy. Actually, petrol which is chargeable to 8.359 nP. per litre will be charged to 9 nP. and diesel oil which is chargeable to 7.699 nP. per litre will be charged to 8 nP. On the other hand, with regard to other motor spirits, there will be a reduction from 2.199 nP. to 2 nP. per litre. As a result of the revision of the rates, the State is likely to get roughly about 11 lakhs of rupees.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Hear, hear.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: On petrol, we will get Rs. 5,35,309. On diesel oil, we will get Rs. 6,13,207. On motor spirits, we will lose Rs. 27,114. The net position is, we will get Rs. 11,21,402. The reason which induced the Government to adopt these rates is that we have to maintain the difference between petrol and diesel. The rate on petrol, when we round it off to the nearest integer, will come to 8 nP. per litre. So also, when we round off the rate on diesel oil to the nearest integer, it will come to the same 8 nP. per litre. But in view of the difference which we have always maintained between petrol and diesel oil, we have decided, so far as petrol is concerned, to round it to the next higher figure. This is not a taxation measure in the sense that it is intended for raising our revenues. Actually, this has been introduced for the purpose of bringing the sale of petrol under the metric system. Fortunately, we are on the threshold of great industrial development and changes, and unless we adopt the metric system now, we will find it difficult later to change over to the metric system after the weights, measures, scales and other instruments are prepared in the old system. Therefore, I commend this Bill to the House for its acceptance.

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

"That the Madras Sales of Motor Spirit Taxation (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 23 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration."

DR. A. SRINIVASAN: Mr. Chairman, I beg to oppose this measure. I consider that the metric system has been of great benefit to the Government from the monetary point of view. I also consider that this forty lakhs of rupees is ill-gotten money.

[5th September 1960]

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR : Eleven lakhs.

DR. A. SREENIVASAN : Even that eleven lakhs is ill-gotten money. Why not pass on the benefit to the consumer himself? Sir, motor car is not considered a luxury at all now. It has become a necessity in every walk of life. Therefore, I consider that the Government are not well-advised to revise the rates upwardly. There must be a downward revision.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Sir, I just want to say a word or two. This Ordinance was passed on the 26th June 1960 consequent on the Legislature having been prorogued. But the Government have decided to have the rates levied with effect from 1st April itself. In that case, they could have taken the decision in February or March and brought in a Bill then as the House was in session right up to the end of April, if I remember aright. As a matter of policy, Ordinance should be resorted to only as an inevitable course. The Government could have brought in a small Bill somewhere in the month of March or April, if not earlier. The Ordinance came into effect on the 25th June 1960 and I take it that during the period from 1st April to 25th June 1960, the sales were in terms of gallons and not litres.

As regards the point raised by Dr. Sreenivasan, I must say one thing. I have also calculated the present levy. In terms of litre, the Hon. Leader of the House said that the levy should be 8.359 nP. Sir, may I bring to your kind notice one thing? You have known much more about this petrol than I have known. In the course of the last 10 years, you know, Sir, how its price has been fluctuating. In the year 1946, the tax per gallon of petrol was one anna. A year or so later, after the Congress Government took over, they thought of raising the rate from one anna to four annas in order to augment the revenues of the Government. That is, the increase was 400 per cent apart from the Union levies which the consumer has to pay. Again it was raised to six annas, and in terms of naye paise it comes to 38. However small the increase—I do not grudge the Hon. the Leader of the House, who is in charge of commercial taxes, this small levy—I must say one thing. He feels happy that even by this small conversion, he is getting eleven lakhs of rupees. The Government are always careful to see that any benefit of revision always goes to them and not to the consumer. The elementary principle in conversion is that anything above 0.5 should be rounded off to one and anything below 0.5 eliminated. This is a common principle. Therefore, I am not convinced by the argument of the Hon. the Leader of the House when he says that he has put 8.359 nP. at 9 nP. in order to maintain the difference between petrol and diesel oil. We will not be surprised, Sir, if one day the Government again come forward to raise the levy on diesel oil and charge it heavily. So, Sir, it is not a question of raising money. It is a question of principle. Eleven lakhs of rupees this way or that way is not a big

[5th September 1960] [Sri Mohamed Raza Khan]

sum. But whether it is a businessman or Government, elementary principles should not be ignored. 8.359 nP. should be made only 8 nP. and not 9 nP.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I am glad that the Bill goes through without much . . .

MR. CHAIRMAN : It has not gone through yet.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Actually, the point is why the rate on petrol was not rounded off to the lower integer. As I have said, we have maintained all along that a difference in rates of taxation should exist between petrol and diesel oil. We have always felt that persons who use petrol have a greater ability to bear the burden of taxation than those who use diesel oil. To charge the same rate on both diesel oil and petrol would raise a hue and cry . . . (SRI MOHAMED RAZA KHAN : Any way it is not convincing.) that the box has been made uniform. Therefore, Government are not able to accede to that request. I think hon. Members will now appreciate the attitude of the Government and support the measure.

MR. CHAIRMAN : The question is—

“That the Madras Sales of Motor Spirit Taxation (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 23 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 and 3 were put and carried.

Clause 1 and the preamble were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

“That the Madras Sales of Motor Spirit Taxation (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 23 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be passed.”

MR. CHAIRMAN : The question is—

“That the Madras Sales of Motor Spirit Taxation (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 23 of 1960) as passed by the Legislative Assembly, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE INDUSTRIAL EMPLOYMENT (STANDING ORDERS) (MADRAS AMENDMENT) BILL, 1960 (L.A. BILL NO. 14 OF 1960). 3-30 p.m.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

“That the Industrial Employment (Standing Orders) (Madras Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 14 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.”

[Sri R. Venkataraman] [5th September 1960]

Sir, under the existing Central enactment only the Commissioner of Labour has got the authority to certify standing orders. This Bill seeks to delegate the power to other officers appointed in this behalf. That is the substance of the Bill.

Under the existing law every factory which has more than one hundred employees should frame standing orders and have them approved by the Commissioner of Labour. That is the contract of employment between the workers and the management and the conditions are regulated by the Standing Orders. This Standing Orders Act of 1946 after it has been brought into force has really helped to regulate conditions of employment in factories and a lot of unnecessary differences and disputes with regard to the conditions of employment have been eliminated. As it is, the Commissioner of Labour is not able to attend to all this work, and the certification of the standing orders is delayed. Therefore Government have brought forward this Bill to authorize an officer appointed in this behalf also to certify.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

“ That the Industrial Employment (Standing Orders) (Madras Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 14 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration. ”

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Sir, I entirely agree with the Hon. Minister that this Bill is necessary. But in the Bill power is given to the Government to specify the officers who will be empowered to certify these standing orders. Why should not the Government specifically state that in the absence of the Commissioner of Labour, so and so, an officer of a specified rank, would certify them?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It will depend on the circumstances of the case as to who should be authorized. Generally the Deputy Commissioner of Labour is appointed as the person who will certify standing orders. Sometimes the Deputy Commissioner is invested with powers under the Workmen's Compensation Act. In such cases the Assistant Commissioner will be invested with the authority. Therefore, there is no question of any low-ranking junior officer being empowered by the Government to certify the standing orders. Government realize that it is a very important subject, and these standing orders regulate the relationship between the employers and the employees. Government will therefore always take care to see that fairly senior officers are appointed to certify the standing orders.

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ That the Industrial Employment (Standing Orders) (Madras Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 14 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration. ”

5th September 1960] [Mr. Chairman]

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

“ That the Industrial Employment (Standing Orders) (Madras Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 14 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be passed. ”

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ That the Industrial Employment (Standing Orders) (Madras Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 14 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be passed. ”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(3) THE MADRAS PRESERVATION OF PRIVATE FORESTS (AMENDMENT)
BILL, 1960 (L.A. BILL NO. 27 OF 1960).

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Mr. Chairman, Sir, I move—

“ That the Madras Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 27 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration. ”

Sir, in the year 1946 an Act was passed in order to safeguard the forest wealth of our State by preventing indiscriminate felling of trees both in estates, technically so-called under the Estates Abolition Act and also in private forests having a contiguous area of one hundred acres. The Act was re-enacted in 1949 and from time to time it has been extended. And now finally it has been extended up to 2nd December 1961.

It has now been brought to the notice of the Government that large fellings are taking place both in the Gudalur area of the Nilgiris district and other areas, and, therefore, Government by this amending Bill want to restrict the area to 30 acres. Now it is 100 acres. Hereafter even contiguous areas of 30 acres will be declared forests, and they will have to conform to the formalities such as taking permission from the Collector to fell trees and to sell, or mortgage the forests. That in effect is the main object of the Bill.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

“ That the Madras Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 27 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration. ”

[5th September 1960]

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Mr. Chairman, Sir, I am glad that the Bill has been brought forward at least now. This indiscriminate felling of trees has been going on for the last ten years. We do not know what action the Government took all these years to prevent such cuttings. I think they were only silent spectators all these years. Many trees have been felled and converted into charcoal. Now they are bringing in this Bill. Before this is implemented, almost all the trees will have been felled. I fear that this may not serve any useful purpose at all. In the Chingleput district there were many small forests, and they have all been converted into so-called cultivable lands. Really they are not fit for any cultivation. My point is that the Government should have brought in this Bill much earlier. Hereafter at least they will, I hope, take care to see that such Bills are brought in sufficiently early to protect the forests.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR: Mr. Chairman, Sir, I would like to know whether Government have taken any notice and preserved the forests which are under their own control. My information is that the forests which are under Government control are being denuded much more rapidly than the forests under private control. It is especially so in some of the hill stations. Particularly in Kodaikanal I found a long stretch of well-grown trees felled—from the Moir point right down to a distance of about six to seven miles. This was due to various things. I do not know the purpose myself. But I think it is very necessary that the Government themselves should put a prohibitory order on their own actions in regard to preservation of forests and set an example to private forest-owners to do likewise. Otherwise not only the soil would be wasted, but the rainfall also will be affected. And various other disastrous consequences are likely to follow on that. I hope there will be a Bill further to conserve forests, which are owned by the Government, and to prevent Government from issuing orders to fell such trees indiscriminately.

* **SRI M. SESHACHARIAR:** Mr. Chairman, in regard to the definition of forests, I would like to know whether it includes areas grown with casuarina trees. There may be cases where people might have raised over areas of 30 or 40 acres trees mainly intended for the purpose of fuel. They have to be felled after a stated period and these cannot be restricted by the Bill. Therefore Government will have to make certain exceptions in regard to such areas. There may be people who may own forests, and they may try to exploit them by denuding the forests. Imposing restrictions in such cases will be reasonable. It should not however include all trees, especially those specifically grown for purposes of fuel. I think in those cases we cannot pass such a legislation. Therefore I would request that in the matter of felling trees specifically grown for purposes of fuel, Government should provide for some exemptions. Casuarina is grown everywhere for purposes of fuel. Therefore we cannot prevent people from cultivating casuarina and felling the trees for the specific purpose of fuel.

[5th September 1960]

* **SRI V. M. SURENDRA RAM:** கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொன்னதை நான் பூரணமாக ஆமோதிக்கிறேன். கூடலூரில் இப்போது மரங்கள் அதிகமாக வெட்டப்படுகின்றன என்று மந்திரியால் தெரிவிக்கப்படுகிறது. கூடலூரைப் பொறுத்தவரையில், அங்கு தனியார் பட்டா நிலங்கள் அதிகம் இல்லை என்று நான் சொல்லுவேன். அங்கே முக்கியமாக சர்க்கார் நிலங்கள்தான் அதிகம். காட்டு இலாகாவின் மற்றவர்களுக்குச் சட்டம் சொல்லுகிறார்கள்; ஆனால் அவர்கள் சட்டத்தை கடைப் பிடிப்பதில்லை. நீலகிரி ஜில்லாவில் அதிக மரங்கள் இருக்கின்றன. மரங்களை வெட்டக்கூடாது என்று சொல்லப்படுகிறது. 'பாஸ்ட் டிரைன்ட்மெண்ட்'-இல் 'சுப் ஸிஸ்டம்' என்று ஒரு முறை இருக்கிறது. அந்த இலாகாவின் காடு வளர்ப்பதற்காக நூற்று நடுகிறார்கள். அவைகளை அவர்கள் ஐந்து ஆறு வருடங்களுக்குள்ளாகவே வெட்டுகிறார்கள். அவர்கள் ஒரு சட்டத்தையும் கடைப்பிடிப்பதில்லை. நீலகிரி ஜில்லாவில் மரங்கள் குறைந்து போவதற்குக் காரணமே காட்டு இலாகாதான். தனியாருக்காகப் போடும் சட்டங்களை சர்க்காரும் கூடியவரையில் கடைப்பிடித்தால் ரொம்ப நன்றாக இருக்கும். கூடலூர் தாலுகாவில்தான் மரங்களை ரொம்ப ஏலம் போடுகிறார்கள். அங்கு இரண்டு வருஷ மரங்களையும் ஏலம் போடுகிறார்கள், 50 வருஷ மரங்களையும் ஏலம் போடுகிறார்கள். ஏலம் போடப்போவது யாருக்கும் தெரிவதில்லை. சரியான விளம்பரம் செய்வதில்லை. இதன் காரணமாக நமது மாநில விலை உயர்ந்த மரங்கள் பக்கத்து மாநிலத்திற்கு அதிக சலபமான விலையில் போகின்றன. தனியாருக்காகப் போடும் சட்டங்களை சர்க்காரும் கூடியவரையில் கடைப்பிடித்தால் நம் மாகாண விலை உயர்ந்த மரங்கள் நமக்கு உபயோகப்படும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Sir, if I remember aright, the Hon. Minister has given, on a previous occasion, a promise that he will bring forward a comprehensive Bill to preserve private forests. Fortunately for the Hon. Minister, the Deputy Leader of the Opposition Sri Balasubramanya Ayyar is not here. This question of bringing forward a comprehensive Bill has been there for the last eight years. Possibly the Bill may come before the House after 1962.

The late Dr. John used to speak a lot on the way in which our forests have been denuded. Hon. Members are well aware that our State cannot make any claim to large areas of forest at all. After the separation of Malabar from the Madras State, there is not much of forest area left in the Madras State. There are some private forests. It is our duty to preserve them. Let alone private forests. Even with regard to Government forests, I do not know whether the Government have got any definite policy regarding felling and regeneration. In the private forests, a lot of trees are being felled. Just a year or two ago, when the price of tamarind went up by

[Sri Mohamed Raza Khan] [5th September 1960]

leaps and bounds, and when there was a hue and cry against the high price, it was stated that that was due to the cutting down of most of the tamarind trees. Is there no rule to prohibit the cutting of these trees? I think the Hon. Minister would have seen the number of trees that had been cut down all along the road from Madras to Vellore. I think he goes to his constituency by car. When he goes by car, he could himself see how the trees on the trunk road, which were there some years before, have all been felled. There were avenue trees up to Poonamallee, and they have all been cut down. I do not know whether these trees belonged to the Public Works Department or the District Board. It is a very sad thing to see that first the bark of the tree is removed, and then the tree is made to become dry. Thereafter the tree is cut and removed. Some of the papers, for example, 'The Mail' brought to the notice of the public, by means of photographs, how this vandalism has taken place. But no action was taken. There is no use of talking about what has happened. Now at least the Government should undertake severe measures to prevent this indiscriminate felling of trees.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, this is only an amending Bill. The Act was passed in 1946. The Government passed that Act with the object of preventing the indiscriminate felling of trees. Even before the Act came into force, some of the zamindars had entered into contracts for the felling and removal of the trees, and so quite a large area of forests was destroyed. We even launched one or two prosecutions against the ex-zamindars as soon as we got knowledge that forests had been destroyed. We tried to take steps to prevent felling and cutting of trees.

As regards the provision to be made in respect of the area belonging to the Government themselves, I submit that generally the Government are trying to regenerate the forests. If they fell any tree, it is only to remove the dead, decrepit and old jungle tree, and plant in its place teak or other valuable tree. There is no vandalism on the part of the Government. If any tree is felled, it is only to plant a more valuable tree like cashew or teak. Many areas go under the name of forests. But they are all shrubs. If trees are not as useful as the ones which we will plant, then we cut those trees and plant more useful trees. I am aware that there was publicity about trees being felled in a particular area and I think sufficient explanation was given on the floor of this House and the other House about that. So, I shall not go into that matter now. The Government want to preserve as much forest area as possible.

With regard to the point raised by my lawyer Friend behind, I may say that we do not prevent any cutting. What the Act says is that if one is going to cut the tree, he should take the permission of the Collector. The Collector will use his discretion and see that very young and immature trees are not cut and that only the old trees are cut. There is opportunity given to cut, but the restriction is that one should take the permission of the Collec-

[5th September 1960] [Sri M. A. Manickavelu]

tor. If a cashewnut tree has become old and does not yield any fruit, one can apply to the Collector for cutting down that tree. (Interruption.) The only difference between casuarina and cashewnut tree is the fruit of the cashewnut tree. Casuarina is grown for fuel purposes. Cutting down of any tree is not totally banned, but one has to apply for permission to cut it down.

Sir, with these words, I think hon. Members will be satisfied with the object of the Bill.

MR. CHAIRMAN: The question is—

"That the Madras Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 27 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 5 were put and carried.

Clause 1 and the preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I move—

"That Madras Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 27 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be passed."

MR. CHAIRMAN: The question is—

"That the Madras Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 27 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(4) THE MADRAS PLACES OF PUBLIC RESORT (AMENDMENT) BILL, 1960
(L.A. BILL NO. 20 OF 1960).

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I move—

"That the Madras Places of Public Resort (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 20 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration."

Sir, under the provisions of the Act of 1888, permission has to be got from the Chairman of the municipality. This is a very old Act. So in the circumstances prevailing then, permission had to be sought from the Chairman of the municipality. Then the Chairman of the municipality was the executive authority of the municipality. But now executive officers have been appointed for municipalities. The spirit of the provision for taking permission from the municipality

[Sri M. A. Manickavelu] [5th September 1960]

is made clear now. That is, permission should be sought from the executive authority of the municipality. So, we are making more specific who the executive authority is. Instead of leaving it as the Chairman, we are saying 'the executive authority'. This will apply to panchayats also. We are taking this opportunity to extend this Act to the transferred area, namely, the Kanyakumari district.

MR. CHAIRMAN: The question is—

"That the Madras Places of Public Resort (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 20 of 1960) as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 12 were put and carried

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

3 50 p.m. THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I move—

"That the Madras Places of Public Resort (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 20 of 1960), as passed by the Legislative Assembly be passed."

MR. CHAIRMAN: The question is—

"That the Madras Places of Public Resort (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 20 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(5) THE MADRAS NURSES AND MIDWIVES (AMENDMENT) BILL, 1960
(L.A. BILL NO. 22 OF 1960).

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Mr. Chairman, I move—

"That the Madras Nurses and Midwives (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 22 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration."

The object of the Bill is to extend the Act now in force in this State to the transferred area, viz., Kanyakumari district. Here, we take this opportunity of requiring that other categories of personnel, viz., health assistants and others, should also register themselves under this Act. Somehow, when the transferred area came to us, the present Act in our State was not extended to it, even though other Acts in force here were extended to that area. Now, we are rectifying that omission, since our idea is that the laws prevailing in this State should prevail in the transferred area.

5th September 1960] [Sri M. A. Manickavelu]

also. Of course, that area might have had its own Acts then, but now we are applying our laws to that area, as far as possible. That is all the object of this Bill.

MR. CHAIRMAN: The question is:—

"That the Madras Nurses and Midwives (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 22 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 16 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I move—

"That the Madras Nurses and Midwives (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 22 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be passed."

MR. CHAIRMAN: The question is—

"That the Madras Nurses and Midwives (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 22 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be passed."

The motion was put and carried and the Bill was passed.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

182. NOTE ON ARTIFICIAL RAIN-MAKING EXPERIMENTS.

183. NOTIFICATION ISSUED WITH G.O. MS. NO. 2020, HOME, DATED 12TH JULY 1960, REGARDING AMENDMENT TO RULE 13 OF THE MADRAS SPIRITUOUS ESSENCES RULES, 1959.

* BILLS PASSED BY THE ASSEMBLY AND RECEIVED THEREFROM
IN THE COUNCIL.

(a) The Madras Judicial Proceedings (Regulation of Reports) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 12 of 1960).

(b) The Indian Penal Code and the Code of Criminal Procedure (Madras Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 7 of 1960).

(c) The Madras Sales of Motor Spirit Taxation (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 23 of 1960).

(d) The Madras Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 27 of 1960).

[5th September 1960]

(e) The Madras Transferred Territory Extension of Laws Bill, 1960 (L.A. Bill No. 17 of 1960).

(f) The Madras Panchayat Union Councils (Special Provisions for First Constitution) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 19 of 1960).

(g) The Industrial Employment (Standing Orders) (Madras Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 14 of 1960).

(h) The Madras Places of Public Resort (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 20 of 1960).

(i) The Madras Nurses and Midwives (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 22 of 1960).

5th September 1960]

APPENDIX I.

[Vide answer to starred question No. 69 asked by Sri G. Krishnamoorthy at the meeting of the Legislative Council held on 5th September 1960, page 3 supra.]

<i>Serial number and Educational district.</i>	<i>Number of pension applications received up to the end of May 1960.</i>	<i>Number of claims authorised for payment by the A.G.</i>	<i>Number of claims yet to be authorised by the A.G.</i>	<i>Number returned to managements for rectification of defects in applications.</i>	<i>Number pending with the sanctioning authority for scrutiny.</i>
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
1 Madras North ..	69	38	31	..	..
2 Madras South ..	75	32	9	34	..
3 Chingleput ..	250	164	11	71	4
4 South Arcot ..	299	204	39	56	..
5 Villupuram ..	172	144	8	20	..
6 Thanjavur East ..	253	152	18	72	11
7 Thanjavur West ..	296	194	71	31	..
8 Madurai ..	186	158	14	14	..
9 Dindigul ..	123	86	3	30	4
10 Ramanathapuram ..	137	112	8	17	..
11 Virudhunagar ..	175	126	14	35	..
12 Tirunelveli North ..	84	83	1	..	..
13 Tirunelveli Central ..	180	155	12	13	..
14 Tirunelveli South ..	91	58	13	30	..
15 Tiruchirappalli ..	178	153	10	15	..
16 Pudukkottai ..	51	48	1	2	..
17 Salem ..	179	142	33	4	..
18 Dharmapuri ..	117	105	3	9	..
19 Erode ..	130	102	1	27	..
20 Coimbatore ..	198	130	12	56	..
21 North Arcot ..	434	153	68	213	..
22 Tiruvannamalai ..	116	90	7	19	..
23 The Nilgiris ..	81	57	13	7	4
24 The Inspector of Girls Schools, Madras.	3	2	..	1	..
25 The Inspector of Girls Schools, Thanjavur.	12	1	8	3	..
26 The Inspector of Girls Schools, Salem.	1	..	..	1	..
27 The Inspector of Girls Schools, Madurai.	7	3	3	1	..
28 The Inspector of Anglo-Indian Schools, Madras.	7	3	..	4	..
	<u>3,904</u>	<u>2,695</u>	<u>411</u>	<u>775</u>	<u>23</u>

[5th September 1960]

APPENDIX II.

[Vide answer to starred question No. 71 asked by Sri T. P. Srinivasavaradan at the meeting of the Legislative Council held on 5th September 1960, page 5 supra.]

Letter from the Under Secretary to the Government of India, Ministry of Education, New Delhi-1, addressed to all State Governments (except Union Territories), dated 21st November 1959, No. F. 26-24/58-U. 5.

[Second Five-Year Plan—Scheme for giving loans to State Governments for the construction of hostels for educational institutions.]

I am directed to say that as the State Governments are aware, a scheme was included in the Second Five-Year Plan for giving loans to educational institutions for the construction of hostels. Under this scheme, loans are at present payable to the following categories of institutions:—

- (i) Colleges affiliated to Universities established by law in India;
- (ii) High School, Higher Secondary Schools including multi-purpose schools, Teachers Training Colleges; and
- (iii) Institutions concerning Basic and Social Education.

It has been decided that with effect from 1959-60 loans under this scheme will also be advanced to the Physical Education Training institutions in addition to the institutions already covered by it.

2. According to the existing procedure, loans have been advanced either to the State Governments or to the institutions direct on the recommendations of the State Governments. Initially, the loans under this scheme were interest-free, but later on, it was decided that all loans sanctioned by the Central Government would carry interest at the borrowing rate of the Government of India prevalent at the time the loans were advanced, subject to the condition that if the Central Government was satisfied that any educational institution was not in a position to pay the interest charges, the Government might sanction to that institution a suitable grant-in-aid to cover the interest charges payable on the loan.

3. The Government of India have since undertaken a review of the working of the scheme in the light of certain representations received in this behalf and have decided that with effect from 1960-61, the procedure for grant of loans for the construction of hostels will be as follows:—

(i) The present practice of giving loans direct by the Centre to educational institutions managed by voluntary organizations will be discontinued;

(ii) The sum provided in the budget for loans will be placed at the disposal of the State Governments who will also include a

[5th September 1960]

suitable provision in their own budgets for making advances to the educational institutions eligible for assistance under this scheme; and

(iii) The Government of India would also provide funds in the form of grant-in-aid to the State Governments to the extent the interest charges on the loans advanced to the institutions are waived by them after taking into account the financial capacity of the institutions concerned. For this purpose also, the States will make corresponding provision in their own budgets.

4. It has been decided that under the revised procedure loans payable to the State Governments for the construction of hostels will be paid through monthly release of ways and means advances to the States according to which the final sanction will be issued by this Ministry in February 1961, on the basis of first nine months' actual disbursements by the States and the estimates for the remaining three months of the year subject to suitable re-adjustment in the following year. Necessary provision for loans to State Governments during 1960-61 is being included in the Budget Estimates for that year and the State Governments will be informed, in due course of time, of the ceiling up to which the loans will be advanced to each State Government during 1960-61. In order to enable this Ministry to determine the ceiling up to which loans may be advanced to each State Government during 1960-61, I am to request that the State Governments may kindly draw up a list of institutions arranged in order of priority, and furnish full particulars of the institutions recommended by them as in the annexure to this letter in quadruplicate. This information may kindly be sent so as to reach this Ministry as early as possible and in any case not later than the 15th February 1960.

5. I am to add that in the case of educational institutions to whom loans have been advanced direct in previous years by the Central Government on the recommendations of the State Government and where full amount of the sanctioned loan has not been released so far, the balance of the sanctioned loans will continue to be paid to the educational institutions direct by this Ministry.

6. I am further to add that this Ministry has at present under consideration a number of proposals for loans recommended by the State Governments under the previous procedure. It has been decided that these loans will be advanced to the State Governments during 1959-60 according to the procedure which was already being followed in this behalf, subject to the availability of funds during the current financial year. Separate sanctions will issue shortly in respect of the different types of institutions eligible for assistance under this scheme. The procedure indicated in paragraph 3 above will also apply to the loans which have been sanctioned in the past as well as those which are likely to be sanctioned during 1959-60.

7. I am to request that the acceptance of the new procedure for loans to educational institutions outlined in paragraphs 3 and 4 above may kindly be communicated to this Ministry immediately.

[5th September 1960]

ANNEXURE.

PRO FORMA TO BE SUBMITTED BY STATE GOVERNMENT.

Central scheme of grant of loans for construction of hostels for educational institutions.

- 1 Name of the institution.
- 2 Nature of institution. Whether Government or private.
- 3 Brief description of the institution and of its objects and activities :
- 4 Number of students on rolls.
- 5 Existing hostel accommodation.
- 6 Number of students to benefit.
- 7 Details of project for which loan is applied for.
- 8 Likely dates of commencement and completion of the project.
- 9 Justification for the project indicating the outstanding features of the institution which entitle it to Central loan and also how it will help in fulfilment of objectives of Educational Development Plan.
- 10 Estimated expenditure on the project.
- 11 Have the estimates and plans of the building been approved by the local Public Works Department or any other authorized agency?
- 12 Details of plinth area to be constructed in relation to the number of students for whom construction is to be undertaken:
- 13 Whether suitable facilities for undertaking the project are available (give details).
- 14 Whether State Governments have satisfied themselves that the institution can repay the loan and about the adequacy of security which the institution would be able to furnish.
- 15 Priority given by the State Government.

5th September 1960]

APPENDIX III.

[Vide item III (1) on page 10 supra.]

L.A. BILL No. 23 OF 1960.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Madras Sales of Motor Spirit Taxation Act, 1939.

WHEREAS it is expedient further to amend the Madras Sales of Motor Spirit Taxation Act, 1939 (Madras Act VI of 1939), for the purpose hereinafter appearing;

BE it enacted in the Eleventh Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Sales of Motor Spirit Taxation (Amendment) Act, 1960.

2. *Amendment of section 3, Madras Act VI of 1939.*—In section 3, sub-section (1), of the Madras Sales of Motor Spirit Taxation Act, 1939 (Madras Act VI of 1939), for the words “thirty-eight naye Paise per gallon”, the words “nine naye Paise per litre”, for the words “thirty-five naye Paise per gallon”, the words “eight naye Paise per litre” and for the words “ten naye Paise per gallon”, the words “two naye Paise per litre” shall be substituted.

3. *Repeal.*—The Madras Sales of Motor Spirit Taxation (Amendment) Ordinance, 1960 (Madras Ordinance 1 of 1960), is hereby repealed.

I certify that this is a Money Bill.

U. KRISHNA RAO,

Speaker, Madras Legislative Assembly.

*Fort St. George, Madras,
18th August 1960.*

APPENDIX IV.

[Vide item III (2) on page 13 supra.]

L.A. BILL No. 14 OF 1960.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Industrial Employment (Standing Orders) Act, 1946, in its application to the State of Madras.

WHEREAS it is expedient further to amend the Industrial Employment (Standing Orders) Act, 1946 (Central Act XX of 1946), in its application to the State of Madras for the purpose hereinafter appearing;

BE it enacted in the Eleventh Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title, extent and commencement.*—(1) This Act may be called the Industrial Employment (Standing Orders (Madras Amendment) Act, 1960.

[5th September 1960]

(2) It extends to the whole of the State of Madras.

(3) It shall come into force on such date as the State Government may, by notification, appoint.

2. *Amendment of section 2, Central Act XX of 1946.*—To clause (c) of section 2 of the Industrial Employment (Standing Orders) Act, 1946 (Central Act XX of 1946), the following proviso shall be added, namely :—

“ Provided that the State Government may, in relation to industrial establishments in respect of which it is the appropriate Government, appoint, by notification in the Official Gazette, any officer subordinate to the Labour Commissioner to exercise, in such area as may be specified in the notification, the functions of a Certifying Officer under this Act, and any officer appointed as aforesaid may exercise those functions, whether or not the Labour Commissioner is absent.”

APPENDIX V.

[Vide item III (3) on page 15 supra.]

L.A. BILL No. 27 OF 1960.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Madras Preservation of Private Forests Act, 1949.

WHEREAS it is expedient further to amend the Madras Preservation of Private Forests Act, 1949 (Madras Act XXVII of 1949), for the purposes hereinafter appearing:

BE it enacted in the Eleventh Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Preservation of Private Forests (Amendment) Act, 1960.

2. *Amendment of section 1, Madras Act XXVII of 1949.*—In sub-section (2) of section 1 of the Madras Preservation of Private Forests Act, 1949 (Madras Act XXVII of 1949) hereinafter referred to as the principal Act).—

(i) for clause (iii), the following clause shall be substituted, namely :—

“(iii) to private forests situated in other areas in the State of Madras and having a contiguous area exceeding 30 acres which may be declared by the District Collector to be forests for the purposes of this Act, by notification in the District Gazette;”;

(ii) in the Explanation at the end, for the figures and word “100 acres”, the figures and word “30 acres” shall be substituted.

[5th September 1960]

3. *Amendment of section 3, Madras Act XXVII of 1949.*—In sub-clause (i) of clause (b) of sub-section (1) of section 3 of the principal Act, for the words “the State Government”, the words “the District Collector” shall be substituted.

4. *Amendment of section 5, Madras Act XXVII of 1949.*—In the Explanation to sub-section (1) of section 5 of the principal Act, for the words “the State Government”, the words “the District Collector” shall be substituted.

5. *Savings.*—Any declaration made by the State Government by notification in the *Fort St. George Gazette* under clause (iii) of sub-section (2) of section 1 of the principal Act before the date of the commencement of this Act shall be deemed to be a declaration made by the District Collector by notification in the District Gazette under clause (iii) aforesaid as substituted by this Act.

APPENDIX VI.

[Vide item III (4) on page 19 supra.]

L.A. BILL No. 20 OF 1960.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Madras Places of Public Resort Act, 1888.

WHEREAS it is expedient further to amend the Madras Places of Public Resort Act, 1888 (Madras Act II of 1888), for the purposes hereinafter appearing:

BE it enacted in the Eleventh Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Places of Public Resort (Amendment) Act, 1960.

2. *Substitution of new sections for sections 1 and 2, Madras Act II of 1888.*—For sections 1 and 2 of the Madras Places of Public Resort Act, 1888 (Madras Act II of 1888), (hereinafter referred to as the principal Act), the following sections shall be substituted, namely :—

“1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras Places of Public Resort Act, 1888.

(2) (a) It shall come into force at once in every municipality constituted or deemed to have been constituted under the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920).

(b) The State Government may, by notification, extend all or any of the provisions of this Act to any other local area in the State except the City of Madras from such date as may be specified in such notification and may cancel or modify and such notification.

[5th September 1960]

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires—

(a) 'building' includes any house, hut, shed or roofed enclosure;

(b) 'executive authority' means the executive authority as defined in clause (8-C) of section 8 of the Madras District Municipalities Act, 1920 (Madras Act V of 1920)."

3. *Amendment of section 3, Madras Act II of 1888.*—In clause (b) of section 3 of the principal Act, for the words "or of a panchayat classified by the State Government as a major panchayat", the words, figures, brackets and letter "or of a Panchayat classified as a Class I panchayat under clause (a) of sub-section (1) of section 5 of the Madras Village Panchayats Act, 1950 (Madras Act X of 1950), or as a town panchayat under the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958)" shall be substituted.

4. *Amendment of section 5, Madras Act II of 1888.*—In section 5 of the principal Act,—

(i) for the words "to the Chairman of the Municipal Council", the words "to the executive authority" shall be substituted;

(ii) for the words "to any Magistrate", the words "to any revenue officer not below the rank of Tahsildar" shall be substituted.

5. *Amendment of section, 9, Madras Act II of 1888.*—In section 9 of the principal Act, after clause (c), the following clause shall be added, namely:—

"(d) that any condition of the licence has been contravened."

6. *Amendment of section 10, Madras Act II of 1888.*—In section 10 of the principal Act,—

(i) in sub-section (1), for the words "Magistrate of the district", the words "Collector of the district" shall be substituted;

(ii) in sub-section (3), for the words "Subdivisional Magistrate, or if the original order was made by a Subdivisional Magistrate, to the Magistrate of the district", the words "Revenue Divisional Officer, or if the original order was made by a Revenue Divisional Officer, to the Collector of the district" shall be substituted.

7. *Amendment of section 11, Madras Act II of 1888.*—In section 11 of the principal Act, for the words "any Magistrate or Officer of Police", the words "any revenue officer not below the rank of Tahsildar or any officer of police" shall be substituted.

8. *Amendment of section 12, Madras Act II of 1888.*—In section 12 of the principal Act and in the marginal note thereto, for the words "District Magistrate", the words "Collector of the district" shall be substituted.

[5th September 1960]

9. *Amendment of sections 13-A and 13-C, Madras Act II of 1888.*—In section 13-A and section 13-C of the principal Act, for the words, figures and brackets "section 1, sub-section (3)"; the words, figures, brackets and letter "section 1, sub-section (2) (b)" shall be substituted.

10. *Insertion of new section 13-D in Madras Act II of 1888.*—After section 13-C of the principal Act, the following shall be inserted, namely:—

"13-D. *Act not to apply to church, temple, mosque, etc.*—Nothing in this Act shall apply to any church, temple, mosque or other place of public worship."

11. *Amendment of section 14, Madras Act II of 1888.*—Section 14 of the principal Act shall be renumbered as sub-section (1) of that section and after the sub-section as so renumbered, the following sub-section shall be added, namely:—

"(2) All rules made under this Act shall, as soon as possible after they are made, be placed on the table of both Houses of the Legislature and shall be subject to such modifications by way of amendment or repeal as the Legislature may make either in the same session or in the next session."

12. *Repeal.*—(1) Any law corresponding to the principal Act as amended by this Act in force in the transferred territory immediately before the date of the commencement of this Act including the Travancore-Cochin Places of Public Resort Act, 1951 (Travancore-Cochin Act VIII of 1951), (hereinafter in this section referred to as the corresponding law), shall stand repealed on the date of such commencement.

(2) The repeal by sub-section (1) of the corresponding law shall not affect—

(a) the previous operation of the corresponding law or anything done or duly suffered thereunder; or

(b) any right, privilege, obligation or liability acquired, accrued or incurred under the corresponding law; or

(c) any penalty, forfeiture or punishment incurred in respect of any offence committed against the corresponding law; or

(d) any investigation, legal proceeding or remedy in respect of any such right, privilege, obligation, liability, penalty, forfeiture or punishment as aforesaid;

and any such investigation, legal proceeding or remedy may be instituted, continued or enforced and any such penalty, forfeiture or punishment may be imposed as if this Act had not been passed.

(3) Subject to the provisions of sub-section (2), anything done or any action taken, including any appointment or delegation made, notification, order, instruction or direction issued, rule framed, or licence granted under the corresponding law shall be deemed to

[5th September 1960]

have been done or taken under the principal Act as amended by this Act and shall continue to have effect accordingly, unless and until superseded by anything done or any action taken under the principal Act as amended by this Act.

(4) Unless the context otherwise requires, the Madras General Clauses Act, 1891 (Madras Act I of 1891), shall apply for the interpretation of the principal Act as amended by this Act and as in force in the transferred territory.

(5) For the purpose of facilitating the application of the principal Act as amended by this Act in the transferred territory, any court or other authority may construe the principal Act as amended by this Act with such alterations not affecting the substance as may be necessary or proper to adopt it to the matter before the court or other authority.

(6) Any reference to the corresponding law in any law which continues to be in force in the transferred territory after the date of the commencement of this Act shall, in relation to that territory, be construed as a reference to the principal Act as amended by this Act.

(7) Any reference, by whatever form of words, in any law which continues to be in force in the transferred territory to any authority competent at the date of the commencement of this Act to exercise any powers or discharge any functions in the transferred territory shall, where a corresponding new authority has been constituted by or under the principal Act as amended by this Act, have effect as if it were a reference to that new authority.

(8) (a) If any difficulty arises in giving effect to the provisions of this Act or of the principal Act as amended by this Act, the State Government as occasion may require, may by order, do anything which appears to them necessary for the purpose of removing the difficulty.

(b) All orders made under clause (a) shall, as soon as possible after they are made, be placed on the table of both Houses of the Legislature and shall be subject to such modifications by way of amendment or repeal as the Legislature may make either in the same session or in the next session.

Explanation.—For the purposes of this section—

(1) the expression “ date of the commencement of this Act ” means—

(i) in relation to any municipality, the date on which this Act is published in the *Fort St. George Gazette*; and

(ii) in relation to any other local area, the date specified in the notification under section 1, sub-section (2) (b) of the principal Act as amended by this Act;

(2) the expression “ transferred territory ” means the Kanyakumari district and the Shencottah taluk of the Tirunelveli district.

[5th September 1960]

MEMORANDUM REGARDING DELEGATED LEGISLATION.

Clause 12 (8) (a) of the Bill empowers the Government to make any order for the purpose of removing any difficulty which may arise in giving effect to the provisions of the Bill when enacted or of the Principal Act as amended by the Bill when enacted. The powers delegated are normal and not of an exceptional character.

APPENDIX VII.

[Vide item III (5) on page 20 supra.]

L.A. BILL No. 22 OF 1960.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Madras Nurses and Midwives Act, 1926, and to extend that Act to the transferred territory in the State of Madras.

WHEREAS it is expedient further to amend the Madras Nurses and Midwives Act, 1926 (Madras Act III of 1926), for the purposes hereinafter appearing and to extend that Act to the transferred territory in the State of Madras:

BE it enacted in the Eleventh Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Nurses and Midwives (Amendment) Act, 1960.

2. *Substitution of new long title and new preamble for the long title of, and the preamble to, Madras Act III of 1926.*—For the long title of, and the preamble to, the Madras Nurses and Midwives Act, 1926 (Madras Act III of 1926) (hereinafter referred to as the principal Act), the following shall be substituted, namely:—

“ *An Act to provide for the registration of nurses, midwives, health visitors, auxiliary nurse-midwives and dhais in the State of Madras.* ”

WHEREAS it is expedient to provide for the registration of nurses, midwives, health visitors, auxiliary nurse-midwives and dhais in the State of Madras;

It is hereby enacted as follows:—

3. *Amendment of section 1, Madras Act III of 1926.*—In subsection (2) of section 1 of the principal Act, for the words “ Presidency of Madras ”, the words “ State of Madras ” shall be substituted.

4. *Amendment of section 2, Madras Act III of 1926.*—For clause (e) of section 2 of the principal Act, the following clause shall be substituted, namely:—

“ (e) ‘ Register ’ means a register maintained under this Act and ‘ registered ’ means registered or deemed to be registered under this Act ”.

[5th September 1960]

5. *Amendment of section 3, Madras Act III of 1926.*—In sub-section (1) of section 3 of the principal Act—

(i) in the opening paragraph, for the words “Presidency of Madras”, the words “State of Madras” shall be substituted;

(ii) for clauses (a) and (b), the following clauses shall be substituted, namely:—

“(a) the Director of Medical Services;

(b) three officers of the Public Health Department of Government, nominated by the State Government, of whom one shall be a nurse”;

(iii) in clause (c), for the word “Superintendent”, the word “Dean” shall be substituted;

(iv) in clause (g) for the word “Matron” in the two places where it occurs, the word “Nursing” shall be substituted;

(v) in the last sentence, for the words “The Surgeon-General”, the words “The Director of Medical Services” shall be substituted.

6. *Substitution of new section for section 5, Madras Act III of 1926.*—For section 5 of the principal Act, the following section shall be substituted, namely:—

“5. *Registration of nurses, midwives, health visitors and auxiliary nurse-midwives.*—(1) The Council shall maintain a register of nurses, midwives, health visitors and auxiliary nurse-midwives and in such register shall be entered the names of all nurses, midwives, health visitors and auxiliary nurse-midwives, who have undergone the course of training and passed the examinations and fulfil the conditions prescribed.

(2) The register referred to in sub-section (1) shall consist of such parts and shall be maintained in such manner as may be prescribed.”

7. *Insertion of new section 5-A in Madras Act III of 1926.*—After section 5 of the principal Act, the following section shall be inserted, namely:—

“5-A. *Nurses and midwives registered under Travancore-Cochin Act X of 1953 deemed to be registered under this Act.*—

(1) Notwithstanding anything contained in this Act, any person registered under the Travancore-Cochin Nurses and Midwives Act, 1953 (Travancore-Cochin Act X of 1953), who, immediately before the first day of November 1956, was holding any appointment as nurse or midwife in any hospital, dispensary, or infirmary not supported entirely by voluntary contributions in the transferred territory or who, immediately before the said day, was practising as nurse or midwife in that territory shall, subject to the provisions of section 7, be deemed to be registered as a nurse or as the case may be, a midwife under this Act,

[5th September 1960]

Explanation.—For the purpose of this sub-section, the expression ‘transferred territory’ shall mean the Kanyakumari district and the Shencottah taluk of the Tirunelveli district.

(2) The Council shall, subject to such conditions and restrictions as may be prescribed, enter in the register referred to in sub-section (1) of section 5 the name of any person who, under sub-section (1) of this section, is deemed to be registered under this Act.”

8. *Amendment of section 7, Madras Act III of 1926.*—In section 7 of the principal Act, for the words “any nurse, midwife or dhai”, wherever they occur, the words “any nurse, midwife, health visitor, auxiliary nurse-midwife or dhai” shall be substituted.

9. *Amendment of section 8, Madras Act III of 1926.*—In section 8 of the principal Act—

(i) in sub-section (1), for the words “Any nurse, midwife or dhai”, the words “Any nurse, midwife, health visitor, auxiliary nurse-midwife or dhai shall be substituted;

(ii) in sub-section (2), in clause (c), for the words “nurses and midwives”, the words “nurses, midwives, health visitors and auxiliary nurse-midwives” shall be substituted.

10. *Amendment of section 10, Madras Act III of 1926.*—In sub-section (1) of section 10 of the principal Act, for the words “nurse or midwife”, in the two places where they occur, the words “nurse, midwife, health visitor or auxiliary nurse-midwife” shall be substituted and to the same sub-section the following Explanation shall be added, namely:—

“*Explanation.*—In relation to a health visitor or auxiliary nurse-midwife, the expression ‘commencement of this Act’ in this sub-section shall be construed as referring to the date of the coming into force of the Madras Nurses and Midwives (Amendment) Act, 1960.”

11. *Amendment of section 11, Madras Act III of 1926.*—In section 11 of the principal Act—

(i) in sub-section (2),—

(a) after clause (b), the following clause shall be inserted, namely:—

“(bb) prescribing the conditions and restrictions subject to which the Council shall enter in the register referred to in sub-section (1) of section 5, the name of any person under sub-section (2) of section 5-A”;

(b) in clause (d), for the words “nurses, midwives and dhais” in the two places where they occur, the words “nurses, midwives, health visitors, auxiliary nurse-midwives and dhais” shall be substituted;

[5th September 1960]

(ii) after sub-section (2), the following sub-section shall be added, namely :—

“(3) All rules made under this Act shall, as soon as possible after they are made, be placed on the table of both Houses of the Legislature and shall be subject to such modifications by way of amendment or repeal as the Legislature may make either in the same session or in the next session.”

12. *Amendment of section 12, Madras Act III of 1926.*—In clauses (b) and (c) of sub-section (1) of section 12 of the principal Act, for the words “nurses, midwives and dhais”, the words “nurses, midwives, health visitors, auxiliary nurse-midwives and dhais” shall be substituted.

13. *Insertion of new section 12-A in Madras Act III of 1926.*—After section 12 of the principal Act, the following section shall be inserted, namely :—

“12-A. *Prohibition of unauthorized conferment.*—(1) Save as provided in this Act or the rules or by-laws made thereunder, no person shall confer, grant or issue or hold himself out as entitled to confer, grant or issue any degree, diploma, licence, certificate or other document stating or implying that the holder, grantee or recipient is qualified to practise the profession of a registered nurse, midwife, health visitor, auxiliary nurse-midwife or dhai.

(2) Whoever contravenes the provisions of sub-section (1) shall be punishable with fine which may extend to one thousand rupees; and if the person so contravening is an association, every member of such association who knowingly and wilfully authorizes or permits the contravention, shall be punishable with fine which may extend to five hundred rupees.”

14. *Amendment of section 14, Madras Act III of 1926.*—In section 14 of the principal Act—

(i) in sub-section (1), for the words “registered nurse” wherever they occur, the words “registered nurse or health visitor” shall be substituted;

(ii) in sub-section (2), for the words “registered midwife or dhai” wherever they occur, the words “registered midwife, auxiliary nurse-midwife or dhai” shall be substituted.

15. *Extension of Madras Act III of 1926 to the transferred territory, repeals and savings.*—(1) The Madras Nurses and Midwives Act, 1926 (Madras Act III of 1926), as in force immediately before the date of the commencement of this Act and as amended by this Act (hereinafter in this section referred to as the Madras Act), is hereby extended to, and shall be in force in, the transferred territory.

(2) Any law corresponding to the Madras Act in force in the transferred territory immediately before the date of the commencement of this Act, including the Travancore-Cochin Nurses and

[5th September 1960]

Midwives Act, 1953 (Travancore-Cochin Act X of 1953) (hereinafter in this section referred to as the corresponding law), shall stand repealed on the date of such commencement.

(3) The repeal by sub-section (2) of the corresponding law shall not affect—

(a) the previous operation of the corresponding law or anything done or duly suffered thereunder; or

(b) any right, privilege, obligation or liability acquired, accrued or incurred under the corresponding law; or

(c) any penalty, forfeiture or punishment incurred in respect of any offence committed against the corresponding law; or

(d) any investigation, legal proceeding or remedy in respect of any such right, privilege, obligation, liability, penalty forfeiture or punishment as aforesaid; and any such investigation, legal proceeding or remedy may be instituted, continued or enforced and any such penalty, forfeiture or punishment may be imposed as if this Act had not been passed.

(4) Subject to the provisions of sub-section (3), anything done or any action taken, including any appointment or delegation made, notification, order, instruction or direction issued, or any rule, regulation or form framed, certificate granted or registration effected, under the corresponding law shall be deemed to have been done or taken under the Madras Act and shall continue to have effect accordingly, unless and until superseded by anything done or any action taken under the Madras Act.

(5) Unless the context otherwise requires, the Madras General Clauses Act, 1891 (Madras Act I of 1891), shall apply for the interpretation of the Madras Act as extended to, and in force in, the transferred territory.

(6) For the purpose of facilitating the application of the Madras Act in the transferred territory, any court or other authority may construe such Act with such alterations not affecting the substance as may be necessary or proper to adapt it to the matter before the court or other authority.

(7) Any reference in the Madras Act to a law which is not in force in the transferred territory shall, in relation to that territory, be construed as a reference to the law, if any, in force in that territory corresponding to such law.

(8) Any reference to the corresponding law in any law which continues to be in force in the transferred territory after the date of commencement of this Act shall, in relation to that territory, be construed as a reference to the Madras Act.

Explanation.—For the purpose of this section, the expression “transferred territory” shall mean the Kanyakumari district and the Shencottah taluk of the Tirunelveli district.

[5th September 1960]

16. *Power to remove difficulties.*—(1) If any difficulty arises in giving effect to the provisions of this Act or of the principal Act as amended by this Act, the State Government as occasion may require, may, by order, do anything which appears to them necessary for the purpose of removing the difficulty.

(2) All orders issued under sub-section (1) shall, as soon as possible after they are issued, be placed on the table of both Houses of the Legislature and be subject to such modification, by way of amendment or repeal as the Legislature may make either in the same session or in the next session.

MEMORANDUM REGARDING DELEGATED LEGISLATION.

New section 5, which is proposed to be substituted by clause 6 of the Bill, empowers the State Government to prescribe—

(a) the course of training to be undergone, the examinations to be passed and the conditions to be fulfilled by nurses, midwives, health visitors and auxiliary nurse-midwives, before their names are entered in the register maintained by the Madras Nurses and Midwives Council, and

(b) the parts which such register shall consist of and the manner in which it shall be maintained.

Sub-section (2) of new section 5-A and new clause (bb) of sub-section (2) of section 11 which are proposed to be inserted by clauses 7 and 11 of the Bill respectively empower the State Government to prescribe the conditions and restrictions subject to which the Council shall enter in the register the name of any person under sub-section (2) of new section 5-A.

Clause 16 of the Bill empowers the Government to do anything by order for the purpose of removing any difficulty, which may arise in giving effect to the provisions of the Bill when enacted.

The powers delegated are normal and not of an exceptional character.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

Tuesday, the 6th September 1960.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I. QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Visits of the State Ministers to the Capital

* 77 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether any representation has been made by the Government to the Central Government in regard to the criticism of the Auditor-General in respect of the expenditure incurred by the Central Government for the visits of the State Ministers to the Capital and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN (on behalf of the Hon. the Chief Minister): (a) No, Sir. The expenditure incurred on the visits of State Ministers to the Capital is usually borne by the State Government and not by the Centre.

(b) Does not arise.

DR. A. SREENIVASAN: But what has the Hon. Minister to say with regard to the Auditor-General's criticism about the Central Government in regard to these expenses? If it is wrong, will the Hon. Minister invite the attention of the Central Government to the fact that the report is not correct?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: This Government have not received any criticism of the Auditor-General.

Pension papers of teachers

* 78 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the office that prepares the pension papers of teachers retiring from local board elementary and high schools;

(b) whether any delay has been caused in the preparation of pension papers of such teachers, if so, the reasons therefor; and

(c) whether the Government have issued any orders in this regard?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) The office of the local body concerned should prepare the pension papers and forward them to the District Educational Officer concerned.

[6th September 1960]

(b) Yes, Sir. Difficulty in verifying the services of teachers prior to 1947 was one of the reasons. The other was the fact that the scheme was comparatively new and it required some experience to work it.

(c) Yes, Sir.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Was there any difference of opinion, with reference to the Thanjavur District Board, as to whether the Special Officer should prepare it or the District Educational Officer should prepare it?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not have the information.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: As these delays were due to a difference of opinion, can I take it that the Government have now issued clear orders that the Special Officers should prepare it and not the District Educational Officers?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: That is what I have stated in the answer.

Government Training Colleges

* 79 Q.—SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the number of lecturer's posts kept vacant for the past two years in Government Training Colleges and the reason therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Out of the four Gazetted posts of Lecturers sanctioned for the Government Post-Graduate Basic Training College, Orathanad, only two posts have been utilized considering the limited admission to the College. No other Lecturer's post in any Government Training College has been kept vacant for the past two years.

Teachers appointed under the South Arcot District Board

* 80 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of qualified teachers appointed in permanent vacancies in the various elementary schools under the South Arcot District Board from 1951 to date;

(b) the number of such teachers whose services were regularized with probationary rights with retrospective effect from the date of appointment;

(c) whether the increments due to such teachers from the date of appointment have been sanctioned; and

(d) if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) The information is not available.

(b) 948.

(c) & (d) The teachers have all been allowed to count their service from the dates of their appointment for purpose of increments without claim for arrears of pay.

[6th September 1960]

SRI G. KRISHNAMOORTHY: May I know the exact reason why they have been denied payment of the increment from the date of appointment?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Generally when services are regularized in this manner, arrears of pay are not allowed.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Is it a fact that the District Board first of all regularized the services of teachers with probationary rights with retrospective effect and later on under rule 8 (a) of the emergency provisions that the benefit was denied to them?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: This was a case in which the Government interfered and gave retrospective effect to services already put in. After a full consideration of the facts of the cases, the Government had come to the conclusion that arrears of pay need not be paid.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Is it not a fact that the services of teachers appointed in 1951-52 were regularized only in 1957-58, after a lapse of five or six years?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: That is correct, Sir.

Higher Secondary Schools

* 81 Q.—DR. A. CHIDAMBARANATHAN: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether secondary schools to be upgraded as higher secondary schools have been selected for each of the educational districts; and

(b) if so, the principles on which the selection has been made?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) The matter is under consideration.

(b) A statement^a is placed on the table of the House.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: May I know whether in the proposals to upgrade these secondary schools to higher secondary schools, region-wise consideration and taluk-wise consideration will prevail upon the Government?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Anyhow, region-wise needs would be kept in mind. I do not know whether it would be possible to consider the taluk-wise needs.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: In the answer supplied, it has been stated that each taluk will have at least one higher secondary school. I wanted to know whether the Government would adhere to this and bring that into force.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: As far as upgrading is concerned, the suitability of the particular school for upgrading should also be taken into consideration. I do not think, simply because one school has to be given for each taluk, we will force any school to take up the course without any facilities.

[6th September 1960]

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: May I know whether other things being equal, as far as possible, this taluk-wise consideration will be kept in view?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: That is the idea. "Region-wise" would include the region concerned. I do not think we can lay down any rule that every taluk should have it.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: May I know how many higher secondary schools are proposed to be brought into existence during the next Five-Year Plan period?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: We are now in the Draft Plan stage. We have proposed that 200 schools may be upgraded.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: May I know whether the Government propose appointing a committee to select these schools?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Not yet. Perhaps we can do it some time later when it is necessary.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Do Government envisage a date by which the schools should be upgraded?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: That is the programme and that is the recommendation of the Secondary Education Commission.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Is there any future time-limit by which they should be converted into higher secondary schools?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: During the Third Plan period we have provided for 200 schools. I do not think we can visualise the Fourth Plan period and say how many will be upgraded during that period.

Madras Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Act, 1958

* 82 Q.—SRI MOHAMED RAZA KHAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Madras Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Act, 1958 has come into force, if so, the date of enforcement; and

(b) the places in which the Act has come into force?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) & (b) Yes, Sir. 1st July 1959 was notified as the date for coming into force of all the provisions of the Madras Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Act, 1958 except sections 10, 12, 13, 14, 15 and 16 and 1st January 1960 for sections 10, 12, 13, 14, 15 and 16. It was also notified that from 1st July 1960, no premises shall be used as a beedi industrial premises in the districts of Madras, Chingleput and North Arcot without a licence obtained under section 3 of the Act. Subsequently, this notification has been extended to other districts also. However, it is not proposed to enforce some of the provisions of the Act till such time as similar legislation is introduced in the neighbouring States of Kerala, Mysore and Andhra Pradesh.

[6th September 1960]

SRI MOHAMED RAZA KHAN: May I take it, Sir, that the proprietors of the factories are prepared to co-operate and see that the Act is brought into force and worked?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Yes, Sir. I am very happy to say that the proprietors have offered their co-operation to bring the Act into force progressively and step by step.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: May I know whether the Government are corresponding with the neighbouring States of Kerala, Andhra and Karnataka to see that a corresponding legislation is passed there also so that there may be unanimity in this matter?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, already we have held two conferences of the State Ministers of Labour of Andhra, Kerala, Mysore and Madras. The matter is still under correspondence.

Medical leave for teachers

* 83 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the period of medical leave for which a teacher in an aided secondary school is eligible in respect of his whole service;

(b) whether the salary and dearness allowance paid to the teachers for the medical leave are taken into account for the purposes of grant; and

(c) whether the enforcement of these rules is verified by the department periodically?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) This will be regulated in accordance with the terms of the agreement entered into by teachers with the managements.

(b) The actual leave allowance paid or half the substantive pay of the teacher at the time of his proceeding on leave, whichever is less, will be taken into account for assessment of grant. The full dearness allowance admissible to Government servants will also be admitted. If it is not actually paid, the entire claim therefor will be disallowed.

(c) Yes.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: May I take it that the rule that a teacher is eligible for one full year of medical leave for the whole of his service is not in force now?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I do not have the information, Sir.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: In view of the fact that the teachers are undergoing great hardship for want of uniform leave rules and in view of the fact that the leave account is also taken into consideration for the grant of pensions, will the Government see that uniform leave rules are enforced on the managements?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I thought that even the teachers would welcome some variety instead of getting into a rigid pattern.

[6th September 1960]

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: The teacher is entitled to avail himself of 12 months' leave on medical certificate on half pay. It is not obligatory. May I request the Government to see that these teachers when they go on sick leave are permitted to commute the 12 months' half-pay leave into leave for six months on full pay?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: That is a suggestion for action which might be considered at the appropriate time.

Municipal Elementary Schools

*** 84 Q.—SRI T. P. SRINIVASAVARADAN:** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of Municipal Elementary Schools housed in rented buildings in Villupuram Municipal limits; and

(b) whether there is any scheme to construct new buildings to house them?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Seven, Sir.

(b) No, Sir.

SRI S. NATARAJAN: May I know, Sir, the expenditure incurred on paying rent?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: About Rs. 250 or Rs. 270.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: What is the policy of the Government so far as the construction of buildings for elementary schools is concerned?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: This is a municipal elementary school. Municipalities will have priorities fixed for these. I do not think we can issue any directions in this matter.

School Improvement Projects

*** 85 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY:** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of school improvement projects in respect of elementary schools in the State; and

(b) the contributions made by the public in this regard?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) 114 School Improvement Conferences have been held in the various districts up to 4th May 1960.

(b) About Rs. 3.79 crores.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Is this contribution in cash or in kind?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Both, Sir.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Are inventories maintained with regard to the articles received from the public? Are accounts maintained with regard to cash?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes, Sir.

[6th September 1960]

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Are they maintained by public committees or managements of schools?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: For each school improvement conference, a separate committee is constituted. That committee maintains and publishes the accounts also in a printed document.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Are they subject to audit?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: This is a voluntary effort. I do not know whether any audit would be necessary.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: May I know, Sir, whether this sum of Rs. 3.79 crores has already been received or there is something yet to be received?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: This is the cost of the schemes implemented prior to the holding of the conferences. The donations in kind and cash made at the conferences amount to Rs. 3.79 crores.

SRI S. NATARAJAN: May we have a report of these conferences made available to this House?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: It has been published in the form of various reports. Particularly when the President visited the Vellore School Improvement Conference, a comprehensive report was published.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: பள்ளிச் சீரமைப்புத் திட்டங்களில் தீவிரப் பங்கு எடுத்துக்கொள்ளும் ஆசிரியர்களுக்கு அதற்காகப் பரிசுகள், பாராட்டுப் பத்திரங்கள் ஏதாவது வழங்கப்படுகின்றனவா? இல்லையானால், அப்படிப் பரிசுகள் பாராட்டுப் பத்திரங்கள் வழங்குவது நல்லது என்று அரசாங்கம் கருதவில்லையா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இதற்குப் பரிசுகள், பாராட்டுப் பத்திரங்கள் வழங்கி அவர்களிடையே பொருளமையை உண்டாக்கிவிடக் கூடாது. எல்லோருமே பங்கு எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். எல்லோரையுமே பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இந்தத் திட்டத்தில் அதிகமான வசூல் ஆங்காங்குள்ள சௌகரியங்களைப் பொறுத்திருக்கிறது. சில இடங்களில் மக்கள் நிறையக் கொடுப்பார்கள். சில இடங்களில் வசூல் என்பது, கஷ்டப்பட்டுச் செய்ய வேண்டியதாக இருக்கும், கல்லிலிருந்து நார் எடுப்பது போல் இருக்கும். இதை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

Recommendation of the Madras Pay Commission

*** 86 Q.—SRI MOHAMED RAZA KHAN:** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the additional financial commitment for the year 1960–61 consequent on the acceptance of the recommendations of the Madras Pay Commission and the annual recurring extra expenditure subsequently; and

(b) whether any approach has been made to the Central Government for the financial assistance to cover the expenditure?

[6th September 1960]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Kind attention of the Member is drawn to paragraph 2 of Explanatory Note (i), Serial Nos. 1 to 36 on page 5 of the demand for grant for further expenditure and detailed supplementary estimates thereof, 1960-61 placed on the table of the Legislature on 11th August 1960.

(b) Yes, Sir. The matter is under correspondence with the Government of India.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Sir, may I make a submission? This question was put only because a statement appeared in the Press. The Hon. Minister could have simply stated the amount involved.

MR. CHAIRMAN: The Hon. Minister has given an exhaustive reply.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: An accurate one too.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: May I know, Sir, with regard to clause (b) of the question, whether any representation has been made to the Central Government that, in view of the heavy expenditure on account of the recommendations of the Pay Commission, they should bear a portion of the expenditure?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes, Sir. We have written to the Government of India.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

II. ANNOUNCEMENT re : MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. CHAIRMAN: I have to announce to the House the message, dated 22nd April 1960, received from the Governor of Madras recommending to the Madras Legislative Council the consideration of the Madras (Transferred Territory) Extension of Laws Bill, 1960, as passed by the Madras Legislative Assembly.

III. CALLING ATTENTION TO NON-PAYMENT OF SALARIES TO TEACHERS IN (1) MANTHIRAMURTHI HIGH SCHOOL, TIRUNELVELI TOWN, AND (2) HINDU HIGH SCHOOL, ARKONAM.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Mr. Chairman, Sir, I beg to call the attention of the Hon. the Minister for Education to a matter of urgent public importance, viz., the non-payment of salaries to teachers for some months past in the Hindu High School, Arkonam, North Arcot district, and the Manthiramurthi High School, Tirunelveli town. The House is eager to know why the teachers have not been paid their salaries, and when they will be paid.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: There is no information available with the Government as to whether the salaries due to the teachers in the Mandiramoorthy High School, Tirunelveli Town, have not been paid. As regards the M.K.M. Hindu High School, Arkonam, it has been reported that the salaries due to the teachers for certain months in 1959 were not paid by the management. The Education Department has taken steps to pay the salaries due to the teachers from out of the teaching grant due to the school. In respect of the allegation that the salaries of teachers have not been disbursed for some months in 1960 the Government have no information. The matter will be looked into at once.

[6th September 1960]

IV. GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS JUDICIAL PROCEEDINGS (REGULATION OF REPORTS) BILL, 1960 (L.A. BILL NO. 12 OF 1960)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move—

‘That the Madras Judicial Proceedings (Regulation of Reports) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 12 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.’

Sir, this measure was already before the Joint Select Committee, and the Joint Select Committee scrutinized it and then made some useful changes also, particularly with reference to second offences, because it is possible for any newspaper or any person to go on publishing things and perhaps pay the fine which may be imposed by the courts. Therefore, it was thought by the Joint Select Committee that in respect of the second offence, there should be a compulsory period of imprisonment. That has been incorporated in the Bill. This has been accepted by the Assembly also. This is the main change made in the Bill.

I hope the House will accept the Bill.

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

‘That the Madras Judicial Proceedings (Regulation of Reports) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 12 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.’

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Sir, we welcome this Bill. Also at the time when it was introduced, we welcomed it. The Joint Select Committee has carefully gone into the various provisions of the Bill. One change has been made, and that is a very good change. For a second contravention of the provisions, the fine may be extended and imprisonment for six months also can be imposed. Sections 99-A to 99-D of the Code of Criminal Procedure, 1898, deal with seditious matter being published. I do not know whether this is outmoded. I feel that seditious matter is no longer such a vital matter. I think this matter will be considered by the Government.

As regards the amendment to sections 99-A, 99-B and 99-D, I have nothing to say against it. But what I would like to point out is that the amendment is to sections which may not be of much value at the present time. However strongly we criticise the Government, there is no seditious matter at all. We may go on criticising the present Government.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Because it is self-criticism.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: That section is entirely an outmoded section now. In those old days they attached great importance to that section. Therefore they said that a Special Bench composed of three Judges should be constituted.

Section 99-C says, ‘Every such application shall be heard and determined by a Special Bench of the High Court composed of three Judges’. Section 99-A says:—

“Where—

(a) any newspaper, or book as defined in the Press and Registration of Books Act, 1867, or

(b) any document,

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [6th September 1960]

wherever printed, appears to the State Government to contain any seditious matter or any matter which promotes or is intended to promote feelings of enmity or hatred between different classes of the citizens of India or which is deliberately and maliciously intended to outrage the religious feelings of any such class by insulting the religion or the religious beliefs of that class, that is to say, any matter the publication of which is punishable under section 124-A or section 153-A or section 295-A of the Indian Penal Code, the State Government may, by notification in the official gazette, stating the grounds of its opinion, declare every copy of the issue of the newspaper containing such matter, and every copy of such book or other document to be forfeited to Government, and thereupon any police officer may seize the same wherever found in India and any Magistrate may by warrant authorize any police officer not below the rank of sub-inspector to enter upon and search for the same in any premises where any copy of such issue or any such book or other document may be or may be reasonably suspected to be."

Section 98-B says—

"Any person having any interest in any newspaper, book or other document, in respect of which an order of forfeiture has been made under section 99-A, may, within two months from the date of such order, apply to the High Court to set aside such order on the ground that the issue of the newspaper, or the book or other document, in respect of which the order was made, did not contain any seditious or other matter of such a nature as is referred to in sub-section (1) of section 99-A."

Therefore it is that I say this section is outmoded.

3-20 p.m. SRI MOHAMED RAZA KHAN: Mr. Chairman, I am yet to be convinced whether there is any necessity for a legislation of this kind. The Hon. the Minister for Finance will take shelter under the plea, 'After all, the Bill was referred to a Select Committee and the other House has passed it'. It is not that. It is a question of this House also being consulted. I know, Sir, whenever a case like rape or some such thing is tried, it creates some interest and the people want to see the proceedings. But even in such cases, the procedure is that the presiding judge should clear the court of the public and the Press so that evidence could be taken without anybody coming to know anything of it. The judge himself feels that certain difficult questions may have to be put and answers got which may not be in public interest if published in newspapers. If the Hon. the Minister for Finance does not intervene and say that these things should not be brought in at this stage, I wish to say one thing. He has not made out a case that such cases are reported in too many journals.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Special journals are issued sometimes.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: I think, possibly the Deputy Leader of the Opposition himself gave the inspiration to the Hon. the Minister for Finance. (Laughter.)

[6th September 1960] [Sri Mohamed Raza Khan]

Secondly, Sir, the object of examination is to get some information helpful to the case and in cases like rape, etc., lawyers whichever side they represent, are not allowed to put questions which may be regarded as objectionable.

The next thing is, it is quite easy to pass a legislation like this. But how to enforce it? We know that the Beedi Industries Act was passed long ago and we also know that the Hon. the Minister for Industries could not enforce its provisions successfully because of the obvious difficulty that there is no corresponding Act in force in the neighbouring States. As far as Madras newspapers are concerned, there are many which serve not only the people in Madras but those outside also. What will happen is, when they have correspondents in other States, they will publish proceedings of courts in other States in our State also. Will they come within the purview of this Bill? There are two significant observations made by the Chairman of the Select Committee—I think the Hon. the Minister for Finance was the Chairman of that Committee—in the Committee's report. One is:

"It should also be presumed that judges would write their judgments with great restraint especially in regard to obscene matters."

I do not understand the implication of these remarks. Again he observed:

"The judges would write out their judgments in such a way that they would not be objectionable."

When I went through the proceedings of the Select Committee, I was not able to understand these two observations. It is quite all right that the Government are trying to prevent such things. But at this rate, we cannot go on passing one legislation after another. Such things are better left to be decided by public opinion. Publication of such things meets the desire of only a fraction of our people. With our tradition and our culture, people are not interested in these things. They do not want to know what has happened in the court and what sorts of questions were put and answers given. If we go on bringing in legislation after legislation for these things, there will be too many laws on the Statute Book and many of them will remain without being enforced.

* SRI M. ETHIRAJALU: கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவந்துள்ள கனம் அமைச்சரை நான் பாராட்டுகிறேன். தமிழர்களின் பண்பாட்டிற்கும், ஒழுக்கத்திற்கும், முன்னேற்றத்திற்கும் அனுகூலமாக இருக்கும் இந்த மசோதா மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. இந்த மசோதாவை இப்படிக் கொண்டுவரவிட்டால், பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டிருக்கும் பெரியோர்களுக்கு இந்த சர்க்கார் நல்ல பாதுகாப்புக் கொடுக்கவில்லை என்று எதிர்காலத்தில் சொல்வார்கள் என்பதில் சிறிதளவும் சந்தேகமில்லை. சில விஷயங்களைப் பத்திரிகைகளில் பிரசுரிப்பது, சில கார்ட்டூன்கள் போட்டு மற்றவர்களை விகாரப்படுத்தி அந்த கார்ட்டூன்களைப் பிரசுரிப்பது முதலியவைகளை சட்ட மூலமாகக் கட்டுப்படுத்த இந்த மசோதா உதவினாலும், இதையெல்லாம்விட இன்னொரு

[Sri M. Ethirajalu] [6th September 1960]

முக்கியமான விஷயத்தை நாம் கவனிக்க வேண்டும். படித்தவர்கள் தான் பத்திரிகைகளையும் சில கார்டுன்களையும் வேறு சில விஷயங்களையும் பார்க்கிறார்கள் என்றால், படிக்காத லட்சக்கணக்கான மக்கள் சினிமாவில் வரும் மிக மோசமான காட்சிகளைப் பார்க்கிறார்கள். அதற்கும் நாம் உடனடி சட்டம் கொண்டுவரவேண்டும். பத்திரிகைகளில் காணப்படுவதைவிட மோசமான காட்சிகள் சினிமாவில் வந்த வண்ணம் இருக்கின்றன. பத்திரிகைகளில் எழுதப்படுவதைவிடக் கேவலமாக சினிமாவில் பேசுகிறார்கள். தமிழர்களின் பண்பாட்டுக்கே குறைவான, கீழ்த்தரமான காட்சிகள் சினிமாவில் வந்த வண்ணம் இருக்கின்றன. அவைகளைத் தடை செய்ய வேண்டுமென்று நான்கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பத்திரிகைகளில் வரும் சில விஷயங்கள் படித்தவர்களுக்கு மட்டிலும்தான் தெரியும். லட்சக்கணக்கான படிக்காத மக்கள் சினிமாவில் வரும் சில காட்சிகளைப் பார்ப்பதனால் அவர்களுடைய பண்பாடே மோசமாகிப் போய்க் கொண்டிருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். இவ்வாறு சினிமாவினால் மக்கள் கெடுவதைத் தடுப்பதற்கும் வகை செய்ய வேண்டும் என்பதைக் கனம் அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அதற்கு இப்போது வகை செய்யாவிட்டாலும் எதிர்காலத்திலாவது வகை செய்ய வேண்டியது மிக மிக அவசியம். ஒருவரைப்பற்றி மற்றொருவர் உண்மைக்குப் புறம்பாக பேசுவதையும் எழுதுவதையும் தடை செய்வதை விட . . .

MR. CHAIRMAN: It is not in this Bill.

SRI M. ETHIRAJALU: அதைவிட, சினிமாவில் வரக்கூடிய சில காட்சிகளைத் தடைசெய்ய வேண்டியது மிகவும் முக்கியம் என்று கருதுகிறேன். எதிர்காலத்தில் அதற்கு சட்டம் செய்ய வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு என்வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, with regard to the first point raised by the Whip of the Opposition, the Deputy Leader of the Opposition himself has answered it. But, Mr. Raza Khan evidently is not conversant with the Tamil magazines and Tamil newspapers. If he had any occasion to go through them, he would find that in the guise of publishing court proceedings, all sorts of obscene and scurrilous matters are published in newspapers and magazines. It is to put a stop to that that this Bill has been brought in. Some newspapers, whether they have correspondents or not for the Legislative Assembly and the Legislative Council, have got their own correspondents to cover cases relating to matrimony and other such things in courts. Therefore, it is absolutely necessary to stop publication of such obscene and scurrilous matters.

Mr. Raza Khan referred to my remarks regarding restraint in writing out judgments. I was not anticipating, when I made those remarks in the Committee, any judgment to come later on (laughter.) The question arose whether judgments also should be prohibited from being published in newspapers. In that connection I said that after

[6th September 1960] [Sri C. Subramaniam]

all, the judges dealing with the case would show sufficient restraint in writing out the judgments so that there would be no necessity to prohibit publication of judgments. Therefore, I submit that this Bill may be accepted.

MR. CHAIRMAN: The question is—

‘That the Madras Judicial Proceedings (Regulation of Reports) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 12 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.’

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 8 were put and carried.

The schedule was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move—

‘That the Madras Judicial Proceedings (Regulation of Reports) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 12 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be passed.’

MR. CHAIRMAN: The question is—

‘That the Madras Judicial Proceedings (Regulation of Reports) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 12 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be passed.’

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE INDIAN PENAL CODE AND THE CODE OF CRIMINAL PROCEDURE (MADRAS AMENDMENT) BILL, 1960 (L.A. BILL NO. 7 OF 1960).

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Chairman, Sir, I beg to move: 3-30 p.m.

‘That the Indian Penal Code and the Code of Criminal Procedure (Madras Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 7 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.’

Sir, the Bill which we just now passed and this Bill are complementary to each other. This Bill seeks to amend the Indian Penal Code to provide for the prevention of publication of obscene and scurrilous matter in the various papers and the magazines. It is no doubt true that in all these matters it is public opinion that should be the ultimate restraint. But unfortunately sometimes public opinion does not exert itself properly. Therefore, it has become necessary to have laws to prohibit these things. Therefore it is that we thought it necessary to have a legislation of this sort. As I have already indicated, at the time when this Bill was considered at the initial stages, there was the Press Objectionable Matter Bill. But unfortunately it is not in force now. Therefore we could not deal with the offenders in an effective manner. That is why this Bill was brought. The Joint Select Committee which considered this Bill recommended that the second offender should be dealt with in a more severe manner. Therefore they have provided a minimum punishment of imprisonment for a period of six months. I therefore request that this Bill may also be accepted by the Council.

[6th September 1960]

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

‘That the Indian Penal Code and the Code of Criminal Procedure (Madras Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 7 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.’

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Sir, again the Hon. the Finance Minister will say—that is my disability as I am not well conversant with Tamil—that I do not know what is written. I am in entire agreement with the Government that there must be some check and restraint on such publications. But my difficulty is this. I would like to know whether the action proposed would be taken against the publisher or even the sellers, the ordinary book-stall man, who may not know whether the particular publication is offensive or not.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Why should he be a book-seller then?

SRI MOHAMED RAZA KHAN: I am slightly surprised at the question of the Hon. Minister. The book-seller, an ordinary man, may not be well conversant with the English language or Urdu, or Malayalam or Telugu. In this City different publications are sold. He might receive a parcel of books and he might pass them on for sale. It will be difficult for the book-seller to go through all the publications he receives and scrutinize whether the writings in the magazines or papers would come within the purview of the law or not. I do not also know whether the law would be applicable to publications within our State or whether it would be applicable to publications outside the State. At the time the Bill was first introduced, I drew the attention of the Hon. the Finance Minister to this. So far as English papers are concerned, as a rule they try to keep themselves within limits. But even some of them published in other States, weeklies especially—I do not want to mention names of those weeklies here—publish photos which I myself feel are repulsive things to see. What is the procedure to be adopted in dealing with those weeklies? Will action be taken against them also? I would submit that this Government have no power to take any action against papers published outside this State. Therefore simply because a man here, acting as agent, sells those publications in this State, would he be hauled up as having committed an offence under this law?

Sir, the original Bill wanted to prevent publication of speeches also. There is already a law in regard to that and the affected party could seek redress by going to the court. I think during the course of the discussion in the Joint Select Committee, my hon. Friend Dr. Chidambaramanathan took objection to the inclusion of speeches under the provisions of this Bill, when there was already a law by which the aggrieved party could seek redress in a court of law, and it was unanimously decided that the particular sub-clause could be omitted. Therefore there has been some improvement, thanks to my hon. Friend who took up the matter in the Joint Select Committee.

I can understand the Government taking action against offenders. But sometimes it so happens that people, who do a thing without any knowledge of the Act, are also hauled up. I do not know in what manner the Act will work in respect of the cases pointed out by me.

6th September 1960]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I thought I would be saved the trouble of answering the points made by the hon. Member Sri Raza Khan if only the hon. the Deputy Leader of the Opposition had spoken to-day as to what happened in the Joint Select Committee and what points of view he put forward there very effectively. In regard to doubts raised by the hon. Member about publications outside this State, certainly if they are published outside this State we cannot take any action against them and punish them. If they are published outside the State and stop there, we are not concerned with them. But if they enter this State and there is exhibition, circulation and sale of those journals or books, certainly the law will then catch hold of them. If the publication is within this State, then even though there may be no circulation of such publications, the very act of printing will be construed as an offence under this law. Therefore we will have to look into the cause of action and see whether it has arisen within the State and then take action. Otherwise, no action could possibly be taken.

Then, Sir, the hon. Member was pleading for the so-called innocent—not innocent but ignorant parties. Suppose a man sells poison thinking it is food without taking sufficient care to find out whether it is poison or food; certainly he will be held responsible. This is something worse. The poison kills any one person who takes it. But here whoever reads such matter is poisoned. And any number of persons read these posters and magazines. The minds of all these persons are poisoned. Therefore it is necessary that, in the interest of the health of the community, these publications should be prevented. The hon. Member, I am sure, is aware of all these things, of the purpose with which these publications are made. They are mainly for the purpose of blackmailing. They publish some interesting news about some parties and say that much more will follow. They expect the parties to approach them later on and pay them money so that further publications will not be made. This sort of blackmail should be put down with an iron hand. I am sure we will have the co-operation of the hon. Member also who pleaded for the ignorant people in the enforcement of the provisions of the Bill. In my view this is a salutary law which should be available for the protection of innocent citizens even though some ignorant persons might suffer on account of their ignorance. But I am sure that such innocent persons will get sufficient protection from the trying magistrate.

MR. CHAIRMAN: The question is—

‘That the Indian Penal Code and the Code of Criminal Procedure (Madras Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 7 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.’

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 5 were put and carried.

Clause 1 was put and carried.

The Preamble was put and carried.

[6th September 1960]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Chairman, Sir, I move—
'That the Indian Penal Code and the Code of Criminal Procedure (Madras Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 7 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be passed.'

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

'That the Indian Penal Code and the Code of Criminal Procedure (Madras Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 7 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be passed.'

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Sir, just one word to assure the Hon. the Finance Minister that I am in entire agreement with him in regard to the principles that he has enunciated. After all, there should be something like purity in all these matters and I am one with the Hon. Minister when he wants to prevent the blackmailing that is going on. On that there is no difference of opinion. But the Hon. the Finance Minister was a little metaphysical and philosophical when he said that it was a question of poison and that it should be prevented. I might tell him that it is a question of degree. Sometimes there are good poisons also. The only point which I wanted to bring to the notice of the Hon. Minister was this. If really the publications are outside the State and if they are brought here by an agent or somebody and distributed in this State, we cannot expect those persons to scrutinize them and see whether they offend the law here or not. Their motive might not at all be to circulate such offending publications. In their usual way, in their anxiety to sell and do some business, they might do it. I only wished to draw the attention of the Hon. Minister to the fact that such ignorant people should not be hauled up under this law. Possibly when they take action they may also know whether it was done with a motive or only in an innocent way. I leave the matter to Government at that, and I support the Bill now.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: They should plead so in the Court.

MR. CHAIRMAN: The question is—

'That the Indian Penal Code and the Code of Criminal Procedure (Madras Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 7 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be passed.'

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(3) THE MADRAS (TRANSFERRED TERRITORY) EXTENSION OF LAWS BILL, 1960 (L.A. BILL NO. 17 OF 1960).

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move—

3-40 p.m. 'That the Madras (Transferred Territory) Extension of Laws Bill, 1960 (L.A. Bill No. 17 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.'

Sir, this is a routine Bill making the laws prevalent in our State applicable to the transferred territory. We examine each Act and find out whether any adaptation is necessary in making the laws

* Printed as Appendix IV on pages 69-79 infra.

[6th September 1960] [Sri C. Subramaniam]

applicable to the transferred territory, and then we bring forward periodically all the laws which are to be made applicable. This is one of the routine Bills. I hope the House will accept the Bill.

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

'That the Madras (Transferred Territory) Extension of Laws Bill, 1960 (L.A. Bill No. 17 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.'

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Sir, I find that the Madras Registration of Practitioners of Integrated Medicine Act, 1956, is included in the Acts to be applicable to the transferred territory. I think integrated medicine has now become (Interruptions). Some amendment should be made here. There is no more . . .

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: What about the existing practitioners?

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: There would not be anybody there. The Government want to apply this Act to future cases. There is no future possibility for this. The present Act deals only with those people who are registered under it. I do not think we should apply this Act, which is no longer applicable here.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: If it is not applicable to this State, then it will have to be repealed. So at the time of repeal, it will not be applicable to the transferred territory also. As long as it is applicable to this State, it is applicable to the transferred territory also.

MR. CHAIRMAN: The question is—

'That the Madras (Transferred Territory) Extension of Laws Bill, 1960 (L.A. Bill No. 17 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.'

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 14 were put and carried.

The First Schedule, the Second Schedule and the Third Schedule were put and carried.

Clause 1 was put and carried.

The Preamble was put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move—

'That the Madras (Transferred Territory) Extension of Laws Bill, 1960 (L.A. Bill No. 17 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be passed.'

MR. CHAIRMAN: The question is—

'That the Madras (Transferred Territory) Extension of Laws Bill, 1960 (L.A. Bill No. 17 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be passed.'

The motion was put and carried and the Bill was passed.

[6th September 1960]

(4) THE MADRAS PANCHAYAT UNION COUNCILS (SPECIAL PROVISIONS FOR FIRST CONSTITUTION) BILL, 1960 (L.A. BILL NO. 19 OF 1960).

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I move—

'That the Madras Panchayat Union Councils (Special Provisions for First Constitution) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 19 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.' Sir, I am sure that hon. Members are aware that we are constituting Panchayat Union Councils under the new Panchayats Act. The first batch will come into existence on the 2nd October this year, the second batch on the 13th April 1961, and the third batch on the 2nd October 1961. The three batches will complete the whole State. We have provided in the Act that each panchayat should elect one of its members to be its representative on the Panchayat Union Council. If the Panchayat Union Council has got to be constituted, each panchayat will have to elect one person as its representative. Elections to these panchayats have been held only recently. Presidents and Vice-Presidents of Panchayats have been elected only recently. In some cases, there has been a good deal of heat created in the election of President and Vice-Presidents of panchayats. Now all that has settled down. If we now have another series of elections, we may be creating a wrong atmosphere for the functioning of these Panchayat Union Councils. That is why the Government thought that in the case of the first constitution of the Panchayat Union Councils, the President of the panchayat could be the representative of the panchayat on the Panchayat Union Council. As a matter of fact, when the original Act was being considered, a view was put forward that, without having a separate election, and in all cases and for all time, the panchayat president could be the representative of the panchayat on the Panchayat Union Council. After a full consideration of the matter, we took the view that perhaps it might be better to have another person instead of the President to be the representative on the Panchayat Union Council. But now, because of the initial difficulties in going through a series of elections in all the panchayats before constituting the Panchayat Union Councils, we thought, in consultation with the committee, which was constituted for the purpose of advising the Government, and also with the party leaders, that we should bring in this Bill. It has been unanimously accepted by all the parties except for some sort of murmuring dissent by the Communist Party. Therefore, I would request the House to accept this Bill.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: On a point of clarification, Sir. With regard to the representative of the Panchayat Board on the Panchayat Union Council, is it the entire electorate that is to elect that representative or only the newly formed Panchayat Board?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Only the newly formed Panchayat Board.

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

'That the Madras Panchayat Union Councils (Special Provisions for First Constitution) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 19 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.'

* Printed as Appendix V on page 80 infra

[6th September 1960]

SRI S. K. SAMBANDHAN: கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பஞ்சாயத்துக் கவுன்சில்கள் மசோதாவை நான் முழு மனத்துடன் ஆதரித்து, இதைக் கொண்டுவந்துள்ள கனம் அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் உறுப்பினர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதல் தேர்தலைப் பொறுத்த மட்டுமே இப்படிப்பட்ட திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருப்பது சற்று ஏமாற்றம் கொடுப்பதாக இருக்கிறது. ஏனென்றால், பஞ்சாயத்து யூனியன் உறுப்பினர்கள் தேர்தலில், கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன அத்தனை கஷ்டங்களும் எப்போதும் இருக்கத்தான் செய்யும். எனவே எப்போதுமே, பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களே பஞ்சாயத்து யூனியன் உறுப்பினர்களாக இருக்க வகை செய்தால் நன்றாக இருக்கும். அவ்வாறு செய்தால், பல கஷ்டங்களைத் தவிர்க்கலாம். இப்போதுள்ள பஞ்சாயத்துகளில் அலுவல்களைப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களும் அதிகாரிகளும் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து உறுப்பினர்களுக்கு அவ்வளவு அக்கறை இருப்பதில்லை. அவர்கள் கூட்டங்களுக்கு வந்து அங்கு நடக்கும் விஷயங்களைக் கவனிக்கிறார்களே தவிர அதிக அக்கறை எடுத்துக்கொள்வதில்லை. பெரும்பான்மையான பஞ்சாயத்துகளில் அதிகமான உறுப்பினர்கள் அதிக அக்கறை எடுத்துக்கொள்வதில்லை. பஞ்சாயத்துத் தலைவரிடமும், உப-தலைவரிடமும், நிர்வாக அதிகாரியிடமும் தான் அதிகமான பொறுப்புகள் ஒப்படைக்கப்படுகின்றன. ஆகவே, எப்போதும் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களே பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் உறுப்பினர்களாக இருப்பார்களானால், காரியங்கள் நன்றாக நடக்கும். இக்காரணத்தால், எப்போதுமே பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களே பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் உறுப்பினர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று திருத்தம் கொண்டுவர வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Sir, I really appreciate the great work done by the Finance Minister. He took a lot of pains when this whole matter was before the Legislature Committee. In fact I thought the Hon. Minister was a city man like myself. I thought he knew things only with reference to Coimbatore town. Perhaps my impression was wrong. The knowledge which he brought to bear on the subject showed that he knew fully the conditions in the village.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I am only a village bird.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: I am happy to draw that information. Originally, the idea of the Government was that the President of the panchayat alone should be the representative of the panchayat on the council. There was a good deal of discussion on that question and we did anticipate that there might be some trouble. After all, they are small villages and members are not many. They are very much anxious to get into the council. We thought that there would be some balance if some of them held on to the panchayat

3-50
p.m.

[Sri Mohamed Raza Khan] [6th September 1960]

and some went to the Panchayat Union Council. We thought of a *via media* so that if there was a faction in the village, one set could take advantage of their man remaining as president of the panchayat and the other could send its representative to the Union Council. Therefore, this idea was conceived. And, Sir, it came from the Members of the Opposition. My present difficulty is this. The panchayat board consists of hardly six or seven members. The maximum may be 15. I cannot understand how it is difficult to ask them all to just meet on one day and elect their representative. Of course, we knew when we passed the parent Act that there would be some difficulties. But simply because there are difficulties, we cannot go on bringing in legislation after legislation. Even according to the statement of the Hon. Minister for Finance, elections in a majority of cases went off well, without much trouble. Possibly there are a few cases where there is trouble. Whatever it is, I do not think it is correct to anticipate trouble in a few cases and experiment on a new method. Sir, it is quite possible that the president of a panchayat is a very popular or prominent man and nothing in this Act prevents him from being a member of the Union Council. Of course, this Bill makes him an *ex-officio* member.

Then, what is the duration of membership? Is it for the life of the Union Council? Or is there going to be another election in between? That point has to be settled. However, I am very happy that the Bill has been brought in. I hope people will take it in the spirit in which it is enacted. By October 1961, there will be elections and this is only a temporary phase. In future, panchayat boards will meet and send their representatives to the Union Councils.

* SRI B. K. NALLASWAMI: கனம் தலைவர் அவர்களே, பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சிலுக்கு சாதாரண ஓட்டர் கூட அங்கத்தினராக வரலாம் என்று பஞ்சாயத்துக்கள் சட்டத்தில், முன்பு பிரகரித்தபொழுது ஒரு பிரிவு இருந்தது. பஞ்சாயத்து மெம்பர்களிலிருந்து, பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சிலுக்கு உறுப்பினரைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்று அதைத் திருத்தினோம். அதனால் எனக்கு ரொம்பச் சங்கடங்கள் ஏற்பட்டன. அப்போது எங்கள் வட்டாரத்தில் பஞ்சாயத்து எலெக்ஷன் நடந்துகொண்டிருந்தது. அதில் சமரசம் செய்து வைக்கும் வேலை எனக்குக் கிடைத்தது. பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் உறுப்பினர் தேர்தலுக்கு நேரடியாகத் தேர்தலில் நிற்கலாமே என்று சொல்லி, சிலரை தேர்தலில் நிற்காதபடி வாபஸ் வாங்கச் செய்தேன். இப்போது இந்த மசோதாவினால் எனக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் ஒரு தர்ம சங்கடமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதாவில் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவரே, யூனியன் கவுன்சில் அங்கத்தினராக இருக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறது. இந்த முறை கொஞ்ச காலத்திற்கே அமலில் இருக்கும் என்றாலும், எனக்கு இப்போது தர்மசங்கடமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத்துத் தலைவர் தேர்தலின்போது போட்டி ஏற்பட்டது. ஒருவர் தலைவராகவும் ஒருவர் யூனியன் கவுன்சில் மெம்பராகவும் இருக்கலாமென்று ஒன்றிரண்டு பஞ்சாயத்துக்களில் சமரசம் செய்து வைத்தேன்.

6th September 1960] [Sri B. K. Nallaswami]

இம்மாதிரி ராஜ்யத்தில் பல இடங்களில் ஏற்பட்டிருக்கும். ஆகையால் இந்த மசோதா சட்டமானவுடன் சிறிது குழப்பங்கள் ஏற்படும். எனவே, இந்த மசோதாவினால் அதிக சிரமங்கள் ஏற்படக்கூடும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. T. KOSALRAM: கனம் தலைவர் அவர்களே, எனது கனம் நண்பர் ஸ்ரீ நல்லசாமி அவர்கள் அப்போது சொன்னது மாதிரி பஞ்சாயத்துத் தேர்தல்கள் நடக்கும் போது பல கிராமங்களில் பல சமரசங்கள் நடத்திவைக்கப்படுகின்றன என்பது அரசாங்கத்திற்கு நிச்சயம் தெரிந்திருக்கும். “பிரின்ஸ் பிலுக்காக”, கொள்கை அளவிலே ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை வைத்து இந்தச் சட்டம் இயற்றப்பட்டிருக்கிறது. எல்லாம் ஜனநாயக முறையில் நடக்க வேண்டும் என்பது நமது தார்மீகமான அடிப்படைக் கொள்கை. தேர்தல் என்கிறபோது எல்லாம் கஷ்டமாகத்தான் இருக்கிறது; எத்தனையோ விதமான சங்கடங்களும் பூசல்களும் ஏற்படுகின்றன. இருந்தாலும், இது வெல்லாம் “அன்அவாய்டபில் எலிமெண்ட்” என்பது போல், இதையெல்லாம் தவிர்க்க முடியாத நிலையிலேயே ஜனநாயகத்தை வளர்க்க வேண்டுமென்ற மனப்பான்மையுடன் இதைச் செய்திருக்கிறோம். எந்த நோக்கத்தின் காரணமாகக் கட்சி வர வேண்டாம் என்று சர்க்கார் எண்ணுகிறதோ, அதே நோக்கத்தின் காரணமாக இன்னொருத் தான் பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சிலுக்கு மெம்பராக அனுப்புவது என்று ஆங்காங்கு முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நாம் ஜனங்களிடையே அதிருப்தியை உண்டாக்கக் கூடாது. ஜனநாயக முறையில் கஷ்டங்களைப் பார்க்க முடியாது என்பதையும் அரசாங்கம் உணர வேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில்கள் அமைப்பைப் பொறுத்த வரையில் இந்த மசோதாவில் சொல்லப்பட்டுள்ள முறை மிகக் குறுகிய காலத்துக்கே அமுலில் இருக்கும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அரசாங்கம் இனிமேலாவது ஜனநாயகத் திற்குப் புறம்பாக ஒரு சிறு காரியம் கூடச் செய்யக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI K. M. RAMASWAMY GOUNDER: அவைத் தலைவரவர்களே, பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களே பஞ்சாயத்து கவுன்சில் மெம்பர்களாக—உறுப்பினர்களாக இருந்து வருவதுதான் நிர்வாகம், கிராம முன்னேற்றம் எல்லாவற்றிற்கும் உகந்ததாக இருக்கும். போட்டி வருகிறது, தேர்தலிலே கசப்பு வருகிறது என்பதற்காகவும், பல பேருக்குப் பல ஸ்தானங்களைப் பங்கிட்டுக் கொடுப்பதற்காகவும், ஒருவர் பஞ்சாயத்துத் தலைவர், இன்னொருவர் பஞ்சாயத்து யூனியன் உறுப்பினர் என்று பல சந்தர்ப்பங்களை ஏற்படுத்துவதற்காகவும் ஸ்தாபனங்களைப் பெருக்கிப் பங்கு போட்டுக்கொள்வது நடைமுறையில் நமது முன்னேற்றத்துக்குக் குந்தகமாக இருக்குமே யொழிய நன்மை தரும் என்று சொல்ல முடியாது. இந்த சந்தர்ப்பத்திலே ஒரு வேளை ஒருவர் பஞ்சாயத்துத் தலைவராக இருந்துகொள்ளலாம்;

[Sri K. M. Ramasamy Gounder] [6th September 1960]

இன்னொருவர் பஞ்சாயத்து யூனியன் உறுப்பினராக இருந்து கொள்ளலாம் என்று ஒரு சில இடங்களிலே சமரசம் பேசியிருக்கலாம். ஆனாலும் கிராமமும் மக்களும் முன்னேற வேண்டும் என்றால், கிராமத்தில் நடக்கின்ற அத்தனை காரியமும் தெரிந்திருக்க வேண்டுமென்றால் கிராமத்துக்கு மேற்பட்ட லெவலில் உள்ள பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலும் பஞ்சாயத்து பிரசி டெண்டுகள் தான் (ex-officio) மெம்பர்களாக இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும். தேர்தல் சாதாரணமாக எப்போதும் வந்து கொண்டதான் இருக்கிறது. அதனாலே போட்டா போட்டியும், இன்னும் பல சிக்கல்களும் ஏற்படுகின்றன. அவைகளைத் தவிர்க்க வேறு வழி வகைகள் கண்டுகொள்ள வேண்டும். கனம் மெம்பர் திரு. S. K. சம்பந்தம் அவர்கள் கூறியவாறு கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களின் நிர்வாகத்தில் நேர்முகத் தொடர்பு கொண்டுள்ள பஞ்சாயத்துத் தலைவர் தான் யூனியன் உறுப்பினராக இருக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சட்டத்தை நிரந்தரமாகவே திருத்தம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

* SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR: தலைவரவர்களே, பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில் நிர்மாணத்துக்கு Special ஆக இந்த மசோதா கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். பொதுவாக 1961-ல் எல்லாப் பஞ்சாயத்துக்களும் பூர்த்தியான பிறகு செய்தால் போதும். பஞ்சாயத்து யூனியன் என்று சொல்வது—ஜில்லா கலெக்டர் அட்வைசரி கமிட்டியைப் போலத்தான். வேறு ஒன்றும் அதிகாரம் இல்லை.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: முன்னால் அப்படியிருந்தது. அதிகாரம் ஜாஸ்தியாகி விட்டது. சட்டசபைக்கு உள்ளதைவிடக் கொஞ்சம் அதிகமாகி விட்டது.

SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR: இப்போது தாற்காலிகமாகச் செய்தால் 10, 12 பஞ்சாயத்துகள் தான் யூனியனுக்கு ஆள் அனுப்ப வேண்டும். அந்தக் காலம் பூர்த்தியாகிறபோது பார்த்தால் 50, 60 பஞ்சாயத்து இருக்கும். மற்றவர்களுக்கு எல்லாம் உரிமை இல்லாமல் போய் விடுகிறது. நாமினேஷன் கொடுக்கலாம். சர்க்கார் நாமினேஷன் கொடுத்தால் ஒரு தொந்தரவும் இருக்காது. ஆகையால் இதை அவ்வளவு அவசரமாகத் திருத்த வேண்டியதில்லை என்பது என் அபிப்பிராயம்.

4-00 p.m. THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I am sorry I do not find the hon. Member Sri Raza Khan here. (An hon. Member: He is in the lobby.) He criticised the Bill. Evidently his memory has failed him to a certain extent with regard to the original proposal put forward by the Government regarding representation of panchayats on the panchayat union councils. The Government proposal was that any elector in the village could be elected by the panchayat to

6th September 1960]

[Sri C. Subramaniam]

represent it on the union council and not necessarily a member of the panchayat. Then there was the other view put forward by the Opposition Members, namely, the Presidents of the panchayats should automatically become *ex-officio* representatives of the panchayats on the union councils. As a *via media*, we came to the compromise proposal that any member can be elected to be a representative of the panchayat on the union council.

Sir, this Bill is for the purpose of removing the immediate difficulties which might arise in holding fresh elections in about 10 to 20 thousand panchayats. That was the real difficulty. A suggestion was made that this arrangement could be made permanent. After all, we will have sufficient time to find out whether this present arrangement of making the Presidents of the panchayats *ex-officio* members of the union councils, is working satisfactorily or is creating difficulties. Perhaps after a year or two the position can be reviewed, and before another series of elections to the panchayat union councils start, we can review the position and, if necessary, adopt this method.

Sir, the hon. Member Sri Kosalam raised a point on the basis that what we have now proposed is undemocratic. I do not see how the question of introducing an undemocratic principle at all arises here. It is quite in consonance with the democratic principle for an elector in the panchayat or for a member of the panchayat or a president of the panchayat to act as a representative of the panchayat on the union council. After all, the president is also an elected representative of the people. It is for convenience that we adopt one form or the other. The one is not more democratic and the other less democratic. Therefore, I respectfully submit that the present arrangement is for the purpose of having the proper atmosphere for the functioning of the union councils, when they are constituted for the first time. That is the reason why this amendment has been brought forward.

MR. CHAIRMAN: The question is—

‘That the Madras Panchayat Union Councils (Special Provisions for First Constitution) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 19 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.’

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1 was put and carried.

The Preamble was put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Mr. Chairman, Sir, I move—

‘That the Madras Panchayat Union Councils (Special Provisions for First Constitution) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 19 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be passed.’

[6th September 1960]

MR. CHAIRMAN: The question is—

‘That the Madras Panchayat Union Councils (Special Provisions for First Constitution) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 19 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be passed.’

The motion was put and carried and the Bill was passed.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. tomorrow.

The House then adjourned.

V. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 184. Notification issued with G.O. Ms. No. 1647, Home, dated 3rd June 1960, under the Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).

* 185. Notification issued with G.O. Ms. No. 3180, Industries, Labour and Co-operation, dated 28th June 1960, under the Madras Catering Establishments Act, 1958 (Madras Act XII of 1958).

* 186. Notification issued with G.O. No. 1278, Local Administration, dated 28th July 1960, under the Madras Village Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958).

* 187. Notification issued with G.O. No. 1092, Public (Services-A), dated 12th July 1960, regarding the exclusion of the Officer-in-Charge of Information Centre at Madurai from the Commission's purview. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India].

† 188. A Draft Outline of the Third Five-Year Plan published by the Planning Commission, Government of India.

† 189. Draft Outline of the Third Five-Year Plan—Madras State.

† 190. Draft Third Five-Year Plan—Large Scale and Medium Industries.

* Laid on the table of the House on 5th September 1960.

† Sent by Special Messengers to all M.L.Cs. on 31st August 1960 and 5th September 1960.

† Circulated to all M.L.Cs. on 5th September 1960.

6th September 1960]

APPENDIX I.

[Vide answer to Starred Question No. 81, asked by Dr. A. Chidambaramanathan at the meeting of the Legislative Council held on 6th September 1960, page 3 supra.]

Principles adopted for Selection of High Schools for upgrading as Higher Secondary Schools.

1. Such physical facilities as accommodation, equipment and playground should be made available by the management to the satisfaction of the Director of Public Instruction.

2. Staff qualified to teach the Eleventh Standard should have already been employed by the management or the management concerned should undertake to depute, with the consent of the Director, the required number of teachers for the certificate and post-graduate courses conducted by the University of Madras in 1960-61 and 1961-62.

3. Region-wise needs for higher secondary education should be taken into consideration in the matter of selecting schools for the opening of Standard XI, taking into account the existing facilities for the Pre-University course in colleges in order to avoid duplication.

4. Facilities for Higher Secondary Education should be distributed fairly over the entire State, the rural areas receiving special attention. There are about 100 taluks in our State (excluding the City of Madras) and the programme to open Higher Secondary Schools by upgrading the existing High Schools in the course of the Third Plan Period should aim at providing each taluk with at least one higher Secondary School.

5. All types of managements should be represented, as far as possible, in the list of schools selected every year for being upgraded into Higher Secondary Schools.

6. If other things are equal, Model High Schools attached to the Training Colleges may be preferred for being upgraded.

APPENDIX II.

[Vide item IV (1) on page 47 supra.]

L.A. BILL No. 12 OF 1960.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to regulate the publication of reports of judicial proceedings so as to prevent the publication of obscene or indecent matter and other matters the publication of which will not be in the public interest, in the State of Madras.

WHEREAS it is expedient to regulate in the State of Madras the publication of reports of judicial proceedings so as to prevent the publication of obscene or indecent matter and other matters, the publication of which will not be in the public interest,

[6th September 1960]

Be it enacted in the Eleventh Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title, extent and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras Judicial Proceedings (Regulation of Reports) Act, 1960.

(2) It extends to the whole of the State of Madras.

(3) It shall come into force on such date as the Government may, by notification, appoint.

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires—

(a) “book” includes every volume, part or division of a volume, pamphlet and leaflet, in any language and every sheet of music, map, chart or plan separately printed, cyclostyled or lithographed or otherwise mechanically produced;

(b) “document” includes any painting, drawing or photograph or other visible representation;

(c) “Government” means the State Government;

(d) “Judicial proceeding” includes any proceedings in the course of which evidence is or may be legally taken on oath;

(e) “matrimonial matter” means any proceeding for dissolution or nullity of marriage, or for judicial separation, or for restitution of conjugal rights or any proceeding for—

(i) the maintenance of wife, husband or children; or

(ii) the alteration in the rate of such maintenance; or

(iii) the cancellation or modification of the order of, or decree for, such maintenance;

(f) “newspaper” means any periodical work containing public news or comments on public news.

3. *Restrictions on circulation, printing or publication of reports of judicial proceeding.*—(1) Notwithstanding anything contained in any law for the time being in force, no person shall print, publish or circulate or cause to be printed, published or circulated—

(a) in relation to any judicial proceeding, any indecent or obscene matter, or any indecent or obscene details, which would be calculated to injure public morals;

(b) in relation to any matrimonial matter or any judicial proceeding in connection with an offence under section 497 of the Indian Penal Code (Central Act XLV of 1860), any particulars except the following particulars, namely :—

(i) the names of the parties; and

(ii) the order of the court;

(c) in relation to any judicial proceeding in connection with an offence under sections 354, 366, 366-A, 366-B, 376, 377 or 498 of the Indian Penal Code (Central Act XLV of 1860), and the

[6th September 1960]

Suppression of Immoral Traffic in Women and Girls Act, 1956 (Act No. 104 of 1956), any particulars except the following particulars, namely :—

(i) the name, occupation and address of the accused; and

(ii) the order of the court without disclosing the identity, or giving any particulars calculated to lead to the identification, of any person who may have been a victim of the offence.

(2) Nothing in this section shall apply to the printing of any pleading, transcript of evidence or other document for use in connection with any judicial proceeding or the communication thereof to persons concerned in the proceeding or to the printing or publishing of any notice or report in pursuance of the directions of the court or to the printing or publishing of any matter in a separate volume or part of any *bona fide* series of law reports or in any publication of a technical character *bona fide* intended for circulation among members of the legal or the medical profession.

4. *Penalty.*—If any person contravenes sub-section (1) of section 3—

(a) he shall be punishable with imprisonment for a term which may extend to six months, or with fine which may extend to one thousand rupees, or with both; and

(b) any newspaper, book or document (including all copies thereof) in respect of which that sub-section has been contravened, shall, by order of the court, be liable to be forfeited to the Government.

5. *Offences under the Act to be cognizable.*—(1) Notwithstanding anything contained in the Code of Criminal Procedure, 1898 (Central Act V of 1898) but subject to the provisions of sub-section (2), any offence under this Act shall be deemed to be a cognizable offence within the meaning of that Code.

(2) No Court shall take cognizance of any offence under this Act except with the previous sanction of the Government.

(3) No court below that of a Presidency Magistrate or of a Magistrate of the First Class shall try any offence under this Act.

6. *Forfeiture and seizure of newspaper, etc., under section 99-A of Central Act V of 1898.*—The provisions of sections 99-A, 99-B and 99-D of the Code of Criminal Procedure, 1898 (Central Act V of 1898), are hereby amended as specified in the Schedule to this Act and the provisions of sections 99-A to 99-G of the said Code as amended as aforesaid shall, notwithstanding anything contained in section 4, apply in respect of any newspaper, book or document, which appears to the Government to contain any matter in contravention of the provisions of sub-section (1) of section 3.

7. *Savings.*—Nothing in this Act shall exempt any person from any proceeding which might, apart from this Act, be brought against him.

[6th September 1960]

8. *Power to make rules.*—(1) The Government may, by notification, make rules for carrying out the purposes of this Act.

(2) All rules made under this Act shall, as soon as possible after they are made, be placed on the table of both Houses of the Legislature and shall be subject to such modifications by way of amendment or repeal as the Legislature may make either in the same session or in the next session.

THE SCHEDULE.

[See section 6.]

In the Code of Criminal Procedure, 1898 (Central Act V of 1898),—

(1) in sub-section (1) of section 99-A after the words " appears to the State Government to contain ", the words " in relation to any judicial proceeding, any indecent or obscene matter, or any indecent or obscene details, which would be calculated to injure public morals, or " and after the words " that is to say ", the words, brackets, letter and figures " any matter referred to in clause (a) of sub-section (1) of section 3 of the Madras Judicial Proceedings (Regulation of Reports) Act, 1960, or " shall be inserted;

(2) in section 99-B and in sub-section (1) of section 99-D, for the words " seditious or other matter " the word " matter " shall be substituted.

APPENDIX III.

[Vide item IV (2) on page 51 supra.]

L.A. BILL No. 7 OF 1960.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Indian Penal Code and the Code of Criminal Procedure, 1898, in their application to the State of Madras.

WHEREAS it is expedient further to amend the Indian Penal Code (Central Act XLV of 1860), and the Code of Criminal Procedure, 1898 (Central Act V of 1898), in their application to the State of Madras, for the purposes hereinafter appearing;

BE it enacted in the Eleventh Year of the Republic of India as follows :—

1. *Short title and extent.*—(1) This Act may be called the Indian Penal Code and the Code of Criminal Procedure (Madras Amendment) Act, 1960.

(2) It extends to the whole of the State of Madras.

2 *Amendment of section 292—Central Act XLV of 1860.*—In section 292 of the Indian Penal Code (Central Act XLV of 1860) (hereinafter referred to as the said Code), for the words ' shall be

[6th September 1960]

punished with imprisonment of either description for a term which may extend to three months or with fine or with both ', the following shall be substituted, namely :—

" shall be punished with imprisonment of either description for a term which may extend to two years or with fine or with both :

Provided that for a second or any subsequent offence under this section, he shall be punished with imprisonment of either description for a term which shall not be less than six months and not more than two years and with fine."

3. *Insertion of new section 292-A in Central Act XLV of 1860.*—After section 292 of the said Code, the following section shall be inserted, namely :—

" 292-A, *Printing, etc., of grossly indecent or scurrilous matter or matter intended for blackmail.*—Whoever—

(a) prints or causes to be printed in any newspaper, periodical or circular, or exhibits or causes to be exhibited, to public view or distributes or causes to be distributed or in any manner, puts into circulation any picture or any printed or written document which is grossly indecent, or is scurrilous or intended for blackmail, or

(b) sells or lets for hire, or for purposes of sale or hire makes, produces or has in his possession, any picture or any printed or written document which is grossly indecent or is scurrilous or intended for blackmail, or

(c) conveys any picture or any printed or written document which is grossly indecent or is scurrilous or intended for blackmail knowing or having reason to believe that such picture or document will be printed, sold, let for hire, distributed or publicly exhibited or in any manner put into circulation, or

(d) takes part in, or receives profits from, any business in the course of which he knows or has reason to believe that any such newspaper, periodical, circular, picture or other printed or written document is printed, exhibited, distributed, circulated, sold, let for hire, made, produced, kept, conveyed or purchased, or

(e) advertises or makes known by any means whatsoever that any person is engaged or is ready to engage in any act which is an offence under this section, or that any such newspaper, periodical, circular, picture or other printed or written document which is grossly indecent or is scurrilous or intended for blackmail can be produced from or through any person, or

(f) offers or attempts to do any act which is an offence under this section,

shall be punished with imprisonment of either description for a term which may extend to two years, or with fine, or with both.

[6th September 1960]

Provided that for a second or any subsequent offence under this section, he shall be punished with imprisonment of either description for a term which shall not be less than six months and not more than two years and with fine.

Explanation I.—For the purposes of this section, the word “scurrilous” shall be deemed to include any matter which is likely to be injurious to morality or is calculated to injure any person:

Provided that it is not scurrilous to express in good faith anything whatever respecting the conduct of—

(i) a public servant in the discharge of his public functions or respecting his character so far as his character appears in that conduct and no further; or

(ii) any person touching any public question, and respecting his character, so far as his character appears in that conduct and no further.

Explanation II.—In deciding whether any person has committed an offence under this section, the court shall have regard, *inter alia*, to the following considerations:—

(a) the general character of the person charged, and where relevant, the nature of his business;

(b) the general character and dominant effect of the matter alleged to be grossly indecent or scurrilous or intended for blackmail;

(c) any evidence offered or called by or on behalf of the accused person as to his intention in committing any of the acts specified in this section.”

4. *Amendment of section 293, Central Act XLV of 1860.*—In section 293 of the said Code—

(i) for the words “any such obscene object as is referred to in the last preceding section”, the words, figures and letter “any such obscene object as is referred to in section 292 or any such newspaper, periodical, circular, picture or other printed or written document, as is referred to in section 292-A” shall be substituted;

(ii) for the words “which may extend to six months”, the words “which may extend to three years” shall be substituted;

(iii) in the marginal note, after the words “obscene objects”, the words “and grossly indecent or scurrilous matter or matter intended for blackmail” shall be inserted.

5. *Amendment of Central Act V of 1898.*—In the code of Criminal Procedure, 1898 (Central Act V of 1898).—

(i) in sub-section (1) of section 521, after the word and figures “section 292”, the word, figures and letter “section 292-A” shall be inserted;

[6th September 1960]

(ii) in Schedule II, for the entries relating to sections 292 and 293, the following entries shall be substituted, namely:—

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
292	Sale, etc., of obscene books, etc.	Ditto.	Warrant.	Ditto.	Ditto.	Imprisonment of either description for two years or fine, or both.	Presidency Magistrate or Magistrate of the first class.
292-A	Printing, sale, etc., of grossly indecent or scurrilous matter or matter intended for blackmail.	Ditto.	Ditto.	Ditto.	Ditto.	Ditto.	Ditto.
293	Sale, etc., of obscene objects... grossly indecent, or scurrilous matter or matter intended for blackmail to young persons.	Ditto.	Ditto.	Ditto.	Ditto.	Imprisonment of either description or three years or fine, or both.	Ditto.

APPENDIX IV.

[Vide item IV (3) on page 54 supra.]

L.A. BILL No 17 OF 1960.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to extend certain laws to the transferred territory in the State of Madras.

WHEREAS it is expedient to provide that certain laws should be extended to, and by virtue of such extension should be in force in, the transferred territory in the State of Madras.

BE it enacted in the Eleventh Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras (Transferred Territory) Extension of Laws Act, 1960.

(2) It shall come into force on such date as the State Government may, by notification, appoint.

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires,—

(a) “existing law” means any law, Ordinance, proclamation, regulation, order, by-law, or rule passed or made before the date of the commencement of this Act by Parliament, or by any Legislature, authority or person having power to make such a law, Ordinance, Proclamation, regulation, order, by-law or rule;

(b) “transferred territory” means the Kanyakumari district and the Shencottah taluk of the Tirunelveli district.

[6th September 1960]

3. *Extension of certain enactments.*—So much of the enactments specified in the First Schedule as is in force on the date of the commencement of this Act in the State of Madras except in the transferred territory and relates to matters with respect to which the State Legislature has power to make laws for the State is hereby extended to, and shall be in force in, the transferred territory.

4. *Amendment and extension of certain enactments.*—(1) The enactments specified in the Second Schedule are hereby amended to the extent and in the manner mentioned in the fourth column thereof.

(2) So much of the enactments specified in the Second Schedule as is in force on the date of the commencement of this Act in the State of Madras except in the transferred territory and relates to matters with respect to which the State Legislature has power to make laws for the State and as amended to the extent and in the manner mentioned in the fourth column of the said Schedule is hereby extended to, and shall be in force in, the transferred territory.

5. *Construction of references to laws not in force in the transferred territory.*—(1) Any reference in any enactment specified in the First and Second Schedules to a law which is not in force in the transferred territory shall, in relation to that territory, be construed as a reference to the corresponding law, if any, in force in that territory.

(2) Any reference in any existing law which continues to be in force in the transferred territory after the date of the commencement of this Act to any law repealed by section 7 shall, in relation to that territory, be construed as a reference to the enactment specified in the First or Second Schedule corresponding to the law so repealed.

6. *Construction of references to authorities where new authorities have been constituted.*—Any reference, by whatever form of words, in any existing law to any authority competent at the date of the passing of that law to exercise any powers or discharge any functions in the transferred territory shall, where a corresponding new authority has been constituted by or under any enactment now extended to the transferred territory, have effect as if it were a reference to that new authority.

7. *Repeal of corresponding laws.*—If, immediately before the date of the commencement of this Act, there is in force in the transferred territory any Act, Ordinance, Proclamation, regulation, order, by-law, rule or other law corresponding to an enactment specified in the First or Second Schedule, whether such Act, Ordinance, Proclamation, regulation, order, by-law, rule or other law is in force by virtue of section 119 of the States Reorganisation

[6th September 1960]

Act, 1956 (Central Act 37 of 1956) or by virtue of any other legislative power, such corresponding law shall, on the date of the commencement of this Act, stand repealed to the extent to which the corresponding law relates to matters with respect to which the State Legislature has power to make laws for the State.

8. *Savings.*—(1) The repeal by section 7 of any corresponding existing law shall not affect—

(a) the previous operation of any such law or anything done or duly suffered thereunder, or

(b) any right, privilege, obligation or liability acquired, accrued or incurred under any such law, or

(c) any penalty, forfeiture or punishment incurred in respect of any offence committed against any such law, or

(d) any investigation, legal proceeding or remedy in respect of any such right, privilege, obligation, liability, penalty, forfeiture or punishment as aforesaid;

and any such investigation, legal proceeding or remedy may be instituted, continued or enforced and any such penalty, forfeiture or punishment may be imposed as if this Act had not been passed.

(2) Subject to the provisions of sub-section (1), anything done or any action taken including any appointment or delegation made, notification, order, instruction or direction issued, rule, regulation, form, by-law or scheme framed, certificate, permit or licence granted or registration effected, under such corresponding existing law shall be deemed to have been done or taken under the corresponding provision of the enactment as now extended to, and in force in, the transferred territory and shall continue in force accordingly, unless and until superseded by anything done or any action taken under the said enactment.

9. *Powers of courts and other authorities for purposes of facilitating application of laws.*—For the purpose of facilitating the application in the transferred territory of any enactment specified in the First or Second Schedule, any court or other authority may construe such enactment with such alterations not affecting the substance as may be necessary or proper to adapt it to the matter before the court or other authority.

10. *Extension of Madras General Clauses Acts to the transferred territory.*—(1) The Madras General Clauses Act, 1867 (Madras Act I of 1867) and the Madras General Clauses Act, 1891 (Madras Act I of 1891) are hereby extended to, and shall be in force in, the transferred territory.

(2) For the removal of doubts, it is hereby declared that the Travancore-Cochin Interpretation and General Clauses Act, 1125 (Travancore-Cochin Act VII of 1125) shall continue to apply for the

[6th September 1960]

interpretation of any existing law in force in the transferred territory immediately before the 1st day of November 1956 and continuing in force on the date of the commencement of this Act.

11. *Extension of section 3, Madras Act XIV of 1938.*—Section 3 of the Prisons and Indian Lunacy (Madras Amendment) Act, 1938 (Madras Act XIV of 1938) is hereby extended to, and shall be in force in, the transferred territory.

12. *Power of State Government to extend enactment to the transferred territory by notification.*—(1) The State Government may, by notification, extend to the transferred territory or any part thereof, with such restrictions and modification as they think fit, any enactment which—

(i) is in force in the rest of the State of Madras at the date of the notification, and

(ii) relates to matters with respect to which the State Legislature has power to make laws for the State.

(2) Where any enactment is extended to the transferred territory by a notification under sub-section (1), the enactment so extended shall be deemed to have been included in the First or Second Schedule, as the case may be, and sections 5 to 9 shall apply accordingly.

(3) Every notification issued under sub-section (1) shall be laid before the Legislature if it is sitting, as soon as may be after the issue of the notification, and if it is not sitting, within seven days of its re-assembly, and the State Government shall seek the approval of the Legislature to the notification by resolution moved within a period of fifteen days beginning with the day on which the notification is so laid before it; and if the Legislature makes any modification in the notification or directs that the notification shall cease to have effect, the notification shall, thereafter, have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, but without prejudice to the validity of anything previously done thereunder.

(4) Where in respect of any notification issued under sub-section (1), the Legislature directs under sub-section (3) that the said notification shall cease to have effect, the corresponding law, if any, repealed under sub-section (2) of this section read with section 7 shall revive and come into force in the transferred territory with effect on and from the date on which the Legislature so directs.

13. *Repeal of certain enactments.*—The enactments specified in the Third Schedule in so far as they apply to, and are in force in, the transferred territory are hereby repealed.

[6th September 1960]

14. *Power to remove difficulties.*—(1) If any difficulty arises in giving effect to the provisions of this Act or of any enactment extended to the transferred territory by or under this Act, the State Government, as occasion may require, may, by order, do anything which appears to them necessary for the purposes of removing the difficulty.

(2) All orders made under sub-section (1) shall, as soon as possible after they are made, be placed on the table of both the Houses of the Legislature and shall be subject to such modifications by way of amendment or repeal as the Legislature may make either in the same session or in the next session.

THE FIRST SCHEDULE.

See Section (3.)

Year.	Number.	Short title.
(1)	(2)	(3)
<i>Central Acts.</i>		
1837	XXXVI ..	The Madras Public Property Malversation Act, 1837.
1839	VII ..	The Madras Rent and Revenue Sales Act, 1839.
1851	VIII ..	The Indian Tolls Act, 1851.
1856	XV ..	The Hindu Widows' Re-marriage Act, 1856.
1858	I ..	The Madras Compulsory Labour Act, 1858.
1859	XXIV ..	The Madras District Police Act, 1859.
1863	XXIII ..	The Waste Lands (Claims) Act, 1863.
1864	XV ..	The Indian Tolls Act, 1864.
1871	I ..	The Cattle-trespass Act, 1871.
1871	XXIII ..	The Pensions Act, 1871.
1878	VI ..	The Indian Treasure-trove Act, 1878.
1885	XVIII ..	The Land Acquisition (Mines) Act, 1885.
1886	VI ..	The Births, Deaths and Marriages Registration Act, 1886.
1892	X ..	The Government Management of Private Estates Act, 1892.
1894	I ..	The Land Acquisition Act, 1894.
1913	VI ..	The Mussalman Wakf Validating Act, 1913.
1916	VII ..	The Indian Medical Degrees Act, 1916.
1918	X ..	The Usurious Loans Act, 1918.
1930	XXXII ..	The Mussalman Wakf Validating Act, 1930.
1938	X ..	The Culchi Memons Act, 1938.

Madras Regulations.

1802	III ..	The Madras Administration of Estates Regulation, 1802.
1817	VII ..	The Madras Endowments and Escheats Regulation, 1817.

[6th September 1960]

Year.	Number.	Short title.
(1)	(2)	(3)
<i>Madras Regulations—cont.</i>		
1829	V	.. The Madras Hindu Wills Regulation, 1829.
1831	X	.. The Madras Sale of Minors' Estates Regulation, 1831.
<i>Madras Acts.</i>		
1865	I	.. The Madras District Limits Act, 1865.
1878	VIII	.. The Madras Coffee-stealing Prevention Act, 1878.
1885	III	.. The Madras Outports Landing and Shipping Fees Act, 1885.
1889	III	.. The Madras Towns Nuisances Act, 1889.
1890	II	.. The Madras Canals and Public Ferries Act, 1890.
1911	V	.. The Madras Hackney Carriage Act, 1911.
1914	IV	.. The Madras Medical Registration Act, 1914.
1918	I	.. The Madras Succession Act, 1918.
1919	III	.. The Madras Agricultural Pests and Diseases Act, 1919.
1926	I	.. The Madras Indian Ports (Amendment) Act, 1926.
1935	VII	.. The Madras Debtors' Protection Act, 1934.
1936	III	.. The Indian Registration (Madras Amendment) Act, 1935.
1938	V	.. The Madras Traffic Control Act, 1938.
1938	XV	.. The Indian Lunacy (Madras Amendment) Act, 1938.
1938	XIX	.. The Madras Minor Ports Fund Act, 1938.
1939	V	.. The Madras Electricity Duty Act, 1939.
1943	III	.. The Legal Practitioners (Madras Amendment) Act, 1943.
1943	XII	.. The Indian Lunacy (Madras Amendment) Act, 1943.
1943	XXIII	.. The Madras Pawnbrokers Act, 1943.
1945	XII	.. The Madras Prevention of Couching Act, 1945.
1947	IX	.. The Bar Councils and Legal Practitioners (Madras Amendment) Act, 1947.
1948	I	.. The Madras Home Guards Act, 1948.
1948	VI	.. The Madras Restriction of Habitual Offenders Act, 1948.
1948	XIV	.. The Madras Aided Institutions (Prohibition of Transfers of Property) Act, 1948.
1949	VIII	.. The Vexatious Litigation (Prevention) Act, 1949.
1949	XVIII	.. The Muslim Personal Law (Shariat) Application (Madras Amendment) Act, 1949.
1949	XXX	.. The Madras Drugs (Control) Act, 1949.
1949	XLVII	.. The Madras Cotton (Trade Stocks) Census Act, 1949.
1949	XLVIII	.. The Madras Educational Institutions (Temporary Control of Property) Act, 1949.
1950	V	.. The Madras Jute (Control of Prices and Sales) Act, 1950.
1951	XVIII	.. The Madras Anatomy Act, 1951.
1952	XVI	.. The Madras Motor Vehicles (Taxation of Passengers and Goods) Act, 1952.
1956	XXVII	.. The Madras Registration of Practitioners of Integrated Medicine Act, 1956.

6th September 1960]

THE SECOND SCHEDULE.

(See section 4.)

Year.	Number.	Short title.	Amendments.
(1)	(2)	(3)	(4)
<i>Madras Acts.</i>			
1864	II	The Madras Revenue Recovery Act, 1864.	1. In section 1, for the paragraph commencing with the words "Public revenue" and ending with the word "irrigation" the following paragraph shall be substituted, namely:— "Public revenue due on land shall, for the purposes of this Act, be taken to include— (a) cesses or other dues payable to the State Government on account of water supplied for irrigation; and (b) pottam due on Kandu krishi lands in the Kanyakumari district". 2. To section 22, the following proviso shall be added, namely:— "Provided that nothing in this section shall be deemed to prevent the sale of any distrained property which is subject to speedy and natural decay at any time after the date on which the notice may be so affixed".
1902	I	The Madras Court of Wards Act, 1902.	1. In section 17— (i) in sub-section (1) for the words "an undivided Hindu family under its superintendence unless all the co-parceners", the words "an undivided Hindu family or a Marumakkattayam tarwad under its superintendence unless all the co-parceners or the members of the tarwad, as the case may be", shall be substituted. (ii) in sub-section (2), after the words "an undivided Hindu family", the words "or as members of a Marumakkattayam tarwad" shall be inserted.

[6th September 1960]

Year.	Number.	Short title.	Amendments.
(1)	(2)	(3)	(4)
<i>Madras Acts—cont.</i>			
1902— cont.	I—cont.	The Madras Court of Wards Act, 1902— cont.	2. For clause (d) of section 54, the following clause shall be substituted, namely:— “(d) the property of an undivided Hindu family or a Marumakkattayam tarwad, and the person of every co-parcener in such family or member of such tarwad, as the case may be, who is not possessed of separate estate, as soon as any co-parcener or member ceases to be disqualified under section 9”.
	III	The Madras Land Encroachment Act, 1905.	1. After section 1, the following section shall be inserted, namely:— “1-A. <i>Definition.</i> —In this Act, unless the context otherwise requires, the expression “transferred territory” means the Kanyakumari district and the Shencottah taluk of the Tirunelveli district”. 2. In section 2, sub-section (1)— (i) in the opening paragraph, for the words “all canals and water-courses”, the words “all backwaters, canals and water-courses” shall be substituted; and (ii) in clause (c), after the words “including that of a janmi in the Gudalur taluk of the Nilgiri district”, the words “and in the transferred territory” shall be inserted. 3. In section 3, for the words “Any person who shall unauthorizedly occupy any land”, the words “Any person who shall unauthorizedly occupy in any area other than the transferred territory any land” shall be substituted. 4. After section 3, the following section shall be inserted, namely:— “3-A. <i>Levy of assessment on lands unauthorizedly occupied in the transferred territory.</i> —Any person who shall unauthorizedly occupy in the transferred territory any

6th September 1960]

Year.	Number.	Short title.	Amendments.
(1)	(2)	(3)	(4)
<i>Madras Acts—cont.</i>			
1905—cont.	III—cont.	The Madras Land Encroachment Act, 1905—cont.	land which is the property of Government shall be liable to pay by way of assessment,— (a) if the land so occupied forms an assessed survey number or part thereof, such assessment for the whole period of his occupation, as may be imposed by the Collector or subject to his control, by the Tahsildar or Deputy Tahsildar, in accordance with such rate as may be prescribed; (b) if the land so occupied be unassessed, such prohibitory assessment for the whole period of his occupation, as may be imposed by the Collector or subject to his control, by the Tahsildar or Deputy Tahsildar: Provided that payment of assessment or prohibitory assessment under this section shall not confer any right of occupancy. <i>Explanation.</i> —For the purposes of this section, occupation for an incomplete portion of a fasli may be deemed to be occupation for a whole fasli”. 5. In section 4, after the words and figure “under section 3”, the words, figure and letter “or section 3-A”, shall be inserted. 6. In section 5, for the words and figure “Any person liable to pay assessment under section 3”, the words and figure “Any person in any area other than the transferred territory liable to pay assessment under section 3” shall be substituted. 7. After section 5, the following section shall be inserted, namely:— “5-A. <i>Liability of person unauthorizedly occupying land to penalty after notice in the transferred territory.</i> —Any person in the transferred territory liable to pay assessment under section 3-A shall

[6th September 1960]

Year.	Number.	Short title.	Amendments.
(1)	(2)	(3)	(4)
<i>Madras Acts—cont.</i>			
1905—cont.	III—cont.	The Madras Land Encroachment Act, 1905—cont.	also be liable at the discretion of the Collector or subject to his control, the Tahsildar or Deputy Tahsildar, to pay in addition by way of penalty, whether the land is assessed or unassessed, a sum not exceeding two hundred rupees".
			8. In sub-section (1) of section 6, after the words and figure "under section 3", the words figure and letter "or section 3-A" shall be inserted.
			9. In section 7, for the words and figures "under section 5 or section 6" in the two places where they occur, the words, figures and letter "under section 5, section 5-A or section 6" shall be substituted.
			10. In section 8—
			(i) in clause (a), after the words and figure "under section 3", the words, figure and letter "or section 3-A" shall be inserted.
			(ii) in clause (b), after the words and figure "under section 5", the words, figure and letter "or section 5-A" shall be inserted.
			11. In the proviso to section 13, after the words and figure "under section 5", the words figure and letter "of section 5-A" shall be inserted.
		The Madras Motor Vehicles Taxation Act, 1931.	In section 10, for the Explanation, the following Explanation shall be substituted, namely:—

"Explanation.—The provisions of this section shall apply in relation to—

(i) the area which formerly formed part of the State of Pudukkottai; and

(ii) the area comprising the Kanyakumari district and the Shencottah taluk of the Tirunelveli district.

As if the State Government had power to pay such compensation to the local bodies in the said areas as the State Government may, by order, determine".

6th September 1960]

THE THIRD SCHEDULE.

(See section 13.)

REPEALS.

Year.	Number.	Short title.
(1)	(2)	(3)
<i>Travancore Acts.</i>		
1010	I	The Powers and Jurisdiction of Munsifs Act, 1010.
1010	IV	The Jurisdiction of Zillah Judges Act, 1010.
1124	XXIV	The Travancore Opium Smoking Act, 1124.
<i>Travancore-Cochin Act.</i>		
1953	IX	The Travancore-Cochin Medical Practitioners Act, 1953.

I certify that this is a Money Bill.

U. KRISHNA RAU,
Speaker, Madras Legislative Assembly.

FORT ST. GEORGE, MADRAS,
18th August 1960.

FINANCIAL MEMORANDUM.

Clauses 3 and 4 of the Bill provide for the extension of the enactments specified in the First and Second Schedules to the transferred territory and clause 7 provides for the repeal of the corresponding laws in force in that territory. There is already the requisite machinery in the transferred territory for carrying into effect the provisions of the corresponding laws in force therein and this machinery may be sufficient to carry into effect the provisions of most of the enactments now extended. There may not therefore be marked additional expenditure on this account. The provisions of certain other Acts included in the First Schedule which do not correspond to any of the laws in force in the transferred territory when extended would involve expenditure from the Consolidated Fund of the State.

It is not possible, at this stage, to estimate, with any degree of accuracy, the expenditure to be incurred as a result of the proposed Act.

MEMORANDUM REGARDING DELEGATED LEGISLATION.

Sub-clause (1) of clause 14 of the Bill confers on the Government power to remove by order any difficulty which may arise in giving effect to the provisions of the proposed Act or of any enactment extended to the transferred territory by the proposed Act. The powers delegated are normal and not of an exceptional character.

[6th September 1960]

APPENDIX V.

[Vide item IV (4) on page 56 supra.]

L.A. BILL No. 19 OF 1960.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to make special provisions for the first constitution of Panchayat Union Councils under the Madras Panchayats Act, 1958.

WHEREAS it is expedient to make special provisions for the first constitution of panchayat union councils under the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958);

BE it enacted in the Eleventh Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Panchayat Union Councils (Special Provisions for First Constitution) Act, 1960.

2. *Composition, strength and duration of first panchayat union councils.*—(1) Notwithstanding anything contained in the Madras Panchayats Act, 1958 (Madras Act XXXV of 1958) (hereinafter referred to as the said Act), but subject to sub-section (2)—

(a) a panchayat union council constituted for any panchayat union for the first time under the said Act shall consist of the presidents of the panchayats in the panchayat union who, on the date specified in the notification issued under sub-section (1) of section 11 of the said Act constituting the panchayat union council, are holding office as such presidents;

(b) the term of office of members of the panchayat union council referred to in clause (a) shall be such as the State Government or any Officer authorized by them in this behalf may, by notification, specify; and

(c) the president shall not cease to hold office as such on his election as chairman or vice-chairman of the panchayat union council referred to in clause (a).

(2) Save as otherwise provided in sub-section (1), all the provisions of the said Act shall apply to the panchayat union council referred to in that sub-section and to the members of that panchayat union council.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Wednesday, the 7th September 1960.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Superphosphate factories

* 87 Q.—SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the Government of India have issued licences for the establishment of superphosphate factories in this State;

(b) if so, the places where the factories will be located; and

(c) whether they will be in the private sector?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) Yes, Sir.

(b) Licences have been issued recently for the establishment of three factories for the manufacture of superphosphates—one at Madras, the other at Cuddalore and the third one at Coimbatore.

(c) Yes.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : May I know, Sir, whether these three factories are in the private sector or public sector?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : They are all in the private sector.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : May I know, Sir, whether this is the first time that the production of fertilisers is given to the private sector?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Not at all. The Shaw Wallace Company and the East India Distilleries are already making fertilisers.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : May I know, Sir, the total requirements of phosphate in our State in terms of tons?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I must ask for notice, Sir, for want of figures.

SRI M. SESHACHARIAR : May I know the quantity that can be produced?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The Blue Mountain Estate near Madras has a licensed capacity of 48,000 tons per annum. The Cuddalore factory will have 40,000 tons per annum and Coimbatore will have 40,000 tons per annum.

[7th September 1960]

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Sir, it is given in the Third Five-Year Plan that our total requirements are about five lakh tons. Is it the correct figure or is it likely to be exceeded?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The hon. Member should put this question to my Colleague the Minister for Agriculture.

SRI K. T. KOSALRAM: இந்தத் தொழிற்சாலைகள் எப்போது ஆரம்பிக்கப்படக்கூடும் என்று அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இதற்கு லைசென்ஸ் கொடுக்கப்பட்டுவிட்டது. சம்பந்தப்பட்டவர்கள் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க 'ப்ரிவிமெரி ஸ்டெப்ஸ்' எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Is this superior to the ammonium sulphate?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Different types of soil require different types of fertilizers.

Model house

* 88 Q.—SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether the attention of the Government has been drawn to the model house constructed by the Concrete Association of India, Madras, at a cost of Rs. 1,750; and

(b) whether there is any proposal to construct houses on this model for the State Government employees?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) Yes, Sir.

(b) Suitability of these types for public sector will be examined.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: The Government have got an approved building programme in the five-year plan, and they have set apart a large amount of money. May I know whether the Government have got any Building Expert Committee to advise on the building of houses?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Yes. The Public Works Department Engineers and the C.I.T. Engineers are well versed in house construction.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: இந்த மாதிரியான ஒரு வீட்டில் விஸ்தீரணம் எவ்வளவு, எத்தனை அறைகள், குடும்பம் நடத்துவதற்குரிய வசதிகள் எல்லாம் உள்ளனவா என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்ல முடியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இப்போது இரண்டு மாதிரி வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கும்படி காங்கிரீட் அஸோஸியேஷனை நாங்கள் கேட்டிருக்கிறோம். அவர்கள் அவைகளைக் கட்டிக் கொடுத்த பிறகு, அவைகளைப் பார்த்து அவை எப்படி இருக்கின்றன என்பது தெரிந்த பிறகு மேற்கொண்டு அம்மாதிரியான வீடுகள் கட்டலாமா என்று சொல்லப்படும்.

[7th September 1960]

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: இது சிமெண்டுக் கட்டிடமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: They are all cement buildings.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Sir, has the Hon. Minister actually seen the house, and does he feel that such model houses can be built?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I have not seen the house. I have read reports about it. Therefore I said that we might address the Concrete Association to build two model houses so that we might all see and make up our minds.

Private Secondary School Teachers Scheme

* 89 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any scheme known as the "Private Secondary School Teachers Scheme" in the Kanyakumari district; and

(b) if so, whether there is any proposal to extend it to the other districts in the State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Yes, Sir.

(b) No, Sir.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: In view of the fact that besides the benefit of direct payment, indirectly teachers get security of service and uniform leave rules, will the Government kindly consider the extension of this scheme to other parts of our State?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: It is not such an easy thing to switch over from one system to another. I do not think that in the near future it will be possible to extend it.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Government at least appoint a committee to go into the merits of the scheme to see whether it cannot be extended to other areas to solve this agency question?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Yes, the hon. Member's suggestion is also one way of postponing the decision.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Sir, have the Government received any complaints from parts other than the Kanyakumari district that the present system is not good and that we should not go to the old "Private Secondary School Teachers' Scheme"?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: For making changes, there may not be complaints. We can always go on making changes.

Dearness allowance to the teachers in Kanyakumari district

* 90 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the rates of dearness allowance paid to the teachers in Private Secondary Schools in Kanyakumari district?

[7th September 1960]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Rates of dearness allowance are as follows :—

Up to and inclusive of pay of Rs. 45—Rs. 27.

From Rs. 46 up to and inclusive of pay of Rs. 150—Rs. 33.

From Rs. 151 up to and inclusive of pay of Rs. 175—Rs. 35.

From Rs. 176 up to and inclusive of pay of Rs. 250—Twenty per cent of the pay.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, in view of the fact that these rates are in some cases lower than the Madras rates, will the teachers be paid the difference for the forty-three months—from 1st November 1956 ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, the proposal for revising the scale of pay of the graduate teachers in the private sector on a par with the scale of pay of the teachers in Government service is being considered separately. But I do not think, Sir, they will be given arrears of salary from 1st November 1956 to 31st May 1960. That is the present position. But we have not yet finalised it.

Payment of salaries to the teachers of Tirunelveli District Board

* 91 Q.—**SRI T. P. SRINIVASAVARADAN :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there has been any delay in the payment of salaries for the months of March and April 1960 to the teachers serving in High Schools and elementary schools under the management of Tirunelveli District Board; and

(b) if so, the reason therefor ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) There was delay in the payment of salaries to the teachers of High Schools as no funds were available in the Secondary Education account of the Tirunelveli District Board in the beginning of the year 1960-61. The Government are not aware of any delay in the payment of salaries to teachers in Elementary Schools.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : May I know, Sir, whether the delay is due to the fact that the district board did not apply in time to the Government for a subsidy or loan ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I stated that the Government were not aware of any delay in the payment of salaries to teachers in the elementary schools.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : In High Schools ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : In High schools, there was some delay. That is due to paucity of funds. Later on they would have been paid.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : மார்க்கு மாதச் சம்பளம் எப்போது கொடுக்கப்பட்டது என்றும் ஏப்ரல் மாதச் சம்பளம் எப்போது கொடுக்கப்பட்டது என்றும் கனம் அமைச்சர் சொல்ல முடியுமா ?

[7th September 1960]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not have the information, Sir.

Allowance to Graduate teachers

* 92 Q.—**SRI G. KRISHNAMOORTHY :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether any allowance is paid to the Graduate teachers in private secondary schools in Kanyakumari district when deputed for training; and

(b) whether Graduate teachers in Government High Schools in that district are paid allowances during training ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) (i) Yes, in the case of all teachers belonging to the Scheduled Castes and Backward Classes and such of the other teachers as were recruited by private managements on or before 6th June 1953 ;

(ii) No allowance is paid in the case of untrained graduate teachers (other than those belonging to the Scheduled Castes and Backward Classes) recruited after 6th June 1953.

(b) Yes, Sir.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Sir, is it a fact that irrespective of the caste or community, the teachers in the private secondary schools were enjoying this stipend during their training before a certain date ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not have the information.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : If, at present, the Government trainees are subject to certain regulations for eligibility to this benefit, will they kindly extend them to trainees from non-Government institutions also—I mean the private secondary schools ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is only for the Kanyakumari district. If it is to be extended throughout the State, it will mean a good deal of cost.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Are the Government aware that this is peculiar to the Kanyakumari district inasmuch as untrained graduates are appointed there, and so, will they kindly consider this question ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That is why the scope of assistance also is limited; because it is peculiar.

'Hit and run' traffic accidents

* 93 Q.—**SRI MOHAMED RAZA KHAN :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the number of 'hit and run' traffic accidents reported in Madras and Chingleput districts during the months of April, May, June and July 1960;

(b) the number of cases which proved fatal; and

(c) the number of cases detected and the number of cases not detected and the reasons therefor ?

[7th September 1960]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) 212 in Madras and 35 in Chingleput district.

(b) One in Madras and 10 in Chingleput district.

(c) In Madras 45 cases were detected and 157 cases were not detected. The reasons for non-detection of cases are that in most of the 'hit and run' cases the registration mark and the registered number of the vehicle were not furnished to facilitate investigation. Unknown cycles and hand carts were also responsible for some accidents. In Chingleput district 7 cases were detected and 28 cases were not detected. As none had seen the registration marks on the vehicles and as no evidence was forthcoming to speak to the occurrence in some of the cases, the culprits could not be located.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Sir, is the Hon. Minister aware that very recently an accident occurred on the border of the Madras-Chingleput district where four ladies, who were taking rest on the road side, were killed, and still this case was not detected?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I would like to have notice, Sir.

DR. A. SREENIVASAN : Has it come to the notice of the Hon. the Minister for Home that a young doctor, while driving his car near Erode, was knocked by a lorry and his right arm had to be amputated?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, the young doctor has narrated to me this accident. I could see how he was affected. This is a case where he had his elbow stretched out while driving the car, and the lorry must have gone near the car so as to hit at the elbow. But the lorry could not be traced.

3-10 p.m. DR. A. SREENIVASAN : May I know why the Police are unable to trace them? Serious accidents are taking place on the roads.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The hon. Member must appreciate the difficulties of the Police. However efficient they are, they cannot trace because the car is driven and the lorry is going, and they just hit and go away and no idea or the description of the lorry, like the number of the lorry and other things, is given. In this case, because these details were not given, the Police were unable to trace.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : I can understand that it is not possible in all cases. But in a major case like this where four deaths have occurred, the Police must have taken special steps to trace the lorry. May I ask whether in cases of this kind special measures are adopted to trace the persons responsible for the accidents?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : About this matter, I said, I would like to have notice because I had no information. The hon. Member may put a separate question or give me particulars and I shall go into the matter.

SRI S. NATARAJAN : Are any measures taken to prevent such accidents?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Of course, all possible measures are taken to prevent accidents. But in spite of these, accidents do occur. If hon. Members would offer any particular suggestions, the Government will have them examined.

[7th September 1960]

DR. A. SREENIVASAN : Why not impose a speed-limit on the lorries? I would like to know whether there is any such thing, and, if so, whether it is being tested by the Police authorities.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Speed-limit is imposed and is tested. But in spite of it, the drivers do not observe the rules. It is very difficult to control these lorries.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Has any scientific device been invented to enable Police authorities to find out the vehicles that are involved in terrible accidents?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir. Scientific devices are tried one after another but still we have not come across any effective scientific device.

DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. Minister consider the desirability of having detecting "governors" on the lorries just as they have on the T.V.S. buses so that the drivers may not go beyond 60 miles an hour?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : That has been examined and found to be not practicable.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Can they not have some special training for lorry-drivers before issuing licences?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not think lorry drivers are wanting in training. It is a question of keeping them under control.

SRI B. K. NALLASWAMY : முன்பு பஸ்கள் சம்பந்தமாகச் செய்தது போல, குறிப்பிட்ட தூரத்தில் சில டிரைவர்கள் ஸ்டேஷன்களில் அவர்கள் கையெழுத்துப் போட வேண்டுமென்று விதித்தால் இந்த மாதிரி குற்றங்கள் செய்துவிட்டு தப்பித்துக்கொள்ள முடியாத நிலைமை ஏற்படும் என்று தோன்றுவதால், அப்படிச் செய்ய சர்க்கார் பிரயத்தனம் செய்யுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இது சம்பந்தமாக இப்போது என்ன ஏற்பாடு இருக்கிறது என்று என்னிடம் இப்போது தகவல் இல்லை. இதற்கு தனிக் கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்ல முடியும்.

Hand-made paper units

* 94 Q.—SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the number of hand-made paper units proposed to be started in the State during 1960-61; and

(b) the amount allotted for the development of this industry during that period?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) Six hand-made paper units are proposed to be started during 1960-61 in the following places :—

- (1) Poondi in Chingleput district.
- (2) Pidagam village in South Arcot district.
- (3) Thottiam Block in Tiruchirappalli district.

[7th September 1960]

- (4) Karungulam Block in Tirunelveli district.
- (5) Madurantakam in Chingleput district.
- (6) Killiyoor in Kanyakumari district.

(b) Rs. 3,13,750.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : May I know whether these hand-made paper units will be self-supporting? I ask this question in view of the fact that during the Third Plan period, Government propose to start a number of factories for manufacturing paper.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Yes, Sir; although not initially, they will be self-supporting ultimately.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : For what purposes are the Government going to use this hand-made paper, when mill-made paper will be available in large quantities?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : For various purposes for which stationery is required. Hand-made paper lasts, and it stands wear and tear. Perhaps the hon. Member knows quite well about the merits of hand-made paper.

Minimum age-limit for appearing for S.S.L.C. Examination

* 95 Q.—SRI G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the minimum age-limit fixed for appearing for the S.S.L.C. Examination; and

(b) whether there is any proposal to lower that limit in the case of girl students?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) 15 years, to be completed on or before the first day of the month in which the examination is held.

(b) No, Sir.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : In view of the fact that practically all girl students come up quicker in studies and in view of the fact that parents also desire that their girls should complete their studies before they get married, will the Government kindly consider relaxation of the rules in the case of girls?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Exemption is very freely given. Therefore, there is no cause for grievance.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : Early education impairs their physique and I think age-limit should not be lowered.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That is why this age-limit has been fixed. Hereafter, we will have age-limits for each class. Therefore, under the new scheme, they will be able to reach the S.S.L.C. only when they are 14 plus and not before.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : இந்த வயது வரம்பு 'எக்ஸெம்பஷன்' பெண்களுக்கு மாத்திரமா, அல்லது ஆண்களுக்கும் கூட உண்டா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்போது இது இரு பாலருக்கும் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் புதிய திட்டப் பிரகாரம் அவர்கள் 14 வயதிற்குமேல்தான் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. வந்து சேரமுடியும்.

[7th September 1960]

In-service-training to all trained teachers

* 96 Q.—SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to give in-service-training to all trained teachers in High Schools; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : At present, there is no proposal. But will the Government think of giving in-service-training to all trained teachers in high schools in view of the reorganized scheme of education?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It may be considered in due course.

SRI S. NATARAJAN : They can give the training at least to some teachers in high schools now.

Secondary Grade teachers in aided elementary schools

* 97 Q.—G. KRISHNAMOORTHY : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Secondary Grade teachers in aided elementary schools appointed prior to 1st November 1956 are not given the scale of pay of Rs. 45—2—85, when they change from one school to another;

(b) whether any representation has been received by the Government in this regard; and

(c) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) No, Sir.

(b) No representation has been received in this regard.

(c) Does not arise.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : Is it not a fact that the Government have made this pay personal in the case of teachers who entered service before 1st November 1956, though they serve in lower elementary schools?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am sorry I do not have that information.

'Ragging'

* 98 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have issued any instructions to the Medical and Engineering Colleges, prohibiting 'ragging'; and

(b) if so, the details thereof?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) The Heads of Departments concerned have been asked to instruct the Principals of Medical and Engineering Colleges to take steps to curb the tendency to rag freshmen.

[7th September 1960]

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : சென்ற ஜூலையில் மெட்ராஸ் மெடிகல் காலேஜ் ஹாஸ்டலிலிருந்து 'ராகிங்' கொடுமை பொறுக்க முடியாமல் யாராவது மாணவர்கள் ஒடிவிட்டது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப் பட்டதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not think the Government have received any representation in regard to this.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : In view of the fact that we hear many things about this, will the Government give instructions to the effect that this ragging should be stopped? Ragging as an innocent thing is all right; but when it is a serious thing, the Government must take steps to stop this ragging completely.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : We have instructed the Principals of Colleges and the Deans in the case of medical colleges to see that this is put a stop to. But after all, some young men exceed the limits sometimes, and I hope, Sir, that in course of time, it will be possible to curb this tendency.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : May I know whether the instructions are to stop it completely or to allow it within reasonable limits? (Laughter.)

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : 'Reasonable limits' will be very difficult to fix. Our attempt should be that ragging does not take place.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Sir, there seems to be a difference of opinion. Mr. Balasubramanya Ayyar has taken an extreme view and there are other views that it should be allowed within certain limits. After all, Sir, when old boys and new boys join, should not the occasion be celebrated in some form, within tolerable limits? What is wrong with it?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The question is, what is tolerable limit. For some persons, ragging may be tolerable. But others find it intolerable. Therefore, I do not see any reason why it should be celebrated in this peculiar form which smacks of something other than human.

SRI S. T. ADITYAN : May I ask a question, Sir? Has ragging been reported from colleges other than the Medical and the Engineering?

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Mostly Medical.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mostly in colleges. But in some hostels also, we hear about this ragging.

Non-specific stimulants

* 99 Q.—**DR. A. SREENIVASAN :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the substances prepared in the King Institute, Guindy, to serve as non-specific stimulants in the immunization work mentioned on page 8 of the report on the activities of the Medical and Public Health Departments for the half-year ended 30th June 1959; and

[7th September 1960]

(b) the result of the testing of the 2,012 specimens received by the department of Biological Control, the King Institute, Guindy?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) & (b) A statement^a is placed on the table of the House.

DR. A. SREENIVASAN : Sir, the first thing mentioned in the statement placed on the table of the House is tapioca purchased from the market and purified at the King Institute. What is the purpose in testing tapioca? 'Is tapioca a suitable substance at all' is the question. It is an edible substance.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : It may be an edible substance also in addition to serving as a non-specific stimulant in the immunization work.

DR. A. SREENIVASAN : If the Hon. Minister would kindly look up the statement he will see that this work was taken up on an experimental basis in laboratory animals with a view to assessing the relative efficacy of the substances as a non-specific stimulants in the immunization work. It took my breath away when I read that tapioca could be used as one such substance. I wonder whether tapioca is ever used for that purpose?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : They are all very highly technical matters. If the hon. Member gives any useful suggestion, it can be examined.

DR. A. SREENIVASAN : I would request the Hon. Minister to refer the matter to the Director of the Institute and ask him what he meant by that. That at least can be done at the administrative level.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Yes, I shall find out.

DR. A. SREENIVASAN : The second thing is, collossol manganese supplied as samples by Crooks Laboratories, Limited. Does the Hon. Minister accept a sample that is supplied by a laboratory for testing? It is only random sample that is generally taken.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : That is why I have said that these are highly technical matters and I am not in a position to accept or refute the statement of the hon. Member. If the hon. Member puts them in writing, I shall have them examined.

DR. A. SREENIVASAN : I am sorry the Hon. Minister has not understood the force of my argument.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN : On a point of order, Sir. May I know whether we can debate on an answer given by the Hon. Minister.

MR. CHAIRMAN : I am here to control it.

DR. A. SREENIVASAN : The point is this. Even from an administrative point of view, the Hon. Minister, being an advocate, must be able to see it. He must be able to cross-examine anybody in the court on that point. My point is that it is stated in the statement that samples supplied by the Crooks Laboratories were tested. When samples are sent, they will supply only good things. My point is that only random samples should be taken for the purposes of testing.

MR. CHAIRMAN : I think both are wrong on facts.

[7th September 1960]

Village Vaidyas

* 100 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether any instruction has been received from the Central Government for—

- (i) starting of short-term training courses for Village Vaidyas; and
(ii) cultivation of medicinal plants and herbs in villages?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (i) Yes, Sir.

(ii) No.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : குறுகிய பயிற்சிக் காலம் என்பது எவ்வளவு நாட்கள்? அதற்கு எடுக்கப்படக்கூடிய நடவடிக்கை எதாவது யோக்கியதாம்சம் கோரப்படுகிறதா? அப்படியானால் அது யாது?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : புதிதாக யோக்கிய தாம்சம் ஒன்றும் இதில் கோரப்படவில்லை. இருக்கும் யோக்கிய தாம்சத்தை வைத்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு மூன்று மாதங்கள் பயிற்சி கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று சிபாரிசு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தொத்து நோய்கள் வந்தால் அந்தக் காலத்தில் இவர்கள் உபயோககரமாக இருப்பதற்காக 'ப்ரிவெண்டிவ் டைட்'-இல் இவர்களுக்கு பயிற்சி கொடுக்க வேண்டுமென்று சிபாரிசு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதுசம்பந்தமான கமிட்டி என்ன சிபாரிசு செய்கிறதோ அதையொட்டித்தான் மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : முக்கிய கிராமங்களில் மூலிகைப் பண்ணைகள் ஏற்படுத்தப்படும் என்று திட்டக் கமிஷனின் முக்கிய அங்கத்தினரான ஸ்ரீமான் நாராயணன் அவர்கள் சொன்னது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறதா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இல்லை. இதை பேப் பரில் கண்ணால் பார்த்தேன், இங்கே கேட்கிறேன். அவ்வளவுதான். மற்றப்படி, 'அபிஷியஸாக' எனக்கு அப்படிப்பட்ட தகவல் ஒன்றும் வரவில்லை.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : அவ்வாறு செய்வது சிறந்ததாக இருக்கும் என்று அரசாங்கம் கருதுவதில்லையா?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : அரசாங்கம் ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. மூலிகைகளையும் மற்றவைகளையும் எப்படி அபிவிருத்தி செய்யலாம் என்றெல்லாம் அந்தக் கமிட்டியிலிருந்து ஆலோசனைகள் வந்த பிறகு, இந்த 'ஆஸ்பெக்ட்'-ஐயும் கவனிக்கலாம்.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : இந்தக் கமிட்டியில் எத்தனை அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள்?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இதற்கு, இந்த மன்றத்தில் கேட்ட ஒரு கேள்விக்கு பதில் சொன்னபோது ஏற்கெனவே பதிலளித்திருக்கிறேன்.

[7th September 1960]

Salaries of Medical and Public Health Officers

* 101 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether there is any proposal to raise the salaries of Medical and Public Health Officers in the State Service? 3-20 p.m.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Enhanced scales of pay have been sanctioned with effect from 1st June 1960 for Medical and Public Health Officers in the State Service, on the recommendations of the Pay Commission.

DR. A. SREENIVASAN : In view of the increased salary now paid to them, are the Government receiving a large number of applications for appointment as doctors in the Government service?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : It is too soon to assess the effect of the increased scales sanctioned recently. We will have to wait for some time more.

DR. A. SREENIVASAN : What was the scale of pay before and what is the revised scale?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : It is a long list running to three foolscap papers.

DR. A. SREENIVASAN : I want to know the revised scale of pay for Assistant Surgeons.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The old scale was Rs. 200—25—400. The revised scale is Rs. 300—15—450—25—575.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT re:

(1) MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. CHAIRMAN : I have to announce to the House that I have received a message from the Governor of Madras recommending to the Madras Legislative Council the consideration of the Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1960.

(2) MESSAGE FROM THE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN : I have also to announce to the House that I have received a message from the Hon. Speaker, Madras Legislative Assembly, transmitting a copy of the Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 33 of 1960), as passed by the Legislative Assembly on the 6th September 1960, and signed by him for the recommendation of the Council. The Hon. Speaker certifies that the above Bill is a Money Bill within the meaning of Article 199 of the Constitution of India.

III.—GOVERNMENT BILL.

THE MADRAS APPROPRIATION (NO. 3) BILL, 1960 (L.A. BILL NO. 33 OF 1960).

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Mr. Chairman, Sir, I move—
“That the Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 33 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.”

[Sri C. Subramaniam] [7th September 1960]

Sir, I do not propose to make any speech at this stage. If any points are made at the consideration stage I shall reply to them.

Mr. CHAIRMAN : Motion moved—

“That the Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 33 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.”

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Mr. Chairman, Sir, I am sorry I am not maintaining the convention of not making a speech during the passage of the Appropriation Bill on supplementary demands. But this Appropriation Bill is a little different from the usual Bills of its kind. Furthermore there was some discussion in the other House also. So I wish to say a few words.

The first thing I wish to refer to is about economy. We do sympathise with the Government. The implementation of the Pay Commission's recommendations, I think, would cost the Government between three and four crores of rupees this year, and it is bound to increase. There is a possibility of effecting some economy in the departments, particularly in departments where the expenditure is heavy. This is an important fact that should be borne in mind by the departments, particularly the Finance Department.

Another thing to which I wish to draw the attention of the Hon. Minister is this. Before the year 1953 or so, an officer who had put in a service of about 25 to 27 years will reach a stage when he would have a chance of acting as the Head of the Department. In that post he will continue for a period of three or four years and then retire giving chance to his immediate juniors to come up to the post of the Head of Department. Now the position is quite different. I do not blame the Government for that. I would like to have only a clarification from the Hon. Minister in regard to this matter. The difficulty might have arisen on account of the partition of the former composite State into Andhra, Kerala and Madras. Now it so happens, after the partition, officers with only 10 or 12 years' service become Heads of Departments. There is nothing wrong in such people coming up and becoming Heads of Departments.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : What shall we do for that ?

SRI MOHAMED RAZA KHAN : I am asking the Government what they are going to do about it. I am not blaming any particular officer for what is happening now. I do not also have anybody in view when I say this. But when such an officer becomes the Head of the Department his view prevails for a period of 10 or 15 years when he continues to be the Head of the Department. Further there is practically no chance for other people in the Department to aspire to that post. If in a department there are three or four deputies for the Head of the Department they will naturally feel that their chances of becoming the head of the department one day are practically shut out. I do not know what should be done to rectify the position. It is a matter to be examined by the Hon. Minister.

Sir, the other day in replying to the discussion on the Supplementary Demands, the Hon. Minister said that nobody could provoke him. It was all appreciation that was expressed by the Members then. No doubt so far as the Supplementary Demands were

7th September 1960] [Sri Mohamed Raza Khan]

concerned, there were appreciations; and encomiums were paid by hon. Members to the Government for the acceptance of the recommendations of the Pay Commission. Even then I referred to a point to which I will now refer again as briefly as I can. I do not think the Government have a definite policy with regard to the appointment of retired officers. Particularly in the course of this year appointments have taken place.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Is this relevant to the Appropriation Bill ?

SRI MOHAMED RAZA KHAN : It is.

MR. CHAIRMAN : It is not.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It should be confined to what we have asked for.

MR. CHAIRMAN : All these items are mentioned here.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : May I argue, Sir ?

MR. CHAIRMAN : No argument.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : The position is this. There was discontentment among the services. In order to do away with the discontentment, we said “We give you a certain amount of increase”. When retired officers are appointed, there is discontentment among the officers who continue in the department. So, relevancy comes in here. I think the Hon. the Finance Minister agrees.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, no. The Hon. Chairman should agree.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Sometimes the Hon. Chairman also * * * * allows discussion. Sir, if some retired officers are reappointed, there is the feeling among other retired officials that because a particular retired officer had some influence with the Government, he was able to get reappointed, and because they, who were equally capable, if not more, did not have that pull with the Government, could not get reappointed. There is another tendency also. If a retired officer is reappointed, the particular officer who will otherwise hold the post immediately has either to remain where he is or an officer immediately under him has to revert. This has happened in many cases. I hope that at least in future the Government will have a definite policy with regard to the appointment of retired officers.

[* * * *]

MR. CHAIRMAN : Anybody else to speak ?

(Sri K. T. Kosalram rose.)

MR. CHAIRMAN : The hon. Member will please make a short speech.

SRI K. T. KOSALRAM : தலைவரவர்களே, இந்த மசோதாவில் திட்டி மந்திரி அவர்களிடத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயத்தை சர்க்கார் மிக அனுதாபத்துடன் கவனிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்வதற்குத்தான் பேசுகிறேன். ஸ்தல ஸ்தாபன இலாகாவில் உள்ள அதிகாரிகள், குறிப்பாக எக்ஸிகியூட்டிவ்

[Sri K. T. Kosalram] [7th September 1960]

அதிகாரிகள், நிர்வாக அதிகாரிகள் இன்னும் ஜில்லா போர்டிலே வேலை செய்யக்கூடிய லோயர் டிவிஷன், அப்பர் டிவிஷன் கிளார்க் குகள் போன்றவர்களுக்கு குறிப்பாக எக்ஸ்சிடியூட்டிவ் ஆபீசர்களுக்குச் சம்பளம் அதிகப்படுத்தவில்லை. அவர்களை எல்லாம் ஜில்லா போர்டைக் கலைத்துவிட்டு, அவர்களைப் பஞ்சாயத்து கவுன்சிலுக்கு அனுப்பும்போது, அவர்களுக்கு, சர்க்கார் அதிகாரிகளுக்குள்ள Pensionable Service தானா அல்லது பென்ஷன் கிடையாதா என்ற நிரந்தரமான முக்கியமான நினைப்பு அவர்களுக்கு வருவது இயற்கை. தாராளமாக அரசாங்கம் எல்லோருக்கும் கொடுத்திருக்கும்போது, ஒரு சிறிய செக்ஷனாக இருப்பவர்களுக்கு அரசாங்கம் ஒன்றும் சொல்லாமல் இருக்கும்போது, "நாங்கள் மாத்திரம் என்ன செய்தோம், எங்களுக்கு இதுவரை ஒன்றும் கொடுக்கப்படவில்லை, இது அதிகாரிகளாகப் பார்த்துச் செய்ய வேண்டிய விஷயம் என்று சும்மா இருக்கிறோமே, இதுவரை செய்யவில்லையே" என்று நினைப்பது இயற்கை. திட்டத்தை நிறைவேற்றவேண்டியவர்கள்—குறிப்பாக கிராம அலுவலர் உள்ள பஞ்சாயத்து அதிகாரிகள் தான் அதை அதிகமாக நிறைவேற்றவேண்டியிருக்கிறது. மற்றவர்களுக்கு திருப்தி செய்யப்படுவது போன்று அரசாங்கம் அவர்களுக்கும் திருப்தி செய்யவேண்டும். ஜில்லா போர்டிலிருந்து பஞ்சாயத்து கவுன்சிலுக்கு வருபவர்களுக்கு மற்றவர்களுக்குக் கொடுத்த சலுகையைக் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் அதற்கு வகை செய்யவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, இதை ஆதரிக்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, the hon. Member Sri Raza Khan emphasised the need for economy. I can assure him that particularly the Finance Department is always having an eye on this, and wherever it is possible we are trying to effect economy. But, in the process of effecting economy, if there is to be any category of persons to be thrown out of employment, then comes the difficulty. That is why perhaps it becomes almost impossible, even when the volume of work goes down, to cut down the scale of establishment employed in any particular section. Sir, the need for economy is kept in view, particularly in giving sanction for new posts. In the case of new appointments, we always keep this in view.

As regards the point which he raised about the head of the department being in that position for a very long time, unfortunately it happened so in some cases. Because, the seniormost person was a very young person when he became the head of the department. We cannot deny one the chance of becoming the head of the department on account of one seniority, simply on the ground that one is young. Therefore, Sir, in certain cases this has happened. But how to rectify the defects will always be kept in mind by the Government in dealing with the cases of junior officers serving in the department.

As regards the reappointment of retired officers, generally only persons with technical qualifications for technical posts are given re-appointment. But I would not say that this rule has been strictly

[7th September 1960] [Sri C. Subramaniam]

observed. In some cases, there have been departures. But they are very few, and it will always be the endeavour of the Government to see that such exceptions are not made as far as possible.

Sri Kosalram made a point in regard to the servants of the local bodies. It is a very important matter no doubt. Perhaps the Pay Commission could not look into this question. Particularly at the stage when they are being transferred to the panchayat union offices, this matter may be considered, at the appropriate time. Sir, I request the Council to accept this Bill.

MR. CHAIRMAN : The question is—

"That the Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 33 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

The Schedule was put and carried.

Clause 1 was put and carried.

The Preamble was put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move—

'That the Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 33 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be passed.'

MR. CHAIRMAN : The question is—

'That the Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 33 of 1960), passed by the Legislative Assembly, be passed.'

The motion was put and carried and the Bill was passed.

IV. GOVERNMENT MOTION.

DRAFT OUTLINE OF THE THIRD FIVE-YEAR PLAN.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

'That the Draft Outline of the Third Five-Year Plan be taken into consideration.'

Sir, the Third Five-Year Plan, a draft outline of which has been considered, has had a limited circulation. The final plan of the Third Five-Year Plan will be placed before the country after the National Development Council takes a decision on it. In the meantime, various States have been asked to submit their requirements and their plans so that they may all be taken into account and fitted into an All-India Plan. Therefore the discussion on the Third Five-Year Plan falls necessarily into two parts. One is the All-India Plan relating to the entire country and the other is the State Plan dealing with our requirements and needs. I presume that the discussion in this House will largely relate to the Plan of our State. In so far as this forms an integral part of the All-India Plan, reference will always be made to the All-India Plan. The Government

[Sri R. Venkataraman] [7th September 1960]

have placed before the House a copy of the proposed plan for the Madras State giving details of the achievements during the Second Five-Year Plan and the proposals for the Third Five-Year Plan. We had also constituted a number of working groups to consider the requirements of each department and each sector before formulating the draft plan, which we have placed before the House. I must make a few general observations in the beginning. A plan is necessary in an underdeveloped country which tries to catch up with the advances that have taken place in the rest of the world. Not having participated in the Industrial Revolution during the nineteenth century, the countries of Asia and Africa have been left behind in the race for industrialization. Those who started early in industrializing their countries had had the benefit of being first in the field and also had had the benefit of a large market in underdeveloped countries of the world. Therefore, certain countries have been able to raise the level of industry and agriculture and also their standard of living as a result of the adventitious circumstances which they had. In dealing with the Plan, it is very difficult to draw analogies from the advanced countries because the conditions which prevailed in those countries at the time when they launched on large-scale industrial programmes are not present now. We have to start with certain handicaps. One is the handicap of having to compete in the industrial market with big countries which have already established their products, improved their techniques and built up a large industrial base. Very often when we discuss the Plans and refer to Western countries for the purpose of drawing analogies or for the purpose of saying that the steps that we are taking are either not correct or are not in conformity with what happened in western countries, we miss this essential difference that the conditions which prevailed in those countries when they started their industrialization programme are not present here. Not only that. There are other greater handicaps for underdeveloped countries in the race for industrialization in the middle of the twentieth century.

Sir, the object of our Plan is to transform the economic mediocrity of our country into modern industrialism. We should try to keep a proper balance in the distribution of our population between agriculture and industry. In fact, an ideal state of affairs, in our country would be that in which 50 per cent of the population are engaged in agriculture and allied pursuits and the other fifty per cent are engaged in industrial and ancillary pursuits. Such an ideal state of affairs does not exist in the world. In fact, in certain countries, industrialization has been greater and the progress in agriculture has not been equal. In certain other countries, particularly in the countries of Asia, dependence on industry has been almost negligible. In order that we may shift the population which is now overburdening the agricultural sector of our economy, it is very necessary that we should give a greater emphasis to industrialization, a greater emphasis on employment in industrial and allied avocations. There are great difficulties when we try to bring about this change. In the first place, the countries which want to bring about a shift of the population from the agricultural sector to industry are themselves backward industrially and are without resources for starting industries. They have to rely very largely on foreign assistance and the degree of industrialization which any country can attempt will depend on the degree of foreign

[Sri R. Venkataraman] [7th September 1960]

assistance in the shape of machinery that that country would be able to get from the world. The next handicap is the lack of resources. "Resources" does not mean merely money. It is not as, we will be able to start all the industries and undertake all the progressive measures that we wish to have with that money. Resources in the real sense mean goods, commodities and services which have got to be improved. Unless they are increased to a very great extent and made available for further investment in the production of goods, it will be very difficult for the country to make any progress. In fact, as we know, capital is only wealth set aside for further production of wealth and that wealth has got to be found in the country which tries to change its base from a purely agricultural economy to a balanced industrial and agricultural economy. When we undertake this Plan, we have to be careful to see that in the first place we do not plan so little as not to be able to satisfy the aspirations of the people. Now, the country, after Independence, has become awake. Wherever we go, people insist on all amenities of modern life being provided to them. They want more schools, more colleges, more factories, more employment opportunities, more roads and more facilities. That is the cry that one hears wherever one goes. We cannot say that these demands which are made by the people to-day are either unjustified or in any sense exaggerated. After all, a population which has groaned under the weight of poverty for centuries, has got a right to expect that an independent Government should provide it. They may be ignorant of the limitations of resources or even unaware of the various bottlenecks and difficulties that the country has to face. Still they insist on a very large Plan, a plan that will provide full employment to the people, provide all the facilities that they want like medical, educational and others. This demand should be understood and perhaps should also be satisfied to the extent possible. But on the other extreme is the limitation of resources. Merely because the people want all the amenities and facilities, overnight, it is not possible for any Government to provide all of them, due, as I have said, to lack of resources and other conditions, like foreign exchange availability, facilities by way of technical personnel and technological equipment. A balance has got to be struck between the two extremes and in presenting a Plan for 10,200 crores of rupees, the Government of India have attempted to present a balanced picture. I have known critics who have said that this Plan of 10,200 crores of rupees does not touch the fringe of the problem. They have asked how much employment this would provide. They have said that unless we are able to assure employment and the means of subsistence to all, it is not worth calling it a Plan, and it is not worth saying that we have a Plan for the welfare of the people, until we have provided the means of subsistence to our people. They would like a plan to be framed not on the basis of resources, not on the basis of the availability of raw materials and minerals and other things, but on the basis of the population that inhabits this country and the requirements of that population by way of employment, by way of food, by way of clothing and other amenities of life. Imagine for a moment that we undertook that colossal task. Now with a population which has been increasing not only because of the increased birth-rate, but more because of the decreasing death rate during the last ten years, the programme of providing employment to every one, or what they call bringing about a condition of full employment in the country, is almost impossible of realization in the Third

3-40
p.m.3-50
p.m.

[Sri R. Venkataraman] [7th September 1960]

Plan. The extent to which we are able to go forward and reduce the problem of unemployment in this country, is the measure of the success of these Plans. And the greatest that can be done by the Government in the existing circumstances is only to prevent the growth of unemployment, to try to reduce the problem of unemployment and then also to diversify employment in such a manner that if not all the people are employed, at least the basic heads of families in the country would be employed, and would be able to take care of the families themselves. That itself is a great task. I must confess at the outset that the Plan has not been framed on that basis—on the basis of full employment—as we have not the resources to plan in such manner as to provide a complete and full employment programme.

Then what is the basis on which we have framed the Plan? We have taken into account what has been the rate of growth in our national economy during the last ten years. It has been estimated that during the First and the Second Plan periods our national income has gone up by 42 per cent.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : When the Hon. the Leader of the House is giving details, I would like to know whether he is giving details for the whole of India or for the State alone. If as he said the increase in the national income by 42 per cent refers to all-India, then possibly the increase in respect of this State may not be 42 per cent. It may be less. We will be therefore happy if the Hon. Minister could give State figures also.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : We are dealing with the entire country now and the percentages remain the same. If it is 42 per cent for all-India, it may be slightly more or less for the State. It won't be far different. It won't be 4 per cent for Madras State and 42 per cent for all-India, because the average is based on the growth of the total national income throughout the country. In the Third Plan we propose that the increase should be of the order of 5 per cent every year, that is, to bring about a 25 per cent increase in the national income. The effect of it would be that at the end of the Third Plan we would have reached about 80 per cent increase in the national income of India over what it was in the year 1950-51. That is not very much because, as we all know, though the national income is a sizable thing, the *per capita* income is very low. Even the 80 per cent which we envisage at the end of the Third Plan is not a great advance compared to the needs of the country. But it would be a sizable increase considering the difficulties and the problems that one has to face in increasing the national income. I may at this stage mention that when we take the total national income of the country as a whole we have a somewhat flattering position in the world. We are one of the eight highly industrialized countries of the world. We are one of the members of the permanent council of the International Labour Organization, as an industrial country. In our contribution to the U.N.O.'s Budget, which is based on the national income, we are about the sixth. That is done on the basis of the national income of the various countries. That is all possible because we are a big country. But when the large national income is reduced to *per capita* income, it becomes very low because of the large population that inhabits this country. I would not say that that in itself is something wrong or it is a matter for regret. This national income which is high is again made up of the income of the large population. The entire

[Sri R. Venkataraman] [7th September 1960]

population has contributed to the large national income of the country. The dribblets of earnings by each individual in the country go to make up the national income. Therefore, our endeavour should be to increase not only the national income but also the *per capita* income so that we can say that the people are able to lead a higher standard of life.

Then, how long this process will go on, is the question. The process of planning must go on until the country is able to channel enough local resources within the country to take charge of all the investments required for maintaining a fair standard of life. Until the country is able to find enough resources from its own internal savings, the surplus of national income over consumption by the nation going into investment, must come up to an order which will be equal to the progressive needs of the population of the country, planning has to be done.

When do we envisage it? Well, Sir, I am no prophet and I have no faith in prophecy either. It is a task to which we have all to put our shoulders towards a realization as early as possible. This self-generating economy is what we see in the advanced countries of the world. A self-generating economy is one in which the rate of investment required for the country is funded by its own people and until that is done we have got to accelerate the rate of investment and it is only to do that that we go into plans, the First Plan, the Second Plan and the Third Plan, so that the rate of investment may be kept up, may be increased and in that manner a further improvement in the standard of life of the people may be achieved.

Sir, I have briefly mentioned what the general considerations with regard to the Plan are. I shall now proceed to deal with the more important subject before us, namely, the Plan so far as it relates to our State. We are now in the last year of the Second Plan. We have reason to feel gratified at the progress which we have made in the State. During the first four years we have spent on schemes included in the State Plan a sum of Rs. 180 to 190 crores. The book which we have placed on the table of the House gives details of the investment. As I said at the beginning, the Government of Madras constituted a number of committees for the purpose of framing schemes for each sector. Members of both the Houses have been associated with a separate Committee which considered every one of the aspects of the Plan at its meetings. I must express the Government's grateful thanks to the members of the Committee who participated in the discussions and gave their valuable suggestions to the Government on the various plans placed before them. An outlay of nearly Rs. 600 crores was envisaged in the plans that were initially prepared. Obviously, Sir, it is beyond the assets and capacity of the State to launch on a programme of expenditure of Rs. 600 crores for the State alone in the public sector. Sometimes when we talk about plans, people mistake the size of the plan as put forward by the Government as the optimum of the Plan expenditure in the State itself. It is not so. The plan that is put forward by the Government relates only to the public sector activities. The private sector in its turn would plan at least twice the expenditure on industrial development, on providing housing, on private enterprise such as trade and commerce and in various other walks of life with the result that we will not be right in thinking that the plan of

[Sri R. Venkataraman] [7th September 1960]

Madras State is only what the Government have put forward in the book which we have placed before the House. The plan that we have placed before the House runs to Rs. 399 crores or Rs. 400 crores. This Rs. 400 crores is not the entire investment of this State on the plan in the next five years. According to me we envisage that at least another five to six hundred crores of rupees would be invested during the next five years by the private sector on various other industries, on agriculture, on trade, and commerce, with the result that the total investment both private and public may go to the order of nearly a thousand crores of rupees. But the public investment alone would be of the order of four hundred crores of rupees.

Sir, the plan assigns the highest priority to the development of agriculture and to the attainment of self-sufficiency in food production even in an adverse year. We have had the flattering experience of our food production programme practically going through this second plan period without any serious difficulty. But the person to be congratulated on this is not the Government, but Providence, because we have been saved from any drought during this period. (Sri P. T. RAJAN: Hear, hear.) On the other hand, if we have to feel that a proper agricultural production is maintained, we must make provision for production coming up to the level of our requirements even during an adverse period, a period in which we have drought, water scarcity, failure of monsoon and other adverse circumstances. Therefore, we are making a generous provision for the development of irrigation, both major and minor, the latter being accumulated arrears of maintenance work. We have run short of our water resources and depend very much on better and fuller utilization of existing reservoirs. Side by side with the development of agriculture, the Plan gives priority to the expansion of power. Because, only with the help of power we can improve agricultural production. The demand for electricity has now become insatiable. Agriculturists who, at one time, did not very much fancy taking power for the purpose of irrigation, are now clamouring for supply of electricity. I know there were occasions when people thought that water pumped through electric pumps would be so hot that the plants would be killed. To-day, contrary to all the old notions and inhibitions which they had, every villager in the remotest part of the country is very keen and anxious to have power for irrigation as well as for rural development. Therefore, we are taking great pains to see that we make power available to all the people in the villages, not so much because we want them to have a few electric lights or the luxury of a fan, but because food production may improve and their own income may be increased. Already the supply of power in our State is running behind the demand, and in this view, a provision of Rs. 118 crores has been made in the plan to increase the installed capacity from 5.71 lakhs K.Ws. to 14 lakhs K.Ws. including the power from Neyveli by the end of the Third Plan period. I wish to mention at this stage that we envisage the production of 400 thousand K.Ws. (400 M.Ws.) of energy from the thermal plant at Neyveli. I need hardly stress that even with this, the dependable firm power in the State will be only 71 per cent of the total requirements expected in 1965-66. It is imperative that if the demand for power is to be satisfied, we should establish in this State a nuclear power station. Therefore it is we have taken up with the Government of India the question of establishing a nuclear power station in Madras State. We hope that the Government of India would consider sympathetically

[7th September 1960] [Sri R. Venkataraman]

our request taking into account the great gap that exists between the power that can be produced and the demand for power that exists in our State.

The economic future of this State to a very large extent turns on the prospects of the Neyveli Lignite Project. The power plant which the Soviet Union is erecting is expected to go into production by the middle of 1961-62. We also expect to strike lignite by about the same time so that the lignite which is mined can be used straightway for the production of power. It is reassuring to note that the fertiliser plant which has a capacity of 75,000 tons of urea is also making good progress. Discussions are at present being held for bringing into operation the briquetting plant in the near future. It would be no exaggeration to say that the brown coal of Neyveli is going to be the base for further industrial development in this State. I have seen in Eastern Germany a large number of industries, based on lignite, and they utilize the lignite for the purpose of manufacturing high carbonisation briquettes for their iron and steel plant. We trust that when once the iron and steel plant comes in, the by-products that will be produced in the Neyveli lignite area, would give rise to a large number of industries in that place. We have not made any provision for them in the Third Five-Year Plan, but that does not mean that the private sector cannot go and take advantage of the by-products that would necessarily come up by the utilization of the Neyveli lignite for the production of high temperature carbonisation for the iron and steel plant, and we trust that every effort will be made by the industrialists in our State to take advantage of the availability of a large number of by-products.

No less bright a sign in our industrial horizon is the optimistic report which the experts from East Germany have given us regarding the iron and steel project. The report of the Working Group on Industries placed before the House contains a wealth of data on the iron and steel project. It is my confident hope that the plant will be established and will begin production not later than the last year of the third plan. The present indications are that the pig iron that will be produced there will be of good quality and can be produced at economic rates. The easy physical availability of iron and steel in the region is bound to encourage the development of ancillary industries and increase the possibilities of our industrial expansion.

Sometimes it is said that in relation to the large investment that the country makes in an iron and steel project, the number of persons employed in the project is negligible. It is no doubt true that the iron and steel projects is a highly capital intensive project. The scope for employment of men directly under the iron and steel plant will not be very large. Most of the things are by automatic process and, therefore, the direct employment potential of iron and steel plant is not really very great. Nevertheless the secondary and tertiary employment that it will provide in a large number of ancillary industries and light engineering small-scale industries like wood screws, nails, and shoe-nails that can be produced out of the cuttings and clippings that fall out, will be so large that the employment potential, taken as a whole, of the iron and steel industry will be very large. In fact, the iron and steel industry has been the very backbone of some of the most advanced countries of the world, and they have provided employment to a very large number

[Sri R. Venkataraman] [7th September 1960]

4-10 p.m. of people in the various centres which I have mentioned. It is well-known that the mineral resources of our State are not of a high quality. In fact, many of the things that we possess by way of mineral wealth are of comparatively poorer quality. For instance, the Salem ore has got only 36 per cent of Fe content. Similarly, bauxite has only 40 to 42 per cent. But nevertheless, we have been able to frame schemes for the utilization of these with the help of experts from countries which have had similar problems of their own and which have had to develop their comparatively inferior resources in their own countries. So, it is to our advantage that western countries which have profited by the various experiments and progress in science and technology have been able to render us help for the purpose of utilising our comparatively inferior raw materials. In this connection, I would like to mention that Madras State should concentrate more on fabrication of small metals into high value. We cannot compete with some of the areas in which there are large and abundant mineral resources of a very high quality. But this is not a situation which is peculiar to Madras. Other countries in the world have also had similar problems and have solved them in a very able manner. For instance, Switzerland has none of the high-grade minerals to boast of. But it is one of the foremost countries in the world because it is able to fabricate small metals into high value. Actually, the wrist watch that we wear may not contain iron of more than a rupee in value. But it is fabricated into an article worth more than 200 rupees. The precision meters which they make will not cost as a metal more than about eight annas. But as precision meter, it has immense market and has produced enormous wealth. Therefore it is that we should concentrate on fabrication of more minute precision instruments and precision tools rather than on large-scale machine tools of one kind or the other. I hope that the industrialists will take note of the possibilities of developing precision instruments in our State and try to come forward with a plan in this direction, rather than concentrate on fabrication of heavy machinery.

Our primary emphasis in the Third Plan is on the development of the industrial structure of the State. We have adequate engineering and technical talent and if we utilise it properly, it will yield the best results. It should be our endeavour to specialise in the production of light engineering goods and commodities like tool and alloy steels which have a special market in the country. This is a promising prospect for the industrialists and the private entrepreneurs of the State. The report of the Working Group on Industries, large and medium, which is given to hon. Members is a very valuable document and I hope the public will make the fullest use of the material contained therein. The State will do its best to help the industrialists with assistance, technical and other. In recent times, the Madras Industries Department has changed from a routine administrative department to an Industrial Guide and Service Organization. We have been able to render both technical assistance and service and guidance to many industrialists who have come forward with requests for such help. We have been able to help them in the matter of obtaining licences and various permits for import and other things. I do not want it to go on record as to how many industrial licences we have got for the State. But I may inform the House that our share has been flattering. We are also making a lump-sum provision of roughly Rs. 10 crores in the Plan towards taking up a few industries in the public sector itself and if need be, towards participation in industries ourselves. But as it is

7th September 1960] [Sri R. Venkataraman]

we have not framed any particular schemes. This is by way of abundant caution and if necessary, i.e., if the private sector is not coming forward to start any worthwhile industry—we may take up that industry. For instance, there is the coke oven plant which we have included in the Third Plan. It is an industry which may not be worthwhile for private enterprise to go in for. In cases like this, the Government will step forward to fill in the gap. Industrial development of the State is tied up very intimately with the expansion of transport. The improvement of railway communications in the State is a matter which should receive the greatest attention. We have pressed the Government of India to take up this matter urgently. In the first two Plans, this part of the country has not received the attention it deserves in the matter of development of new lines. Our emphasis in the Third Plan should lie primarily on strengthening the track capacity and in doubling the lines and generally in improving the capacity of railway lines to move raw materials to and take produced goods from the areas likely to have industrial expansion. With this in view, we have suggested to the Government of India that the broad gauge Neyveli-Bangalore line should be taken up straightway. We have also pointed out the urgent necessity to clear the bottle-neck at Vijayawada which hampers industrial expansion and delays transshipment. One of the greatest difficulties for people engaged in the iron and steel industry and fabrication work in the Madras State is the non-availability of both pig iron and iron and steel. Though allotments are made from time to time of these materials, Madras is unable to receive them on account of the bottle-neck, both at Vijayawada and at Visakhapatnam. It is very necessary and it is almost urgent that the track capacity should be strengthened at Vijayawada so that even those small allotments which are made to Madras may be received by us.

Closely linked with this subject is the scheme of expansion of our harbours and ports. The expansion of the Madras Harbour which has received a certain degree of emphasis in the Second Plan should receive even greater attention in the Third. Certain modest provisions have been made in our Third Plan for the expansion of Cuddalore and Tuticorin Ports. But the conversion of Tuticorin into a major harbour is an urgent and immediate task whose importance has been stressed by the Committee appointed by the Government of India to review the working of the intermediate ports. They have suggested a scheme costing ten crores of rupees for the improvement of Tuticorin. I am sure that the House will be one with me in pressing the Government of India to take up this project and the Sethusamudram Project as part of the Third Plan.

The development of social services has taken a good part of the Third Plan provision. One hundred and eleven crores of rupees have been proposed to be spent out of a total provision of 399 crores. It is inevitable that only if the national production increases substantially can there be a greater allocation for social services. Till then, priority can be placed only on schemes for training personnel, both technical and other. Thus, it will be seen that the Third Plan proposes three engineering colleges, ten polytechnics, one additional medical college, one veterinary college and one agricultural college, besides expansion of facilities in existing institutions. The introduction of compulsory primary education and of free education up to the VI Form are two other features of the Third Plan, which I commend to the House. At the end of the Third Plan, every boy or girl, below the age of 11, is expected to be in school. The process

[Sri R. Venkataraman] [7th September 1960]

of compulsion is expected to be made easier through the increasing spread of measures such as the midday meals scheme. The draft outline has allocated a sum of Rs. 35 crores for education as a whole, out of which, a sum of Rs. 14 crores is for compulsory primary education.

Emphasis has also been laid on the provision of larger social service facilities where the effects of increasing urbanisation consequent on likely industrialisation are greater. We have taken care to see that urban water-supply schemes are introduced in all the municipalities and that most of the important panchayats are covered with protected water-supply and at least partial drainage schemes by the end of the Third Plan. I may refer here to the emphasis we have accorded to the development of water-supply and drainage in the City of Madras. We are aware that the present water-supply system of Madras is totally inadequate to the needs: we are faced here with difficulty in securing an economic supply of water from any adjacent source. One important scheme we propose to take up in the next Plan is the lining up of channels leading from Poondi reservoir to Red Hills. A more ambitious scheme is to bring water from Cauvery to Madras, incidentally supplying water to a number of wayside villages.

As I said in the beginning I cannot assure that the problem of unemployment will be solved even by the end of the Third Five-Year Plan. But the development of industries, the increasing activity in agricultural expansion, and small-scale industries and the spread of technical know-how should enable the growth of fresh activities and more industrial development which will absorb the large backlog of unemployment. We expect to have 14 million jobs at the end of the Third Plan. All our efforts will be directed towards the reduction of the scourge of unemployment.

Sir, the Third Plan coincides with the historic experiment of democratic decentralisation which we are undertaking. A good part of the Plan in the rural areas will be implemented by the Panchayat Unions. It is my earnest hope that they will bring to bear on this task, their innate commonsense and goodwill.

Sir, I have reserved the most ticklish problem of all to the last—namely, the problem of resources. We have made tentative calculations which show that we have raised about Rs. 90 crores in the current Plan over five years. I am talking all the time about Madras State only. We have now increased the salaries of our employees. Modest as these increases may be, they are expected to cost Rs. 35 to 40 crores over the next five years. Besides, we have increased commitments, as a result of the Second Plan under which we have opened a number of schools, colleges and other institutions, the running of which is expected to absorb Rs. 8 to 9 crores a year. Taking all these factors into consideration, it has been roughly estimated that only between Rs. 70 and Rs. 80 crores can be raised by this State towards the Third Plan. Even these resources will require a high degree of fiscal discipline on our part. There can be no escape from the necessity to save more if we are to sustain such a large order of investment programme as is contemplated in the Plan. It is not enough if there are savings in the community, but these savings must be available for investment for productive purposes in the public and private sectors.

[7th September 1960] [Sri R. Venkataraman]

May I now express the hope that the Finance Commission will at least do justice this time to this State, though they have been very unkind in the past? Sir, I have given a few broad outlines of the Third Plan of our State and I commend it to the House for consideration.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: May I know, Sir, whether there has been a mineral survey of the State conducted by the Government, I mean a survey of artesian and sub-artesian water resources available in South India?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Power and ground water survey is a highly technical matter. We have not got the resources to undertake such a survey. We are, however, attempting in a very small way to survey the ground water resources in Avadi area and if we succeed in that experiment we will expand the ground water survey programme.

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

‘That the Draft Outline of the Third Five-Year Plan be taken into consideration.’

* SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Mr. Chairman, Sir, though at first I was very eager to speak, after going through the report on the Third Plan, both of the State and of the Centre. I find the more I read them, the more I needed clarification on many points. Planning is a vast field. After hearing the speech of the Hon. the Leader of the House, I am a little bit emboldened now to speak on certain aspects of the Plan. I happened to be one of the members of the All-Party Committee which discussed every item of the Plan. The reason why I hesitated to speak on these schemes—I even now hesitate to speak—is, the whole thing was prepared by experts, by working groups and so on. They went into details and they placed them before us. The only thing they have been harping on was that there had been improvements all along the line. There has been, they said, increase in food production, there has been development in various fields and so on. With so much of improvement and increase in production, how is it that the people as a whole have to face this rise in prices? How is it that people are still in the same old poor condition? No doubt one has to admit that there has been progress in various fields, development in various fields to a certain extent. Of course there are people who say that there should be no planning. The Hon. the Leader of the House has clearly pointed out the need for planning. I also feel that unless there is planning and proper planning we cannot progress.

In this connection the important fact to remember is we did not get our independence during peace time. We got it after a devastating war which left us nothing. We found everything was in short supply. Food was short. There was absolutely no industry at all, either major or minor. When faced with such a situation, naturally our leaders thought we should plan and progress. Of course there was the rehabilitation problem of the refugees from Pakistan. There was the food problem. They could not get rice from Burma or any other place. If at all they got anything, they had to get it at high prices. So people welcomed planning. There was the First Five-Year Plan. If what the reports say are correct, it laid emphasis on agriculture, irrigation and power. Of the Rs. 85 crores set apart for it, nearly 60 per cent went to these three projects. It is natural

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [7th September 1960]

that it should be so, as it was the aim of the First Plan to harness the natural resources, as far as possible. Then at the fag end of the First Plan and during the Second Plan we saw in this State the construction of huge dams across the rivers in the State. It is now admitted that in the Third Plan they have no schemes for construction of dams as there are no big rivers. Some attention, no doubt, was paid during the Second Plan period to minor irrigation works. But my submission is it was not much as the Government concentrated on huge dams. Government thought that these dams would help them in making them self-sufficient in food. If the plans have not proved so successful as they ought to have been, in my humble opinion it is because the Government mixed up this question of increased production with certain ideologies. One of the ideologies was the establishment of a socialist pattern of society. The Government wanted to reduce disparity in income and level up the income of the poor people. The actual achievement is, the Government have levelled down the income of some people and they have not increased the income of the poor even to a moderate extent. That is the reason why the Second Plan has not succeeded. Then during the Second Five-Year Plan, the Government created confusion in the minds of the people—not only in the case of the landlords and tenants, but also ordinary people. The Government began to show favouritism to the public sector and decried the private sector. Then they said that the private sector was trying to exploit the people. I think it appeared in the Press to-day that a particular Minister said that there would be no freedom to exploit others. How people will exploit other people, I am not able to understand. They admit that the vast majority of the people—about ninety per cent—are poverty-stricken. Do they believe that ten per cent of the people can exploit all the ninety per cent? Is this possible?

SRI K. M. RAMASAMY GOUNDER: Quite possible.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: I do not think it is possible to exploit all the ninety per cent. They can exploit ten to fifteen per cent. This is one way of escaping from realities. Sir, the Government have aimed at a certain target. So far as this State is concerned, they have done fairly successfully. I cannot say completely successfully. In the matter of agricultural production the Government have pointed out an increase, but not to the anticipated extent, and the reason given is, 'Non-availability of fertilisers and adverse seasonal conditions in one year'. Not in all these years, there were adverse seasonal conditions. When we find the figures for the various fields of development, we see that the Government want to execute many schemes in the Third Five-Year Plan. We see the magnitude of the funds to be spent in the coming years. The Government have emphasised more than once, and I agree with them that unless there is national effort, it is not possible to achieve half of what we have put down as the target.

(Deputy Chairman in the Chair.)

The object of planning is not only to increase our production, but also to ensure higher standards of living. If these two had been the objectives, as I said, the Government could have gone a long way. But on the other hand they tied up these two, that is, securing social and economic order. There came the rub. At every stage when we wanted to have production the Government wanted this Bill or that Bill. They wanted to give security of tenure to the

7th September 1960] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

tenants. Security must be given to the tillers, but the Government gave more security than what was needed to the detriment of further production. If the primary object of the plan had been to provide the basic necessities to all persons, I am sure the Government would have achieved much. Even now it is not too late. I am quite sure that the socialistic pattern of society will certainly come. Instead of emphasising it again and again and concentrating attention on it, if the Government would concentrate their attention on the production side and then try to equalise the income or remove the inequalities in a slow and indirect way, their ideal can be achieved. But their aim of increasing production will be only by a very slow process and may not be realized soon.

Sir, when the Government set apart large amounts, certainly the cost of living will go up. On many an occasion, the Government have said that it is inevitable that the cost of living goes up in a developing economy. It will go up. Prices will go up. If the income also goes up in proportion to the rise in the cost of living, people would not mind it. But people find that their income does not rise at all to that extent. So they feel the pinch of it. They find it very difficult to get on. I am glad that both the Prime Minister and the Planning Minister have realized that attempts should be made to stabilise prices. Yesterday I think our Finance Minister in the other House clearly stated that the rising prices and spiralling prices brought in a chain of reaction and unless the price level was kept up, the success of the Third Plan was not assured. He did not say so in so many words. But he felt apprehensive that the success of the Third Plan might not be so great as we all thought. So, the most important thing is to keep the price line. In the Second Plan prices have gone up by eighteen per cent. I think the Hon. the Leader of the House will correct me. Is it 18 per cent or 25 per cent? In one case, I find it is 18 per cent and in the other, it is 25 per cent.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It depends on the base year that is taken.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Whatever it is, it is an increase. Has the income of the people—at any rate the income of the middle classes—gone up by that percentage? If it has gone up by the same percentage, the middle class people would not have felt the pinch. In the case of the poor people, certainly the income has not gone up even by 9 or 10 per cent. Having recognized that the price level should be kept up, we now find conflicting statements by both the Prime Minister and the Planning Minister. The Planning Minister does not qualify when he says that the price level must be kept up. The Prime Minister says, 'We must have selective controls'. This is a very vague expression. In the report, we find that to have any effective control over the price level, there are so many key points, and that we must have control over these points. Certainly one admits that there are a number of key points. But steps must be taken to see that at those key points, there is regularity of devices to see that the price level is kept up. Our Prime Minister has got certain pet ideas. It is very difficult to change his mind. He still harps upon 'State-trading'. We find it stated in the papers that by 'State-trading' we can control prices. I do not know whether he realises that once we resort to State-trading, what an enormous amount of money would have to be spent upon establishment, and how much trouble there would be, how many delays there will be, etc. It is very easy to say . . .

[7th September 1960]

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: In Delhi they do not care for the size of the establishment or the expenses.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: I think the cost of living would not go down. On the other hand, it would go up. Besides, there will be a lot of delay in the administration. Then, Sir, to achieve self-sufficiency in food production and increase in agricultural production . . .

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : What is the suggestion of the hon. Member about reducing the prices? He is worried about high prices and he wants price control. He is against State-trading. I would like to have concrete suggestions from the hon. Member in order to effectively control prices.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: It is very easy to ask questions. We are aware of one thing. There is increase in the prices. We are not able to make both ends meet. That is all we can say. Whenever a difficulty is brought to the notice of the Government, they do not put the question, 'What is your solution'? The solution is difficult to find. It is for the Government to find it. I do admit that there will be some increase in the cost of living on account of the development in the various fields. It is true. But what is the solution, if people find it extremely difficult to make both ends meet?

4-40 p.m. **SRI MOHAMED RAZA KHAN:** It is so difficult that we cannot suggest any.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: May I request the Hon. the Minister for Home to tell us how poor people can make both ends meet? If their income is fixed or if the rise in income is not proportionate to the rise in prices, it is for the Government to devise means to solve the problem. I understand that the National Development Council is very seriously thinking about it. That is what papers say. If I remember aright, the other day, the Hon. Leader of the House refused to divulge the steps already taken or to be taken to arrest the rise in prices. At any rate, I am glad to know that the question is engaging the serious attention of the Central Government. This Government have not been able to play their part in this matter because price control vests in the Central Government or this Government's powers are very limited.

Sir, in this Third Plan, the Government have rightly stressed the need for developing basic industries like steel, fuel and power. For the Second Plan, we have had to depend on foreign countries for machinery. If we are able to produce the machinery here itself, there will be much saving of foreign exchange and it would be a good thing. We must also try to utilize to the full our man-power resources. I do not know whether our present schemes will enable us to utilize them to the maximum extent. One of the objects of the Plan is to remove as far as possible unemployment. Sir, when a question was put to Mr. Nanda in Parliament, he seems to have said that the backlog would be absorbed in the Third Plan. But he would not say that, all the unemployed would be employed. Another thing which Mr. Nanda said was about labour-intensive schemes. I am not able to find out what he meant by labour-intensive schemes. Perhaps in course of time, we may know what these schemes are. If these schemes can utilize the man-power that is available in our rural parts, well and good. I find that in progressive States, man-power is utilized to the maximum extent. Not only that. Both

[7th September 1960] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

men and women are hardworking there. It is a point to be noted. But in our country, I am sorry to say that we are not so hard-working as people in other countries are. It has to be admitted. If you read the Draft Plan, you will find that the tempo of the Second Plan is accelerated in the Third. I do not agree with people who say that we must stop with the Second Plan and shall have no Third Plan. It is something like this. I send my boy to school and he attends it for two years. Then I stop him saying, "You remain at home for two years; I will send you back later to school". The result is that when I send him again to school, he has to start from scratch. He has to learn again what he has unlearned in the two years he was at home. So, we cannot do that here. There are certain schemes which are unfinished and they have to be taken up for completion. That is the case with Agriculture, Industries and also Education. But one thing I find when I go through the reports of the Central Government and of our Government. Every scheme is correlated and we cannot single out a scheme and say, 'Let this remain.' In the list of priorities, we may give a high place to one and a lower place to another scheme. But they are all interlinked and it is absolutely impossible to detach any one from the rest of the Plan.

Another thing to be noted is, as the Hon. the Minister for Home himself knows, the regional disparity in prices. I have all along been under the impression that there is not much of a difference in prices of essential commodities in this State and other States. But now I find it exists. I do not know whether it is the Central Government or the State Government who are responsible for this. Anyway, it must be removed as far as possible.

Now the Third Plan envisages an outlay of 10,000 crores of rupees. The Minister for Finance at the Centre said that the Government must be able to raise money from the people to the extent of Rs. 1,650 crores. I suppose I am right. Now, there is talk about indirect taxation. I am not quite sure whether direct or indirect taxation will be resorted to to raise this money. Our own State requires about Rs. 390 crores odd. How much of this will be made up by taxation will be known in 1961 only and not now. Whether it is direct or indirect taxation, the result will be further rise in prices of essential commodities. Sir, when one goes through the report of the proceedings of the Lok Sabha regarding the Third Plan, one notes with dissatisfaction that so many points are not clear. On the question of unemployment, the Planning Minister was vague. Then on the question of resources, there is again vagueness and nothing has been said about it. I said that the Government had to raise 1,650 crores of rupees from the people. Now, one curious thing which the Hon. the Minister for Home himself might have noted is, that there was no discussion about agriculture when the Draft Plan was considered. This is an important subject but it was not discussed in detail. Is it because Mr. Patil went to America and got 17 million tons of foodgrains for us?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Only recently, the State Ministers for Agriculture and the Central Ministers met in Delhi and had more than two days' discussion on the various aspects of agriculture and agricultural programmes.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: I entirely agree with the Hon. the Minister for Home. But why were the Lok Sabha Members so indifferent?

[7th September 1960]

SRI S. T. ADITYAN : The hon. Member need not worry about that.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: They discussed other things like unemployment, price level, etc., but agriculture was not dealt with. Agricultural production, every one will admit, is a vital necessity for industrial growth. Without development of agriculture no other development is possible.

4-50 p.m. As I said earlier, is it because of this assurance by the United States that they will supply 17 million tons of foodgrains to us in the next five years that the Government think they need not bother about it and that there is no urgency about it, or that they would get rice from Burma or Thailand and therefore they need not bother about it? If the Government want to achieve self-sufficiency in food, my humble opinion is, Government should concentrate more on food production. All possibilities of increasing food production should be explored. There is a growing feeling of helplessness in the minds of the people when they find the prices soaring. I would appeal to Government to remove this demoralization among the people. They should tell the people boldly and fearlessly that the price line will kept and they will do every thing in that respect.

Sir, another thing I wish to refer to is this. They are spending crores and crores of rupees on these plans. You will kindly excuse me if I read a few comments of the Auditor-General on the way the Government expenditure has been proceeding. The comments are contained in the Appropriation Accounts for the year 1958-59 and the Audit Report of 1960. They are a very interesting and instructive reading. They are to a certain extent startling also. They indicate the need for the Government to be vigilant in regard to these matters. They should have the eye of the Cerberus over financial matters. I will just cite a few instances under "Financial Irregularities, Losses, etc.". I shall first deal with Food and Agriculture Department. The report says—

"With the object of providing a supplementary diet to the people a scheme for the intensive development and exploitation of fisheries was started in a district in 1951 and was continued till 1955."

The scheme which was initially expected to be self-supporting, incurred a loss estimated at Rs. 1,66,795 in its working during the period 1951-55. The loss is stated to be due to very poor catches by departmental operations, low selling prices, heavy establishment charges and poor marketing. Consequently the scheme had to be closed on 13th March 1955.

The loss remained to be written off by Government. The next one is this:

"The local audit of the accounts of a District Office in April 1959 revealed that 27 petrol pump-sets, costing Rs. 17,550 purchased from the Army surplus, had been lying unused for over six years until they were ordered by Government to be condemned as unserviceable in May 1956. The pump-sets were auctioned off in three lots in December 1956 for a sum of Rs. 2,061".

[7th September 1960] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

The irregularities are:

"The auction was not widely publicised even though the value of the pump-sets was over Rs. 17,550".

Then I come to seed farms, which is another interesting feature. The note says:

"Out of 172 State seed farms opened during the period 1st April 1956 to 31st March 1959, 51 farms had to be closed down as uneconomical by December 1958. In 26 of these cases, the total loss was Rs. 1,40,355, of which a sum of Rs. 33,264 was written off by Government in July 1959 leaving a balance of Rs. 1,06,731 to be written off. In one farm there was a small profit. The loss in the case of the other 24 farms remained to be assessed and regularised."

The closure of these 51 farms was mainly attributed to the following factors:—

- (1) Want of proper irrigation facilities.
- (2) Non-availability of labour and lack of co-operation from the owners or the local population.
- (3) Unsuitability of the soil and places selected for locating the farms.

In one case, the farm had been started, without any approach road, under the expectation that a road would soon be laid under the National Extension Service Programme, which, did not materialize, rendering the farm inaccessible to the public.

Other miscellaneous reasons, such as high lease rate, poor yield, etc.

It appears that losses are also being incurred in some of the remaining seed farms although they have not yet been closed down.

I am just trying to bring to the attention of the Government by quoting these instances, the losses that the Government have sustained in the Second Plan Period so that they may be more careful in the execution of the Third Plan. I do not suggest that there should be no seed farms. I wish only to point out the way in which the administration of these farms is going on, and the way in which the officers have neglected their duties.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: Were the seed farms purchased or taken on lease? Will the hon. Member please explain?

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: It is for the Government to explain it. I am only quoting the comments to show the loss sustained by the Government in running these seed farms. I will refer to a few more irregularities in respect of these seed farms. They are—

Encashment of bogus contingent bills, fictitious and wrong entries in the stock registers and removal of pages from stock ledgers resulting in misappropriation of stock, irregularities in the sale bills like tampering with quantities, rates as also varieties, issue of bogus sale bills, etc., deficits in stock disclosed during physical verification, alleged free transfers to parties not supported by acknowledgments from them.

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [7th September 1960]

Now let me come to the Education Department. The note says—

“During 1950, 148 machines were purchased at a cost of Rs. 2,15,085 from the Disposals Directorate, for two polytechnics in Madurai and Madras (136 and 12 respectively).”

Many of these machines remained idle apparently for over six years . . .”

Some time ago, I remember to have read a comment that the Railway Department had stores which would be sufficient for them for 30 years. It is the same in the case of the Defence Department also. They had stores which would keep them on for 30 to 40 years. Such huge purchases are made and we are made to suffer on that account.

“ . . . It was only in June 1957, that the Head of the Department was able to report to Government that out of the 136 machines, 75 were commissioned after repairs, 12 were proposed to be repaired and used in the workshop and the remaining 49 (purchase value Rs. 76,899), were unserviceable for the reason that the cost of repairs to those machines and replacement of missing and worn out parts would be disproportionately costly.”

I would like to know who purchased these, and who examined these? Then, Sir, the comment proceeds—

“Government ordered in November 1957, the condemnation and disposal of all the 49 unserviceable machines in public auction incidentally pointing out that if proper inspection and verification of stores had been carried out as contemplated in the rules, the surplus stock could have been detected earlier and action taken in good time for their disposal.”

The comment says that adequate inspection was not made prior to the purchase of the machines and maintenance arrangements were not at all efficient. The machines were idle for six years. The exact loss is not yet known. Coming to the Industries Department you find this comment—

“A scrutiny of the purchases of machinery and raw materials required for the several Small Industrial Units disclosed the following irregularities mainly arising out of incomplete specifications in the tender notices.

The tender notification for the supply of machinery for an electrical equipment unit detailed the various individual machines required. One firm, besides giving its rates for the individual machines, gave an alternative quotation for a complete plant. Though the rates for individual items quoted by a few other firms were cheaper, the Department placed the order in December 1957 for the complete plant at a cost of Rs. 1,91,334 . . .”

5-30 p.m. The tender called for was only for individual parts and not for a complete plant. Because one company gave quotation for a complete one, the department went in for that complete one. Had the department required a complete plant, instead of piecemeal supply, the tender notification should have indicated this alternative in the first instance. The amount involved is Rs. 1,91,334. I is not a small amount. Though the order was placed in December 1957, the complete plant has not yet been delivered, as some components have yet to be received. I wish to draw the attention of the Hon. the

7th September 1960] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

Leader of this House to the fact that till August 1959 the complete plant has not been delivered. The reason is that some component parts have yet to be received.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I may just inform the hon. Member that we have to thank our stars if we get even parts of a machine. It is not very easy to get a machine and parts. For everything we have to depend on inadequate supplies. We are making an experiment on a small scale, and we have to get on with what we get from time to time. Though I do not justify it, I want to make it clear that this is all inevitable in a country which is under-developed.

* SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : I entirely agree that there may be certain lapses. What I say is that, the Government call for tenders for certain things, but ultimately they purchase something else. I may point out the irregularity here. The Government placed orders in 1957, but till August 1959 supply has not been made. There is lack of supervision at every stage. A huge amount is going to be spent in the Third Five-Year Plan period. There should be effective supervision in spending the amounts.

Sir, I then come to another thing, that is, about khadi. The Government wanted to supply khadi uniforms to the workers in the Transport Department. What did they do? They pitched upon a contractor, and gave him the whole amount. In the end they found that they had to recover a sum of Rs. 5,956. Under instructions from the Government and the Collector his movable properties were attached and sold in public auction in 1953 for Rs. 665, out of which a sum of Rs. 650, after meeting incidental charges, was credited to Government. When further action under the Revenue Recovery Act was taken to attach his immovable property, he issued a suit notice in October 1955 alleging that such action was illegal. On the advice of the Government Pleader that the High Court had previously held the Revenue Recovery Act to be not applicable to the City of Madras, Government decided to withdraw proceedings and wrote off in March 1959, the balance of Rs. 5,306 as irrecoverable. This transaction abounds in irregularities and losses. My point in bringing this to the notice of the Government is that had they been vigilant, the loss of money would not be there. The administration should have been very efficient. Are the Government recruiting inefficient men to be in charge of departments? Are they not taking severe disciplinary action against those who are responsible for these lapses? The poor people have to pay very heavily for the lapses on the part of the administration. Sir, I do not want to bother this House with this tale of woe. One more thing I will say, and then I go to education, which is my subject. I shall only briefly touch upon education.

Sir, in 1949 the Government acquired some buildings belonging to the Naval Stores Depot.

DEPUTY CHAIRMAN : The hon. Member has already taken half an hour.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : I would not take much of the time of the House, and I shall finish soon. I shall not take much time on 'Education'. Because this is an important matter, I am eager to point out that lapses on the part of Government should

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [7th September 1960]

not occur. I am not against this Third Five-Year Plan. But I am against the lapses of the Government. The Government acquired buildings from the Naval Stores Depot. They paid the money. Portions of the building (two hangars) were given to an educational institution. In December 1954, the Executive Engineer pointed out to Government the necessity for lowering the valuation of the building and revising the amount payable to the owner. In 1956, the Government ordered the gradual dismantlement of the badly cracked portion of the building and then sanctioned the write off of Rs. 47,784 being the book value of the portion to be so dismantled. Subsequently, in 1957, the demolition of the entire building was ordered by Government, as it had badly deteriorated and was declared unsafe for occupation. The Government acquired a building for more than Rs. 6 lakhs, and then ordered the demolition of the whole building. (Interruption by Sri K. Balasubramanya Ayyar.) What was paid for the building was a loss.

Sir, I now come to education. As I said, I would not take much time of the House. I really appreciate the advance made in the Second Five-Year Plan. The Government opened more elementary schools and secondary schools. It is good. There is the quantitative expansion. But have we taken care to see that the quality also is improved? I know even to-day there are many elementary schools without teachers. There are many secondary schools without an adequate number of teachers. What have the Government done to improve the position? Recently, they have increased the strength per section. In secondary schools, the strength is 50 per section. In elementary schools, the standard has gone down. If we have no adequate staff, and if we have overcrowded classes, what else can we expect? Hereafter at least we should see that there is adequate staff in each school. The present inspectorate is not doing its job satisfactorily. That is all I can say. I would earnestly request that at least in the Third Plan period, apart from quantitative expansion, the quality of education also must be improved. Otherwise, after ten years we will have another set of people in the administrative departments much worse than the present set. That will be the result of neglecting the standard of education which our children must have in schools.

Sir, about the training of additional teachers, I should say that it is the quality of training that matters. Can the Government tell me any training college which has got educational research attached to it? In many countries, in all training colleges, there is educational research attached. But none here. What happens here is that the District Educational Officer or the officer-in-charge of the administrative department for over a number of years, at the age of 50, even if he is inefficient, is put as the headmaster. He is simply marking time and does not do any teaching. Training institutions must be improved and they must be under a separate department.

Sir, I now come to collegiate education. I ask, why not leave it to private hands? In other countries, in private hands they have colleges. Here we have got aided colleges. Let Government leave off all their colleges to private managements. Let them confine themselves to the professional colleges. Even in the case of professional colleges, they have got three or four in private hands. They have in Coimbatore two, and then in Madurai, one. There are four Government Engineering Colleges and a number of polytechnics. I

7th September 1960] [Sri T. P. Srinivasavaradan]

would request Government to see that these Government Arts Colleges are handed over to private parties. If they hand over them, their administrative responsibility will be less, and these colleges also will become much better than what they are at present.

One thing more, Sir. We have our engineers. We see them leaving our State and going to other States. What else will they do? The Government start them as Assistant Engineers. They receive better salaries in other States.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Are you not happy when men go from our State to other States? Otherwise, we will have the unemployment problem in our State.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Does the Hon. Minister say that only the surplus men go out of our State? It is said that there is dearth of engineers here. Am I to understand that there is no dearth of engineers? I have been told that there is dearth of engineers. That is why the Government have opened so many polytechnics.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: After increasing the number of colleges, we have to find employment for our young men in other States.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: We shall wait and see. If that is the position, I certainly welcome such a move. On the other hand, we have been giving the picture that there is a dearth of engineers.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: They went of their own accord, and they are happy.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Otherwise, we would be faced with the problem of unemployment.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Then, Sir, about the junior technical schools, it is stated in the draft plan—

“There is at present no scheme for training persons who will fill jobs below that of a diploma-holder but will have a better general background than the products of Craftsmen Training School. Junior Technical Schools are designed to meet the demand for such persons. In these schools, courses of three years' duration are given after the completion of general education up to Third Form. Although the accent will be on engineering, these schools would impart education in humanities as well.”

This is a welcome scheme. I certainly welcome it, and I hope that this will be a successful one. Those who give up education at the end of the Second Form or the Third Form will be taken into these institutions and they can become semi-skilled workers. They will not be skilled labourers, of course. I find in other countries also, such courses exist.

There is one other thing also which I must refer to. They are providing for sandwich courses. It is stated here that part-time courses will be introduced in two or three industrial training centres and that these will be on the lines of the course introduced in the Central Polytechnic in Madras.

5.10
p.m.

[Sri T. P. Srinivasavaradan] [7th September 1960]

Sir, as I said, during the Third Plan period, we must impart good education. Our standard of education is at present higher. Let us not try to bring it down by overcrowding classes and by not staffing them adequately. Even our training colleges and institutions should be staffed with people who have experience in teaching.

* **SRI N. ANNAMALAI PILLAI:** கனம் டெபுடி சேர்மன் அவர்களே, இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப்பற்றிப் பேசும்போது அளவில்லாத மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். “சுன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்கும் தன் மகன் சான்றோன் எனக் கேட்ட தாய்” என்று வள்ளுவர் சொன்னார். அதைப்போல நாம் சுதந்திரம் அடைந்து 13 வருஷங்களுக்குப் பிறகு 3-வது திட்டத்தில் இப்போது வந்து இறங்கியிருக்கிறோம். இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நினைக்கிறபோது முதல் இரண்டு திட்டங்கள் நிறைவேற்றி விட்டன என்று ஊக்க வேண்டி இருக்கிறது. முதல் இரண்டாவது திட்டங்களில் டெவலப்மென்ட் திட்டம் 60-ம் வருஷத்துக்குள்ளாக எல்லா பிரிக்காக்களிலும் அதை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று விளம்பரப்படுத்தியிருக்கிறோம். ஆனால் இப்போது இது எல்லா பிரிக்காக்களிலும் எடுக்கப்படவில்லை. உதாரணமாக வட ஆற்காடு ஜில்லாவிலே இந்த டெவலப்மென்ட் ஸ்கீம்-ஐ இந்த மாகாணத்திலே கொண்டு வருவதா, இல்லையா என்று பரிசீலிப்பதற்குப் பார்ப்பதற்கு ஆறு ஜில்லாக்களில் ஆறு பிரிக்காக்களைத் தேர்ந்து எடுத்தார்கள். அதிலே சோதிக்கப்பட்ட ஜில்லாவாசிகளில் ஒருவன் நான். அதற்கு உட்பட்டபோது நமது மதிப்பிற்குரிய நிலைவர் திரு. இராசகோபாலாச்சாரியா அவர்கள் பிரதம மந்திரியாக இருந்தார்கள். அந்தக் காலத்தில் 6 மாதத்துக்குப் பிறகு, எவ்வளவு தூரம் இதில் Advantage ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்ப்பதற்காக அப்போது வட ஆற்காடு ஜில்லாவிலிருந்து ஆங்கிலேயர் வெல் என்ற கலெக்டரை அனுப்பினர். அப்போது வெள்ளைக்காரர்கள் கொஞ்சம் கொஞ்சம் இங்கே இருந்தார்கள். அவர்கள் வந்து பார்த்தார்கள். பார்த்து விட்டு எழுதினர். “பரவாயில்லை Improvement-தாரியிருக்கிறது, போகப் போகச் சரியாயிருக்கும்” என்று எழுதிவிட்டுப் போனார். அதன் பிறகு கொஞ்ச நாளைக்கெல்லாம் நமது சபையிலே ஒரு குழப்பம் ஏற்பட்டு விட்டது. “இது என்ன ஜயா! ஒரு ஜில்லாவில் பிரக் காவில் ஒன்று, இன்னொரு ஜில்லாவில் பரக்கா ஒன்று. இதெல்லாம் வேண்டாம் என்று ஒரு தப்பிப்பிராயம் கிளம்பி விட்டது. அந்த சமயத்தில், இது இருப்பதா, எடுத்து விடுவதா, என்று Party meeting போட்டார்கள். அப்போது திரு. ராஜகோபாலாச் சாரியிடம் “மகாத்மா காந்தியடிகளுக்கு உரித்தான இந்த கிராமத் திட்டத்தை நிறைவேற்றாமல் போனால், இதை வாபஸ் பெறுவோமேயானால், இதை விடப் பாதகமான காரியம் வேறு ஒன்றும் இருக்காது, மகாத்மா காந்தியடிகளுக்குச் செய்த பாதகச் செயல் வேறென்றும் இருக்காது” என்று நான் சொன்னேன். அதைக் கேட்டவுடன் ராஜாஜி அவர்கள் “என்னுடைய சகபாடிகள் எல்லாம் மிக்க வருத்தப்படுகிறார்கள்.

[7th September 1960] [Sri N. Annamalai Pillai]

ஆகையினால் இன்னும் கொஞ்சகாலத்துக்கு இதை நீடிக்கலாம் என்று நீடிக்க வைத்தார்கள். அதன் பிறகு அடுத்தாற்போலே கிராம அபிவிருத்திக்காக அமெரிக்காவிலிருந்து ஆறு கோடி ரூபாய் இனாமாகக் கொடுத்தார்கள். அதிலிருந்து அந்த ரூபாயை எடுத்து பல ஜில்லாக்களில் பல பேர்களிடம் பிரித்து, அதற்கு வேறுவிதப் பெயரைக் கொடுத்துப் பரவலாக வைத்தார்கள். அதைப் பல ஜில்லாக்களில் வேலையும் செய்தார்கள். அது வந்த பிறகு ஜனங்களுக்கு உற்சாகமும் தெம்பும் ஏற்பட்டது. அதன் பிறகு கிராமத்திலுள்ளவர்களும் பாதிப் பணம் கொடுத்து ரோடுகளையும் பள்ளிக்கூடங்களையும் கட்ட ஆரம்பித்தார்கள். இவ்வளவு நன்றாக வேலை செய்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். இப்போதும் நான் சொல்கிறேன். 60-ம் வருஷத்துக்குள்ளாக எல்லா பிரிக்காக்களையும் எடுத்துக்கொள்கிறோம் என்ற வாக்குறுதி இருக்கிறதே, அதிலிருந்து கொஞ்சம் சர்க்கார் கீழே போகக் கூடாது. ஏனென்றால், பணம் இல்லையானால், பணம் நாங்கள் கொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறோம். பணம் இல்லை என்று செல்வராஜ், பாதிப் பணம் இல்லாமாகக் கொடுக்கிறோம். பாதிப்பணம் கடனாகப் பெறுவதானால், இந்த தேசம் கொடுக்கத் தயாராயிருக்கிறது என்று தெரிவிக்கிறேன். ஆகையால் இந்த உயர்ந்த காரியத்தைப் பல பாகத்திலேயும் செய்து மகாத்மாவின் ஆத்மா சாந்தியடைய அமைதியடைய அந்த வேலையைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, நமது மதிப்பிற்குரிய நண்பர் ஸ்ரீ ஸ்ரீனிவாச வரதன் அவர்கள் இந்த நிர்வாகத்தைப்பற்றி, Five-year Plan 1-வது பிளான், 2-வது பிளான், 3-வது பிளான், 2-வது பிளானிலே என்னென்ன எழுதப்பட்டிருக்கிறது, யார் ஆடிட்டர்கள், என்னென்ன எழுதி இருக்கிறார்கள் என்பதை எல்லாம் சுட்டிக் காட்டினார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் சண்டைக் காலத்திலே நாட்டிலே பஞ்சத்தால் மகா கஷ்டமாக இருந்தது. இந்த நாட்டில் வெள்ளைக்காரன் ஆட்சி மறைந்து இந்தியக் குடியரசு ஏற்படும்போது ஒரு மாறுதல், குழப்பம் ஏற்படத்தான் செய்யும். அதில் தெளிவைக் காணவேண்டும். அதுதான் இங்கிருக்கின்ற மேதைகளின் நோக்கமாக இருக்கவேண்டும். அதிலே குற்றம் காணவேண்டுமேயானால் எவ்வளவோ குற்றம் காணலாம். காரணம் என்னவென்றால், 5 வருஷத்திலே பல டிபார்ட்மெண்டுகளை open பண்ணிவிட்டு 5,000 குமாஸ்தாக்கள் வேண்டுமென்று கேட்டால் எங்கேயிருந்து கிடைக்கும்? பள்ளிக் கூடப் பையனிடம்தான் வேலையைக் கொடுக்கவேண்டும். அங்கே போகிறவன் தாயிடம் பால் குடித்துக் கொண்டிருந்தான். பிறகு பள்ளியில் பேனாவைப் பிடித்து எழுதக் கற்றுக் கொண்டான். எழுதிக் கொண்டுவர, என்று சொல்லிக் கொடுத்தால் எழுதுகிறான், இல்லாவிட்டால் சும்மா இருக்கிறான். இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்பட்டு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மாறுதல் அடைந்து வருகிறது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பட்ட கஷ்டம் கொஞ்ச நஞ்சுபல்ல. இரண்டாவது திட்டத்திலே ஸ்ரீ ஸ்ரீனிவாச வரதன் அவர்கள் தெரிவித்த குற்றங்குறைகள்

[Sri N. Annamalai Pillai] [7th September 1960]

இருக்கின்றன என்று ஆடிட்டர் செய்தி தருகிறார் என்று எடுத்துக் காட்டினார். அந்தக் குற்றத்தைக் குற்றமாக நினைப்பதா, குணமாக நினைப்பதா, அல்லது குறை சொல்வதாக நினைப்பதா? இந்த தேசம் முன்னேற வேண்டும். இந்த நாட்டு மக்கள் சுபிட்சமாக வாழ்வதற்கு வயிரா உண்டு களிப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும். அந்த வழிவகை செய்வதற்கு சர்க்கார் செய்யும் வேலையிலே அங்கத்தினர்களும் பொறுப்பு எடுத்துக்கொண்டு வேலை செய்ய வேண்டும், ஒத்தாசை புரிய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

5-20
p.m.

இன்னொன்று, கனம் தலைவர் அவர்களே, ஸ்ரீ ஸ்ரீனிவாசவரதன் அவர்கள் சொன்ன குறையைச் சாதாரணக் குறையாக நினைக்கக் கூடாது. குற்றத்தை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார். ஐந்து வருஷத்திலே ஒரு காரியம் செய்ய பிரம்மாண்டமான கோடிக் கணக்கான ரூபாயைச் செலவழிக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். ஒரு உதாரணம் சொல்லுகிறேன். எங்கள் ஜில்லாவிலே ஒரு Dam கட்டினார்கள். மூன்று கோடி ரூபாய் செலவழித்தார்கள். மூன்று வருஷத்தில் கட்டவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இரண்டரை வருஷத்திலே முடித்துவிட்டார்கள். அதிலே எவ்வளவு ஓட்டைகள் ஒழுக்கங்கள் இருக்கும்; கெடுதல் இருக்கும், நல்லது இருக்கும். அதை எல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருக்க முடியுமா? இப்போது பார்த்தால் பிரம்மாண்டமான கட்டிடம் வந்திருக்கிறது. தண்ணீர் தாராளமாக வருகிறது. அப்படிப்பட்ட உயர்ந்த நிலையைச் செய்திருக்கிறபோது, அதில் இப்படித்தான் இருக்கும். அதை எல்லாம் நாம் இங்கே சொல்லிக்கொண்டு இருப்பது உசிதமில்லை. எதிர்க்கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் பேசலாம். பேச வேண்டியதுதான். அதைக் குணமாக எடுத்துக் கொள்வோம், சீர்திருத்தம் செய்வோம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : நான் சொன்னதெல்லாம், இந்தக் குறைகள் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இருக்கச் கூடாது என்பதுதான். அதைத்தான் நான் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிவந்தேன்.

SRI N. ANNAMALAI PILLAI : மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இந்தக் குறைகள் இருக்கக்கூடாது என்று அவர் சொல்கிறார். எனவே, 'இதுவரையில் ஏற்பட்ட குறைகளை மன்னித்துவிட்டேன்' என்று அவரும் சொல்கிறார். பெரிய காரியங்கள் நடக்கும்போது இப்படிப்பட்ட குறைகள் ஏற்படத்தான் செய்யும்.

இந்த சபையில் நமது மகிப்பிற்குரிய சபையின் தலைவர் அவர்கள் பேசும்போது 'மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் தமிழ் திட்ட வரைவு' என்ற புத்தகம் எங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. இந்தப் புத்தகம் இப்போதுதான் எங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. இந்தத் தமிழ்ப் புத்தகத்தை இப்போது எங்களுக்குக் கொடுத்து

[7th September 1960] [Sri N. Annamalai Pillai]

ஷிட்டு "தமிழ்த் தாயே, நீ எழுந்து இந்த சபையில் நர்த்தனமாடு" என்று சொல்லுகிறார்கள். அவன் நர்த்தனமாடுவாளா? ஆட மாட்டான். தமிழை வளர்க்க வேண்டும் என்றும், வளர்த்து விட்டோம் என்றும், தமிழை வளர்ப்பதற்கு ஆக்கமளிக்கிறோம் என்றும் சொல்லப்படும் இந்த சபையில், 'தமிழை வளர்ப்பதற்கு ஆக்கமளிக்கிறோம்' என்று எதிர்க் கட்சியினரும் சேர்ந்து சொல்லும் இந்த சபையில், தமிழில் பேசப் பலருக்கு வாய் கூசுகிறது.

"காணக் கண் கூசுதே,
கை எடுக்க நாணுதே
மாடுக்க வாய்திறக்க
மாட்டேன் என்குதே
அன்பிலார் இட்ட அழுது"

என்று ஒருவர் பாடினார். அதுபோல இங்கே தமிழில் பேசப் பலருக்கு வாய் கூசுகிறது. "ஆசையும் பாசமும் அங்கே, ஏசலும் பூசலும் இங்கே" என்று ஒருவர் பாடினார். அதுபோல, இவர்களுக்கு ஆசையும் பாசமும் அங்கே, இங்கிலாந்திலே; இங்கிலீஷ் பாஷையிலே. இங்கிலீஷுக்கு அடிமையாக இருக்கிறது இந்த சபை; இதனால் தமிழ் மக்கள் உருகி, உருகி, உருகி, கருகிக் கருகிக் கருகிப் போகச்செய்யும்படியாக இந்த சபை இருந்துவருகிறது. அதோ, அடுத்த சபை இருக்கிறது. அங்கே ஆங்கிலம் தெரிந்த வல்லுனர்கள் இருக்கிறார்கள், அறிஞர்கள் இருக்கிறார்கள்; முன்னாலும் இருக்கிறார்கள், பின்னாலும் இருக்கிறார்கள். அங்கே அவர்கள் எல்லோரும் தமிழில் பேசுகிறார்கள். ஆனால் இந்த சபைக்கு தமிழில் பேச வாய் கூசுகிறதே! இந்த சபை வெட்கப்படுகிறதே! நாணப்படுகிறதே! நான் பிறரை குறை கூறுவதாக நினைக்க வேண்டாம். தாய் அழுகிறாள். தமிழ்த் தாய் அழுகிறாள். உங்களைப் பெற்ற தாய் "ஒன்றும் பிரயோஜனமில்லாத மகளைப் பெற்றேனே" என்று அழுகிறாள். ஆகையால் இங்கிலீஷில் பேசுவதை இத்துடன் விட்டு விடுங்கள் என்று கனம் அங்கத்தினர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். இங்கிலீஷ் மோகத்தை விட்டுவிடுங்கள். ஆங்கிலத்தில் பேசவே வேண்டாம் என்று நான் சொல்ல வில்லை. தமிழில் பேசாமல் இங்கிலீஷிலேயே எல்லா நடவடிக்கைகளும் நடத்துவது என்றால் இந்தப் புத்தகத்தை எதற்காகக் கொடுத்தீர்கள்? நீங்கள் ஆங்கிலத்தில் பேசுவதை நாங்கள் மௌனமாகக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். ஒரு ஆந்தைக் கதை உண்டு. ஒரு ஆந்தை மகா மேதாவி மாதிரி இருந்ததாம். இந்தியில் அப்படி ஒரு கதை எழுதி வைத்திருக்கிறார்கள். அதுபோலவே நாங்கள் இங்கே மேதை மாதிரியாக நடந்து கொண்டிருக்கிறோம். நீங்கள் ஆங்கிலத்தில் பேசுவது எங்களுக்குத் தெரியாது. இங்கே சதவிசித்தினருக்கு இங்கிலீஷ் பாஷை தெரியாது. இங்கிலீஷ் பாஷை தெரிந்தவர்கள் இங்கே 30, 40 சதவிசித்தினராக இருப்பார்கள். நீங்கள் மற்றவர்களைப் பார்த்து. . . .

SRI S. T. ADITYAN : Sir, may I suggest that the hon. Member is not on the subject but is straying about?

[7th September 1960]

SRI N. ANNAMALAI PILLAI : அன்பர்களே, இந்த ஆட்சேபத்தைச் சொல்லுவதற்குக்கூடத் தமிழில் பேச அவரது நா எழவில்லையே! ஆட்சேபத்தைத் தமிழில் சொல்லாமல், எனக்குப் புரியாத வேறு பாஷையில் சொல்லி என் மானத்தை வாங்குகிறார்.

SRI S. T. ADITYAN : Sir, the hon. Member is addressing as 'அன்பர்களே' instead of "Sir"

DEPUTY CHAIRMAN : கனம் அங்கத்தினர் 'சேரை' 'அட்ரஸ்' பண்ண வேண்டும்.

SRI N. ANNAMALAI PILLAI : நான் உங்களைப் பார்த்துத் தான் பேசுகிறேன். நான் இப்படியும் அப்படியும் திரும்பித் திரும்பிப் பேசினாலும், மொத்தத்தில் உங்களைப் பார்த்துப் பேசுவதாகத்தான் அர்த்தம். இனி தமிழிலேயே பேசும்படி எல்லோரையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆங்கிலத்தில் பேச வேண்டுமானால் ஏதோ சில சமயங்களில் பேசுங்கள். சில சமயங்களில் சிலவற்றைத் தமிழில் அச்சடித்துக் கொடுக்கிறார்கள். சில சமயங்களில் அப்படிக் கொடுப்பதில்லை, ஏதோ சாக்குப் போக்குச் சொல்லுகிறார்கள். இங்கே ஆங்கிலத்தில் பேசி, 'என்ன பேசுகிறார்' என்று என் போன்றவர்கள் பக்கத்தில் இருப்பவர்களிடம் கேட்கும்படியான நிலையில் எங்களை வைத்து எங்களுக்கு அவமானம் உண்டுபண்ண வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகையால் நீங்கள் எல்லோரும் தமிழுக்கு ஆதரவு கொடுக்க வேண்டும். உங்களைப் பெற்றெடுத்த தாய், உங்களை ஈன்றெடுத்த தாய், அன்னை பராசக்தி, "உன்னை நான் ஈன்றெடுத்தேன், எனக்கு ஆதரவு கொடுப்பாய் மகனே" என்று புலம்புகிறார்.

SRI S. T. ADITYAN : ஸ்ரீ ரஸா கான் கனம் அங்கத்தினரின் பேச்சை ரொம்ப ரசிக்கிறார்.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : கனம் அங்கத்தினர் இந்த மாதிரியான பேச்சை மேடையில் பேசலாம். இந்த மாதிரி இங்கே பேச வேண்டாம்.

SRI N. ANNAMALAI PILLAI : கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ரஸா கான் அவர்களுக்குக்கூட தமிழ் தெரியும். அவருக்குத் தமிழில் பேசத் தெரியாதே தவிர, பிறர் தமிழில் பேசுவது அவருக்குப் புரியும்.

அடுத்தபடியாக, வட ஆற்காடு ஜில்லா பஞ்சப் பிரதேசம், அது வறண்ட ஜில்லா. அந்த ஜில்லாவில் ஒரு 'டாம்' கட்டி 20,000 ஏக்கருக்குப் பயிர் செய்ய ஏற்பாடு செய்தார்கள். ஆனால் அங்கே பயிர்செய்யக் குடியானவர்களுக்கு வழி இல்லை. அவர்களுக்குப் பண உதவி செய்யவேண்டும். 1,000 ரூபாய் வீதம் பணம் கொடுக்க வேண்டும் என்று விண்ணப்பம் கொடுத்தோம். வடக்கே ஆம்பூரில் ஒரு கரும்பு ஆலை கட்டுகிறார்கள். மற்றொரு கரும்பு ஆலை தெற்கே திருவண்ணாமலையில் கட்டலாம். இந்த ஆலைகளைக் கட்ட வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[7th September 1960] [Sri N. Annamalai Pillai]

மேலும், அந்த ஜில்லாவில் கிணறுகள் வெட்ட மானியம் கொடுக்க வேண்டும். மானியம் கொடுத்து, அந்தப் பிரதேசத்தில் நிறையக் கிணறுகள் வெட்ட ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அவ்வாறு செய்தால் அந்த ஜில்லாவிலிருந்து பட்டினத்திற்கு ஜனங்கள் பிழைப்பிற்காக வருவது குறையும். தென்னாற்காடு, சேலம் ஜில்லாக்களிலிருந்து ஜனங்கள் பிழைப்புக்காகப் பட்டினத்திற்கு வருகிறார்கள். பட்டினத்தில் ஒரு ஆளுக்கு ஒரு நாளைக்கு 4, 5 ரூபாய் கூலி கிடைக்கிறது. அந்தப் பணத்தை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் இரவில் சினிமாப் பார்த்துவிட்டு, ஜாலியாகச் சுற்றி விட்டு பொழுது விடிந்ததும் திரும்பவும் வேலைக்குப் போகிறார்கள். இதனால் உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சம் தலை விரிந்தாகிறது. அவர்களுக்கு தினமும் நிறையக் கூலி கிடைப்பதால் நிறைய வாங்கிச் சாப்பிடுகிறார்கள், அலங்காரச் சாமான்களும் வாங்குகிறார்கள். இப்போது வண்டலூர் வரையில் வீடுகள் கட்டுகிறார்கள். இதற்கு எவ்வளவு ஆட்கள் வேண்டும்? இவ்வளவு ஆட்கள் வைத்து வேலை செய்தால் ஏன் உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்படாது? எவ்வளவுதான் மாந்திரிக சக்தியால் உணவு உற்பத்தி செய்தாலும் இந்த நிலையில் இருந்தால் பஞ்சத்தைத் தடுக்க முடியாது. பஞ்சத்தைத் தடுக்க வேண்டுமென்றால், விவசாயிகளுக்கு இன்னும் ஜாஸ்தியாக மானியமும் கடனும் கொடுக்க வேண்டும். கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு வேண்டிய பணத்தைப் பாதி மானியமாகவும், பாதி கடனாகவும் கொடுக்க வேண்டும். சர்க்கார் நிறைய மானியமும் கடனும் கொடுக்க வேண்டும். என் ஜில்லாவில் அவைகளை நிறையக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால் இதுவரையில் ஓரளவுக்கு முன்னேறியுள்ள நாங்கள் இன்னும் பரிபூரணமாக முன்னேற முடியும். எங்கள் ஜில்லா தாய்ப் பால் இல்லாத ஜில்லா. வானத்திலிருந்து மழை பெய்தால் தான் எங்களால் வயிற்றைக் நிரப்ப முடியும். எனவே எங்கள் ஜில்லாவில் கிணறு வசதிகள் இருந்தால் இதையெல்லாம் சரிசு கட்டிக் கொள்ள முடியும்.

மேலும், அந்தப் பிரதேசத்தில் நிறையக் குடிசைக் தொழில் களையும் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். குடிசைத் தொழில்களுக்காக மானியமும் கடனும் கொடுக்க வேண்டும். ஒவ்வொருவருக்கும் 1 ஹார்ஸ் பவர், 2 ஹார்ஸ் பவர் மோட்டார்கள் கொடுத்து சிறு சிறு தொழில்கள் செய்ய இவர்களைத் தூண்ட வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் அவர்கள் தொழில்கள் செய்து பணம் சம்பாதிக்க முடியும். அப்படிச் செய்தால், வட ஆற்காடு ஜில்லா மக்கள் சென்னைக்கு வர மாட்டார்கள்; சேலம் ஜில்லாவிலிருந்து மக்கள் சென்னைக்கு வர மாட்டார்கள்; சித்தாரிலுள்ள மக்கள் சென்னைக்கு வர மாட்டார்கள். எல்லோரும் ஆங்காங்கே வேலை செய்வார்கள்.

அடுத்தபடியாக, கோவாப்ரோடிவ் ஸொஸைடிகளைப்பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

MOHAMED RAZA KHAN : 'கோவாப்ரோடிவ் ஸொஸைடி' இங்கிலீஷ் வார்த்தைகளைச் சொல்கிறீர்களே.

[7th September 1960]

SRI N. ANNAMALAI PILLAI : இங்கிலாண்டிலும் தமிழிலும் கலந்துதான் நான் பேசுகிறேன். மற்றவர்கள் இங்கிலாண்டிலும் தமிழிலும் கலந்து பேசுவதால் நானும் குழம்பிப் போய் இவ்வாறு பேசுகிறேன்.

கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களை எடுத்துக்கொண்டால், ஒரே மனிதர் ஒரு இரும்பு செய்யும் ஸ்தாபனத்திலும், ஒரு எண்ணெய் ஆட்டும் ஸ்தாபனத்திலும், ஒரு கடன் கொடுக்கும் ஸ்தாபனத்திலும், மார்க்கெட்டிங் ஸொஸைடியிலும் செக்ரடரியாக இருக்கிறார். பிரசிடெண்டாகவுமிருக்கிறார். ஒரே மனிதர் இத்தனை ஸ்தாபனங்களிலும் காரியதரிசியாய் இருக்கிறார். ஒரே மனிதர் இத்தனை ஸ்தாபனங்களிலும் ப்ரெஸிடெண்டாக இருக்கிறார். கடன் கொடுக்கும் ஸ்தாபனம் ஒன்று. விவசாயிகள் மார்க்கெட்டிங் சொசைடி ஒன்று. ஒரே மனிதன் இது எல்லாவற்றிலும் பிரசிடெண்ட், செக்ரடரி என்று இருக்கிறார். என்னத்துக்காக அப்படி இருக்கிறார்? அப்படி இருக்கக் கூடாது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். அது ரொம்பத் தப்பி. ஒரே மனிதன் எல்லா ஸ்தாபனத்திலும் இருந்து அந்த ஸ்தாபனத்தை அடக்கி, அழித்துப் பாழ்படுத்துகிறான். அது தவறானது. எல்லா உயிரும் இன்புற்றிருப்பதே என்னிச்சை பாரபரமே. ஆகையினால் இந்த கோவாபரேடிவ் செக்ரடரியில் ஒரு ஸ்தாவரத்தில் இருக்கிறவர் மற்றொரு ஸ்தாபனத்தில் இருக்கக்கூடாது என்று சட்டம் இயற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மனிதன் நன்றாக வாழ்வதற்கு ஆசைப்படுகிறான். அந்த ஆசையை நடத்திச் செல்வதற்கு, நன்றாக நடத்துவதற்காக நாம் எல்லாம் கூடியிருக்கிறோம். அதை நாம் மற்றவர்களுக்கூடாது. தாங்கள் எல்லாம் சுகமாக வாழ நம்க்கு ஒட்டிய் போட்ட வட்சம் ஜனங்கள் பின்னால் இருக்கிறார்கள். எனக்குப் பின்னால் 18 லட்சம் ஜனங்கள் இருக்கிறார்கள். என்னைப் பார்த்து என்ன சொல்கிறாய் என்று கேட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதைப் போல் உங்களை எல்லோரையும் கேட்டுக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்த உயிர்கள் நன்றாக வாழ, ஷேமமாக வாழ, சுகமாக வாழ, உங்கள் ஆசைவாதத்தையும் அன்பையும் காட்ட வேண்டும். அது இல்லையானால் பிரயோசனமில்லை. “அன்பும் சிவமும் இரண்டென்பர். அன்பே சிவமாவது பாரும் அறிகலார்” என்று அப்பர் சுவாமிகள் சொன்னார்.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : திருமூலர் ஐயா அது.

SRI N. ANNAMALAI PILLAI : மாலசுப்ரமணியய்யர் சொல்கிறார் என்பதிலிருந்து நான் திருமூலர் என்று சொல்கிறேன். அது எங்கே இருக்கிறதோ அதைப்பற்றிப் பின்னால் பார்த்துக் கொள்ளலாம். எல்லோரும் இதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு எல்லோரும் சுவிட்சமாக வாழ வேலை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இத்தோடு என் பேச்சை நிறுத்திக் கொள்கிறேன்.

[7th September 1960]

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : உபதலைவரவர்களே, நான் ஆங்கிலத்தில் பேசலாம் என்றிருந்தேன். நண்பர் அண்ணாமலை அவர்கள் சொல்லியபடி தமிழிலேயே பேசி விடலாம் என்று நினைக்கிறேன். உங்களிடம் வெளிப்படையாகச் சொல்லிவிட்டேன். இது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்—சோதனைத் திட்டம். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் செலவு செய்ய வேண்டிய தொகையை 90 சதவீதம்தான் ரெலவு செய்தோம். குறைபாடு இருந்தது. அது முதல் திட்டம். அனுபவம் இல்லாததால் அந்தக் குறை. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அதிகப் படி செலவு செய்தோம். ஆகையினால் நாம் முன்னேற்றம் கண்டோம். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் எந்தெந்த வகையில் எதை எதை வசூல்க வேண்டும் என்பது முக்கியமான கவனிப்பு. வேளாண்மையில் அதிக அரிசி உற்பத்தியாக வேண்டும். எல்லாத் துறைகளிலும் நாம் பாடுபட்டு வருகிறோம். அதில் யாரையும் குறை சொல்ல முடியாது. குறை ஏற்படுவது என்றால், நமது மக்களிடையே இருக்கிற கெட்ட குணத்தால்தான் ஏற்படுகிறது. அரசியலாரைப்பற்றிக் குறை சொல்ல முடியாது. மக்கள் சேர்ந்து உழைத்தால் எல்லாம் நன்றாக இருக்கும். நண்பர் சொன்னார் விதைப் பண்ணைகள் சரியாக இல்லை என்று. **Estimates Committee** யுடன் போய்ப்பார்த்தீர்கள். 25 ஏக்கர் வாங்குவது என்றால் மிகக் கஷ்டம். பிராகதாரிடம் நிலம் இருக்கும். நல்ல நிலத்தைத்தான் வைத்துக்கொள்வார், மற்றதைக் கொடுப்பார். விளைகு வாங்க முடியாது. குத்தகையில் வாங்க வேண்டும். மற்றவர்கள் ஒத்துழைக்கமாட்டார்கள். அதில் இருக்கிற கஷ்டநஷ்டத்தை ஆலோசித்துப் பார்த்தால் குறை சொல்ல முடியாது. சில இடத்தில் கவனிப்பு இல்லாமல் இருக்கலாம், நாம் ஒத்துழைத்துச் செய்யவேண்டும். அதற்காகத்தான் ஸ்தல ஸ்தாபனத் திட்டங்கள் போட்டு இருக்கிறோம். பஞ்சாயத்துகள் வருகின்றன. பஞ்சாயத்துக் கவுன்சில்கள் வருகின்றன. அவைகளை நல்ல விதமாக ஆக்குவதில் ஒத்துழைப்பிலே நாம் எல்லாச் சாதனையையும் மேற்கொண்டு செய்யலாம் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. முதலாவதாக வேண்டியது மின்சாரம். அமைச்சர் அவர்களே சொன்னார்கள். 60 சதவீதத்தில் 49-தான் கொடுக்க முடியும் என்று சொன்னார். குறை இருந்து வருகிறது. குறை சொல்லிப் பயனில்லை. செய்ய வேண்டிய நெய்வேலித் திட்டத்தை சரிவரக் கையாண்டு **Thermal station** நிறுவிக் கொண்டு, சேலம் கனிப் பொருள்களைக் கொண்டுவந்து, மற்றதை எல்லாம் செய்து கடலூர் துறைமுகத்தைச் செம்மைப்படுத்தி, சேலம், நெய்வேலி, கடலூர் பாகத்தை **German Ruhr Valley** என்று சொல்வதுபோல், தொழில் விஷயத்தில் நன்றாகச் செய்தால் நாடு உருப்படும். ஒரு கேள்வி கேட்டேன் அமைச்சரை. தென்னிந்தியாவில் மேற்குப் பக்கத்தில் மலைகள் இருக்கின்றன. நதிகள் ஓடுகின்றன. தண்ணீர் கடலில் போய் விழுகிறது. கிழக்கு பாகத்தில் விரக்தாசலம் முதற்கொண்டு புதுக்கோட்டை வரைக்கும் இராமநாதபுரம் வரைக்கும் **Sub-artesian, artesian basing** இருக்கிறது என்று 3-வது வாரம் ஹிந்து பத்திரிகையில் படம் போட்டு, அருமையாகக் கட்டுரை எழுதியிருந்தார் ஒருவர்.

[Sri A. Gajapathy Nayagar] [7th September 1960]

அவர் சொல்கிறார். இதை வைத்துக்கொண்டு, மேட்டூர் அணை கட்ட வேண்டியதில்லை, அது என் செலவு என்று சொல்லியிருக்கிறார். எல்லோரையும் அதைப் படிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். விருத்தாசலம் முதற்கொண்டு 'Sub-artesian, artesian well' இருக்கிறது. அதை 'survey' செய்ய வேண்டும். செய்ய ஆரம்பித்து இருக்கிறார்கள். முழுதும் செய்தால் நீர் அதிகம் கிடைக்கும்.

போக்கு வரத்தா சாதனத்தில் பல தொல்லைகள் இருக்கின்றன. நிலக்கரி இல்லை. Bengal-லிருந்து வந்தால் 40 ரூபாய் ஒரு டன். நெய்வேலி என்றால் 25 ரூபாய் ஆகும். இதைக் கவனிக்க வேண்டும். எடுத்துக்கொண்ட திட்டம் பெரிய திட்டம். பல துறைகளில் இறங்கி இருக்கிறோம். நாற்பது சத வீதம் நிர்வாகத்தில் பயிற்சி பெற வேண்டியிருக்கிறது. Highly technically qualified persons கிடையாது. Skilled highly technical persons கிடையாது. ஜெர்மனிக்காரர்கள் சொல்லி விட்டுப் போயிருக்கிறார்கள். உங்கள் மனிதர்களை வெளியுருக்கு அனுப்புகள், நாங்கள் Training கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லி விருத்திறார்கள். ஆகையினால் தொழில்துறை முன்னேற வேண்டுமானால் High technical personnel வேண்டும். அது ஒரு பக்கம் இருக்க, இப்போது நாம் மக்களிடத்திலே அதிகமான வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இல்லாமல் செய்வதற்காக இந்தச் சிறு தொழில்கள், குடிசைத் தொழில்கள் பெருவாரியாகச் செய்ய வேண்டும். நெய்வேலிக்குப் பக்கத்திலேயே பல தொழில்கள் உபதொழில்கள் தோன்றி வருகின்றன. அவைகள் வளருவதன் மூலம் மக்களுடைய வருமானத்தைப் பெருக்க முடியும். ஒரு மனிதன் கிராமத்திலே ஒரு நாள் முழுதும் வேலை செய்தால் 1½ ரூபாய், பெண்ணுக்கு 2 ரூபாய் கூலி. மாதத்துக்கு 10 நாள், 15 நாள் தான் வேலை. இவர்கள் எப்படி வாழ முடியும்? பாதி நாட்களுக்கு வேலை கொடுத்தால்தான் அவர்கள் பிறைக்க முடியும். 1.2 எக்கர்தான் இருக்கிறது. அதைப்பயிர் செய்தால், மீட்டைத் துக்கு மேல் உணவு வராது. பாங்கி நாட்களில் பட்டியலிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. மொத்த ஏழைமத்தனம்; கண்ணால் பார்த்து வந்திருக்கிறேன். அங்கே இருப்பதால் எல்லா விஷயமும் எனக்குக் தெரிகிறது. மதராஸில் ஒரு கால், அங்கே ஒரு கால் எனக்கு. சிறு தொழில்களைப் பெருவாரியாகச் செய்ய வேண்டும். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அதிக ஊக்கம் கொண்டு செய்கிறார்கள். (Private Sector) தனியார் துறையிலே நாம் வேலை செய்ய வேண்டும். இங்கே ஒரு விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் தனியார் துறைக்கு நாம் அதிகம் சலுகை கொடுக்கிறோம். பப்ளிக் ஸெக்டருக்குச் சலுகை குறைவாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. தனியார் துறையில் அதிகமான தொழில்கள் ஏற்படுத்த உத்தேசிக்கிறோம். அப்படிச் செய்யும்போது, தனியார் துறையில் அந்தத் தொழில்களில் சர்க்கார் பாதி ஷேர் 'காபிடல்' போட்டால், தனியாருக்கு சர்க்கார் உதவி செய்ததாக இருக்கும். நமக்கும் ஊக்கம் இருக்கும், மக்களுக்கும் நம்பிக்கை இருக்கும். அந்த ஸ்தாபனம்

[7th September 1960] [Sri A. Gajapathy Nayagar]

களில் சர்க்காருக்கு ஒரு கண்ட்ரோல் இருக்கும். எல்லாவற்றையும் தனியார் துறைக்கு விட்டால் அவை கெட்டுப்போகின்றன என்று நான் சொல்லவில்லை. மாக்குக்குப் பெருவாரியாக நன்மை வர வேண்டும். தனியார் ஸ்தாபனங்களில் நிறைய உத்தியோகங்கள் இருக்கின்றன. 1,000 ரூபாய் 1,500 ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்கப்பட்டு உத்தியோகங்கள் அந்த ஸ்தாபனங்களில் இருக்கின்றன. நான் கேள்விப்பட்ட வரையில், அந்த உத்தியோகங்களில் இருப்பவர்கள் ஒரு வேலையும் செய்வதில்லை என்று தெரிகிறது. அவர்கள் சம்பளம் மட்டும் வாங்குகிறார்கள். அவ்வாறு அதிகச் சம்பளம் வாங்குவதால் அவர்கள் "இன்கம் டாக்ஸ்" கொடுக்கிறார்கள், அவ்வளவு தான். அவர்களுடைய ஆற்றலை நாம் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடிவதில்லை. அவர்களுடைய உதவியை நாம் பெற முடிவதில்லை. ஆகையால் தனியார் ஸ்தாபனங்களில் நம் "ஷேர் காபிடல்" இருந்தால் அவர்களுடைய உதவியை நாம் பெற முடியும், கைத்தொழில்கள் வளர ஏற்பாடு செய்ய முடியும். எனவே தனியார் துறை தொழில் ஸ்தாபனங்களில் அரசியலாரின் "ஷேர் காபிடல்" பாதிப்பது இருக்க வேண்டும், பாதி "கண்ட்ரோல்" அரசியலுக்கு இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக நாம் என்ன திட்டம் போட்டாலும் மக்களின் பிறப்பு விகிதம் அதிகமாகவும், இறப்பு விகிதம் குறைவாகவும் இருக்கிறது. முதலில் 34 லட்சம் டன்னாக இருந்த உணவுப் பொருள் உற்பத்தியை ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் மூலம் 46 லட்சம் டன் அளவிற்கு அதிகப்படுத்தினோம். இப்போது ஒவ்வொரு வருக்கும் தினம் 16 அவுன்ஸ் உணவு கொடுக்க முடிகிறது. மக்கள் தினமும் எல்லா வேலைகளிலும் அரிசி உணவே சாப்பிடுகிறார்கள். காலையில் இட்டிலி சாப்பிடுகிறார்கள், மாலை இட்டிலி சாப்பிடுகிறார்கள், இரவில் இட்டிலி சாப்பிடுகிறார்கள். ஒரு நாளைக்கு இரண்டு லட்சம் பேர் பஸ்களில் போகிறார்கள். மக்கள் தொகை ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் "பாபு லேஷன் கண்ட்ரோல்"-இல் நாம் அதிக கவனம் செலுத்தவில்லை என்று நான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. எனவே மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் குடும்பக் கட்டுப்பாடுத் திட்டத்தில் அதிக ஊக்கம் காட்ட வேண்டும், அதிக சிரத்தைக்கொள்ள வேண்டும். இதை வற்புறுத்திச் சொல்லி என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* Sri S. T. ADITYAN : Mr. Deputy Chairman, Sir, I had planned to speak in Tamil but owing to the persuasion of my hon. Friend Sri Annamalai Pillai I have to speak in English. (Interruption.)

Firstly, Sir, as everybody knows, agriculture is the most important subject that is looming large. And for agriculture, the most important thing is irrigation. I am glad that the hon. and learned Gentleman who spoke last laid particular stress upon that aspect in respect of certain areas which are not blessed with rivers or channels.

[Sri S. T. Adityan] [7th September 1960]

But then we have always to pay attention to one important matter. It is within the experience of all of us that during the last few years owing to the incessant pumping of water from the sub-soil the sub-soil water level is going down. I think it is the experience in every district of the State. I remember to have seen in Coimbatore for instance, pumps fitted at a particular level some years ago, have now to be taken down to a lower level to get sufficient water. The same is the case in Tirunelveli and I presume the same will be the case with every other district. That is the problem that is confronting us and confronting every other State also.

Let us again remember the fact that of all the equatorial regions in the world it is our State alone that has got the lowest rainfall. Unless there is added rainfall, we will not be able to maintain the present level of pumping. That is the position that has developed in this State. The same position has developed in other countries also. In Russia for instance there are regions where the average annual rainfall is only 7 inches. In those regions with such low rainfall they cultivated crops which would require more water-supply. An American investigation committee advised them against depleting the underground water and to confine themselves only to such crops as could be sustained by so low a rainfall as 5 or 7 inches. If I remember aright, Sorghum was one of the crops recommended by them.

A similar circumstance has developed in Israel also. In this connection I would earnestly make two suggestions for the consideration of the Hon. Minister. They are in an experimental stage. But still they require our attention also. One of them is artificial rain-making. A note has been placed among the papers circulated to us regarding the experiment conducted by our Government. It is not enough. Artificial rain-making is possible in many equatorial countries. But our conditions are different from other countries. The experiment conducted in Australia will be more suitable to our conditions than those conducted in America. The second thing is about taking pure water from sea water. That is the direction in which Israel is working. If I remember aright, the name of the scientist who has taken up this work is Dr. Zucharin. I am not quite sure of the name. His experiments have so far advanced that it has been possible to float a limited company in collaboration with the Americans. The method adopted is to freeze sea water and pure water is obtained from the freezed ice. That salt is left behind.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The cost is prohibitive.

SRI S. T. ADITYAN : No, Sir. If we were to use usual, the volatile gases for the purpose, the cost will be prohibitive, but the Israelite method uses water itself and not any gas. If that method is adopted and solar energy is used for power, I think there will be a possibility of getting pure water from salt sea water. Anyhow I will put it this way. Here is a possibility which must be seriously considered by the Government. The amount set apart for this research project will certainly be welcomed by the people of the State.

Coming to the subject of education, my hon. Friend Mr. Srinivasavaradan has dealt with it, and he has thrown out a suggestion which deserves consideration by the Government. That is, education at the collegiate level may be entrusted to private people. They will be forthcoming to take over.

[7th September 1960] [Sri S. T. Adityan]

It is only artificial restrictions that are keeping education back. I would earnestly request the Government to consider this aspect. After all, England is a very small country, not very much larger than Madras State. But England is able to provide engineering education not only to all the English students who aspire for it but also to all pupils who go there from countries like Burma and Africa. When I was in England in 1951, I had some opportunity of examining their system. I found that the laboratory facilities for an engineering student who came from my native place were given at midnight—between 10 and 12 o'clock. By introducing turns, it is possible to provide facilities. Where there is the will, there is the way. The Government must have the will. If there is the will, it is possible to provide the laboratory facilities. Contrast that with the system that is being followed in this State. Subject to correction, I think, Sir, there was always a limitation placed upon the number of students seeking admission to the honours classes. For chemistry, it is four. For politics, it is a few. For economics, it is also a few. When we take into consideration the engineering colleges, they say that only so many will be admitted and no more. Why? Always the lame excuse that is being given is, "No laboratory facilities". I have closely examined that answer. I say here and now that that excuse is always lame. What is the laboratory facility that is required for a student who is doing work in "Economics" except one or two calculating machines which cost Rs. 400 to Rs. 1,000 and no more than that?

Again, why are these restrictions placed? Why are not people allowed to appear privately? After all, there is the London University, which is examining people all over the world, and it is granting degrees. Is it not a fact that our University gives the London University graduate the same status, as a Madras University graduate though he took his degree by private study? Here a person has to study in the college to take his degree. Again, Sir, subject to correction, I say that a graduate of the Madras University gets exemption from the London University from the Matriculation, whereas the Matriculate of the London University gets a higher exemption here. It used to be so and I think it continues to be so. Again, is it not a fact that a number of students—including hundreds of girls—are going over to Benares to write their Matriculation Examination, and go in special trains? Why should our girls be denied that privilege which other girls in other States are enjoying? Why should they not be given the same facilities which the other Universities give? Under proper conditions, these girls ought to be allowed to write the examination here.

The policy behind restricting higher education is this. I find the Hon. Minister while replying to Mr. Srinivasavaradan let the cat out of the bag. The Government think, "If we produce more graduates, more engineers, and so on, where are we to find jobs for them?" That is the inferiority complex which is pricking them.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I am sorry the hon. Member did not understand what I said. What I said was that a larger number of graduates were produced, that they were finding employment elsewhere, and that we would not be able to give employment to all the seven thousand graduates in this State.

SRI S. T. ADITYAN : I stand corrected and I am glad of this aspect. It is an aspect worth consideration. But let us remember this. In Ceylon, in Malaya, and in Burma, people are clamouring

[Sri S. T. Adityan] 17th September 1960

for trained nurses. If we train more nurses, they will easily find employment in those countries. We need not worry about their employment. If we produce more engineers, they are not going to keep quiet. Not at all. They are going to find their own way of getting employed. After all, employment is not created by the Government alone. Nor by the capitalist alone. There is such a thing as self-employment. A man who is educated as an engineer—be he a mechanical engineer or an electrical engineer—will, in the long run, be able to have his own employment. He will be able to create his own employment.

While on this subject, I want to make another point. Research at present, especially, industrial research, is confined to research on a very large scale. I would rather think that it is possible by research to bring down the big industries by breaking them, so that it can be taken up by the small industrialists. I will illustrate the point to make it clear.

DEPUTY CHAIRMAN : Let the hon. Member please finish by 6 o'clock.

SRI S. T. ADITYAN : Sir, I wanted to give this illustration. For instance, it is possible—and I have always been maintaining this—to run a mill with 200 or 300 spindles. It requires only research. The only problem will be that the blow room department will have to be redesigned for a small mill. That is a problem which the research workers of the State will have to tackle. (Interruption.) It will be possible in our part of the world. We have got a large number of mills, and a small mill is possible in this State with the talent available. It is positively possible.

DEPUTY CHAIRMAN : The hon. Member's time is up.

SRI S. T. ADITYAN : Sir, I shall skip over the other subjects and finish by saying only this. I find that there are fourteen industries which have been set apart for the public sector. Really they had only thirteen. Perhaps "thirteen" being a bad number, they wanted to make it fourteen. The fourteenth industry is given as "Mineral Survey of the Madras State". This is not an industry at all. Only the fourteenth number is added for the purpose of "good omen". Whatever it is, a mineral and geological survey of the State is a crying need. My friend touched upon it, and I think, Sir, it is a subject which will require very careful consideration by the Government.

I thank you, Sir, for the time given to me to speak.

DEPUTY CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

V. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* 191. Notification issued with G.O. Ms. No. 1293, Local Administration, dated 30th July 1960, amending the rule relating to the authority for purposes of publication of electoral rolls, etc., published with the late Local Administration notification, dated 8th April 1952.

7th September 1960]

* 192. Notification issued with G.O. No. 1922, Revenue, dated 19th April 1960, regarding exemption from the tax payable under the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act I of 1959), the palmyra fibres and stalks with effect on and from 1st April 1960.

* 193. Notification issued with G.O. Ms. No. 1886, Home, dated 28th June 1960, exempting certain vehicles belonging to UNICEF and used for BCG vaccination campaign from the payment of tax under the Madras Vehicles Taxation Act, 1931 (Madras Act III of 1931).

* 194. Notification issued with G.O. Ms. No. 1894, Home, dated 28th June 1960, regarding amendment to the First Schedule to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940.

* Laid on the table of the House on 6th September 1960,

[7th September 1960]

APPENDIX I.

[Vide answer Starred question No. 99 asked by Dr. A. Sreenivasan at the meeting of the Legislative Council held on 7th September 1960, page 11 supra.]

- (a) The substances prepared in the King Institute, Guindy, to serve as non-specific stimulants in the immunisation work mentioned in page 8 of the report on the activities of the Medical and Public Health Departments for the half year ended 30th June 1959.

This work was taken up on an experimental basis in laboratory animals with a view to assess the relative efficacy of the following substances as non-specific stimulants in the process of immunisation:—

1. Tapioca: Purchased from the market and purified at the King Institute.
2. Colossal Manganese: Supplied as samples by Crooks Laboratories, Limited.
3. T.A.B. Vaccine: Manufactured by the King Institute. The work is still in progress.

Number and kind of specimens.	Results of the tests.
-------------------------------	-----------------------

(b) The results of the testing of the 2,012 specimens received by the department of Biological Control, the King Institute, Guindy.	728 specimens for Pyrogen test, Toxicity test and chemical analysis.	All were found to be of standard quality.
	648 specimens for Bacteriological tests like sterility.	609 were found to be of standard quality and the rest were not of standard quality.
	636 specimens of urine for Male frog test for pregnancy.	147 gave positive result. 433 gave negative result and 56 were toxic to frogs.

APPENDIX II.

[Vide item III on page 13 supra.]

(L.A. Bill No. 33 of 1960.)

(As passed by the Assembly.)

A Bill to provide for the appropriation of certain further moneys out of the Consolidated Fund of the State for the service of the financial year which commenced on the 1st April 1960.

WHEREAS it is necessary to provide for the appropriation of certain further moneys out of the Consolidated Fund of the State for the service of the financial year which commenced on the 1st April 1960.

BE it enacted in the Eleventh Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title.*—This Act may be called the Madras Appropriation (No. 3) Act, 1960.

[7th September 1960]

2. *Supplementary appropriation out of the Consolidated Fund for the financial year which commenced on the 1st April 1960.*—The State Government may appropriate out of the Consolidated Fund of the State, for the financial year which commenced on the 1st April 1960, a further sum not exceeding three crores, seventy-four lakhs, thirty-one thousand and six hundred rupees, being moneys required to meet—

(a) the supplementary grants made by the Madras Legislative Assembly for that period, as set forth in column (3) of the Schedule, and

(b) the supplementary expenditure charged on the Consolidated Fund of the State for that period, as set forth in column (4) of the Schedule.

THE SCHEDULE.

Demand number.	Services and purposes.	Sums not exceeding.		
		Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
		RS.	RS.	RS.
I	Land Revenue Department.	2,80,600	..	2,80,600
III	Stamps Administration.	1,000	..	1,000
IV	Forest Department ..	2,90,000	..	2,90,000
V	Registration Department.	5,23,000	..	5,23,000
VI	Motor Vehicles Acts—Administration.	49,900	..	49,900
VII	General Sales Tax and other Taxes and Duties—Administration.	3,48,900	..	3,48,900
VIII	Irrigation	74,200	..	74,200
IX	Head of State, Ministers and Headquarters staff.	8,19,100	24,600	8,43,700
X	State . Legislature ..	28,000	..	28,000
XI	Elections	63,900	..	63,900
XII	District Administration and Miscellaneous.	17,28,800	..	17,28,800
XIII	Administration of Justice.	9,83,700	76,400	10,60,100
XIV	Jails	2,22,700	..	2,22,700
XV	Police	37,54,400	..	37,54,400
XVI	Education	1,29,00,200	..	1,29,00,200
XVII	Medical	18,49,900	..	18,49,900
XVIII	Public Health	6,14,200	..	6,14,200
XIX	Agriculture and Fisheries.	9,47,800	..	9,47,800
XX	Animal Husbandry ..	3,88,300	..	3,88,300
XXI	Co-operation	3,14,400	..	3,14,400
XXII	Industries and Cinchona.	7,13,300	..	7,13,300
XXIII	Khadi	2,57,400	..	2,57,400

[7th September 1960]

Demand number.	Services and purposes.	Sum not exceeding.		
		Voted by the Legislative Assembly.	Charged on the Consolidated Fund of the State.	Total.
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
XXIV	Harijan Uplift ..	3,02,200	..	3,02,200
XXV	Labour including Factories.	1,41,600	..	1,41,600
XXVI	Civil Works—Works ..	2,00,000	..	2,00,000
XXVII	Civil Works—Establishment and Tools and Plant.	17,03,000	..	17,03,000
XXX	Pensions	11,48,000	..	11,48,000
XXXI	Stationery and Printing	5,25,900	..	5,25,900
XXXII	Miscellaneous	40,66,600	..	40,66,600
XXXIII	Community Development Projects, etc.	5,16,500	..	5,16,500
XXXIV	Road Transport Schemes.	7,00,400	..	7,00,400
XXXVII	Capital Outlay on Irrigation.	3,00,000	..	3,00,000
XXXVIII	Capital Outlay on Public Health.	60,000	..	60,000
XLI	Capital Outlay on Civil Works.	4,00,000	..	4,00,000
XLII	Capital Outlay on Road Transport Schemes.	1,00,000	..	1,00,000
XLIV	Capital Outlay on Schemes of Government Trading.	12,600	..	12,600
XLV	Loans and Advances by the State Government.	100	..	100
Grand total ..		3,73,30,600	1,01,000	3,74,31,600

I certify that this is a Money Bill.

FORT ST. GEORGE,
MADRAS,
6th September 1960.

U. KRISHNA RAU,
Speaker,
Madras Legislative Assembly.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Thursday, the 8th September 1960

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

District Employment Officers and Junior Employment Officers

* 102 Q.—SRI M. ETHIRAJALU: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the number of District Employment Officers and Junior Employment Officers in this State as on 1—4—1960;

(b) the term of agreement entered into between the Government of India and the State Government at the time the organization was taken over as regards the time within which the officers and staff shall be made permanent;

(c) whether the previous service of the officers is taken into consideration to determine the seniority; and

(d) whether there has been any revision of the seniority and if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) Sixteen District Employment Officers and four Junior Employment Officers.

(b) The Madras Government had agreed to make permanent 60 per cent of the staff, within one year from the date of taking over the Exchanges, with retrospective effect from the date of taking over.

(c) and (d) The matter is under consideration.

SRI M. ETHIRAJALU: இந்த வேலை தேடித் தரும் ஸ்தாபன அதிகாரிகள் மத்திய சர்க்காரில் இருந்தபோது வாங்கிய அளவு சம்பளத்தைப் போல் இப்போது சம்பளம் பெறுகிறார்களா, அல்லது மாநில சர்க்கார் கொடுக்கும் சம்பளத்தை ஏற்றுக்கொண்டு இப்போது பணியாற்றுகிறார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இதற்கு தனிக் கேள்விப் போட்டால் பதில் சொல்கிறேன்.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: இந்த ஸ்தாபனங்களில் கெஜட் பதிவு பெற்ற ஆபீசர்கள் எத்தனை ஜில்லாக்களில் இருக்கிறார்கள், கெஜட் பதிவு பெறாத அலுவலர்கள் எத்தனை ஜில்லாக்களில் இருக்கிறார்கள்?

[8th September 1960]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: பதிமூன்று டிஸ்ட்ரிக்ட் எம்ப்ளாய்மெண்ட் ஆபிசர்ஸ் இருக்கிறார்கள். நாலு ஜூனியர் எம்ப்ளாய்மெண்ட் ஆபிசர்ஸ் இருக்கிறார்கள். செங்கற்பட்டு, உதகமண்டலம், கோயம்புத்தூர், சென்னை ஆகிய இந்த நான்கு இடங்களிலும் ஜூனியர் எம்ப்ளாய்மெண்ட் ஆபிசர்ஸ் இருக்கிறார்கள்.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: May I know whether, in the case of persons who get themselves registered in the District Exchanges, employment chances are confined to the district itself or to other districts and the City of Madras also?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: There is an ordinary rule that for unskilled categories of labour, persons registered in the district should be first preferred. But where there are shortages, they are circularised to all the Employment Exchanges in the State and people are recruited from other places also.

SRI M. ETHIRAJULU: இந்த உத்தியோகஸ்தர்களில் 60 சதவிகிதத்தினரையே எடுத்துக் கொண்டிருப்பதாக கனம் அமைச்சர் தமது பதிலில் சொன்னார். மீதி 40 சதவிகிதத்தினரை எப்போது எடுத்துக்கொள்ளப் போகிறார்கள்? அவர்கள் நிரந்தரமாக்கப் படுவார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: பாக்கி 40 சதவிகிதத்தினரை நாங்கள் எடுத்துக் கொள்வதாகச் சொல்லவில்லை.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: செங்கற்பட்டு ஜில்லா விலுள்ள கெஜட் பதிவிலாத அலுவலரைக் கெஜட் பதிவு பெற்ற அலுவலராக ஆக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இந்த மாதிரி தனித் தனியாக ஒவ்வொன்றுக்கும் என்ன உத்தியோக உயர்வு கொடுக்க முடியும் என்று கேள்வி நேரத்தில் சொல்ல முடியாது.

Recruitment of persons through Employment Exchange

* 103 Q.—**SRI M. ETHIRAJULU:** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) whether there is any Government Order directing the local authorities to recruit persons only through Employment Exchanges; and

(b) if so, the number recruited by the Madras Corporation through the Employment Exchange since the issue of the Government Order?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: (a) & (b) The Government have commended to the Municipal Councils, District Boards and the Corporation of Madras the adoption of the procedure of making use of the services of Employment Exchange in recruiting

[8th September 1960]

staff. The Council of the Corporation is not in favour of recruiting candidates through the Employment Exchange and has resolved that the existing practice be continued.

SRI M. ETHIRAJULU: நகரசபைகளும் ஜில்லா போர்டுகளும் எம்ப்ளாய்மெண்ட் எக்ஸ்சேஞ்சு மூலம் வேலை கொடுத்து வருகின்றன. கார்ப்பொரேஷன் மட்டும் ஏன் தன் இஷ்டப்படி வேலை கொடுக்கிறது? இனியாவது கார்ப்பொரேஷனை எம்ப்ளாய்மெண்ட் எக்ஸ்சேஞ்சு மூலம் வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சர்க்கார் நிர்ப்பந்திப்பார்களா அல்லது அந்த முறையில் சட்டமியற்றுவார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: அந்த மாதிரி நிர்ப்பந்தம் செய்ய சர்க்காருக்கு அதிகாரம் கிடையாது.

Nursing Homes

* 104 Q.—**SRI MOHAMED RAZA KHAN** (on behalf of SRI S. K. Sambandhan): Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the rules and regulations governing the running of nursing homes and private dispensaries by Medical Officers in Government and Local Fund Services?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: No Medical Officer of the Madras Medical Service can maintain or have financial interest in a private nursing home, hospital or a dispensary. The Government have advised the local bodies also to debar the medical officers employed in medical institutions under their control from running private dispensaries or nursing homes of their own.

Assistant Surgeons

* 105 Q.—**SRI T. P. SRINIVASAVARADAN:** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of vacancies advertised for the post of Assistant Surgeons in the Madras Medical Service in 1958-59 and 1959-60;

(b) the number of applications received;

(c) the number of qualified applicants; and

(d) the number recruited?

	1958-59.	1959-60.
THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU:— (a)	200	240
(b)	138	104
(c)	126	101
(d)	116	76

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Will the Hon. Minister kindly tell us why there is such a big gap between the number of vacancies advertised and the number of applications received as in

[8th September 1960]

1958-59, for instance, the number of vacancies advertised was 200 and the number of applications actually received was only 140? Is it due to dearth of candidates or to the unattractive conditions of service?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : To some extent, there is dearth; but to a larger extent, the gap is due to the unattractive nature of service in the matter of emoluments and also to the fear of the likelihood of their being posted to mufassal stations and villages.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Is it not a fact that for honorary posts of assistant physicians and assistant surgeons, there is always a rush? We get a number of applications.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : That is a fact because the honoraries are generally appointed either in the metropolis or in headquarters hospitals. So, there, urban life is available.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Is the Hon. Minister aware that in the advertisement inviting applications, it is stipulated that doctors who have got a fairly good knowledge of Tamil alone will be appointed? If so, may I know whether it does not go contrary to the assurances given by the Government that lack of knowledge of Tamil will not be a bar to recruitment? It is stated that only after providing for those with a knowledge of Tamil, others will be considered.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Am I to understand that Tamil is insisted upon? I am not aware of it.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : May I draw the Hon. Minister's attention to an advertisement issued three days ago wherein it was stated that candidates with a knowledge of Tamil would be preferred and that others would be considered only if there were vacancies after providing for the former? The Hon. Minister can check it.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I will check it. Probably it was due to this fact. Formerly in the composite State, knowledge of other languages was essential but now, it being a completely Tamil State, Tamil-knowing people may probably do their job better.

SRI T. P. SRINIVASAVARDAN : With the increase in the number of beds in hospitals and a fall in the number of doctors, do not the Government know that the attention paid to patients is very poor and very inadequate?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I do not like to use the word 'very'. To some extent, so much attention as is expected may not be forthcoming. But still we must face facts. We are trying our best to fill the gap and the recent rise in the scales of pay will go a long way in attracting doctors.

[8th September 1960]

Extension of Harbour

* 106 Q.—**SRI MOHAMED RAZA KHAN :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to lease further a portion of the foreshore in front of the Fort St. George to the Government of India for purposes of extension of the Harbour; and

(b) if so, the extent of area proposed to be leased out and the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Am I to understand that the extension will stop where it is now or that the Government will allow the use of some more land on the Beach?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Both the question and the answer are a little tricky. The hon. Member wants to know whether any further extension will be made and the answer is 'No'. Now, the whole area from the "Kelly's Drain" up to the mouth of the Cooum river has been given over for harbour extension except a portion for the Cooum Mouth River Development and a portion for Defence purposes. The long stretch along the road will be made a park and made available to the public.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Is the Hon. Minister aware of the very strong sentiments on the part of the citizens of Madras about the ceding away of so much land down south which has denied particularly the citizens in the north of Madras the use of the Beach?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Apart from the strong sentiments of the people, the Public Health Minister had very, very strong sentiments and did not want to part with the land. But he had to bow due to force of circumstances. Development of commerce is very necessary and so I had to bow.

Health Officers

* 107 Q.—**SRI T. P. SRINIVASAVARADAN :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of vacancies in the post of Health Officers in the Madras Public Health Service advertised in 1958-59 and 1959-60; and

(b) the number recruited?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Fifty-eight vacancies in 1958-59 and sixty-nine in 1959-60 were advertised by the Madras Public Service Commission.

(b) Three candidates in 1958-59 and two in 1959-60 were selected by the Commission.

[8th September 1960]

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : From the answer given by the Hon. Minister it is seen only three of the 48 vacancies in 1958-59 and two of the 69 vacancies in 1959-60 were filled up. May I know how the Government propose to fill up the rest of the vacancies? It is an important matter. Therefore, may I know how the Government are going to fill up the gap?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Now the scheme is this. The recent rise in the pay scales will attract more people. The next is, we are going to give preference to recruitment to Public Health Service over the other Medical Services. That is another, and thirdly, we are going to fill up the gap by giving training to Science graduates. If they are given a little training and made acquire some knowledge of public health, they will be good enough. Further we are trying to post senior Health Inspectors and others to be in-charge of II and III class municipalities, relieving them from I class municipalities.

SRI S. NATARAJAN : What is the special training for these health officers? Is there any special training for them?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : We are going to create one.

SRI S. NATARAJAN : You have advertised the posts but no provision has been made for the training of Health Officers.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : In the ordinary way, there is some training. But since people are not forthcoming, we want to circumvent it and see whether we could not train Science graduates for that purpose. Medical graduates are not necessary for it. So we want to take Science graduates and give them training.

SRI S. NATARAJAN : Are we to take it that during the last two years or so, when the Government had been advertising these posts and only two or three applicants were forthcoming and were appointed, the whole scheme of Public Health inspection and so on was kept in abeyance?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Not that way. Till now we expected medical graduates to come in.

SRI S. NATARAJAN : The posts were unfilled. How were these services carried on?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : In the case of the municipalities, the Commissioners were in additional charge of the work of these Health Officers.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Is not the qualification of a Health Officer, M.B., B.S., and that of the Health Inspector a little lower than that?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : It is very much lower. That is why, I said, the idea is to have health inspectors posted to small II or III class municipalities.

[8th September 1960]

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : They would be posted straightway or after training?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : That will depend on each case. A little refresher course, if necessary, will be given.

Maternity and Child Welfare Centres

* 108 Q.—**SRI M. ETHIRAJALU :** Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of maternity and child welfare centres opened in the Block Development areas during the years 1956-57 and 1957-58; and

(b) the number of patients treated in those centres?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) One hundred and nineteen in 1956-57 and hundred in 1957-58.

(b) About three lakhs and nine thousand patients were treated in these centres during 1956-57 to 1957-58.

SRI M. ETHIRAJALU : தாய்சேய் நல விடுதிகளில் எத்தனை மெடெர்னிடி அஸிஸ்டெண்ட்ஸ் வேலை பார்க்கிறார்கள், எத்தனை மெடெர்னிடி அஸிஸ்டெண்டுகளை இதுவரை நியமிக்க வில்லை?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இந்தக் கணக்கு விவரம் இப்போது என்னிடம் இல்லை. உதாரணத்திற்காகச் சொல்ல வேண்டுமானால், பிரைமரி ஹெல்த் சென்டரில் 2 மெடெர்னிடி அஸிஸ்டெண்டுகளும், ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டரும் இருக்கிறார்கள் என்று ஒரு ஜாபிதா இருக்கிறது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். மெடெர்னிடி அண்ட் சைல்ட் வெல்பேர் சென்டரிலும் இந்த மாதிரி இவர்கள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள்.

Anicut across the river Nagari

* 109. Q.—**SRI S. K. SAMBANDHAN :** Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether the attention of the Government has been drawn to the proposal of the Andhra State Government to construct an anicut across the river Nagari;

(b) whether the experts have been consulted as to the possible effect of the proposal on the water-supply to Poondi and Madras City; and

(c) the steps taken to safeguard the interests of the State in the matter?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) & (b) Yes, Sir.

(c) The matter has been placed before the Inter-State Problems Committee of the Southern Zonal Council for consideration. This Government have also lodged a protest with the Government of Andhra Pradesh and the Government of India and their replies are awaited.

[8th September 1960]

Parambikulam and Sholayar River Schemes

* 110 Q.—SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) the objections, if any, received from the Kerala Government with regard to the implementation of Parambikulam and Sholayar river schemes; and

(b) whether any representation has been received that buildings have been constructed on lands belonging to the Kerala State?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) The main objection of the Kerala Government was against the construction of a dam and reservoir in Sholayar and routing the Nirar water through Sholayar.

(b) No, Sir.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: The original agreement seems to have been revised. Is that a fact?

THE HON. SRI P. KAKKAN: Yes, there is a slight change.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Was it to the disadvantage of our State?

THE HON. SRI P. KAKKAN: It is advantageous to us.

Installation of statues of Sri Ramakrishna Paramahansa and Swami Vivekananda

* 111. Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether there is any proposal before the Government to install the statues of Sri Ramakrishna Paramahansa and Swami Vivekananda at the Marina Beach; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் சென்ற மார்ச்சு மாதத்தில் காஞ்சிபுரம் ராமகிருஷ்ண மடத்தில் பேசிய போது, 1962-ம் ஆண்டில் விவேகானந்தர் நூற்றாண்டு விழா வரும்போது, சென்னையில் ஐஸ் ஹவுஸ் அருகில் ஒன்றும், கன்னியாகுமரியில் ஒன்றுமாக இரண்டு விவேகானந்தர் சிலைகளை நிறுவுவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார். அது என்னவாயிற்று?

THE HON. SRI P. KAKKAN: நான் பத்திரிகையைப் பார்த்தேன். இது சம்பந்தமாக கனம் அங்கத்தினர் தனிக் கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்லலாம்.

[8th September 1960]

Family Planning

* 112. Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the methods adopted in the hospitals for family planning;

(b) whether the Government have evaluated each method; and

(c) if so, with what results?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) Persons with less than three living children are advised to take up non-surgical methods of Family Planning and they are also supplied with contraceptives. Those who have three or more living children are advised to take up the surgical method. If any of them is not willing to undergo the operation he or she is advised to follow non-surgical methods and is also supplied with contraceptives free of cost or at subsidised rates, if required.

(b) & (c) As far as Madras City is concerned, during the period from October 1959 to February 1960, 35,413 mothers and 6,946 fathers were advised on Family Planning. Of these, 5,071 mothers and fathers actually practised some method, natural or contraceptive. Foam tablets seem to be most popular among them. It is however found that very few mothers and fathers follow any method regularly for any length of time.

In the year 1959, 436 fathers and 855 mothers were operated in the city. In the same period 894 fathers and 1,158 mothers were operated in the mofussil. During the period January to the end of June 1960, 522 fathers and 555 mothers underwent sterilisation operation in the city alone. During the same period 493 fathers and 575 mothers have undergone sterilisation operation in the mofussil. It is seen from the figures that vasectomy is becoming increasingly popular.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: May I know why in the matter of seeking advice and also operation there is so much of disparity between men and women? (Laughter).

(Sri K. Balasubramanya Ayyar rose.)

MR. CHAIRMAN: Let the Hon. Minister answer the question.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: That question cannot be answered, Sir. (Laughter.)

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Have the Government any processes of ascertaining the effectiveness of these methods on these people? I do not want to repeat the figures.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: No, there has not been a regular follow-up. But it is understood that the people who have been operated, i.e., sterilized, do not bear children. If they have children it is due to other reasons. (Laughter.)

(Hon. Members rose.)

MR. CHAIRMAN: I think we will stop there.

[8th September 1960]

'Somasila Project'

* 113 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether any suggestion has been made to this Government by the Government of Andhra about the sponsoring of the 'Somasila Project' in Nellore District jointly by both the Governments to solve the problem of water supply to Madras City; and

(b) if so, what it is and the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : During April last, Sri Subba Reddi, Minister for Industries of the Andhra Government, addressing a public meeting suggested that the problem of water supply in Madras City might be solved if the Somasila Project in the Nellore District could be sponsored jointly by the Government of Madras and the Government of Andhra. This was published in the Press. Was the suggestion considered by this Government, Sir?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Yes, the suggestion was considered. But it is a matter for delicate negotiation between the two States. So I would suggest that if it is done quietly instead of publicising and talking about it, it will be much better.

Prevention of Food Adulteration Act, 1954

* 114 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of cases detected under the Prevention of Food Adulteration Act, 1954 (Central Act 37 of 1954) with reference to gingelly and groundnut oil from 1st July 1958 to 30th June 1959; and

(b) the number of cases prosecuted?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Three hundred and ninety-one cases of adulteration of gingelly oil and 49 cases of groundnut oil were detected during the period.

(b) Four hundred and forty.

SRI G. KRISHNAMOORTHY : What is the punishment generally awarded for adulteration?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : There is fine surely. The number of cases in which fine was imposed was 197 in the mofussil and 29 in the City. That is with regard to adulteration of gingelly oil. The number of cases in which imprisonment was ordered is two in the case of adulteration of gingelly oil. The number of cases in which imprisonment with fine was ordered is only one, a solitary case.

[8th September 1960]

Supply of drinking water to Madras City

* 115 Q.—SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the sources of supply of drinking water to Madras City;

(b) the measures proposed to be taken to augment the supply of drinking water to Madras City; and

(c) whether there is any proposal to carry water from Poondi Reservoir to Red Hills Lake through pipes?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Red Hills and Cholavaram lakes and Satyamoorthi Sagar at Poondi.

(b) & (c) Investigation is being conducted to bring the Cauvery waters to the Madras City. Utilising the waters of Pen-nar in Andhra Pradesh is another long-term measure under consideration. Certain short-term measures, namely carrying water from Poondi and Cholavaram in closed pipes and acquisition of irrigation rights under Cholavaram and Red hill tanks are also under consideration.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Sir, is it under the consideration of the Government to have overhead tanks in certain parts of the city where water through taps does not reach?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : We are now concerned with augmenting the supply of water at the source. The main question does not relate to the distribution of water.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : My suggestion is that if we have wells in certain parts, and if water is lifted to overhead tanks and supplied to other parts of the city, it will ease the position. Since the population of the city is increasing, the Red Hills lake and other sources cannot meet fully the requirements of water in the city.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : That is true. But that is not the main question.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN : Clause (b) of the question refers to the measures proposed to be taken.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I have already given the answer.

Grazing ground Porambokes

MR. CHAIRMAN : As the hon. Member who gave notice of the question, namely, Sri S. K. Sambandhan, is not in his seat, the answer together with the question will be printed in the official proceedings.

* 116 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government maintain a list of grazing ground porambokes in the villages;

[8th September 1960]

(b) the safeguards, if any, taken against alienation or assignment of these lands or encroachment thereon;

(c) the steps taken to provide fresh pasture lands in the villages?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) There is a register for each village called the 'A'. Register which contains details of all porambokes including grazing grounds with their description. A list of such porambokes is separately exhibited in the village Account No. 2 (Adangal) maintained by the Karnams.

(b) There are orders to the effect that grazing ground porambokes in a village should not be assigned unless sufficient grazing ground, excluding the Panchayat and Reserve Forests, is available to serve the needs of the cattle in the village, at the rate of one acre of pasture per head of cattle. Encroachers are generally evicted.

(c) On the recommendation of the State Fodder and Grazing Committee, the Government have ordered that a survey of the area required for grazing should be carried out by the Extension staff in the Community Development and National Extension Service villages, and a report submitted to the Collectors with proposals for improvement of grazing areas and that the Collectors should submit a report to the Fodder and Grazing Committee on the steps taken by them in this regard.

3-20
P.M.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

II.—ANNOUNCEMENT re. MESSAGE FROM THE ASSEMBLY.

ASSOCIATION OF FIVE MEMBERS WITH THE COMMITTEE ON ESTIMATES OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY FOR 1960-61.

MR. CHAIRMAN : I have to announce to the House that I have received a message from the Hon. Speaker, Madras Legislative Assembly, transmitting a copy of the following resolution as passed by the Assembly on 7th September 1960 and signed by him :—

'That this House recommends to the Legislative Council that they do nominate five Members of the Council to associate with the Committee on Estimates of this House for the year 1960-61 and communicate to this House the names of the Members so nominated'.

III.—GOVERNMENT MOTIONS.

(1) APPROVAL OF THE REPORT OF THE COMMITTEE OF PRIVILEGES REGARDING THE DEFINITION OF THE TERM 'PRECINCTS OF THE HOUSE'—COUNCIL.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

'That the Report of the Committee of Privileges regarding the definition of the term 'Precincts of the House' laid on the table of the House on 13th August 1960 with the following amendment, be approved :

APPROVAL OF THE REPORT OF THE COMMITTEE OF PRIVILEGES 147 REGARDING THE DEFINITION OF THE TERM 'PRECINCTS OF THE HOUSE'—COUNCIL

5th September 1960] [Sri R. Venkataraman]

'In item (1) after the words 'Council Chamber' and before the words 'the Chambers of the Chairman and the Deputy Chairman', insert the following :

'the place where the Members of the Council are required to assemble either under Article 175 or under Article 176 of the Constitution'.

Sir, when the report of the Committee of Privileges was presented to the House, the Leader of the Opposition, as the Chairman of the Committee, raised a doubt whether the definition of "the precincts of the House" would include a place where Members of the Council were required to meet in joint sitting. The words used in clause (1) (i) are, 'the entire Secretariat Buildings in the Fort St. George, including the Council Chamber'. It may be argued that since the joint meeting is held in the premises of the Fort St. George and not in the place where the Legislative Assembly meets, this definition is quite adequate. But when we make a provision in the rules defining the privileges, it is better not to make any provision for the existing circumstances but to provide for all contingencies. It may be that the joint meeting of the members of both the Houses may be held outside the Assembly Chamber. For instance, in Parliament, the joint meeting of the Rajya Sabha and the Lok Sabha is held in the Central Hall, which is neither the Chamber of the Lok Sabha nor the Rajya Sabha. Therefore we thought it better to include in the definition of the precincts of the House the place where the joint sittings of both the Chambers are held. The amendment, therefore, says, 'the place where the Members of the Council are required to assemble either under Article 175 or under Article 176 of the Constitution,' shall be deemed the precincts of the House. Sir, I move.

MR. CHAIRMAN : I take it that the motion is acceptable to the House. The question is :—

'That the Report of the Committee of Privileges regarding the definition of the term 'Precincts of the House' laid on the table of the House on 13th August 1960 with the following amendment, be approved :

'In item (1) after the words 'Council Chamber' and before the words 'the Chambers of the Chairman and the Deputy Chairman', insert the following :

'the place where the Members of the Council are required to assemble either under Article 175 or under Article 176 of the Constitution'.

The motion was put and carried.

(2) DRAFT OUTLINE OF THE THIRD FIVE-YEAR PLAN—cont.

MR. CHAIRMAN : I want to inform hon. Members that the House will rise at 4 o'clock to-day. Several members have expressed a desire that the House may rise early so that they may go to the aerodrome to give a send-off to the Finance Minister. I have got twelve speakers for to-day. I cannot put them all in. I fix a time limit of five minutes for each speaker.

[8th September 1960]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, may I suggest that the speeches need not be cut down to five minutes each and that members may be given ten minutes each? In the discretion of the Hon. Chairman, a longer time may be allowed if he thinks a longer time may be given. To accommodate the convenience of hon. Members, I am willing to postpone my reply to the 10th September when the House will in any event meet. My reply alone may be posted for the 10th, and the rest of the time given to the members to participate in the discussion.

MR. CHAIRMAN: Even with this great concession, all the Members may not get a chance. However, I will make it ten minutes.

SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR: கனம் சேர்மன் அவர்களே, இன்றைக்குப் பேசுவதான மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத்திட்ட நகலின் மூலமாகச் சில விஷயங்களைச் சொல்லுவதற்காக இந்த வாய்ப்பை எடுத்துக் கொள்கிறேன். இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே விவசாயத்துக்கு முதல் இடம் கொடுக்கப்பட்டு பல துறைகளிலும் விவசாயம் பெருக வேண்டும் என்றும் விவசாயிகள் நன்றாக இருக்க வேண்டுமென்றும் பல திட்டங்கள் வகுத்திருக்கிறார்கள். அதிலும் நீர்ப் பாசனம் முதலிய விவசாயத்துக்கு வேண்டிய வழிவகைகள் எல்லாம் அதிலே கண்டிருக்கிறது. விலைக்கட்டுப்பாடு கொண்டு வரும் நேரத்திலே விவசாயிகளுக்கு அது கஷ்டமான நிலையாகத் தான் இருக்கும். இப்போது விவசாயிகளுக்கு நன்றாக விலை கிடைக்கிறது. அதன் மூலம் விவசாயிகளுக்கு வருவாய் அதிகமாகக் கிடைத்தாலும் விலை நிலையாக இருக்கவேண்டுமென்று தான் நினைக்கிறார்கள். விவசாயிகளின் பொருள்களுக்கு கட்டுப்பாடு வந்துவிடுகிறது. ஆனால் விவசாயிகள் வாங்கும் படியான பொருள்களுக்கு விலை கட்டுப்பாடு இருப்பது இல்லை. உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமேயானால், பருத்தி விதையை எடுத்துக் கொள்ளலாம், இன்று பருத்திப் பொதி விற்கும் விலையையும் பஞ்சு விற்கும் விலையையும் பார்க்கும்போது பருத்தி விதையை விலை குறைத்துக் கொடுக்கலாம். பஞ்சுக்கு விலைக் கட்டுப்பாடு இருக்கிறது. பருத்தி கிடைப்பதிலே கட்டுப்பாடு இருக்கிறதே தவிர பருத்தி விதை வாங்குகிற விவசாயிகளுக்கு பருத்தி விதைக்கு விலைக்கட்டுப்பாடு இல்லை என்று இந்த இடத்திலே சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இப்போதெல்லாம் பருத்தி விதையை அரைத்து அதிலிருந்து ஒருவிதமான எண்ணெய் எடுக்கிறார்கள். அப்படி எண்ணெய் எடுத்த பின் மிச்சம் உள்ள பொருளில், விவசாயிகள் வாங்கிக் கால் நடைகளுக்குக் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய சத்துக்கள் இருக்கின்றன. அதில் சந்தேகமில்லை. அதே நேரத்திலே அதிலே இருந்து எண்ணெய் எடுக்கக் கூடிய மென்னை வைத்து எண்ணெய் எடுப்பவர்கள் தூராளமாக வாங்குகிறார்கள். அதில் லாபம் இருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு அதை வாங்கிக் கொடுப்பதற்கு முடிவதில்லை. விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்பாடான விலைக்குக் கிடைப்பதில்லை. அதனால்

[6th September 1960][Sri N. Nallasenapathi Sarkarai Manradiar]

சங்கடமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கூட, ஒரு இடத்தில் 'Cotton seeds oil' எடுப்பதைப்பற்றி கனம் அமைச்சரவர்கள் நமது சபையில் விளக்கமாகச் சொன்னார்கள். அதையும் நான் படித்துப் பார்த்தேன். இதைப் போல பல தொழில்கள் சர்க்காரிலே நடத்துவதற்காக, பெரு ரக, சிறு ரகத் தொழில்கள் நடத்தக் கூடப்பங்கள் கட்டிக் கொடுக்கிறார்கள். அவைகள் எல்லாம் நகரத்துக்குப் பக்கமாக இருக்கிறதே தவிர நகரத்தைச் சுற்றிலும் இருக்கிறதே தவிர, கிராமப்புறத்தில் இல்லை. அதைப் போல் Guindy Industrial Estate இருக்கிறது. அதைப் போல் திருப்பூரில் கட்டப் போகிறார்கள். கோவையில் பொள்ளாச்சியில் கட்ட இருக்கிறார்கள். ஈரோடிலும் கட்டியிருக்கிறார்கள். இவைகள் எல்லாம் நகரத்துக்குப் பக்கத்தில் இருக்கின்றனவே தவிர கிராமப்புறத்தில் கட்டிக் கொடுத்தால், கிராமத்தில் இருக்கிறவர்களுக்கு நலமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். பல தொழில்கள் நடத்துவதற்காக சர்க்காரே நடத்தப்போவது தவிர, Private parties, Private Limited அல்லது Public Limited Companies களுக்கு.

சர்க்கார் உதவி செய்யத் தயாராய் இருக்கிறார்கள். இது மிகவும் வரவேற்க வேண்டிய விஷயம். இதிலே அதிகமாக சர்க்கார் நடத்துவதை விட, ஆங்காங்கு இருக்கிற அன்பர்கள் பொதுமக்கள் ஒத்துழைத்து அவர்களே நடத்துகிறோம் என்று வரும்போது சர்க்கார் உதவி செய்யத் தயாராக இருப்பது கண்டு நான் மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறேன்.

அடுத்ததாக, கால்நடை வளர்ப்புக்கு வேண்டிய எல்லா சௌகரியமும் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. நல்ல முறையில் தொகை ஒதுக்கி நல்ல செயல்கள் செய்யவேண்டும் என்று கண்டிருக்கிறது. ஒரு பெரிய பால் பண்ணை வைக்க இருக்கிறார்கள். இப்போது சிறிய முறையில் வைத்து இருக்கிறார்கள். 3-4 ஐந்தாண்டுத் திட்டமான முடிவுக்குள் ஒரு நல்ல உயர்ந்த பால் பண்ணையை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று இருக்கிறார்கள். உதாரணமாக பம்பாய் நகரத்துக்குப் பக்கத்தில் பம்பாய் கார்பொரேஷன் நடத்தும் ஆரே காலனி என்று சொல்லும் பால் பண்ணையை மிக நல்ல முறையில் நடத்தி வருகிறார்கள். என்னவென்றால், இங்கே வாடகைக்காரருக்கு லைசென்ஸ் கொடுப்பது போல், அங்கே இவ்வளவு அதிகமாக எருமை வைத்துப் பால் கறக்கலாம் என்ற முறையை வைத்திருக்கிறார்கள். அதைக் கையாண்டால் நல்ல முறையில் அந்தத் தொகையை உபயோகப் படுத்த முடியும் என்று சொல்கிறேன். பால்கறந்து கொடுக்க வசதிகள், மாடுகளுக்கு வைத்திய வசதி, சிகிச்சை வசதிகள் எல்லாம் பண்ணையில் செய்து கொடுத்து, மாதக்கடைசியில் அல்லது இரண்டு மாதத்துக்கு ஒரு தரம் இரண்டையும் கணக்குத் தீர்த்தால் அவர்கள் போடும்படியான முதலுக்கு வேண்டிய interest கிடைக்கும் என்று எண்ணுகிறேன்.

[8th September 1960]

AN HON. MEMBER: வாரா வாரம் கணக்கு தீர்க்கலாம்.

SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR: வாரா வாரம் என்று கூட வைத்துக் கொள்ளலாம். பம்பாயில் ஆரே காலனியில் செய்கிறார்கள். அதற்கு ஒரு Retired Officer ஐப் போட்டிருக்கிறார்கள். அவர் நல்ல முறையில் பார்த்து நடத்தி வருகின்றார்.

அடுத்ததாக மாட்டுத்தீவனம். இந்த இடத்தில், இரண்டு விதமாக ஒரு இடத்திலே தீவனப்பண்ணை, ஒரு இடத்தில் மாட்டுத்தீவனம் என்று குறிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இதற்காக சில லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த இடத்திலே எனக்குச் சரியாகப் புரியவில்லை. நான் புரிந்து கொண்ட அளவிலே என்ன நினைக்கிறேன் என்றால், தீவனம் உற்பத்தி செய்வதற்காக சர்க்காரிலே பண்ணைகள் ஏற்படுத்துகிறார்கள். அது சர்க்காரிலே வைத்து நடத்தலாம். ஆனால் யாராவது பொதுவாக இருக்கிறவர்கள் நாங்கள் தயார் செய்து கொடுக்கிறோம் என்று private sector -ல் வந்தால் அவர்களுக்கு இந்தத் தொகையைக் கொடுத்து உதவினால் இன்னும் நல்ல முறையில் நன்றாக நடக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். மாட்டுத் தீவனம், தீவனப்பண்ணை என்று இரண்டாகப் பிரித்து இருக்கிறார்கள். கனம் அமைச்சரவர்கள் இதை அவர்களுடைய பதிலிலே சொல்வார்கள் என்று எண்ணுகிறேன். மாட்டுத் தீவனம் என்றால் என்ன, தீவனப்பண்ணை என்றால் என்ன என்று எனக்குப் புரியவில்லை. இதைப்போல் பல துறைகளிலும் அநேகமாக எல்லாக் கிராமங்களிலும் புதிதாகக் கட்டடங்கள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன, பொதுமக்கள் ஒத்துழைப்பின் காரணமாக.

டாக்டர்கள் விஷயத்தில் எடுத்துக்கொண்டால், நிறைய ஆஸ்பத்திரிகள் கட்டியிருக்கிறார்கள். 3-வது திட்டத்தின் மூலமாக இன்னும் கட்டப்போகிறார்கள். கிராமத்தில் டாக்டர் வந்து வேலை செய்ய ஏதாவது தனியாக subsidy கொடுத்தால் தான் முடியும். நகரத்தில் இருக்கத்தான் ஆசைப்படுகிறார்களே தவிர, கிராமத்துக்கு வந்து வேலை செய்யத்தயாராய் இல்லை. அதே நேரத்திலே Maternity Centres -ஐ எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, கிராமப்புற ஆஸ்பத்திரி என்றாலும் சரி அநேகமாகக் காலியாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் டாக்டர்கள் வருவதில்லை. இன்றைக்குக் கூட ஒரு கேள்வி கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் கேட்டார்கள். கனம் ரெவினியூ மந்திரி பதில் சொன்னார், "பல இடங்களில் காலியாக இருக்கிறது; ஏனென்றால் டாக்டர்கள் எங்களுக்கு கட்டுபடி ஆவதில்லை, கிராமத்துக்கு வந்து காரியம் செய்ய முடியவில்லை என்று சொல்கிறார்கள்," என்று;" முன்பு எல்லாம், மலைவாசத்தில் இருக்கிறவர்களுக்கு தனியாகச் சலுகை கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. இப்போதும் கொடுத்து வருகிறார்கள். கிராமப்புறத்திற்கு சர்க்கார் நியமிக்கக் கூடிய டாக்டரைவிட ஜில்லா போர்டு டாக்டருக்கு எல்லாம் சம்பளம் குறைவு. சர்க்காரிலே நியமிக்கின்றவர்களுக்கும் மற்ற எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரி சம்பளம் கொடுத்து கிராமத்தில் வேலை செய்கிறவர்களுக்குத் தனியாகச் சலுகை கொடுத்தால்

[8th September 1960] [Sri N. Nallasenapathi Sarkarai Manradiar]

இந்தத் திட்டத்திலே பல நல்ல காரியம் செய்ய முடியும். அப்படிச் செய்தால் இவர்கள் கிராமத்திலே சென்று வேலை செய்வார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு, எனக்குக் கொடுத்த கால அளவு முடிந்து விட்டதால், முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI G. KRISHNAMOORTHY: Mr. Chairman Sir, I am very thankful to the Hon. Leader of the House for having made an enlightened speech at the time of moving this motion with regard to the Third Five-Year Plan. In fact, I was transported to an industrial sphere when he just enumerated the various industries that have been started in this State. We are very thankful to him for having improved our State industrially. But at the same time, it strikes me that we are at least to some extent going away from what the Father of our Nation wanted us to do. He gave us a warning that our country should not be a replica of the western civilisation. The Hon. Leader of the House stated that India lagged behind when other countries went forward with industrialisation at the time of the Industrial Revolution. Now the object of this Government as well as that of the Central Government seems to be to industrialise India in order to make it self-sufficient. Now this question of self-sufficiency takes us to the question of needs. Needs naturally depend upon the fancies of the people as also the necessities. There is what is called an amenity and there is something that is called a necessity. Now if our country should really be economically self-sufficient without burdening the tax-payer, it should see that only such of the industries as form the necessities are developed and industries that cater to amenities are not encouraged by the Government. As an illustration, I can say that somehow or other, in order to satisfy the people's needs which have grown according to western civilisation, we are more for making things which people buy rather than for making things which are really necessary. We are pleased with the manufacture of money purses when we do not have really the money required to be put into those purses. We are after ever-silver things, we are after glassware; we are after plastics and we are setting up plants for manufacturing these. Our original aim was to encourage indigenous industries, (The Hon. Sri R. Venkataraman: Also.) like pottery, etc. Now in the course of my study of the draft plan it was gratifying to find that in the name of crafts, village industries are tried to be developed. But at the same time, I would like to submit to the Government that it is in the hands of the Government to turn the civilisation. Now it is taking huge strides in all unnecessary directions. The Governments at the Centre and in the States have now brought in so much of legislation that they can now control each and every activity of man. Nobody can deny the fact that our exports and imports depend upon the habits of the people to some extent, especially imports, and also on the activity of our people in the field of agriculture and industry. When once we want to regulate these things it is but necessary—though the State is not a totalitarian State—to have a pattern of life. That pattern of life must be such as will not depend on anything from the West

[Sri G. Krishnamoorthy] [8th September 1960]

and not make our civilization take the strides which the West took and which they have at last found not very satisfactory for themselves. With all the wealth and material prosperity that the West has, there is very little contentment there. Let us realise this and also the fact that material prosperity is the ghee that makes the flame of avarice burn brighter. If we bear this fact in mind, naturally our civilization must be quite independent of the civilization which we want to imitate from the West. It is more of contentment that we want. Any amount of steel, any amount of cement and any amount of fancy goods that are now needed by the people will not bring them satisfaction. I thought that the approach to the Third Plan would be quite different from what it was with regard to the First and Second Plans. I think there were some statements made at the Central Government level that there should be more of a human approach to the Third Plan. With all the development in industry and agriculture, it is the human factor which has to be taken note of. I am very glad that from an investment of about Rs. 80 crores in the First Plan, they have gone up to Rs. 180 to Rs. 190 crores in the Second Plan and we are going to spend nearly Rs. 390 or Rs. 400 crores under the Third Plan. But, if we want to find out the actual results with reference to the man in the street, we are unable to find any difference. No benefit has come to him. It may be, rich people might have become richer. But what about the effect of the First and the Second Plans on the pavement dwellers, poor people and others who could not get any employment?

Now, it is really surprising to me that at every stage in the Government statements it is made out that the population is increasing. It is sometimes made out that the population is increasing by leaps and bounds. In one of the statements I found that during the five years of the Third Plan period there would be an increase of the population by 2 per cent. (The Hon. Sri R. Venkataraman: Per year). Then there is a statement that on account of the good position that the people have come to occupy, they may consume food to the extent of another 2 per cent. Thus they have taken 4 per cent increase for statistical purposes. I really wonder if there can be a rise in the population like that. Now, we know that our statistics have their own limitations. We cannot take them as they are and work out our schemes. If really the rate of increase in population should be 2 per cent per year then during the Britisher's rule—we had 150 years of British rule—the population must have been 1/8 of what it is to-day. Is it because that the Britisher had left our country that we have taken to increase of the population at this rate? Can it be anything like that in any country? Let us take the population growth in any part of the world. Nowhere has population growth been of that order. There is an argument that the death rate has gone down and the birth rate has increased. I do not know if really the death rate has come down. If it has, they must be really proud of that. But I must submit that the average age in India is only 23. A claim is now made that it has gone up to and over 40. Still we have to

8th September 1960] [Sri G. Krishnamoorthy]

reach the stage of Britain or New Zealand where it is 67. What I say is this. If the death rate has come down, we must be thankful for it. But if the birth rate has increased I cannot really understand how in a particular country especially after liberation from foreign yoke, there can be an increase in birth rate like this. If there are two persons, 'A' and 'B' and 'A' says: 'Well in spite of the increase in number in the family I will be able to feed them' and 'B' says: 'Well, well, we will have to limit our family. Then only we can prosper', whom would we prefer of these two? I would prefer the person who says: 'In spite of the increase in the number, I will produce and help them to live'. If really as per the statistics we have produced hundreds and hundreds of tons of paddy and other things why should we say that the population should get decreased? The question of birth control is a controversial one and even at question-hour today we had some wonderful replies from the Hon. Minister. What I say is, the Government should aim at bringing more lands under cultivation, increase food production and feed all the people instead of trying to restrict population growth. In fact, if India is considered a big country today it is on account of her population. India has been able to withstand many wars and others things because of her population. And if India is to rise up, it can be only by her population.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member's time is up.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: I will finish in two or three minutes. What I say is, our country should have a pattern of life quite different from what is being aimed at in the Third Plan. With regard to the human approach, it must be to see that the nation is properly equipped through education. Though a grand sum of Rs. 40 crores has been provided . . .

MR. CHAIRMAN: The hon. Member's time is up. Sri K. Balasubramanya Ayyar.

SRI G. KRISHNAMOORTHY: I will finish in a minute.

MR. CHAIRMAN: No, I have called the hon. Member, Sri Balasubramanya Ayyar.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR: Mr. Chairman, Sir, we are very thankful to the Hon. the Leader of the House for having given us a Draft Outline of the Third Plan of the State as well as the Central Government. I also had the privilege of being a member of the All-party Legislature Committee. Therefore, I can claim a fairly rough acquaintance with all the problems that confront those in charge of planning in an underdeveloped economy. (Interruption.) I will speak in Tamil as suggested by the hon. Member, Sri Annamalai Pillai.

நன்மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, முன்னுமது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றி வெகு விரிவாக, நன்றாக எழுதப்பட்டுள்ள ஒரு புத்தகத்தை மத்திய சர்க்காரும் நமக்கு

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [8th September 1960]

அனுப்பியிருக்கிறார்கள், நம் சர்க்காரும் நமக்கு ஒரு புத்தகம் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். நான் ஒரு பழைய மனிதன். இந்த “ப்ளான், அண்டெர்-டெவலப்ட் எகானமி” ஆகிய வார்த்தைகள் எல்லாம் எனக்கு இன்று வரையிலும் நன்றாகப் புரிந்ததே கிடையாது. அந்த வார்த்தைகளை அடிக்கடி உபயோகித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. அதையெல்லாம் பெரியவர்கள் எழுதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். முதலாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நடந்தது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நடந்துவருகிறது. இந்தத் திட்டமெல்லாம் நிறைவேறியதில், இவற்றின் முழுப் பலன்கள் என்ன, இவற்றின் காரணமாக மக்கள் நல்ல நிலையை அடைந்திருக்கிறார்களா, திட்டம் முடிந்த பிறகு மக்கள் கிராமங்களில் எப்படி இருக்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் ஒரு கமிட்டியினரோ வேறு சிலரோ நன்றாக விசாரித்து, நுட்பமான, விஷயங்களை கவனித்து, விஷயங்களை எழுதினால் நமக்கு திருப்தியாக இருக்கும். நன்றாக விசாரிக்காமல் எழுதக்கூடாது. நன்றாக விசாரித்து விஷயங்களை எழுதவேண்டும். இந்தத் திட்டங்களின் பலன்களைப்பற்றி ஏதோ பத்திரிகைகளில் எழுதுகிறார்கள். இந்தத் திட்டங்கள் கொஞ்ச தூரம் வரையில் பயனுள்ளனவாக இருக்கின்றன என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். உண்மையைத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். நடுவில் மூச்சு விட ஒரு வருஷம் கொடுத்தால் என்ன? மூச்சுவிட நடுவில் ஒரு வருஷம் இருக்க வேண்டும் என்பது சர்க்காருக்கு என்னுடைய தாழ்மையான விண்ணப்பம். அந்த முறையில் தான் வீடுகளில் காரியங்கள் செய்வோம். பெரிய ராஜ்யங்களில் அப்படிப் பண்ணக் கூடாதோ என்னமோ, தெரியவில்லை.

3-50
P.M.

முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 80 கோடி ரூபாய் தான் போட்டோம். அடுத்த திட்டத்தில் 180 கோடி ரூபாய் போட்டோம். மூன்றாவது திட்டத்தைப் பார்ப்போம். ப்ளானிங் கமிட்டியில் “நம் ராஜ்யத்துக்கு 1,000 கோடி ரூபாய் வேண்டும்” என்று சொன்னார்கள். அதை “வர்க்கிங் க்ரூப்” பினர் 600 கோடி ரூபாயாக ஆக்கினார்கள். அதற்குப் பிறகு “ரியலிஸ்டிக்” கண்ணோட்டத்துடன் தீர்மானிக்க வேண்டும் என்று சொல்லி அதை 400 கோடி ரூபாயாகக் குறைத்திருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் சொல்லும்போது புத்தகத்திலுள்ள சம்பந்தப்பட்ட பக்கங்களை குறிப்பிட்டால் நேரம் ஆகும். என்ன எழுதியிருக்கிறார்கள் என்றால், எல்லாவற்றையும் நடத்துவதற்கு ஆட்கள் இல்லாததால் பணத்தைக் குறைப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கிராமங்களில் கூட வைத்தியர்கள் இல்லை என்பதை அறிந்தோம் அல்லவா? அதுபோல ஆட்கள் போதிய அளவில் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். “அடமினிஸ்டிரேடிவ் பெர்ஸனேல்” போதிய அளவில் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆட்கள் இல்லாததால் அவ்வளவு பணம் ஒதுக்கினால் திட்டங்களை நன்றாக நடத்துவது சாத்தியமாக இருக்காது, பணங்கள் லாபஸ் ஆகிவிடும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே அடுத்த திட்டத்தில் “யூஸ்புல்”—

8th September 1960] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

ஆகச் செலவுசெய்ய முடியுமா என்று நன்றாக யோசனை செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எனவே இந்தத் திட்டத்தில் 350 கோடி ரூபாயிலிருந்து 375 கோடி ரூபாய் வரையிலும் செலவு செய்யலாம் என்று தோன்றுகிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம் ராஜ்யத்துக்கு 1,000 கோடி ரூபாய் வேண்டும் என்று சிலர் கூச்சல் போட்டார்கள். 600 கோடி ரூபாய் போதும் என்றார்கள். பிறகு அதைப் பரிசீலனை செய்தார்கள். பரிசீலனை செய்ததில், அது வெறும் திட்டமாக மட்டுமே இருப்பதாகக் கருதினார்கள். கைத்திட்டம் என்று சொல்வதில்லையா? அந்த மாதிரி அது இருந்தது. நடக்கும் முறையாகப் பார்த்து அதை 400 கோடி ரூபாயாக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் பார்க்கும்போது இது இன்னும் குறையுமோ என்னமோ என்று தோன்றுகிறது. இல்லாவிட்டால், இது 700 கோடி ரூபாயாக ஆகுமோ என்னமோ, தெரியவில்லை.

இன்னொரு விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதலில் ஒரு தடவை கவனர் அவர்களுடைய அட்ரெஸிலோ வேறு எங்கேயோ சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன்: கீழேயிருந்து படிப்படியாகத் திட்டம் போட வேண்டும்; அதாவது, கிராம ப்ளான், ஜில்லா ப்ளான், ராஜ்ய ப்ளான், கடைசியில் “அபெக்ஸ்”—இல் அகில இந்திய ப்ளான் என்ற முறையில் திட்டங்கள் போட வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து போர்டு, ஜில்லா போர்டு, ராஜ்யம் என்றெல்லாம் படிப்படியாக இருப்பது போல, ப்ளான்கள் விஷயத்திலும் படிப்படியாக இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த மாதிரியான முறையில் திட்டங்கள் போட்டிருக்கிறார்களோ என்னமோ, தெரியவில்லை. வட ஆற்காடு ஜில்லாவை நன்றாக கவனிக்கவில்லை, செங்கற்பட்டு ஜில்லாவை கொஞ்சம் நன்றாக கவனிக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். ப்ளான்களுக்கு வருவாய் என்ன என்று பார்த்து நன்றாக எழுதியிருந்தால் நன்றாக இருக்கும். ஆனால் “ஆல்-இண்டியா” ப்ளான்கள் புத்தகத்தில் நன்றாக எழுதியிருக்கிறார்கள். “ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அனேக தொழிற்சாலைகள் வைக்க ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறோம்; அந்தத் தொழிற்சாலைகளிலிருந்து பணம் வரும்”, என்று சொல்கிறார்கள். அப்படிப் பணம் வருமோ, இல்லாவிட்டால் “பணம் வரவில்லை” என்று கைவிரிப்பார்களோ தெரியவில்லை. முன்பு திட்டம் போட்டபோது “கோர் ஆப் தி ப்ளான் என்று சிலவற்றை வைத்துக்கொள்கிறோம். அவை தவிர மற்றவைகளுக்கு சாத்தியம் இல்லாவிட்டால், கைவிரித்து விடுகிறோம்” என்று சொன்னார்கள். ப்ளானை நடத்தினவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள்? இரண்டு பெரிய குறைகள் இருந்தன என்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். “பாரின் எக்ஸ் சேஞ்ஜ் ரிஸெர்வ்” கொஞ்சம் கூட இல்லை, எத்தனையோ கோடி ரூபாய்க்கு இருந்த அது ரொம்பவும் குறைந்துபோயிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது இன்னும் குறைந்து போயிருப்பதாக நேற்று பேப்பரில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [8th September 1960]

இது ஒரு குறை. இன்னொரு குறை என்ன என்று தெரிவிக்கிறேன். பள்ளன் போடும்போது விலைவாசிகள் உயர்ந்துதான் தீரவேண்டும் என்று எல்லோரும் அபிப்பிராயப்படுகிறார்களாம். விலைவாசி உயர்ந்தால் கஷ்டம்தான். ஒரு திட்டமான அளவே பணம் செலவழிக்கும் சக்தி உள்ளவர்கள் விலைவாசி உயர்ந்தால் அதிகம் செலவு செய்ய முடியாது. எனவே விலைவாசி உயர்ந்தால் வேலைக்காரர்களுக்கு அதிகச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது, தொழில்களுக்கும் அதிகச் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இவ்வாறு ஒன்றன்பின் ஒன்றாக இது சுற்றிக்கொண்டே போகிறது. விலைவாசி உயர்வை கவனிக்கத்தான் வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். விலைவாசி உயர்வால் “இன்ப்ளேஷன்” ஏற்படுகிறது. இன்ப்ளேஷன் என்றால் பொருளாதாரம் உப்புக்கிறது என்று அர்த்தம். ஐந்துக்குப் பத்து என்று பணம் கூடுகிறது. ஆகவே பொருளாதாரம் அதிகமாகிறது. பொருள்கள் உற்பத்தி அதிகமாகிறது. பொருள்கள், பணம் என்ற இரு நதிகள் வரும்போது பணம் என்ற நதி மற்ற நதியைவிட வெகு வேகமாக வந்துகொண்டிருந்தால் விலைவாசி உயருகிறது என்று ரோப்கே என்பவர் எழுதியிருக்கிறார். ஜெர்மனியிலுள்ள நிலைமையை அவர் பார்த்திருக்கிறார். அவர் சொல்வதைப் பார்த்தால் எல்லாம் நன்றாகப் புரியும். இன்ப்ளேஷன்தான் பணங்களுக்குப் பிரதானமானது. அது இருக்க வேண்டும் என்று அவர் எழுதியிருக்கிறார்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : May I point out that they received such enormous quantities of Marshall Aid and that is why they were able to combat inflation?

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : But the proposition is that inflation is against planning. “இன்ப்ளேஷன்” காரணமாக திட்டம் போடுவது கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று அவர் எழுதியிருக்கிறார் என்று சொன்னேன். அவர் எழுதியுள்ளதை வாசிக்க வேண்டுமென்றால், இன்று “டைம்” இருந்தால் வாசிக்கிறேன். இல்லாவிட்டால் ஐந்து நிமிஷம் “டைம்” கொடுத்தால் நாளை வாசிக்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member must finish his speech to-day.

(Sri K. Balasubramanya Ayyar resumed his seat.)

SRI N. ANNAMALAI PILLAI : கனம் அங்கத்தினர் தமிழில் ரொம்ப அழகாகப் பேசினார்.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member need not stop abruptly.

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : அது “Welfare, Freedom and Inflation” என்ற புத்தகம். அது ஆங்கிலத்தில்தான் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. அதில் ஆங்கிலத்தில் இருப்பதை வாசித்துவிட்டு அதை தமிழில் சொல்லுகிறேன்.

8th September 1960] [Sri K. Balasubramanya Ayyar]

In the introduction by Graham Hutton, it is stated—

We can accept as a working definition of inflation not the simple and obvious continuous rise in prices—for this is merely the effect of inflation—but the more causal swelling of the stream of money at a rate faster than that of the stream of things (goods and services of every kind) on which this stream of money is spent. Something keeps that torrent of purchasing power (of all kinds) swelling at a faster rate than the slower-growing flow of goods and services turned out. Instead of the two streams—both swelling from year to year—keeping matched in force, and parallel in pace, so that prices stay reasonably stable in their general level (though not, of course, any given price of any given thing), the money-stream continues in spate, but the flow of goods and services goes in more sluggish wise, now swelling, now contracting, like a river suffering from alternating periods of drought and rainfall. As this instability between the two streams—this unbalance between the supply of money and the supply of things on which to spend it—has now gone on for nearly twenty years of war and so-called peace, throughout the world as a whole, and shows scarcely a sign of being cured, it is worthwhile beginning at the beginning, and asking how and why the Great Change-over came about.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Is it about West Germany?

SRI K. BALASUBRAMANYA AYYAR : It is about the whole world. The Leader of the House spoke about the countries of the world. We speak of the countries of the world so far as we know. Inflation -ஐப்பற்றிச் சொல்கிறார்கள். அதனால் நான் சொல்லுகிறேன் : எல்லா ஊர்களிலும் பணத்தைக் கொண்டு ஏகமாகப் போடுவதால் அதற்குத் தகுந்தபடி பொருள் பண்ண வழியில்லாததால், விலைவாசி உயரத்தான் உயரும். வழி வேறு இல்லை. உயர்ந்தால் உயர்ந்து விட்டுப் போகட்டுமே, கேஷமம் தானே, என்று கேட்டால், அதுதான் இல்லை. ஏனென்றால், 100 கலம் நெல் உற்பத்தி பண்ணுகிறேன் என்றால், கலம் 11 ரூபாய் வீதம் 1,100 ரூபாய் கிடைக்கிறது. நான் ஏன் 150 கலம் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும்? ஒரு சமயத்தில் ஒரு கலம் 13 அணா. அவ்வளவு குறைச்சலாக வேண்டும் என்று சொல்ல வில்லை. விலை உயர்ந்தால் சுலபமாகச் சம்பாதித்து விடலாம் என்பதால் வேலை செய்யச் சுறுசுறுப்பு இல்லை. எலக்டிரிசிட்டி ஊர் எல்லாம் போட்டார்கள். ஒரு சின்ன விஷயத்தைச் சொல்கிறேன். இப்போது வேலை செய்ய இஷ்டமில்லை. அது இறைத்து விடுகிறது. முன்னால் ராத்திரி முழுக்க தண்ணீர் இறைப்பான். தானியம் வளரும். நெற்றியிலிருந்து வியர்வை கொட்டியது. இப்போது திருகினால் பட்டபவென்று தண்ணீர் விழுகிறது. இதிலிருந்து ஒரு பொருளாதாரத்தை தீர்மானித்து விட்டோம் என்று சொல்வது தப்பு. எல்லாவற்றையும் ரூபகப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். உபயோகப் படுத்துகிறவர்கள் மனிதர்கள். திட்டத்தில் மனிதனின் மனது மாறுது. எல்லாவற்றையும் கவனிக்க வேண்டும். இன்னும் கொஞ்சம் பழைய வழியில் பேசவேண்டும் என்று நினைத்தேன். நண்பர்

[Sri K. Balasubramanya Ayyar] [8th September 1960]

அண்ணாமலைப் பிள்ளை அவர்கள் சொன்னார்கள். தமிழ்த் தாயானவள், திட்டத்தைக் கவனியுங்கள் என்று கதறுகிறாள் என்று. இத்துடன் நிறுத்திக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

IV.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

195. Notification issued with G.O. Ms. No. 2752, Food and Agriculture, dated 9th August 1960, regarding amendment to the Madras Commercial Crops Markets Rules, 1948.

* D. Report of the Joint Select Committee on the Madras Clut Funds Bill, 1960 (L.A. Bill No. 5 of 1960).

* Sent by Special Messenger to all M.L.Cs. on 6th September 1960.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Friday, the 9th September 1960.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DR. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Trustees of Mutts and temples

* 117 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the rules of procedure prescribed for calling for applications and filling up of vacancies of trustees of Mutts and temples by the Hindu Religious and Charitable Endowments Department and the Area Committees;

(b) whether such vacancies are notified and applications are invited before filling them;

(c) the number of cases in which the procedure prescribed has not been followed in the case of vacancies filled by the Commissioner, Hindu Religious and Charitable Endowments Department during 1958 and 1959 and the reasons therefor;

(d) the number of cases in 1958 and 1959 in which applications having been invited, the vacancies were filled up by the Commissioner, Hindu Religious and Charitable Endowments Department, before the last date of receipt of applications; and

(e) whether any representations have been received by Government in respect of cases referred to in clauses (c) and (d) above and the action taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) No rules have been framed under the Hindu Religious and Charitable Endowment Act regulating the procedure to be followed in the matter of appointment of trustees of temples.

(b) to (d) Do not arise.

(e) No, Sir.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Some time ago, applications were called for in respect of the Parthasarathi Temple for appointment of trustees. But before the last date for receipt of applications, appointments were made and some people reported to me that they had reported the matter to the Government also. Have they received any specific complaints in this matter about the Parthasarathi Temple?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I do not have any such information.

[9th September 1960]

SRI S. K. SAMBANDHAN : About another temple also, I have received complaints. In the case of a Vaishnavite temple at Mayuram, a similar complaint was made to me. Have the Government any information?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : There is no such complaint on record.

Salvage Farm and Dry Cows, Limited, at Alamadi

* 118 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether any assistance is being given by the Government to the Madras Co-operative Society for the Salvage Farm and Dry Cows, Limited, at Alamadi, Chingleput district, and if so, the nature of the assistance given;

(b) whether any complaints have been received about negligence in the care of cows entrusted to the said Society; and

(c) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The entire cost of maintenance of the cows over and above the fees collected from the owners of cows is met by Government. The pay and allowances of the staff employed for the purpose are also met by the Government.

(b) & (c) Certain reports have appeared in the Press about the negligence in the care of cows entrusted to the Society and the matter is under examination of the Government after investigation of the allegations.

DR. A. SREENIVASAN : In addition to the number of letters published in the Press making allegations against the way in which animals were treated in that institution, I have myself received a number of letters. It seems to be a matter of great public importance. Not an animal seems to come alive out of that institution after some time. May I request the Hon. Minister to pay personal attention to this?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I do not think there is such a state of affairs. Regarding the complaints ventilated through the Press, they are being investigated. If the hon. Member has got other particulars, he may kindly pass them on to me and I will look into the whole matter and see what can be done.

DR. A. SREENIVASAN : Is it a fact that the veterinary hospital attached to the institution does not attend on the sick animals and that animals are being neglected especially at the time of calving?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have no information with me. If the hon. Member would put a separate question, I shall look into it.

[9th September 1960]

Supply of fertilizers

* 119 Q.—SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the supply of fertilizers like Sulphate of Ammonia was not made to ryots in the Thanjavur district in time for the use of Kuruvai crop; and

(b) the amount of Sulphate of Ammonia allotted to Thanjavur district and where the stocks are held?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) No, Sir. It is not a fact.

(b) The following quantities of fertilizers were allotted to the Thanjavur district from 1st April 1960 to 31st July 1960 :—

	TONS.	
Ammonium sulphate	8,600	(including 3,200 tons allotted for Package Programme).
Urea	200	
Ammonium Sulphate Nitrate ..	1,000	
Calcium Ammonium Nitrate ..	140	
Mono Ammonium Phosphate.	1,800	

The stocks are held by the Thanjavur Co-operative Marketing Federation, Limited, on behalf of the Government at the following places in Thanjavur district :—

Arantangi	Shiyali
Peravurani	Kumbakonam
Pattukottai	Papanasam
Muthupettai	Soliamangalam
Tiruthuraipundi	Thanjavur
Tiruvarur	Budalur
Nagapattinam	Mannargudi
Nannilam	Nidamangalam
Mayuram	Koradacheri.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR : ஜூன் 15-ம் தேதிக்கு முன்பு உரம் அந்த அந்த ஊரில் எவ்வளவு ஸ்டாக் இருந்தது? விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு உரம் ஸப்ளை செய்யப்பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : 1960-ம் ஆண்டு மே மாதத்தில் 171 டன் அம்மோனியம் ஸல்பேட் கொடுக்கப்பட்டது. ஜூன், 1960-ல் 215 டன் கொடுக்கப்பட்டது. ஜூலை யில் 2,453 டன் கொடுக்கப்பட்டது. ஜூலை மாதத்தில் 7,295 டன் இருந்தது. ஜூன் 15-ம் தேதியிலிருந்து மேட்டூரிலிருந்து தண்ணீர் விடப்பட்டது. அதற்குப் பிறகுதான் இந்த உரம் வேண்டியிருந்தது. உரம் வேண்டியபோது வேண்டிய உரம் இருந்தது. சாதாரணமாக ஜூலை மாதத்தில் 200 டன்னுக்கு மேல் வாங்கமாட்டார்கள். அப்போது ஏராளமாக ஸ்டாக் இருந்தது; அதாவது 7,000 டன்னுக்கு மேல் இருந்தது. ஆகையால் புகாருக்கு இடமில்லை.

[9th September 1960]

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: நாற்றங்காலுக்கு அவசியமான உரம் ஸப்ளை செய்யப்படவில்லை என்று தஞ்சாவூர் பூராவும் விவசாயிகள் புகார் செய்திருக்கிறார்கள்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் அங்கத்தினர் பத்திரிகையில் யாராவது ஏதாவது எழுதுவதை யதார்த்தமாக எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது.

SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: நான் நேரில் பார்த்ததைச் சொன்னேன். பத்திரிகையில் எழுதப்பட்டதைப் பார்த்துவிட்டு நான் இவ்வாறு சொல்லவில்லை.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: கனம் அங்கத்தினருக்கு எவ்வளவு திறமை இருந்தாலும் அவர் எல்லாவற்றையும் நேரில் பார்த்திருக்க முடியாது.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: I think the Hon. Minister for Agriculture is quite aware that when there is great demand and short supply, abuses are bound to occur. What steps do the authorities adopt to see that these fertilizers are not sold in the blackmarket or mixed with other stuffs and sold in the market?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: This is a general complaint in view of the shortage. So far as Thanjavur district is concerned to which this question relates, there is no room for complaints. There is fortunately sufficient stock of ammonium sulphate available and there need not be any worry about it for the present.

Influenza

* 120 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of virulent influenza cases reported in South Arcot district so far and the number that proved fatal;

(b) whether the Government have investigated the causes for the same and, if so, what they are; and

(c) the preventive measures taken by the Government to control the same?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) There have been no cases due to 'Virulent Influenza' in South Arcot. However Mettupalayam village in the district reported 89 cases of a strange disease during 1959. There were two deaths but it is not clear whether they were really due to the disease.

(b) Investigations conducted by the Public Health and the Medical Departments and the Pasteur Institute, Coonoor, have not established the cause of the disease or its diagnosis.

(c) Cases requiring treatment were transferred to the Government Hospital, Villupuram, by two vehicles of the Public Health Department. Action against all vehicles of transmission like food, air and insects was taken by the officers of the Public Health and the Medical Departments who visited the village. No case occurred after the middle of November 1959.

SRI S. K. SAMBANDHAN: Are the Government trying to find out the causes at least now?

[9th September 1960]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Yes, Sir. They have tried. Two units from the King Institute, Guindy, one a Bacteriological Unit and the other a Water Analysis Unit, were sent for further investigation. The report of the investigation conducted by the Bacteriological Unit shows absence of any bacteriological infection. Allergy was suspected but no positive evidence could be obtained. It is still a mystery. Later on, we tried to take some patients to the General Hospital for examination. But the patients were not willing to be taken over to the hospital.

Filariasis

* 121 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether it is a fact that Filariasis is prevalent in epidemic form in Poonamallee area; and

(b) if so, the steps taken or proposed to be taken to control the disease in that area?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) No, Sir. Filariasis is endemic in Poonamallee area.

(b) A statement^a is placed on the table of the House.

DR. A. SREENIVASAN: Is it a fact that the prevalence of filariasis is so wide that even children are being afflicted with this nuisance of a disease?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: We are trying to combat this disease. Now we have taken up anti-malarial measures on a very large scale. We hope to control all these diseases like malaria and filariasis.

DR. A. SREENIVASAN: The measures that may be adopted in the case of malaria may not be the methods that may be adopted in the case of filariasis. Whatever it may be, I would like to know whether the health centre that is situated here is rendering any service to the public of Poonamallee in regard to the prevention of filariasis. If it is rendering any service, may I know what kind of service is given?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: This is what is happening. Technical advice is given to the people. The measures taken are aimed at the reduction of the density of culx fatigans, the Vector mosquito responsible for transmission of filariasis. I think this should be correct.

DR. A. SREENIVASAN: Yes, it is correct.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: The other steps taken are to fill up the ponds with stagnant water. There are cases, I admit. They are not, however, prevalent in an epidemic form.

[9th September 1960]

DR. A. SREENIVASAN : Is it a fact that ponds are still there and that they breed any number of mosquitoes? Even the roadside ponds have not been filled up either by the Government or by the Panchayat.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : May be, they have not been completely filled up. But once we fill up, it is also true, when rains come, they are again filled with water.

Failure of rains and crops

3-10
P.M.

* 122 Q.—SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether there was failure of rains and crops in and around the areas in Tiruvalangadu;

(b) whether there is any proposal to declare that area as famine area and give all necessary help; and

(c) whether there is any proposal to bring that area into the Community Development Scheme?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes, Sir.

(b) No, Sir. The Government have permitted the Collector of Chingleput to implement the orders issued by the Government of Andhra Pradesh with regard to the grant of certain concessions in this collection of land revenue and loans. The proposals for the grant of wet remission for wet lands and for the starting of Low Scale Famine Relief works are under consideration of the Government.

(c) Yes, Sir, in due course.

Degree Course in Indian Medicine

* 123 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Government have addressed the University of Madras to institute a degree course in Indian Medicine; and

(b) if so, the nature of the reply received?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

Cement stockists

* 124 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : Will the Hon. Minister for Works be pleased to state—

(a) whether any communication has been received from the Government of India to abolish the system of licensing cement stockists; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

[9th September 1960]

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) & (b) Yes, Sir. The Government of India requested this Government to consider the question of doing away with the system of licensing of Cement Stockists. The question has been examined by this Government and they have decided that the present system of licensing of cement stockists should continue.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : பல ராஜ்யங்களில் மத்திய அரசாங்கத்தின் யோசனைக்கிணங்க இந்தக் கட்டுப்பாட்டை நீக்கியிருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்க, நம் ராஜ்யம் மட்டும் இந்தக் கட்டுப்பாட்டை நீக்காமல் இருக்க ஏதாவது தனியான காரணம் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : அதற்கு தனியான காரணம் ஒன்றும் இல்லை. இருந்தாலும், கட்டுப்பாடு இருப்பது நல்லது என்று அரசாங்கம் நினைக்கிறது.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : கட்டுப்பாடு இல்லாததிருந்தால் சிமெண்டு நன்றாகப் புழங்கிக்கொண்டிருக்கும் என்ற காரணத்தை முன்னிட்டும் வஞ்ச ஊழல் போன்றவை இருக்காது என்ற காரணத்தை முன்னிட்டும் கட்டுப்பாட்டை நீக்கிவிடுவது நல்லது என்று அரசாங்கம் கருதவில்லையா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : கட்டுப்பாடு இல்லாவிட்டால், சில சமயங்களில் சிமெண்டு எங்கேயாவது அதிகமாகச் சேமித்து வைக்கப்பட்டால் கஷ்டம் ஏற்படும் என்ற காரணத்தினால் கட்டுப்பாடு இருக்க வேண்டும்.

SRI S. K. SAMBANDHAN : இப்போது சிமெண்டுக்கு கட்டுப்பாடு இருப்பதால் சிமெண்டு எல்லோருக்கும் தட்டுப்பாடு இல்லாமல் கிடைத்து வருகிறதா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : கூடுமானவரையில் அப்படித் தான் இருக்கிறது.

Harbour Development

* 125 Q.—SRI M. ETHIRAJALU : Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state the places proposed to be recommended for Harbour Development in Madras State during the Third Five-Year Plan period?

THE HON. SRI P. KAKKAN : This Government have recommended that the Tuticorin Port may be developed into a major harbour during Third Five-Year Plan. Improvements to the ports of Nagapattinam, Cuddalore, Colachel and Kilakarai have also been proposed.

SRI M. ETHIRAJALU : யுத்த காலத்திற்கு முன்பு போக்கு வரத்து வசதி, ஏற்றுமதி, இறக்குமதி வசதிகளை அதிகமாகப் பெற்றிருந்த பறங்கிப்பேட்டைத் துறைமுகம் இப்போது பாழடைந்திருக்கிறது. இதுவரை அதற்கு எவ்விதமான விஸ்தரிப்பும் செய்யப்படவில்லை. ஆகவே அந்தத் துறை

[Sri M. Ethirajalu] [9th September 1960]

முகத்தைச் சீர்படுத்துவதற்கான திட்டம் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: முதலில் நன்றாக இருக்கும் துறைமுகங்களை நன்றாக கவனித்துவிட்டு பிற்பாடு தான் அதை யெல்லாம் கவனிக்கமுடியும்.

Conversion of Government College of Integrated Medicine

* 126 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether it is a fact that the Government College of Integrated Medicine has been converted into a College for training students for M.B.B.S. Course?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Yes, Sir.

Health Education Bureau

* 127 Q.—SRI S. K. SAMBANDHAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of Health Education Bureaux sanctioned for this State in the Second Five-Year Plan and the steps taken to open them;

(b) the places where these Bureaux will be established and nature of Central assistance for the same; and

(c) whether the Government have established School Health Education Committee for working out the above scheme?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) One Bureau has been sanctioned under the Government of India Scheme for this State and orders have been issued by this Government converting the nucleus of the Health Education Unit in the Office of the Director of Public Health into a Health Education Bureau.

(b) The headquarters of the Health Education Bureau will be at Madras. The Government of India have proposed to bear 100 per cent of the non-recurring expenditure subject to a maximum of Rs. 10,000 and 50 per cent of the recurring expenditure subject to a maximum of Rs. 49,770.

(c) No.

Post-Graduate training in Modern Medicine

* 128 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether there is any proposal to give Post-graduate training in Modern Medicine to the students passing out of the Government College of Integrated Medicine?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: No, Sir.

[9th September 1960]

Indian Systems of Medicine

* 129 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the languages in which the Indian systems of medicine are taught to the students in the Government College of Integrated Medicine?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Students studying the Ayurvedic system are taught in English, those studying the Siddha system are taught in Tamil and those studying the Unani system are taught in Urdu in the college.

Pamba, Periyar and Kallada rivers

* 130 Q.—SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state whether the Government have any scheme for the utilisation of the waters of the rivers Pamba, Periyar and Kallada for the Madras State?

THE HON. SRI P. KAKKAN: Yes, Sir. But an agreement with Kerala Government has to be reached before venturing on the scheme actually.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Am I to understand that some agreement has been reached so far as the river Pamba is concerned?

THE HON. SRI P. KAKKAN: Agreement has been reached only in respect of Parambikulam.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: Am I then to understand that no agreement was reached with reference to the rivers Pamba, Periyar and Kallada?

THE HON. SRI P. KAKKAN: Yes, Sir.

Coom river

* 131 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to make the Coom river navigable;

(b) whether any advice has been sought either from any individual or from any committee appointed for this purpose;

(c) whether any communication has been received from the Central Government in this regard; and

(d) if so, what it is?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) There is a proposal to make the Coom a clean and tidal river.

(b) A High Power Technical Committee was appointed by the Government for this purpose and its recommendations have been forwarded to the Government of India for consideration.

(c) No.

(d) Does not arise.

[9th September 1960]

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: சென்னைத் துறைமுகத்தை கூவம் வரையில் விஸ்தரிக்க வேண்டியிருப்பதால் கூவம் ஆற்றை ஆழப்படுத்தி, சீர்செய்து, விசைப் படகுகள் அதில் செல்லும்படி சௌகரியம் செய்துகொடுத்தால் ஏற்றுமதி, இறக்குமதி சௌகரியம் ஏற்படாதா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: இதில் ஏற்றுமதி, இறக்குமதிப் பிரச்சனை இல்லை. இதை நல்லமுறையில் வைத்திருந்தால், ஒரு இடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்கு போட மூலம் போசு முடியும்; நகரத்தில் தூர்நாற்றம் இல்லாமல் இருக்கும். இதற்கெல்லாம் ஆவன செய்வதற்கான வழிவகைகளை பரிசீலனை செய்ய ஒரு டெக்னிகல் கமிட்டி நியமிக்கப்பட்டது.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: இந்தக் குழுவில் எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள்? அவர்கள் யார், யார்?

THE HON. SRI P. KAKKAN: அந்தத் தகவல் என்னிடம் இப்போது இல்லை.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT re: DECISION OF THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.

MR. CHAIRMAN: The further programme of business of the Legislative Council as approved by the Business Advisory Committee at its meeting held at 2-30 p.m. on 9th September 1960 is as follows:—

10th September 1960, Saturday
3 p.m. | { | 1 Discussion on the Draft Outline of the Third Five-Year Plan (Continued—Last day).
2 The Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 25 of 1960).
3 The Madras Public Premises (Eviction of Unauthorised Occupants) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 24 of 1960). |
|---|---|--|

The Council will adjourn on the 10th September 1960 *sine die*.

III.—CALLING ATTENTION TO POLLUTION OF WATER SOURCES WITHIN AVADI PANCHAYAT IN CHINGLEPUT DISTRICT.

* DR. A. SREENIVASAN: Mr. Chairman, Sir, under rule 41 of the Council Rules I wish to call the attention of the Hon. the Revenue Minister to a matter of urgent public importance, namely, the pollution of water sources within the Avadi Panchayat in Chingleput district by the effluent let out from the fertilizer plant installed therein by Messrs. Shaw Wallace Company. Sir, this is dangerous to the public health of the residents of that locality and

9th September 1960] [Dr. A. Sreenivasan]

also to the cattle of that place. In the interests of the public health it is necessary to stop this nuisance. In connection with the purification of the effluent, I was informed that some resolution was passed some time ago by the Public Health Board regarding the way in which the effluent should be treated before it was let out so that the water sources, especially the sub-soil water, may not be polluted. The suggestion is that the effluent from the factory should always be given a preliminary treatment and subjected to solar evaporation for the elimination of salts in specially constructed shallow ponds with the bottoms and sides made impervious to prevent any percolation or seepage into the surrounding soil and that bone should be stored in godowns of sufficient capacity with impervious flooring and walls rendered air tight. These recommendations have not yet been carried out by the company.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, Messrs. Shaw Wallace & Co., Ltd., Madras, have got a fertilizer factory at Avadi. Recently complaints were made to the health authorities to the effect that the water sources in the Avadi Panchayat area were badly polluted by effluents let out by the factory. It was found that the effluents were very highly acidic and their disposal on land was unsuitable as it would affect the quality of ground water in the vicinity of the factory by percolation. The District Health Officer, Chingleput, issued a notice to the factory to stop letting out the effluent forthwith under section 44 of the Madras Public Health Act. With a view to solving the problem, the company applied to the Government for acquisition of certain vacant dry lands opposite to their factory for constructing therein impervious evaporation tanks for treating the factory effluents. In June 1960, the Government instructed the Director of Public Health to ask the District Health Officer, Chingleput, to stay the proceedings against the company until further orders. The Government have also advised the company to complete the permanent arrangements for the disposal of the factory effluents as early as possible and stop letting out the effluents from the factory.

The Collector of Chingleput now reports that Shaw Wallace & Co., Madras, have since stated that they have decided to take the entire effluent water of their factory at Avadi by means of water carrying lorries to Kaduvetti, where they have constructed a storage tank for the purpose of storing the effluents and that they are therefore withdrawing their application for acquisition of land. The Collector has recommended that further action for the acquisition of land may therefore be dropped.

It is however proposed to ask the Director of Public Health to take necessary action to see that the arrangements made by the company for the disposal of the effluents at Kaduvetti are complete and satisfactory, as the effluents when let out at Kaduvetti may have the same deleterious effect in that area also.

Since then, it is reported that the arrangement at Kaduvetti is put into operation with effect from July 1960 onwards. For the last two months they have made arrangements for the disposal of effluents.

[9th September 1960]

IV.—GOVERNMENT MOTIONS.

(1) ASSOCIATION OF FIVE MEMBERS WITH THE COMMITTEE ON
ESTIMATES OF THE LEGISLATIVE ASSEMBLY.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN, Sir, I move—

“That this House nominates the following five members to associate with the Committee on Estimates of the Legislative Assembly for the year 1960-61—

- (1) Sri T. P. Srinivasavaradan.
- (2) Sri N. Nallasenapathtti Sarkarai Manradiair.
- (3) Sri M. Rajagopal Pillai.
- (4) Sri A. Chidambara Mudaliar.
- (5) Sri S. T. Adityan.”

MR. CHAIRMAN: The question is—

The motion was put and carried.

“That this House nominates the following five members to associate with the Committee on Estimates of the Legislative Assembly for the year 1960-61—

- (1) Sri T. P. Srinivasavaradan.
- (2) Sri N. Nallasenapathi Sarkarai Manradiair.
- (3) Sri M. Rajagopal Pillai.
- (4) Sri A. Chidambara Mudaliar.
- (5) Sri S. T. Adityan.”

(2) DRAFT OUTLINE OF THE THIRD FIVE-YEAR PLAN—cont.

MR. CHAIRMAN: We will continue the discussion on the draft outline of the Third Five-Year Plan. Speeches will be limited to ten minutes. Sri Ponnuswamy Chettiar will now speak.

SRI S. R. P. PONNUSWAMY CHETTIAR: தலைவரவர்களே, முதலிலே இப்போது வெளியிட்டிருக்கக்கூடிய மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை, அதனுடைய எல்லா அம்சங்களையும் பார்க்க, மனப்பூர்வமாக வரவேற்கின்றேன். அரசாங்கம் போடுகின்ற திட்டங்களை மக்கள் எவ்வளவு தூரம் உணர்ந்து செயல்படுகிறார்கள் என்பது, சமீபத்திலே சென்னை அரசாங்கத்தால் வெளியிடப்பட்ட 12 கோடி ரூபாய் 12000 தாராளமாகக் கிடைத்ததிலிருந்தே தெரிகிறது; இது அரசாங்கம் திட்டமிட்டுத்தான் காரியங்கள் செய்யவேண்டும் என்பதைப் பொது மக்கள் வெகுவாக ஆதரிக்கிறார்கள் என்பதைக் காட்டுகிறது. இந்தத் திட்டத்திலே குறிப்பாக நமது லொஜஸ்டிக்ஸ் பெராமரி யாக இருக்கக்கூடிய கைத்தறித் தொழிலை எடுத்துக் கொள்கிறேன். அதைப் பார்த்த அளவில் இவ்வளவு காலமாக அந்தத் தொழிலுக்கு என்னென்ன நன்மைகள் செய்து இருக்கிறார்களோ, அவைகள் எல்லாவற்றைக் காட்டிலும் மிகச்

3th September 1960] [Sri S. R. P. Ponnuswamy Chettiar]

சிறந்த முறையிலே இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே செய்து இருக்கிறார்கள் என்பது தெரிகிறது. குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால், இன்றையதினம் கைத்தறி ஜவுளிகள் சரியான முறையில் செலவாகவில்லை; நெசவாளர்களுக்கு ஏராளமான கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதாகப் புகார்கள் வருகின்றன. அந்தக் கைத்தறித் தொழிலிலே நேரடியாகச் சம்பந்தம் உள்வெண் என்று முறையில் நான் சொல்லுகிறேன்: பரம்பரை பரம்பரையாக பண்டைய காலம் தொட்டு இருக்கிற முறையை இப்போது இருக்கிற நாகரீகத்துக்கு ஏற்ற முறையில் மாற்றிக்கொள்ளாமல், அதையே வழக்கமாகச் செய்துகொண்டு வருகிற சில இடங்களில்தான் நெசவாளர்களுக்குக் கஷ்டம் இருக்கிறது. உதாரணமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் மதுரைக்குக் கீழே திருநெல்வேலிவரை உள்ள நெசவாளிகள் பகுதியிலேதான் அதிகமாகக் கூக்குரல் கிளம்பிக்கொண்டு இருந்தது. நூல் விலை அதிகம் என்று, அது வாஸ்தவம், அதைக் குற்றம் என்று சொல்லவில்லை. காரணம் என்ன வென்றால், அவர்கள் பழைய தரத்தையே கையாண்டு விற்பனை செய்துவருகிறார்கள். அதை நன்கு உணர்ந்து இன்றையதினம் சென்னை அரசாங்கம் மதுரைக்கும் திருநெல்வேலிக்கும் நடுவிலே Processing unit என்ற சாதனத்தை வைக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கம் தீர்மானித்து இருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. உதாரணமாகச் சொன்னால், ஈரோட்டிலே கைத்தறித் தொழிலில் Processing unit வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இதே நூல் விலையை அதிகம் என்று சொல்லுவாநிலை. காரணம், துணிக்கு சரியான முறையில் மார்க்கட், நல்ல விலைக்கு விற்க முடிகிறது. அந்த Processing unit-ஐ இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே சேர்த்து இருப்பது மிகவும் வரவேற்கக்கூடியது.

தனியான முறையிலே சொல்லப்போனால், நெசவாளிகளுக்கு பிராவிடென்ட் நிதி ஒன்று சேர்த்திருக்கிறார்கள். இது எவ்வளவு அவசியம் என்பதை எல்லோரும் நெசவாளர் குடும்பத்தில் சகஜமாகப் பார்க்கலாம். நெசவாளி தன் கை கால் களில் பலம் இருக்கிற வரையில் பாடுபடுவான். அந்த நிலையிலே அவனுடைய மகன் விவாகமாகி வெளியே சென்று விடுவான். அந்த நெசவாளி தன் வயது முதிர்ந்த காலத்திலே நடுத்தெருவிலே இருக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறான். ஆகையினால் இந்தத் திட்டம்—பிராவிடென்ட் பண்ட் திட்டம்—நெசவாளிகளுக்கு வருவது மிக மிக வரவேற்கக் கூடியது. உண்மையில் சொல்லப்போனால், லட்சக் கணக்கான மக்கள் சிறந்த முறையில் பயனடைய அரசாங்கம் ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறது என்பதைத்தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதே மாதிரி கைத்தறித் தொழிலிலே சென்னை அரசாங்கம் தைரியமாக அந்தத் தொழிலிலுள்ள நிலைமையை நன்கு உணர்ந்து இன்றையதினம் அந்தத் துறையிலே குறைந்தது 2,500 விசைத்தறிகளைப் புகுத்த வேண்டுமென்று செய்திருக்கிற முடிவை நான் பாராட்டுகிறேன். வெகுநாட்களாக இந்தத் தொழில் எப்படி இருந்து வருகிறது என்று

[Sri S. R. P. Ponnuswamy Chettiar] [9th September 1960]

பார்த்தால், அது எந்த முறையில் இருக்கவேண்டுமோ அவ்வாறு இருக்கச்செய்வதை விட்டு விட்டு, தவறான முறையிலோ அல்லது சரியாகவோ அரசியலை அநிலை கலக்கி, உண்மையில் அந்தத் தொழில் நடக்கவேண்டியதைத் தடைப்படுத்திக் கொண்டு இருந்தார்கள் என்பது தெரியவரும். இன்றையதினம் உண்மையில் தொழிலமைச்சர் மனப்பூர்வமாக இந்தத் தொழில் மீது அக்கறை கொண்டு செய்த இந்த சென்னை அரசாங்கத்தின் தைரியமான முடிவைப் பலர் விரும்புகிறார்கள். விசைத்தறிகள் அவசியம் வேண்டுமென்று பலர் எண்ணுகிறார்கள்; ஆனால் தைரியமாகச் சொல்வது இல்லை. விசைத்தறிகள் வேண்டாம் வேண்டாம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறபோது, பக்கத்திலே இருக்கக்கூடிய பம்பாய், கல்கத்தா, இந்த இடங்களில் ஏராளமாக விசைத் தறிகள் இருக்கின்றன. அகில இந்திய ரீதியாக விசைத் தறிகள் வைக்க லைசென்ஸ் கொடுப்பதில்லை என்று வைத்துக் கொண்டாலும், விசைத்தறிகள் வைப்பதைத் தடுப்பதில்லை என்று இருக்கிறார்கள். அங்கு விசைத்தறிகள் ஏராளமாக இருப்பதன் காரணமாகத்தான் இங்கே கைத்தறிக்கு சப்ளையாகிக் கொண்டு இருந்த நூல் விலை ஏறிவிட்டது. எனக்கு நன்றாகத் தெரியும் எங்கள் மில்லை எடுத்துக்கொண்டால், கைத்தறிக்கு வந்துகொண்டிருந்த நூல் பம்பாய், வங்காளம் போன்ற இடங்களில் விசைத் தறிகள் வந்ததின் பயனாகக் கோன் நூலாக மாறிச் சென்று கொண்டிருக்கிறது. ஆகையால் அரசாங்கத்தின் முடிவை மனப் பூர்வமாக பாராட்டுகிறேன். ஆனால் ஒரு வேண்டுகோள். எல்லாம் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். 2,500 தறிகளுக்கு (கோவாபரேடிவ்) கூட்டுறவு அடிப்படையிலே தான் கொடுக்கவேண்டுமென்று. கூட்டுறவு அடிப்படையில் கொடுக்கவேண்டும் என்பதை எதிர்க்கவில்லை. அதே சமயத்தில் தனிப்பட்டவர்களுக்கும் கொடுக்கவேண்டும் என்பதுதான் என் கோரிக்கை. பல காலமாக கைத்தறித் தொழிலிலே கூட்டுறவுக்கு அப்பால் உள்ளவர்களுக்குக் குறை இருந்துவந்தது. கூட்டுறவின் அடிப்படையில் இருப்பவர்களுக்கு மட்டும்தான் வசதிகள் செய்கிறார்கள். கூட்டுறவு அடிப்படையிலே இருப்பதைக் கூட்டிலும் தனியார் துறையில் இருக்கக் கூடிய தறிகள் அதிகமாக இருந்தும் கூட அவர்களை அரசாங்கம் கவனிக்க வில்லையே என்ற குறை இருந்து வந்தது. சென்ற வருஷம் சென்னையைப் பொறுத்த அளவில் (Handloom Seminar) ஒன்று நடந்தது. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருந்தார்கள்: "தனியார் துறை நெசவாளிகளைக் கவனிக்கவில்லை என்ற குறை இருக்கிறது. அதி நியாயமான குறை, நிவர்த்தி செய்ய வேண்டிய குறை." நிவர்த்தி செய்து தீர வேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் சொல்லியிருந்தார். அதை அனுசரித்து இன்றைய தினம் கூட்டுறவுக்கு அப்பால் உள்ள (Master Weaver) களுக்கு ஒத்தாசை செய்ய 25 லட்ச ரூபாய் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒதுக்கியிருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். அந்தத் தொகை குறைவுதான். நன்றாகத் தெரியும்.

9th September 1960] [Sri S. R. P. Ponnuswamy Chettiar]

கூட்டுறவு துறையில் உள்ள தறிகளைக் கூட்டிலும் வெளியே இருக்கக் கூடிய தறிகள் தான் அதிகம். அப்படி இருந்தும், 25 லட்ச ரூபாய் குறைவாக இருந்தாலும், அரசாங்கத்தின் மனப் பான்மையை—வெளியிலே உள்ள நெசவாளிகளை விட்டுவிட வில்லை, அவர்களின் கோரிக்கையை கவனித்துத் தான் தீரவேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணத்தை—கூட்ட அரசாங்கம் 25 லட்சம் ஒதுக்கியிருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். அதே மாதிரி, கைத் தறித் தொழிலே இன்னும் சிறக்கச் செய்ய, கைத்தறித் துணிகளைச் சிறந்த முறையில் வெளிநாடுகளுக்கு ஏராளமாக ஏற்றுமதி செய்ய வசதி செய்ய வேண்டும் என்று கிழக்குப் பகுதி நாடுகளுக்கு ஒரு delegation அனுப்பியிருக்கிறார்கள்; அதையும் பாராட்டுகிறேன். அதே மாதிரி மேற்குப் பகுதிக்கும் அமெரிக்காவுக்கும் ஒரு delegation—கைத்தறித் தொழிலில் நேரடியாக சம்பந்தம் உள்ளவர்களை—அனுப்ப வேண்டும் என்ற யோசனையைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கோவையைச் சேர்ந்தவன் இந்தத் தொழிலில் சம்பந்தம் உள்ளவன் என்ற முறையில் சொல்கிறேன். அமைச்சருக்கு நன்றாகத் தெரியும். கோவையில் மில்களில் பெண்களுக்கு வேலையில்லை என்ற புகார் வந்து கொண்டிருக்கிறது. காரணம் என்ன வென்றால், நூலை உபயோகிக்கும் முறை மாறிவிட்டது. அதன் காரணமாகப் பெண்களுக்கு வேலை இல்லை. புதிதாகப் பெண்களுக்கு வேலை கிடைக்கும் வாய்ப்புகளும் இல்லை. அதைச் சரிக்கட்டித் தீர வேண்டும். அந்த நிலையில் நமது இராஜ்யத்திலேயே ஏன் நமது தேசத்திலேயே ஒரு இடத்திலும் இல்லாத, கைத்தறிக்கு உபயோகித்து வருகிற ஜரிகை செய்யும் தொழிற்சாலையைக் கோவையில் நிறுவ வேண்டும். எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். அந்தத் தொழிற்சாலையில் பெண்கள்தான் அதிகமாக வேலை செய்ய வேண்டும். பெண்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும். குடிசைத் தொழில் என்ற முறையில் பணம் ஒதுக்கிவிடலாம். Handloom Cess-லிருந்து எடுத்துச் செலவழிக்கலாம். அதற்கு 20 லட்சம், 25 லட்சம் ரூபாய் வேண்டாம். ஐந்து லட்சம் இருந்தால், தாராளமாகச் செய்யக் கூடிய தொழில் அது. அதை மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ளலாம்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: அந்தத் தொழிலை தனியாரும் ஆரம்பிக்கலாம்.

SRI S. R. P. PONNUSWAMY CHETTIAR: நமது ராஜ்யத்தில் கைத்தறியுடன் இணைக்கக்கூடிய அடுத்த முக்கியமான தொழில், நூல் ஆலைத் தொழில் தான். நூல் ஆலைகளைப் பொறுத்தவரையில், அகில இந்தியாவிலுமுள்ள கதிர்களில் 25 சதவிகிதம் நமது ராஜ்யத்தில் இருந்தாலும் கூட, தறிகள் நமது ராஜ்யத்தில் மிகக் குறைவாக இருக்கின்றன. இதை இந்தத் தொழில்களில் நல்ல அனுபவமுள்ள நிபுணர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இந்தத் துறையில் நமது ராஜ்யத்தில் ஏற்பட்டுள்ள தொழில் வளர்ச்சியை நல்ல வளர்ச்சி என்று

[Sri S. R. P. Ponnuswamy Chettiar] [9th September 1960]

சொல்ல முடியாது. கதிர்கள் மாத்திரம் அதிகமாக இருக்கின்றன, தறிகள் மிகக் குறைவாக இருக்கின்றன என்று சொல்லுகிறார்கள். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் “மர்டெஸ்ட்”-ஆக, ரொம்ப அடக்கமான முறையில் 10,000 தறிகள் இங்கே வேண்டும் என்று நமது அரசாங்கம் கேட்பதாகத் தெரிகிறது. இவ்வளவு குறைவாக, இவ்வளவு நிதானமாகக் கேட்க வேண்டியதேயில்லை. இன்னும் அதிகமான தறிகள் இந்த ராஜ்யத்திற்கு வேண்டுமென்று ஒங்கிக் கேட்கலாம், நிமிர்ந்து கேட்கலாம் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். காரணம், இந்த ராஜ்யத்தில் ரொம்பக் குறைவாகத்தான் தறிகள் இருக்கின்றன. அகில இந்தியாவிலுள்ள மொத்தத் தறிகளில் 5 சதவிகிதம் தான் இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கின்றன. இந்த ராஜ்யத்திற்கு 10,000 தறிகள் வேண்டுமென்று கேட்டுள்ள இந்த அரசாங்கத்தார் அதற்கேற்ற அளவில் கதிர்களும் வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மூன்றாவது திட்டத்தில் இந்தியா முழுவதற்குமாக 20 லட்சம் கதிர்கள் ஒதுக்கத் தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். அவைகளில் 5 லட்சம் கதிர்களை நமது அரசாங்கம் அவசியம் சென்னை ராஜ்யத்திற்கு வாங்கித்தான் தீரவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

நேரம் குறைவாக இருப்பதால் கொஞ்சம் சீக்கிரமே என் பேச்சை முடித்துவிட விரும்புகிறேன். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சென்னைக்கு ஒரு புது யுனிவர்ஸிடி வருவதை நான் வரவேற்கிறேன். அந்த யுனிவர்ஸிடையை கோயம்புத்தூரில் அமைக்க வேண்டும், மதுரையில் அமைக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் சிலர் சொல்கிறார்கள். மதுரையில் யுனிவர்ஸிடி அமைக்க வேண்டும் என்று சட்ட சபையில் சில அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். மதுரையில் யுனிவர்ஸிடி வைக்க வேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை. கோவை நகரமும் மதுரையைப் போல் முக்கியமான நகரம். கோவை நகரத்தில் ஒரு என்ஜினியரிங் காலேஜ் இருக்கிறது, ஒரு விவசாயக் கல்லூரி இருக்கிறது, ஒரு பாரெஸ்ட் காலேஜ் இருக்கிறது. ஒரு டிசெர்ஸ் ட்ரெய்னிங் காலேஜும் இருக்கிறது, ஆர்ட்ஸ் காலேஜுகளும் இருக்கின்றன. இவ்வளவும் அமைந்த கோவை நகரத்தில் ஏன் ஒரு யுனிவர்ஸிடி வைக்கக் கூடாது? நமது ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த வரையில் புதிதாக ஒரு யுனிவர்ஸிடிக்குப் பதிலாக, மதுரையில் ஒன்றும் கோவையில் ஒன்றுமாக ஏன் இரண்டு யுனிவர்ஸிடிகள் வைக்கக்கூடாது என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

SRI S. NATARAJAN: அங்கே மெடிகல் காலேஜ் வைத்து விட்டால் யுனிவர்ஸிடி அங்கே தானாகவே வந்துவிடும்.

SRI S. R. P. PONNUSWAMY CHETTIAR: காலஞ்சென்ற ஸ்ரீ. சி. எஸ். ரத்னசபாபதி முதலியார் அவர்கள் தலைமையில் சென்னை அரசாங்கத்திடம் ஒரு டெப்யூடேஷன் வந்து, கோவையில் ஒரு யுனிவர்ஸிடி வைக்க வேண்டும் என்று நாங்கள்

[Sri S. R. P. Ponnuswamy Chettiar] [9th September 1960]

ஒரு மெமொராண்டம் கொடுத்திருக்கிறோம். அதைத் தயவு செய்து பரிசீலிக்கும்படி அரசாங்கத்தை மிகவும் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் இன்னொரு விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். கோவை நகரில் நல்ல குடிதண்ணீருக்கு நன்றாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அங்கே குடிதண்ணீருக்கு இப்போதுள்ள ஏற்பாடு வெகு காலத்திற்கு முன்பு ஒரு லட்சம் ஜனத்தொகை இருந்த போது செய்யப்பட்ட ஏற்பாடு ஆகும். இப்போது கோவையில் 4 லட்சம் மக்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கே இப்போது சில இடங்களில் தண்ணீர் சரிவர வருவதில்லை. எங்கள் பக்கத்தில் தாய்மார்கள் “எங்களுக்கு என்ன தினமும் தீபாவளியா” என்று கேட்பார்கள். தீபாவளி என்றால் மிகவும் சந்தோஷமாக இருக்கும் நாள் என்ற அர்த்தத்தில் அவர்கள் அவ்வாறு சொல்வதில்லை. தீபாவளியன்று காலையில் குளிப்பதற்காக தாய்மார்கள் இரவு மூன்று, நான்கு மணிக்கே எழுந்து தண்ணீர் பிடித்து வைக்க வேண்டும். அந்த மாதிரியான கஷ்டத்தைக் குறிப்பிடுவதற்காகத்தான் “எங்களுக்கு தினமும் தீபாவளியா” என்று அவர்கள் கேட்பார்கள். அவர்கள் தண்ணீருக்கு அவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறார்கள். மூன்றாவது திட்டத்தில் குடிதண்ணீர்த் திட்டத்திற்கென 25 லட்சம் ரூபாய் தான் இங்கே ஒதுக்கப்படுகிறது. இதைப் பார்த்தால், இன்னும் எத்தனை திட்டங்கள் வந்தாலும் கோவை நகரம் முன்னேறாதோ என்று தோன்றுகிறது.

தொழில் துறையை எடுத்துக்கொண்டால், இங்கே ஆரம்பிக்கக்கூடிய தொழில்களை யெல்லாம் குறிப்பிட்ட ஒரு லிஸ்டை வெளியிட்டு, அந்தத் தொழில்களை யார் வேண்டுமானாலும் ஆரம்பித்து நடத்தலாம் என்று சர்க்கார் சொல்ல வேண்டும். அவ்வாறு செய்யாமல் தொழில்களை ஆரம்பித்து நடத்த மக்கள் அஞ்சுகிறார்கள் என்று சொல்வதில் பிரயோஜனமில்லை. பல தொழில்களை ஆரம்பித்து நடத்த உடனடியாக மின்சாரம் வேண்டும். பல தொழில்களுக்கு இரும்பு உடனடியாக வேண்டும். அவற்றிற்கெல்லாம் வேண்டிய வசதிகளைச் சர்க்கார் செய்து தர வேண்டும் என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

மேலும், இந்த ராஜ்யத்தில் “ஸ்மல் ரீரோலிங் மில்ஸ்” போதிய அளவு இல்லை. இந்தியா முழுவதிலுமாகப் பார்த்தால் அவை மொத்தம் 200-க்கு மேல் இருக்கின்றன. ஆனால் நமது ராஜ்யத்தில் அவை 5 அல்லது 6 தான் இருக்கின்றன என்று நினைக்கிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இரண்டுதான் இருக்கின்றன.

SRI S. R. P. PONNUSWAMY CHETTIAR: இங்கே 8 அல்லது 10 இருக்க வேண்டும். இந்தியா முழுவதிலுமாக அவைகள் எத்தனை இருக்கின்றன என்பதைப் பார்க்கும் போது,

[Sri S. R. P. Ponnuswamy Chettiar] [9th September 1960]

இந்த ராஜ்யத்தில் அவை 8 அல்லது 10 இருக்க வேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த ராஜ்யத்தில் அவை மிகக் குறைவாக இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன என்று

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: அதற்கு லைஸன்ஸ் வேண்டுமென்று கேட்க வேண்டிய காலத்தில் நாம் எல்லோரும் தூங்கிக் கொண்டிருந்ததுதான் அதற்குக் காரணம்.

SRI S. R. P. PONNUSWAMY CHETTIAR: இனிமேலாவது இந்த ராஜ்யத்தில் அவைகளை எற்படுத்த மக்கள் முன்வந்தால் அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்ய அரசாங்கம் முன் வரவேண்டும் என்று கோரிக்கொள்கிறேன். இத்துடன் 3-40 1 P.M. என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Sir, I move the following amendment:—

“Add the following at the end:

‘and on such consideration, this House urges that emphasis be laid on the following items for implementation in Madras State in the Third Five-Year Plan’—

1. Steel Plant and Lignite Project.
2. The utilisation of surplus waters of the neighbouring States for the mutual benefit of the State concerned.
3. The Development of Tuticorin as a major port as a part of the Sethusamudram Project.
4. Nuclear Power Plant.
5. Oil Refinery.”

SRI S. NATARAJAN: I second the amendment.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Sir, I have yet to make up my mind whether I should congratulate the Government of Madras on their Draft Third Plan the outlay of which is more than 300 crores of rupees. I leave it to the future generations to decide things for themselves. If we see the working of the two Plans under taken already, we will find that particularly in regard to the Second Plan, we have exceeded the target by about 32 crores of rupees. But the fact remains that they have been implemented without their having any striking influence on the average citizen. Let me hope that at least the Third Plan so enthusiastically set out would be more realistic. The Hon. Leader of the House is not only an eminent lawyer but also an economist. The other day he said: “Don’t you go and see things in Neyveli where people are wearing handloom dhotis of finer varieties and purchasing bicycles which they could not afford before.” That is his satisfaction. But all the same, the fact remains that the real life of the people is the same in spite of all the Government’s boasting up. It is as difficult as it was before, if not worse. The main difficulty about the Plan is the heavy expenditure it involves. Taking the country as a whole, it envisages an outlay of 10,200 crores of rupees. The planners are silent as to how they are going to find

9th September 1960] [Sri Mohamed Raza Khan]

the resources for financing this Plan. They only entertain the pious hope that they can get 2,000 crores of rupees by way of foreign aid. Granting that we get this amount.

SRI T. P. SRINIVASAVARADAN: It is 3,000 crores.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: I think it is 2,200 crores, if I remember aright. Any way, numbers do not matter. (Laughter). The Planners are silent as to how they can find the balance of 8,000 crores of rupees. Even the Draft Plan of our State is significantly silent on this point of finding resources to finance the Plan. Where are we going to find the means? It is quite possible we may get 40 to 50 per cent of the expenditure met by the Centre. We may get assistance in dribblets from the Centre. Even then there is going to be a big gap between what we can afford and what is to be got from the Centre in the course of the five years of the Plan. As I have said on other occasions, as far as our taxation measures are concerned, we have reached the saturation point. The Ministers are aware that they are at their wit’s end so far as finding resources by means of fresh taxation is concerned. So, this is a major problem which we have to tackle as far as the Plan is concerned. No arguments will get money. It is a fact, Sir, that it is more for the future that the Plan is intended. It is not for the present. The present is not at all thought of. That is a fundamental mistake which the Planners have committed. Of course, they may ask the present generation to make sacrifice after sacrifice. But human nature being what it is, people think more of the present than of the future. This generation cannot, therefore, be asked to bear more and more burdens for doing something good for the future. The Planners’ ultimate object it is to achieve something for the future at the expense of the present generation. When I am on this subject, I must mention one important feature of the Plan. Even the Planners have said that the Plan will have no impact on the people if prices of commodities continue to rise. I am making reference to this particular point because the Hon. Leader of the House refused to be convinced saying that when a plan involving heavy expenditure was being implemented it was inevitable that prices went up. I am happy, however, that he realises that there is a problem which has to be solved in some way or other. Yesterday, my hon. Friend, I do not remember his name, asked the Hon. Minister for Home as to what he proposed to do to bring down prices. (Sri T. P. Srinivasavaradhan: I put the question.) Yes. The Minister immediately stood up and put the same question to the Member. It was a proper and fitting reply. Let us take up the other side of the picture. I am not going to make any cheap comments that the Centre is not caring for us in the South and all that. In the course of the two Plans, what is it that has been done by the Centre for us? We have got two things. One is the Integral Coach Factory in Madras built at a cost of 14 crores of rupees. It was built here not because the Centre wanted it to be located in South India but because

[Sri Mohamed Raza Khan] [9th September 1960]

facilities were available only here since the Perambur Factory was already working and they could achieve a lot of progress within so short a time. The second thing about which we could be pardonably proud is the Neyveli project which the Government of India have undertaken at a cost of 70 to 80 crores of rupees. Besides these, there is no other major industry in the South set up by the Centre. As I said, Sir, the question of resources is a very difficult question to solve. The last Finance Commission were not very much fair to Madras, having regard to its backwardness and lack of resources. The Chairman is well aware of this fact. While in the olden days the Government would not come forward to take up a project unless they were sure of a four or five per cent return, now there are projects which could get only 0.5 or one per cent return. This is so because our natural resources are so limited. Having regard to these, the last Finance Commission must have been fair to us. But they were not. Let us hope that the new Commission that is being appointed will be fair and do justice to Madras in view of the difficulties with which we are faced.

Sir, the time at my disposal is short and I cannot dilate on all the items mentioned in my amendment. With regard to Central projects in Madras, we have not had much of a share. Therefore, emphasis must be laid on the Centre installing some of these plants in the State of Madras. This is not a point made by the Opposition alone. Even the Government have realised it and they feel that all parts of the country should be brought up to the same level. This has been mentioned in the Governor's Address also which we debated recently. I am sure the Madras Government will use their good offices to see that major industries are set up in Madras. Speaking particularly about the various items I have mentioned in my amendment, in regard to agriculture, our resources are very much limited. We have practically nothing to tap. All our major irrigation schemes have already been executed. The only thing that we can think of at the end of the present plan and the beginning of the third plan is the Parambikulam project which involves a heavy expenditure of ten to twelve crores of rupees. I have said on previous occasions and I stand by it now that it is not fair or proper to discuss these matters in public. If waters are available, they have to be shared between States. But we cannot say: 'You have plenty of water; give it to us'. Let these things be settled by negotiations done in private. If surplus water is available in any one State, it should be made available to others who need it. It would be better if our Government enter into an agreement with the neighbouring States for sharing their surplus waters. We must try to persuade them to part with something which they have by way of surplus, without detriment to their interests. If that is done, surely, it will be to our mutual advantage. Well, when India and Pakistan can settle their dispute, when our disputes with that neighbour of ours are getting settled amicably, it will be no surprise if we too come to some understanding with our neighbours. We do not claim their surplus waters as a matter of right. It is a question of adjustment and accommodation.

9th September 1960]

Mr. CHAIRMAN: The hon. Member's time is up.

Mr. CHAIRMAN: The hon. Member may finish in five minutes. Sir, I will finish by four of the clock.

Mr. CHAIRMAN: The hon. Member may finish in five minutes.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: With regard to steel and lignite, something has been done. Still the lignite that can be tapped is very limited. The possibility is there. I am sure it can be doubled in two or three years. Sir, our State is going to spend about Rs. 70 to 80 crores on the development of power. In spite of the Third Plan, the Kundah Project, the Mattur tunnel scheme and the Neyveli, the shortfall in power will be 3.50 p.m.

ERRATA.

1. On page 179 of Volume XXXIX—No. 5, for the words "Mr. CHAIRMAN: The hon. Member may finish in five minutes." occurring in line 2, read "SRI MOHAMED RAZA KHAN: Just two or three minutes."

[Proceedings of the Madras Legislative Council,
dated 9th September 1960.]

importance of it. As I said earlier, our power production is short by about 25 per cent. Therefore the Government of Madras should press for this and use all their influence with the Government of India to see that the second atomic plant is located in the South, that is, in Madras.

With regard to Oil Refinery I see no reason why one should not be located in Madras, because we have got all the facilities. Apart from that, taking an over all picture of India this State is industrially backward. I do admit that something is being attempted here. But compared to conditions elsewhere, what is attempted here is insignificant. That is the real position. Much has been said about the establishment of a steel plant in Madras. Fortunately we have reached a stage when the Hon. Minister himself has admitted that there is a possibility. It is based on the report of experts. I am sure whatever the difficulty—I do not think there are insurmountable difficulties—a steel plant would be located in Madras. When Japan and Switzerland could have imported things and have such highly technical industries, there is no reason why Madras with potentialities—though they may be limited—

[Sri Mohamed Raza Khan] [9th September 1960]

facilities were available only here since the Perambur Factory was already working and they could achieve a lot of progress within so short a time. The second thing about which we could be pardonably proud is the Neyveli project which the Government of India have undertaken at a cost of 70 to 80 crores of rupees. Besides these, there is no other major industry in the South set up by the Centre. As I said, Sir, the question of resources is a very difficult question to solve. The last Finance Commission were not very much fair to Madras, having regard to its backwardness and lack of resources. The Chairman is well aware of this fact. While in the olden days the Government would not come forward to take up a project unless they were sure of a four or five per cent return, now there are projects which could get only 0.5 or one per cent return. This is so because our natural resources are so limited. Having regard to these, the last Finance Commission must have been fair to us. But they were not. Let us hope that the new Commission that is being appointed will be fair and do justice to Madras in view of the difficulties with which we are faced.

Sir, the time at my disposal is short and I cannot dilate on all the items mentioned in my amendment. With regard to Central projects in Madras, we have not had much of a share. Therefore, emphasis must be laid on the Centre installing some of these plants in the State of Madras. This is not a point made by the Opposition alone. Even the Government have realised it and they feel that all parts of the country should be brought up to the same level. This has been mentioned in the Governor's Address also which we debated recently. I am sure the Madras Government will use their good offices to see that major industries are set up in Madras. Speaking particularly about the various items I have mentioned in my amendment, in regard to agriculture, our resources are very much limited. We have practically nothing to tap. All our major irrigation schemes have already been executed. The only thing that we can think of at the end of the present plan and the beginning of the third plan is the Parambikulam project which involves a heavy expenditure of ten to twelve crores of rupees. I have said on previous occasions and I stand by it now that it is not fair or proper to discuss these matters in public. If waters are available, they have to be shared between States. But we cannot say: 'You have plenty of water; give it to us'. Let these things be settled by negotiations done in private. If surplus water is available in any one State, it should be made available to others who need it. It would be better if our Government enter into an agreement with the neighbouring States for sharing their surplus waters. We must try to persuade them to part with something which they have by way of surplus, without detriment to their interests. If that is done, surely, it will be to our mutual advantage. Well, when India and Pakistan can settle their dispute, when our disputes with that neighbour of ours are getting settled amicably, it will be no surprise if we too come to some understanding with our neighbours. We do not claim their surplus waters as a matter of right. It is a question of adjustment and accommodation.

[9th September 1960]

Mr. CHAIRMAN: The hon. Member's time is up.

Mr. CHAIRMAN: The hon. Member may finish in five minutes. Sir, I will finish by four of the clock.

Mr. CHAIRMAN: The hon. Member may finish in five minutes.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: With regard to steel and lignite, something has been done. Still the lignite that can be tapped is very limited. The possibility is there. I am sure it can be doubled in two or three years. Sir, our State is going to spend about Rs. 70 to 80 crores on the development of power. In spite of the Third Plan, the Kundah Project, the Mattur tunnel, scheme and the Neyveli, the shortfall in power will be to the extent of 25 per cent so far as this State is concerned. Therefore I feel that the output of the lignite project should be doubled and more power generated there. 3-50 p.m.

Sir, the hon. Member Sri K. T. Kosalram is not here. There has been so much agitation in the public with regard to the Tuticorin and the Sethusamudram projects. I do not like to go into the details. They are things which are long overdue. There was the possibility of the projects being taken up in the Second Plan itself. Owing to some influences or other things they were not taken up and the Government of India are convinced that they should be given priority. We hope that in the Third Plan they will be taken up.

Sir, regarding the nuclear power plant about which I have given an amendment, I wish to say a word. While speaking on the Electricity Board Budget, every Hon. Member stressed the importance of it. As I said earlier, our power production is short by about 25 per cent. Therefore the Government of Madras should press for this and use all their influence with the Government of India to see that the second atomic plant is located in the South, that is, in Madras.

With regard to Oil Refinery I see no reason why one should not be located in Madras, because we have got all the facilities. Apart from that, taking an over all picture of India this State is industrially backward. I do admit that something is being attempted here. But compared to conditions elsewhere, what is attempted here is insignificant. That is the real position. Much has been said about the establishment of a steel plant in Madras. Fortunately we have reached a stage when the Hon. Minister himself has admitted that there is a possibility. It is based on the report of experts. I am sure whatever the difficulty—I do not think there are insurmountable difficulties—a steel plant would be located in Madras. When Japan and Switzerland could have imported things and have such highly technical industries, there is no reason why Madras with potentialities—though they may be limited—

[Sri Mohamed Raza Khan] [9th September 1960]

should not have one steel plant at Salem. I am sure the Hon. Minister who is trying to do his best—he has limitations of course—will use his influence with the Centre and see it is located in the South.

Thank you, Sir.

* SRI V. RANGASAMY: மதிப்பிற்குரிய மேல் சபைத் தலைவர் அவர்களே, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட நகல் மூலம் இந்த இராஜஜிய மக்கள் பெறும் நன்மைகளைப் பரிசீலனை செய்யும் முன்பு, இந்தத் திட்டம் எத்தகைய சூழ்நிலையில் உருவாக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பதைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். தேசம் சுதந்திரம் பெற்ற காலையில் இந்த தேசத்தின் பொருளாதாரம் மதப் பிணக்கால் துண்டாடப்பட்டது என்பதை மறந்து விடக் கூடாது. அதோடுகூட இந்த தேசம் இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் மூலம் மக்களின் நல்வாழ்வுக்காகச் செலவழித்துள்ள பணத்தோடு தனியார் துறைக் காரியங்களுக்காகச் செலவழித்து இருக்கிற பணத்தையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் உண்மையிலேயே இந்த இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் மூலம் அடைந்த சாதனைகள் நம் தேச மக்களால் மட்டுமல்ல, ஏனைய உலக வல்லரசுகளின் தலைவர்களால் கூடப் போற்றப் பட்டிருக்கிறது என்பதை மறந்து விடக் கூடாது. தேசத்தின் பொருளாதாரம் இரண்டாக்கப்பட்டு அகதிகளின் நிவாரணத் துக்காகவும் தேசத்தில் ஏற்பட்ட குழப்பத்தை அடக்குவதற்காகவும் சமஸ்தானாதிபதிகளின் செலவுக்காகவும் ஒதுக்கப்பட்ட பணம், பின்பு ஐமின்தாரி ஒழிப்புக்காகக் கொடுத்த நஷ்ட ஈடு, இந்த உலகத்தின் எந்தப் பகுதியிலும் இல்லாத புதிய விசேஷமாகத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் கொடுமையை நீக்குவதற்காகச் செலவழிக்கப்பட்ட கோடிக்கணக்கான பணம், இவைகள் எந்த தேசத்தின் நிர்வாகத்திலும் காணமுடியாத புதிய சம்பவங்களாக இருக்கின்றன. அப்படியிருந்தும் கூட இந்தக் குறுகிய காலத்துக்குள்—பதின்மூன்று வருஷங்களுக்குள்ளே—நாம் அடைந்த மாபெரும் சாதனை உண்மையிலேயே உலக நாடுகளால் போற்றப்படுகிறது. ஒரு சில பெரியார்கள் இந்த நாட்டில் பண வீக்கம் இருப்பதால், விலை அதிகமாக உயர்ந்து கொண்டு போகிறது, அதைத் தடுக்க அரசாங்கம் எந்த வித நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை என்று வருந்துவதாகத் தெரிகிறது. எந்த தேசமும் ஒரு மறுமலர்ச்சி காண விரும்பி நல்ல அபிவிருத்தித் திட்டங்களை வகுக்கும்போது உண்மையிலேயே அபிவிருத்திக்காக அந்த நாடு பணத்தை ஓரளவுக்கு உண்டு பண்ணத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. அது செலவு மதிப்புக்குக் கூட்டுப்பட்டுத்தான் இருக்குமே தவிர, அதற்கு அப்பாற்பட்டு போகாது. தேசத்தின் அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்காகச் செலவழிக்கும் பணம் அரசாங்கத்தின் மூலமாகத் தனியார் துறைக்குக் கொடுக்கும் சர்க்கார் பாங்கியின் குறைந்த வட்டிப் பணமாகவும் செயற்கை முறையில் அதிகரித்து வந்திருக்கிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் வரையில் இந்த அம்சம் இருக்கத்தான் செய்யும். இதை அரசாங்கம் செய்யும் தவறுகை கருதுவது கூடாது. ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் வரையில் இது நிவர்த்திக்க முடியாத அம்சமாகத் தான் இருக்கும். இந்தத்

[9th September 1960] [Sri V. Rengaswamy]

திட்டத்திலே பொதுவாக விவசாய அபிவிருத்திக்காக ஒதுக்கப் பட்ட பணம் உண்மையிலேயே போதாத பணம் என்று தான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. நாகபுரித் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றும் முறையில் இதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தைப் பார்க்கும்போது குறிப்பாகக் கூட்டுறவுப் பண்ணை மூலம் விவசாயம் செய்ய அதிகமாக ஒதுக்கவில்லை என்று கூற விரும்புகிறேன். கூட்டுறவு விவசாயத்தின் மூலம் மக்கள் உற்பத்தியைப் பெருக்கத் தவறி விட்டார்கள் என்று அரசாங்கம் கருதுவதாகப் பலர் சொல்லிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கமிட்டியின் மூலம் கூட்டுறவு அமைப்பாளனாக நான் 9 மாதம் தொண்டாற்றினேன் என்ற முறையில் நான் நிதர்சனமாக வாலாந்தூர் பண்ணைக்குச் சென்று நேரடியாகத் தொடர்பு கொண்டேன். நான் கேட்டதற்கு 6 மூட்டையி லிருந்து 8 மூட்டையாக அதிகரித்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். வெளியில் பத்திரிகையில் வரும் சமாசாரத்தைப் பார்த்தால், உற்பத்தி அதிகரிக்கவில்லை, கூட்டுறவுப் பண்ணையின் மூலம் உற்பத்தி குறைகிறது என்று பிரசாரம் செய்யப்படுகிறது. கூட்டுறவு விவசாயத்தின் மூலம் நன்மை பெற்ற விவசாயிகள் வாலாந்தூர் பண்ணையில் சொன்னார்கள். ஆகவே இந்த நாட்டில் கூட்டுறவுப் பண்ணை விவசாயத்தை—கூட்டுப் பண்ணை அல்ல, இரண்டுக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது என்பதையும் collective farming 200 ஏக்கருக்கு உட்பட்ட விவசாயம் என்பதையும் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்—அபிவிருத்தி செய்வதற்காக அரசாங்கம் இன்னும் அதிகப் பணம் ஒதுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கல்வி சம்பந்தமாகப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இலவசமாக மாணவர்களுக்கு, உணவு அளிப்பதோடு கூட பின்தங்கிய பகுதிகளில் உள்ள ஏழைகளுக்கும் ஹரிஜனக் குழந்தைகளுக்கும் உடை வசதி செய்யப் பணம் அதிகமாக ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்பது என் கருத்து.

தொழில் சம்பந்தமாகப் பேசும்போது ஒரு சில பெரியார்கள் பணவீக்கம் அதிகரித்திருக்கிறதெயொழிய அதற்கு ஏற்ற முறையில் உற்பத்திப் பொருள்கள் அதிகரிக்கவில்லை என்று வருத்தம் தெரிவித்தார்கள். ஒரு நாட்டிலே பணவீக்கம் இருந்த போதிலும் கூட ஆரம்ப நிலையிலுள்ள தொழிற்சாலைப் பொருள்கள் வெளிநாடுகள், முதலாளித்துவ, பொதுவுடைமை நாட்டுப் பொருள்களோடு போட்டிபோட முடியாததால், இறக்குமதியாகக் கூடிய பொருள்களின் மீது அதிக வரி விதித்தால்தான் உற்பத்திப் பொருள்களை அதிகமாக உற்பத்தி செய்யலாம். நம்நாடு வெளி நாடுகளோடு நேச உறவு வைத்துக்கொண்டு சார்ந்து வாழும் காரணத்தால், இறக்குமதிப் பொருள்களின் மீது அதிக வரி போடவோ அல்லது வெளி நாட்டின் பொருள்களை இறக்குமதி செய்யாமல் தடுக்கவோ நம் போன்ற குழந்தைப் பருவத்திலுள்ள நாட்டுக்கு வசதிப்படாது. ஆகவே இறக்குமதிப் பொருள்களை அனுசரித்து நம் தொழிற்சாலைகளை அபிவிருத்தி செய்துகொள்ள வேண்டும். இந்த

[Sri V. Rengaswamy] [9th September 1960]

நிலையில் உள்ள தொழிற்சாலை அதிகமாகப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்ய முடியாது. குழந்தைப் பருவத்திலுள்ள நம் தொழிற்சாலைகள் இந்த அளவுக்குத்தான் உற்பத்தி செய்ய முடியும். இதை சர்க்காரின் குறையாகக் கருதக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்வதுடன், இந்தத் தொழிற்சாலைகளைத் தவிர, தனியார் அளவது தனிப்பட்ட முதலாளிகள் நடத்துகின்ற தொழிற்சாலைகளுக்கு எந்த விதமான அரசாங்க உதவியும் இல்லை என்று சொல்வதோ அல்லது தனியார் துறையைத் தளரச் செய்யும் அளவுக்கு அரசாங்கம் தங்கள் தொழிற்சாலைகளை வளர்க்கிறது என்று சொல்வதோ பொருந்தாது என்று சொல்லிக் கொண்டு இத்துடன் என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI B. K. NALLASWAMI: மன்றத் தலைவர் அவர்களே, திட்டம் வகுப்பதை நம்முடைய நாட்டிலே நமது மதிப்புக்குரிய ஒரு தலைவர் கூட எதிர்த்து வருகிறார் என்பது ரொம்ப வருந்தத் தக்க விஷயம். ஏனென்றால் என்னைப் பொறுத்த வரையில் ரஷ்யாவின்முடைய முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றிய British Parliamentary கமிட்டி ஒன்று ரஷ்யாவுக்குச் சென்று திருப்பி அனுப்பிய அறிக்கையை 1932-ம் வருஷம் சிறையில் படித்துப் பார்த்திருக்கிறேன். அதிலே நம்முடைய திட்டத்துக்கும் அவர்கள் போடக்கூடிய திட்டத்துக்கும் சிறிது வித்தியாசம் இருப்பது போல் எனக்குத் தோன்றுகிறது. அதனால் சொல்ல விரும்புகிறேன். கணக்கு, புள்ளி விவரம் கொடுக்கும் போது மாங்கனீஸ் எத்தனை லட்சம் டன்சுள் உற்பத்தி செய்ய வேண்டும், நிலக்கரி எத்தனை லட்சம் டன்சுள் உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று புள்ளிவிவரம் கொடுக்கிறார்கள்; நாம் எத்தனை எத்தனை ரூபாய் செலவழிக்கிறோம் என்று புள்ளி விவரம் கொடுக்கிறோம். அதிலே தான் வித்தியாசம் இருக்கிறது. அங்கே தான் தவறு இருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். நமக்குக் கொடுக்கிற புள்ளி விவரம் எல்லாம் ரூ. அ. பை.-இல் இருக்கிறதே ஒழிய எவ்வளவு உற்பத்தி ஆகியிருக்கிறது என்ற அளவிலே நல்ல விளக்கமான ஒரு அறிக்கை நமக்கெல்லாம் கொடுக்கவில்லை என்றுதான் எனக்குத் தோன்றுகிறது. நாம் நம்முடைய இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட தொகையைக் காட்டிலும் அதிகமாகச் செல வழித்தோம் என்று பெருமை கொள்ளலாமே ஒழிய அந்த அளவுக்கு உற்பத்தியைப் பெருக்கி இருக்கிறோமா என்று பார்த்தால்தான், நம்முடைய இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் மகத்தான வெற்றி பெற்றிருக்கிறதா இல்லையா என்பதை நாம் முடிவு செய்ய முடியும். மற்றத் தொழில்களில் உள்ள வருவாயைக் காட்டிலும் விவசாய வருமானம் ரொம்பக் குறைவாக வந்திருப்பது தான், நம்முடைய திட்டத்தினால் நாட்டில் சராசரி வருமானம் உயராதிருப்பதற்குக் காரணம் என்று நம் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருப்பது ரொம்ப உண்மை. விவசாய வருமானம் போதிய அளவு உயரவில்லை என்றால் விவசாய உற்பத்தி அந்த அளவிற்குப் பெருகவில்லை என்று தான் நாம் நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் நிர்வாகத்தில் செய்யப்படும் பல தவறுகள் தான் என்று நாம் நினைக்க வேண்டி

[9th September 1960] [Sri B. K. Nallaswami]

யிருக்கிறது. வேண்டிய சமயத்தில் வேண்டிய உரம் ஸப்ளை செய்யப்படுவதில்லை. பசுந்தான் உரம், விதை முதலியவை தக்க சமயத்தில் சப்ளை செய்யப்படுவதில்லை. பயிர் நடவு காலத்தில் எல்லா இடங்களிலும் ஐ.எம்.எஸ். லோன்ஸ் கொடுக்கிறார்கள். ஒரு பிளாக்கில் சுமார் 15,000 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த சமயத்தில் சாதாரண விவசாயிகளின் வீடுகளில் இருக்கும் நகைகளெல்லாம் பாங்குகளுக்குப் போகும். உரம், விதைகள் முதலியவை வாங்க அவர்கள் நகைகளை பாங்கில் வைக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவைகளை பாங்கில் வைத்து உரம், விதைகள் முதலியவைகளை வாங்கும் நிலையிலேயே ஒவ்வொரு விவசாயியும் இருக்கிறான். நாம் பெரிய திட்டத்தை வகுக்கிறோம். ஐ.எம்.எஸ். லோன் குறுகிய காலக் கடனாகக் கொடுக்கப்பட்டால் கடன் ஐந்து, ஆறு மாதங்களில் திரும்பிவந்துவிடுகிறது. 18,000 ஏக்கர் விளைவிக்கக்கூடிய இடத்தில் 30,000 ரூபாய் ஐ.எம்.எஸ். லோன் கொடுத்தால் விவசாய உற்பத்தி எப்படிப் பெருகும்? 80 சதவிகித விவசாயிகள் கடன் வாங்கியே கொளிக்ஞ்சியும் உரமும் வாங்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். போதுமான உரத்தை வேண்டிய சமயத்தில் கொடுக்கிறோமா? இல்லை. இன்று இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள நிலைமையைப் பார்த்தால், இப்போது போதிய அளவு உரம் கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. 7 லட்சம் ரூபாய்க்கு உரம் கொடுத்தால்தான் உற்பத்தியை நன்றாகப் பெருக்க முடியும். 30,000 ரூபாய் அளவுக்கு உரம் கொடுத்துவிட்டு உற்பத்தி பெருக வேண்டும் என்று சொன்னால் அது நடக்கிற காரியம் அல்ல. இந்தமாதிரி நிர்வாகத்தில் பல தவறுகள் செய்கிறோம். பசுந்தான் உர ஸப்ளையும் இப்படித் தான் இருக்கிறது. நிலம் ஈரமாக இருக்கும்போது கொழிக்ஞ்சி முதலியவை போட்டால் பயிர் நன்றாக வளரும். அந்த சமயத்தில் அவை கொடுக்கப்படுவதில்லை. அவை வேண்டாத சமயத்தில் கொடுக்கப்படுகின்றன. இன்று விலைவாசி உயர்வுக்குக் காரணம் எந்த அளவுக்குக் கைத்தொழில்கள் அபிவிருத்தியடைந்திருக்கின்றனவோ அந்த அளவுக்கு விவசாய வருமானம் உயரவில்லை என்று சொல்வது பொருந்தும். ஜனத்தொகையில் 75 சதவிகிதத்தினராக இருக்கும் விவசாயிகளின் வருமானம் போதிய அளவு உயரவில்லை. இதுதான் விலைவாசி உயர்வுக்குக் காரணம்.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் தொழில்கள் அதிகமான அளவில் தனிப்பட்டவர்களுக்கே விடப்பட்டிருக்கின்றன என்று பலர் குறைசொல்லுகிறார்கள். என்னைப் பொறுத்த வரையில், இந்தமாதிரி தனிப்பட்டவர்களுக்கே அதிகமான தொழில்களை விடுவது ரொம்ப சரி என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. இன்று நமது நாட்டு மக்களின் மனப் பண்பு சோஷலிஸ சமுதாயத்திற்கு ஏற்றதாக இல்லை. ஒரு சொத்து பொதுச் சொத்து என்றால், அது யார் சொத்தும் இல்லை, அதை யார் வேண்டுமானாலும் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யலாம் என்ற மனப்பான்மை பொதுஜனங்களுக்கு இருக்கிறது. இந்த நிலையில் எல்லாத் தொழில்களையும் அரசாங்க உடைமையாக்கினால்

[Sri B. K. Nallaswami] [9th September 1960]

அதனால் பெரும் தீங்குதான் ஏற்படும். முதலில் மக்களின் மனப் பான்மை மாற வேண்டும். பொதுச் சொத்தை, அரசாங்கச் சொத்தை நம் சொத்தைவிட அதிக அக்கறையுடன் கவனித்துக் கொள்ளவேண்டும் என்ற மனப்பான்மை குழந்தைப் பருவத்திலிருந்தே வளர்ந்தாலொழிய நாம் சோஷலிஸ சமுதாயத்தை அமைக்க முடியாது என்பது என் துணிவு. எனவே இந்த நிலையில் தனியார் எவ்வளவு தொழில்களை எடுத்துக்கொள்ளக் கூடுமோ அவ்வளவு தொழில்களை தனியாருக்கு விடுவது நல்லது என்று நினைக்கிறேன். அதிக லாபம் கொடுக்கக்கூடிய தொழில்களைத்தான் தனியார் எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். தனியார் “கன்ஸ்யூமர் குட்ஸ்” கொடுக்கக்கூடிய தொழில்களை எடுத்துக்கொள்கிறார்கள் என்றால், அது தொழில்களில் நிறைய லாபம் கிடைக்கிறது. “ஸ்டீல்” தொழில்களைத் தனியார் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள் என்றால், அத்தொழிலில் ஒரு லட்சம் ரூபாய் முதல் போட்டால் ஒரு லட்சம் ரூபாய் லாபம் வருகிறது. அவர்கள் சர்க்காருக்கு ஏதோ ஓரளவு பணத்தைக் காட்டுகிறார்கள். பாக்கிப் பணமெல்லாம் Black money ஆகிறது. நேருஜி கூட இதுசம்பந்தமாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். மேலும், நகைகளெல்லாம் முடக்கப்பட்ட மூலதனம் என்று காந்திஜி சொல்லியிருக்கிறார். இதைக் குறிப்பிட்டால் “நாங்கள் நகை போட்டுக்கொள்ளக் கூடாது என்று சொல்கிறார்களே” என்று அரசியல் வாதிகள் மேடையில் துஷ்பிரசாரம் செய்கிறார்கள். நாம் செய்ய வேண்டிய பல காரியங்களை தைரியமாக நாம் செய்ய வேண்டும். நாம் செய்யும் காரியங்களை மற்றவர்கள் எலெக்ஷன் பிரசாரத்திற்குப் பயன்படுத்திக்கொள்ளாமலிருந்தால் நன்றாக இருக்கும். பஸ் முதலாளிகள், சினிமா நடிகர்கள், இரும்பிலிருந்து தயாரிப்பவர்கள் இவர்களிடம் Black money ஏராளமாக இருக்கிறது. Black money வெளிவருவதற்கு நாம் திட்டம் வகுத்தாலொழிய, கோடிக்கணக்கான ரூபாய், மக்கள் பணம், முடக்கித்தான் இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை ஆதரித்து, என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI K. M. RAMASAMY GOUNDER: மதிப்பிற்குரிய அவைத் தலைவர் அவர்களே, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைத் தொடர்ந்தே மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம், கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களுக்கு, வகுக்கப்படுகிறது. இதில் சென்னை சர்க்காரின் பங்கே 400 கோடி ரூபாய் என்று சொல்லப்படுகிறது.

(Deputy Chairman in the Chair.)

இந்த 400 கோடி ரூபாயை சென்னை சர்க்கார் வரியாகவும், நன்கொடையாகவும், கடனாகவும் பெறக்கூடும். தனியார் துறையிலிருந்து வரக்கூடிய கோடிக்கணக்கான ரூபாய், மத்திய சர்க்கார் கொடுக்கும் மானியத் தொகை ஆகியவைகளெல்லாம் சேர்ந்து நாட்டில் கோடிக்கணக்கான அளவில் பணம் புழங்கும். இதனால் ஜனங்களின் சுபிட்சமும் வருவாயும் அதிகரிக்கிறது. விலைவாசி உயர்வு இருக்கத்தான் செய்யும். விலைவாசி விஷம்

[9th September 1960] [Sri K. M. Ramasamy Gounder]

போல் ஏழுதபடி தடுப்பதற்காக என்னென்ன செய்ய வேண்டும் என்று யோசிக்கும்போது விலைக் கட்டுப்பாடு வேண்டும் என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். மதிப்பிற்குரிய நமது பிரதமர் அவர்களே சில பண்டங்களிலாவது சர்க்கார் வியாபாரம் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் வியாபாரமோ, விலைக் கட்டுப்பாடோ எத்தனை பண்டங்களில் இருக்க முடியும்? அடிக்கடி அரிசிக்கும், நெல்லுக்கும் தான் விலைவாசிக் கட்டுப்பாடு வருகிறது. உணவுப் பண்டங்களிலேயே பருப்பு, புளி போன்றவைகளுக்கு விலைவாசிக் கட்டுப்பாடு கொண்டு வருவது முடியாத காரியமாக இருக்கிறது. எனவே பண்டங்களை நிறைய உற்பத்தி செய்யவேண்டும். உணவுப் பொருள்கள், துணி, இயற்கைப் பொருள்கள், செயற்கைப் பொருள்கள் ஆகிய எல்லாப் பொருள்களையும் வேண்டிய அளவு உற்பத்தி செய்தால் விலைவாசி உயர்வை ஓரளவு தடுக்க முடியும்.

அவ்வாறு இன்றி திடீரென்று ஒரு கட்டுப்பாட்டிலே இறங்கி விட்டால் சங்கடத்திற்கு இடமாகிவிடுகிறது—கட்டுப்பாட்டை முன்னரே பார்த்திருக்கிறோம்—முன்னதாக அது பல பேருக்குப் பலவிதக் கஷ்டங்களைக் கொடுத்திருக்கிறது. திட்டத்திற்குப் பணத்தைக் கண்டுபிடிப்பதை எடுத்துக்கொள்வோம். நேர்முக வரி நல்லதா, மறைமுக வரி நல்லதா? மறைமுக வரி போடுவதால் பெரும்பாலும் ஏழை மக்கள்தான் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். சாதாரணமாக மறைமுக வரியானது, மத்திய சர்க்காரிடம் ௨௦% வரியாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது ராஜ்ய சர்க்கார் விற்பனை வரியாக இருந்தாலும் சரி, ஏழை மக்கள் வாங்குகிற ஒவ்வொரு பண்டத்துக்கும் வரியாக ஏற்பட்டு ஏழைகளின் செல்வ நிலையைக் குறைக்கிறது. எந்த வரியாக இருந்தாலும் கூட மிகவும் யோசித்தே செய்ய வேண்டும். அதிலும் மறைமுக வரியை முற்றிலும் கைவிட்டு வருமான வரி போன்ற நேர்முக வரிகளை விதித்துச் செல்வந்தர்களுக்கு, அதிக வரியும், ஏழைகளுக்கு வரி இன்மையும் என்ற முறையைச் சர்க்கார் கைக்கொள்ள வேண்டும். அடுத்தபடியாக இந்த நாற்பது கோடி ரூபாயில்—கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ரசா கான் அவர்கள் கொடுத்த திருத்தத்திலுள்ள ஐந்து பெரிய திட்டங்களையும் எடுத்துக்கொண்டால், பெரும் பகுதி செலவழிந்துவிடும். அவை முக்கியமான திட்டங்கள், அவசியம் செய்ய வேண்டியவை, செய்ய வேண்டுமென்றுதான் கூறுகிறோம். அந்தக் காலத்திலேயே “சேதுவை மேடுறுத்தி வீதி சமைப்போம், சிங்களத் தீவினுக்கோர் பாலம் அமைப்போம்” என்று கவி பாரதியார் பாடிக்காட்டி அன்று முதல் நாம் கண்டுகொண்டிருக்கும் கனவு நினைவு ஆக வேண்டியதுதான். அத்தோடு சிறு சிறு தொழில்களையும் வளர்த்து கிராமங்கள் முன்னேற வழி செய்ய வேண்டும். கிராமத்திலே வாழ்க்கை வசதி மிக நன்றாக அமைய வேண்டும். குடிதண்ணீர் வசதி, மருத்துவ வசதி, போக்கு வரத்து வசதி, கல்வி வசதிகள் ஆகிய வசதிகளை எல்லாம், நகரங்களுக்கு உள்ளன போன்று கிராமங்களுக்கும் ஓரளவு சரிநிகர் செய்ய முடிந்த யாவற்றையும் சிறுகச் சிறுகவாவது செய்து கிராமங்களை

[Sri K. M. Ramasamy Gounder] [9th September 1960]

எல்லா வசதிகளும் உள்ள இடமாக மாற்றவேண்டும். அங்கே மருத்துவ வசதிகளுக்கு என்று Primary Health Centres ஏற்படுத்துகிறார்கள். ஆனால் டாக்டர்கள் வருவதில்லை. டாக்டரே வந்தாலும் அவருக்கு எல்லா வசதிகளும் கிடைப்பதில்லை. கல்வி வசதி செய்கிறார்கள். 300 பேர் ஜனத்தொகை உள்ள கிராமத்துக்கு ஒரு பள்ளிக்கூடம் என்கிறார்கள். பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் கிடைப்பதில்லை. செய்கிற காரியங்களைச் செம்மையாகச் செய்ய வேண்டும். மெதுவாகக் காரியம் நடைபெறுவதானாலும் பா தகமில்லை. நாம் செய்கிற ஒவ்வொரு காரியத்தையும் பணம் விரயம் ஆகாமல் வீணாக்கப்படாமல் பயனளிக்கும் வகையில் செய்துகொண்டே போக வேண்டும் போக்குவரத்து வசதி என்றால் ரோடு போட்டுவிட்டால் மட்டும் போதாது. ரோடு போடுவதோடு, நகரத்தோடு தொடர்பு கொள்வதற்கு வேண்டிய பஸ் போக்குவரத்து வசதிகள் வேண்டியிருக்கிறது. இதை எல்லாம் கவனித்து வேண்டிய வசதிகளை அவ்வப்போது செய்ய வேண்டும். நாட்டுப்புறம் முழுமையிலும் பஞ்சாயத்துக்களும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் செயல்படும் முறையிலே நேர்முகமாக வருங்காலத் திட்டங்கள் சென்னை சர்க்காராலோ டெல்லி சர்க்காராலோ திணிக்கப்பட்ட திட்டங்கள் அல்லாது, அந்தந்த கிராம லெவலிலே கிராம அடிப்படையிலே எடுத்துக்கொள்ளும் திட்டங்களாக அமையப் போகின்றன. பஞ்சாயத்து வரிப்பணம், மக்கள் நன்கொடை, ஒத்துழைப்பு இவை எல்லாம் வருங்காலத்தில் மிக அதிகமாகக் கிடைக்கும். அந்த அளவிலே இந்த 5-ஆண்டுத் திட்டத்தைப் பெரிதாக நடத்த வேண்டும். அரசாங்க அதிகாரிகளின் மனப் பண்பு மிக நன்றாக இருக்க வேண்டும். காவிரித் தண்ணீரை சென்னைக்குக் கொண்டுவந்தால் வழியிலுள்ள கிராமங்களுக்கும் தவறாமல் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். அதுவே சர்க்காரின் தொடர்ந்த Polioy -யாக இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் நடை முறையில் அந்த Polioy யை எடுத்துக் கையாளும் அதிகாரிகள் குறைவு. கோபிசெட்டி பாளையத்துக்குத் தண்ணீர் குழாயில் கொண்டுவரப்பட்டது. வழியிலுள்ள கிராமங்கள் கவனிக்கப்படவில்லை. குழாய்த் தண்ணீர் போன்ற வசதிகள் கிராமங்களுக்கு வேண்டும். வரும் வழியில் உள்ள கிராமங்களுக்கு குழாய்த் தண்ணீர் கொடுக்க முயற்சித்தால் கிராமங்களில் ஒரு நல்ல தண்ணீர் வசதி ஏற்பட்டு உத்தியோகஸ்தர்கள் முதற்கொண்டு பலதரப்பட்ட மக்கள் தங்க வசதி ஏற்படும். இரண்டாவது திட்டத்திலே ரயில் பாதையைப் பொறுத்த வரையில் நம் ராஜ்யம் மிகமிகக் குறைந்த அளவுதான் கவனிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. 150 கோடி ரூபாய் செலவில் 1 கோடி ரூபாய்கூட நமக்கு வரவில்லை. ரயில் பாதை புதிதாக அமைக்கப்படவோ இருக்கின்ற பாதைகள் விரிவு படுத்தவோ சீர்திருத்தப்படுத்தவோ பணம் செலவழிக்கப்படவில்லை. சத்தியமங்கலம்-காமராஜ நகர் புதிய ரயில் பாதை இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இருக்கிறது. அந்தக் திட்ட காலத்திலேயே வேலை துவக்கும் சமயம் வாய்க்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. இப்போது 3-வது ஐந்தாண்டுத்

[9th September 1960] [Sri K. M. Ramasamy Gounder]

திட்டத்திலே இருக்கிறதா இல்லையா என்று சொல்ல முடிய வில்லை. 50, 60 வருஷத்துக்கு முன்னமேயே ஒரு முக்கியமான திட்டமாக இருந்தது. மைசூர், சென்னை ராஜ்யங்களை இணைக்கக் கூடியது. கொச்சித் துறைமுகத்துக்கு மத்திய இந்தியாவிலிருந்து, ஆந்திரப் பிரதேசத்திலிருந்து வர மிகக் குறைந்த தூரமுள்ள அருகிலுள்ள திட்டம். இந்தத் திட்டம் மிக முக்கியமானது. உடனடியாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டிய திட்டம். பெரிய திட்டங்களுக்கு அடுத்த அவசியத்தை அதற்கு ஏற்படுத்தி இப்படிப்பட்ட, முக்கியமான 2-ஆம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயே இந்த ராஜ்யத்துக்கு கிடைத்திருக்க வேண்டிய இந்தத் திட்டம் நல்ல முறையில் 3-ஆம் திட்டகாலத்திலே அமைக்கப்படவேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் சென்னை சர்க்கார் செய்து ஆவன யாவும் புரியவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

SRI S. K. SAMBANDHAN: கனம் உப தலைவரவர்களே, இந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் மூலம் நமது நாடு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்பதிலே எவரும் மறுப்புச் சொல்ல முடியாது. இருந்தபோதிலும் இந்த முன்னேற்றத் திலே இப்போது இருக்கும் மக்களுக்கு எவ்வளவு தூரம் அனுசூலம் கிடைத்திருக்கிறது என்பதைப்பற்றிக் கொஞ்சம் சந்தேகப்பட வேண்டித்தானிருக்கிறது. இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் முன்பேசிய கனம் அங்கத்தினர் சொல்லியதுபோல் பிற்கால சந்ததிகளுக்கு அதிகமாக நன்மை பயக்கக்கூடியதாக இருக்கின்றனவே ஒழிய இப்போதுள்ள மக்களுக்கு—நமக்கு அதிகமாகப் பயன் தரக்கூடியதாக இல்லை என்பதை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டியதுதான். வாழ்க்கைத் தரத்தை எடுத்துக் கொண்டால், இன்று பணப்புழக்கம் அதிகமாக இருப்பதால் வாழ்க்கைத் தரம் உயர்ந்துவிட்டது என்று சொல்ல இடமில்லை. அந்த அளவுக்குப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் எந்த வாழ்க்கையை நடத்தினார்களோ கிட்டத் தட்ட அதே வாழ்க்கையைத்தான் இன்று சகல மக்களும் நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்று சொன்னால் மிகையாகாது. அவர்களின் வாழ்க்கையில் எந்த விதமான முன்னேற்றமும் இல்லை என்று சொல்லத்தான் வேண்டியிருக்கிறது. அந்த வாழ்க்கைத் தரத்தை—சாதாரண மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தைத் திருத்தி, முன்னேற்றத்துக்கு வளப்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் திட்டமிட்டுச் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அவர்களின் முன்னேற்றத்துக்கு என்னென்ன செய்யவேண்டுமோ அதிலே அக்கறை காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பெரிய தொழிற்சாலைகள் தமிழ் நாட்டிலே, சென்னை மாகாணத்திலே இல்லை என்றாலும் எல்லோரும் குறிப்பிட்டதுபோல் எங்கள் மாவட்டத்திலே நெய்வேலித் திட்டம் நடத்தப்படுவதால் நாங்கள் எல்லோரும் சந்தோஷமாக அதை வரவேற்கிறோம். அது குறிப்பிட்ட காலத்தோடு முன்னேறவில்லை என்ற போதிலும், அப்போது முன்னேறிக்கொண்டு தான் வருகிறது. அதனால் அந்தப் பக்கத்திலே பணப் புழக்கம் அதிகமாகி ஒருவித

[Sri S. K. Sambandhan] [9th September 1960]

சங்கடம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கூடச் சொல்லலாம். இருந்தபோதிலும் அது சம்பந்தமாக ஒரு விஷயம் சொல்லிக் கொள்கிறேன். சேலத்தில் இரும்புக்கனி இருப்பதைக்கொண்டு இரும்புத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதுபோல் தென் ஆற்காட்டிலும் நெய்வேலியில் ஒரு இரும்புத் தொழிற்சாலை சிறு அளவிலாவது, நெய்வேலி நிலக்கரி சேலத்துக்கு அனுப்பப் படும்போது சேலத்திலிருந்து திரும்ப கொஞ்சம் இரும்பு கொண்டு வந்து அமைக்க முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். அந்தமாதிரி இரண்டு இரும்புத் தொழிற்சாலைகள் நமது மாநிலத்தில் ஏற்பட ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கனம் தொழில் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் நெய்வேலியைத் தவிர வேறு எந்தப் பெரும் தொழிலும் கிடையாது. இந்த ஒரு வாய்ப்புத்தான் இருக்கிறது. இரும்புத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று கனம் அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், தேசிய விஸ்தரிப்புத் திட்டங்களின்கீழ் பல கோடி ரூபாய்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கதுதான். செலவிடப்படும் பணம் சரியான வழியில், மக்களுக்குப் பயன்படும் வழியில் செலவிடப்படுகிறதா என்று அரசாங்கம் அடிக்கடி கவனிக்க வேண்டும். ஒரு கோடி ரூபாய் செலவிடப்படும்போது அதில் 50 கோடி ரூபாயோ அதற்கும் மேலோ “எஸ்டாப்ளிஷ்மெண்ட்”-க்காகச் செலவிடப்பட்டால் மக்களுக்குப் பயன் ஏற்படாது. இந்த மாதிரியான செலவுகளில் சிக்கனத்தைக் கடைப்பிடித்து, மக்களுக்குப் பயன் ஏற்பட வேண்டுமானால் செலவுகள் எவ்வாறு இருக்கவேண்டுமோ அவ்வாறு இருக்கும்படி செய்ய வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கல்வித் துறையை எடுத்துக்கொண்டால், 7 வயது முதல் 14 வயது வரையில் குழந்தைகளுக்குக் கூட்டாயப் படிப்பு அளிக்க அரசாங்கம் முன்வந்திருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. நாம் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது உயர்நிலைப் பள்ளி நிலையில் கூட்டாய இலவசக் கல்வித் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருந்தால் அது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கதாக இருக்கும். ஏனென்றால், நமது நாட்டில் உயர்நிலைப் பள்ளிக் கல்வி அளவிலாவது எல்லோருக்கும் கல்வியறிவு அவசியமாக இருக்கிறது. எந்தத் தொழில் செய்பவர்களுக்கும் அந்த அளவு கல்வி அவசியமாக இருக்கிறது. எனவே அந்த அளவு கல்வியாவது எல்லோருக்கும் அளிக்க அரசாங்கம் முற்பட வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

சுகாதாரத் துறையில் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவழிக்கத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. இதுவிஷயத்தில் ஒன்று மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்போது கிராமங்களில் பல சிறு ஆஸ்பத்திரிகள் இருந்தாலும், அவைகளுக்கு வருடத்திற்கு 1,000 ரூபாயிலிருந்து 2,000 ரூபாய் வரையில் தான் மருந்து கொடுக்கப்படுகிறது. ஜில்லா போர்டு ஆஸ்பத்திரிகளுக்குப் போதிய அளவு மருந்து கொடுக்கப்படுவதில்லை. இந்த

[9th September 1960] [Sri S. K. Sambandhan]

நிலையில் பல கிராமங்களுக்குப் போதிய அளவு மருந்து இல்லை. எனவே இந்த ஆஸ்பத்திரிகளுக்குப் போதிய அளவு மருந்துகள் கொடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, முக்கியமான தொழிலாகிய கைத்தறித் தொழிலைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ பொன்னுசாமி செட்டியார் இந்தத் தொழில் சம்பந்தமாக விரிவாகப் பேசினார். கைத்தறித் தொழிலுக்கு அரசாங்கம் இதுவரை செய்துவந்துள்ள உதவிகளுக்காக, ஏழை நெசவாளர்களின் சார்பில் அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுகிறேன். கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் இல்லாத நெசவாளர்களுக்கு, முக்கியமாக மாஸ்டர் வீவர்களுக்கு உதவி அளிப்பதற்காக ஒரு கார்ப்பரேஷன் ஏற்படுத்த 25 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கி வைத்திருப்பது மிகவும் பாராட்டத் தக்கது. இந்த 25 லட்ச ரூபாய் மிகவும் குறைவானது -தொகைதான். கைத்தறிக்காகக் கிட்டத்தட்ட 11 கோடி ரூபாய் செலவிடும் இடத்தில் கடன் வசதிக்காக 25 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்குவது என்றால், இது மிக மிகக் குறைவான தொகை. இதை இன்னும் அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்த படியாக, கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் உள்ள நெசவாளர்களுக்காக வீடு கட்டும் திட்டத்தையும் இதர திட்டங்களையும் நிறைவேற்றுகிறார்கள். தனிப்பட்ட நெசவாளர்களுக்காகவும் இந்த மாதிரியான திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டும். தனிப்பட்ட நெசவாளர்களுக்காக வீடு கட்டும் திட்டத்தையாவது நடத்தி அவர்களுக்கு உதவ வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்றால், பல கிராமங்களில் பல நெசவாளர்கள், கூட்டுறவுச் சங்கத்திலும் சேராமல், மாஸ்டர் வீவர்களிடத்திலும் இல்லாமல், தாங்களாக, தங்களிடம் இருக்கும் 20, 30 ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு தொழில் செய்து தறிகள் பிழைப்பை நடத்தி வருகிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்டவர் களுக்கு ஏன் வீடு கட்டும் திட்டம் கொண்டு வரக்கூடாது என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

கைத்தறித் தொழிலில், நூற்பு யூனிட்கள் பல கிராமங்களுக்கு விஸ்தரிக்கப்படுகின்றன என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறு செய்யும்போது இன்னும் ஆயிரக்கணக்கான யூனிட்களைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பவர் லூம்கள் கொண்டுவருவதைப்பற்றி ஸ்ரீ பொன்னுசாமி செட்டியார்கூடக் குறிப்பிட்டார். கைத்தறித் தொழிலில் அதிக அக்கறையுள்ளவர்கள் எல்லோரும் விசைத் தறிகள் கொண்டு வருவதை எதிர்க்கிறார்கள். விசைத் தறிகளை அவர்களும் நானும் எதிர்ப்பது, விசைத் தறி கூடாது என்ற “மேனியா”-வில் இல்லை. நாங்கள் விசைத் தறிகளின் எதிரிகள் அல்ல. விசைத் தறியைப் புகுத்தினால் எப்படி கைத்தறித் தொழிலுக்கு உதவ முடியும் என்ற காரணத்தால் தான் விசைத் தறியை நாங்கள் எதிர்க்கிறோம். விசைத்தறியைப் புகுத்தினால் கைத்தறிக்கு

[Sri S. K. Sambandhan] [9th September 1960]

எப்படி உதவி செய்ய முடியும் என்ற கேள்விக்கு பதிலிறுக்காமல், விசைத் தறியை ஏராளமாகப் புகுத்த வேண்டும் என்று அரசாங்கம் சொல்வது வருந்தத்தக்கது; வருந்தத்தக்கது மட்டுமல்ல, கண்டிக்கவும் தக்கது. விசைத் தறியைப் புகுத்து வதைப் பெரும்பான்மையானவர்கள் இன்னும் வரவேற்க வில்லை. உண்மையில், விசைத் தறிகளைப் புகுத்துவது கைத்தறித் தொழிலுக்கே ஆபத்தானது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கனம் அமைச்சர் தமது பட்ஜெட் பேச்சின்போது கைத்தறித் துணிகள் எவ்வளவு குறைவான விலையுள்ளதாக இருந்தாலும் விற்பனையாவதில்லை என்று கூறினார். நான் அதை அப்போதே மறுத்தேன். அத்துடன், நான் மார்க்கெட்டுக்குச் சென்று ஆலை வேஷ்டியின் விலையையும் கைத்தறி வேஷ்டியின் விலையையும் விசாரித்தேன். ஆலை வேஷ்டிகள் ஒரு ஜோடி சுமார் 16 ரூபாய், 17 ரூபாய் விலையில் இருந்தன. அவைகளில் ஒரு ஜோடியை கனம் அமைச்சருக்குக் காட்டுவதற்காக வாங்கினேன். கோவை மில் வேஷ்டி ஒன்று ரூபாய் 7.65, 7.50 விலையில் இருந்தது. ஒரு குறிப்பிட்ட நூலினாலான துணி எங்கும் இல்லை. காரணம் அந்த நூல் மிகவும் கிராக்கியாக இருந்தது. இது சம்பந்தமாக அம்மாப்பேட்டையிலுள்ள கைத்தறித் தொழிலாளர் சங்கத் தலைவர் ஸ்ரீ ஏ. மாரியப்பன், எம்.எல்.ஏ.-யிடம் விசாரித்தேன். அவர் எனக்கு விவரங்களைத் தெரிவித்தார். எனவே, கைத்தறித் துணிகள் விற்பனையாக வில்லை என்று கனம் அமைச்சர் அன்று சொன்னதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், கைத்தறித் துணிகள் மில் துணிகளை விட கிராக்கியான விலையில், அதிகமான விலையில் விற்கின்றன என்று அவர் எண்ணியிருக்கக்கூடும். அவர் அவ்வாறு சொன்னதை மறுப்பதற்காகத்தான் மார்க்கெட்டுக்குச் சென்று இந்தத் துணிகளின் விலைகளை விசாரித்தேன். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஆகஸ்டு 11-ம் தேதி வியாழக்கிழமை, வெளிவந்த ஒரு பேப்பர் ரிப்போர்ட்டை தங்கள் அனுமதியுடன் வாசிக்க விரும்புகிறேன். அந்தப் பேப்பர் ரிப்போர்ட்டில் பின் வருமாறு எழுதப்பட்டிருக்கிறது:—

“Usually in June and July, because of the marriage season and re-opening of colleges and schools the cloth offtake is always brisk. But this year, because of the high prices of cloth, particularly coarse and medium varieties, trading was featureless, the price increases in Madras ranging from 25 per cent to 30 per cent.

Traders feel that there is no immediate prospect of a reduction in the accumulated cloth stocks.

Arrivals from North Indian centres were very meagre. Prices of sheeting, canvas, carpets, drill, towels, etc., are now ruling high, because of the high prices of coarse and medium yarn. Trading in handloom cloth also is dull, because of the high prices of cotton yarn.”

[Sri S. K. Sambandhan]

எனவே, கைத்தறித் துணி விற்பனை குறைவாக இல்லை என்று கூற விரும்புகிறேன். கைத்தறித் துணிக்கு இப்போது அதிகமான கிராக்கி இருப்பதால் விசைத் தறியைப் புகுத்தக் கூடாது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். விசைத் தறிகளைப் புகுத்த வேண்டுமென்றால், அவைகளைப் புகுத்தினால் கைத்தறித் தொழிலாளர்களுக்கு வேறு வேலை கிடைக்குமா, வேறு வேலை கொடுக்க முடியுமா என்று ஆலோசித்து, அவர்களுக்கு வேறு வேலைக்கு ஏற்பாடு செய்து விட்டே விசைத் தறிகளைப் புகுத்த வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இத்துடன் என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI V. M. SURENDRA RAM: அவைத் தலைவர் அவர்களே, சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை ஒட்டிச் சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இப்போது இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களுக்குப் பிறகு நமது நாடு பல துறைகளிலும் முன்னேறி இருக்கிறது. அதைப் போலவே மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் நாடு முன்னேற வேண்டும் என்று மக்கள் அனைவருக்கும் அவா. இப்போது எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரை சில வார்த்தைகள் பேச இருக்கிறேன். எங்கள் ஜில்லாவுக்கு Queen of the Hill Stations என்று பெயர். அங்கே queen கிடையாது. king-ம் கிடையாது. காரணம் மாஜி ராஜாக்கள் இருக்கிறார்களே, அதே மாதிரித் தான் நாங்களும் ஆகிக் கொண்டிருக்கிறோம். பழைய மாதிரி Queen of the Hill Stations மாதிரி இருக்க வேண்டுமென்றால் எங்கள் ஜில்லாவில் புதிய கைத்தொழில்களை ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்படியானால்தான், நீலகிரி ஜில்லாவுக்கு Queen of the Hill Stations என்ற பெயர் ஒத்ததாக இருக்கும். ஆகையினால் சர்க்கார் இந்தத் திட்டத்தில் ஆரம்பிக்கப்போகிற கைத்தொழில்களில் எந்தெந்த கைத்தொழிலை நீலகிரி ஜில்லாவில் ஆரம்பிக்க முடியுமோ அதை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்களுக்குப் பக்கத்திலிருக்கும் கோவையில் எவ்வளவோ தொழில்கள் இருந்தும், கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ S. R. P. பொன்னுசாமி செட்டியார் இன்னும் கைத்தொழில் வேண்டுமென்று கேட்கிறார். கைத்தொழில் இருந்தால்தான் நாடு முன்னேறும் என்ற அடிப்படையில் கேட்கிறார்கள். அதேபோலத்தான் எங்கள் ஜில்லா. எங்கள் ஜில்லாவில் ஒரு கைத்தொழிலும் கிடையாது. தொழிற்சாலை ஒன்றே ஒன்று வர இருக்கிறது. அதைக் கண்போல வைத்திருக்கிறோம். அதுதான் கச்சாபிலிம் தொழிற்சாலை. அதற்கு இப்போதுதான் இடம் கிடைத்திருக்கிறது. இதுவரை தகுந்த இடம் கிடைக்க வில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். அங்கே மேலும் பல கைத்தொழில்களை ஆரம்பிக்க ஏதுவாக இருக்கிறது. ஒரு ஆட்டுப் பண்ணை நடத்த இருக்கிறார்கள். சர்க்கார் தரப்பில் நல்ல நிலைமையில் இருக்கிறது, வென்லாக் டவுன்ஸ் என்ற 19,000 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில். அங்கே ஆட்டுப்பண்ணை—கால்நடை வளர்க்க நல்ல சௌகரியம் இருக்கிறது. ஆகையினால்

[Sri V. M. Surendra Ram] [9th September 1960]

இப்போது வெளி நாட்டிலிருந்து வரக்கூடிய, வெளி நாட்டில் செய்யப்படும் கம்பளம் தயார் செய்யக் கூடிய தொழிற்சாலை நலகிரியில் ஆரம்பித்தால் இந்த ஆட்டுப் பண்ணை வளர்ப்பதற்கும் குளிர்ப்பிரதேசமாக இருப்பதால் தூடான கம்பளம் வேண்டியிருப்பதால் அதை ஆரம்பித்தால் நல்ல நிலைமையில் இருக்கும் என்று சொல்லப் பிரியப்படுகிறேன். அதே போல இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே பால் பண்ணை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று சொல்லி ஒரு பெரிய தொகையை ஒதுக்கி யிருக்கிறார்கள். நலகிரி ஜில்லாவில் நல்ல மாடுகள் வளர்க்க சௌகரியம் இருந்தும் அந்த மாடுகளை வெளி ஜில்லாவுக்கும் பக்கத்து மாகாணம் ஆகிய மைசூருக்கும் அனுப்பி விடுகிறோம். காரணம் என்னவென்றால் உற்பத்தியாகும் பாலுக்குப் போதுமான அளவுக்கு மார்க்கெட் கிடைக்கவில்லை. நாங்களேதான் அவ்வளவு பாலையும் சாப்பிட வேண்டியிருக்கிறது. எவ்வளவு தான் எங்களால் சாப்பிட முடியும்? ஆகவே மாடுகளை விற்றுவிடுகிறார்கள். மதராசிலும் மற்ற இடங்களிலும் பால் பவுடரும் பாலிலிருந்து பைபிராடக்ட்ஸும் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். வென்லாக் டவுன்ஸ் என்ற 19 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்தில் சர்க்கார் பெரிய மாட்டுப் பண்ணையை ஆரம்பித்தால் மற்ற இடங்களை எதிர்பார்க்காத அளவுக்கு அமெரிக்கா போன்ற இடங்களிலிருந்து வரும் பால் பவுடரை நலகிரி ஜில்லாவில் செய்யலாம். பால் பைபிராடக்ட்ஸும் செய்யலாம். அதற்குத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். Forests தலைப்பின் கீழ் பல ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கரில் மரம் நடத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள் சர்க்கார். இப்போது 25 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்தில் சவுக்கு, கற்பூர மரம் முதலியன நட ஏற்பாடு பண்ணியிருக்கிறார்கள். Wattle tan liquor என்ற எண்ணெயை எடுத்துத் தோல் பதனிட உபயோகிக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிற்சாலை இந்தியாவில் எங்குமே கிடையாது. நலகிரியில் Wattle நன்றாக வளர்வதால், அது இப்போது 20 ஆயிரம் ஏக்கரில் பயிரிடப்பட்டு நல்ல நிலையில் இருக்கிறது. இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 23 ஆயிரம் ஏக்கரில் இந்த wattle-ஐ plant செய்ய ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இந்தியா விலேயே இல்லாத தொழிற்சாலையை நலகிரியில் ஏற்படுத்தினால் நமது மாகாணத்துக்கும் குறிப்பாக எங்கள் ஜில்லா முன்னேற்றத்துக்கும் வசதியாக இருக்கும் என்று சொல்லி அந்தத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்கும்படி சர்க்காரைப் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்கள் ஜில்லாவில் ஆரம்பிக்கக் கூடிய தொழிற்சாலைகளை ஆரம்பித்தால், எங்கள் ஜில்லா முன்னேற்றம் அடைய ஏதுவாகும். அடுத்தது—மண் அரிப்புத் தடுப்புத் திட்டம்—soil conservation மலை நாடாகிய நலகிரியில் இது அதிகம். எங்கள் ஜில்லாவைச் சுற்றி பெரிய பெரிய திட்டங்கள் இருக்கின்றன. பைகாரா, குந்தாத் திட்டம், லோயர் பவானித் திட்டம் எங்கள் ஜில்லாவிற்குப் பக்கத்தில்தான் இருக்கின்றன. மண் அரிப்பினால் சர்க்காருக்குக் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் பாழாகிறது. எங்கள் ஜில்லாவிற்கு ஒரு திட்டமும்

[Sri V. M. Surendra Ram] [9th September 1960]

இல்லை. நாங்கள் கரண்ட் உற்பத்தி பண்ணினால்தான் மற்ற ஆலைகள் ஓடும். நாங்கள் எல்லாவற்றையும் தானம் பண்ணி விட்டுப் பிச்சைக்காரர்களாகப் போகக் கூடாதே என்று தான், எங்கள் காரண்ட்-ஐக் கொடுக்கிறோம். இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் எங்கள் ஜில்லாவுக்குப் பாதகமாக இருக்கின்றன. குந்தா, பைகாரா, லோயர் பவானித் திட்டங்கள் ஆரம்பித்த பிறகு நிலங்களை விவசாயம் செய்யக் கூடாது என்று சட்டம் போட்டு விட்டார்கள். உருளைக்கிழங்கு விவசாயத்தை பண்ணிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அதனால் எங்களுக்கு நன்மை இல்லை. நாங்கள் பெரிய மனது வைத்து எல்லோரும் நன்றாக இருக்க வேண்டுமென்று உதவி செய்கிறோம் எங்களுக்குக் கைத்தொழில்கள் முதலியன வந்தால்தான் எங்கள் ஜில்லா முன்னேற்றம் அடைய முடியும். அங்கே நிறைய ஹரிஜனங்கள் இருக்கிறார்கள். முதலில் 10 வருஷம் சலுகை, இரண்டாவது 10 வருஷ சலுகை கொடுத்தார்கள். பெரிய அளவில் நாங்கள் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டுமென்றால் திட்டங்கள் மாற்றம் அடையவேண்டும். சர்க்கார் நல்ல விதத்தில் திட்டம் வகுத்தால்தான் திட்டத்தினால் முன்னேற்றம் அடைய முடியும். நாங்கள் முன்னேற்றம் அடைந்தால் நாடே முன்னேற்றம் அடைந்த மாதிரி இருக்கும். இந்த ஹரிஜனங்களுக்கு எந்தெந்த விதத்தில் உதவி செய்ய முடியுமோ அந்தந்த விதத்தில் உதவி செய்தால்தான் அவர்கள் முன்னேற்றம் அடைவார்கள். அதற்குத் திட்டமிட வேண்டும். நாங்கள் பஸ் ரூட் கேட்கிறோம். ஏனென்றால் ஒரு அங்கத்தினர் பேசினார். சினிமா, பஸ் தொழிலில்தான் ஜனங்களின் நாட்டம் இருக்கிறது. இவைகள் இருந்தால்தான் ஜனங்கள் பிழைக்கலாம் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சர்க்காருக்குப் பணம் வருகிறது. நாங்களும் பிரியப்படுகிறோம். சட்டங்களுக்கு விதி விலக்குப் பண்ணி எங்களுக்குச் சலுகை கொடுத்தால் நாங்கள் முன்னேற முடியும். ஹரிஜனங்களுக்கு அதிகமாகச் செய்ய வேண்டும். இங்கே பேச 5 நிமிடம்தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு வருஷத்துக்கு ஒரு நிமிடம் என்று கணக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்குத் தலைவரவர்களுக்கு நன்றி செலுத்திக்கொள்கிறேன்.

SRI M. ETHIRAJALU: கனம் உதவித் தலைவர் அவர்களே, இன்றுள்ள சர்க்கார் ஜனநாயக சமூக அடிப்படையில் நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தவும், வறுமை, ஏழ்மை ஆகிய பிணிகளை அகற்றவும் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் திட்டங்களின் மூலம்தான் சாதிக்க முடியும் என்று அறிந்து சர்க்கார் ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களை வகுத்து நிறைவேற்றி வருகிறார்கள். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டமும், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டமும் போடப்பட்டது. இப்போது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போடப்படுகிறது. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இந்த மாநிலத்தில் 80 கோடி ரூபாயைச் செலவழித்து பெரிய பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை எல்லாம் பூர்த்தி செய்து விவசாயத் துறையில் ஒருவாறு முன்னேற்றம் ஏற்படச் செய்திருக்கிறார்கள். இரண்டாவது

[Sri M. Ethirajalu] [9th September 1960]

ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சிறு கைத்தொழில்களையும், சிறு சிறு நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். இவைகளை யெல்லாம் செய்து நாட்டு மக்களின் தரத்தை ஓரளவுக்கு உயர்த்தியிருக்கிறோம். அந்த 1960-61-ஆம் ஆண்டில் 152 கோடி ரூபாய் செலவு செய்யப்படும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நாம் இப்போது திட்டமிட்டுள்ளபடி 352 கோடி ரூபாயைச் செலவு செய்யப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறோம். மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்காக நாம் திட்டங்கள் போட்டிருக்கிறோம். இந்தத் திட்டங்களை ஒருவாறு சரியாகப் போட்டு அமல் நடத்த இன்னும் ஓராண்டு காலம் இருக்கிறது. இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் பூரணமாக வகுக்கப் பட்டு விட்டனவா, அல்லது இவை இன்னும் மறுபடி திருத்தி யமைக்கப்படுமா என்ற ஒரு சந்தேகம் எனக்கு இருக்கிறது. ஏனென்றால், சமதர்ம சமுதாயத்தை அமைக்க வேண்டும் என்று விரும்பும் நாம் இந்த நாட்டில் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கும் சமுதாயத்தினரின் கல்வித் தரத்தை உயர்த்தவும், பொருளாதார நிலையை உயர்த்தவும், உத்தியோகத் துறையில் அவர்களுடைய நிலையை உயர்த்தவும், இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒருவிதத்திலும் வகை செய்யவில்லை என்பதுதான் என் தாழ்மையான அபிப்பிராயம். சோஷலிஸ சமுதாயம் அமைய வேண்டுமானால் அடித்தட்டில் இருக்கும் சமுதாயம் உயர வேண்டும். அடித்தட்டிலுள்ள சமுதாயத்தை உயர்த்தினால் தான், நாம் சோஷலிஸ சமுதாயத்தை அமைத்து விட்டதாகச் சொல்ல முடியும். இந்த நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த வேண்டுமானால், விவசாயத்தை மட்டும் பெருக்குவதோ தொழில்களை மட்டும் பெருக்குவதோ போதாது. அத்தொழில்களில் சம்பந்தப்பட்டுள்ள தொழிலாளர்களின், பின்தங்கிய மக்களின், ஹரிஜனங்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தையும் பொருளாதார நிலையையும் படிப்படியாக உயர்த்த வேண்டும். இன்றுள்ள நிலையில், உயர்ந்த நிலையிலுள்ள சமூகத்தினர் உயர்ந்துகொண்டே போகிறார்கள், தாழ்ந்த நிலையில் உள்ள சமூகத்தினர் தாழ்ந்த நிலையிலேயே இருக்கிறார்கள். பிற்பட்ட வகுப்பினருக்கு மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒரு சலுகையும் காணப்படவில்லை. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் முறையே 5 கோடியே 62 லட்ச ரூபாயும், 15 கோடியே சொச்சம் ரூபாயும் பிற்பட்ட மக்களின் கல்விக் காகவும் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 16 கோடியே சொச்சம் ரூபாய் தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள், மலை ஜாதியினர் முதலியவர்களின் முன்னேற்றத்திற்காகவும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும்போது, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பின்தங்கிய சமூகத்தினருக்காக 117 லட்ச ரூபாய் தான் ஒதுக்கப்படுகிறது என்றால், பின்தங்கிய மக்களின் நிலை உயருமா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இப்போது ஒதுக்கப்படும் தொகை, பின்தங்கிய சமூகத்தினர் அரசியல் துறையிலும், பொருளாதாரத் துறையிலும் முன்னேற கடுகளவாவது பயன்படுமா என்று மிக மிகப் பணிவுடன் கேட்க விரும்புகிறேன். சென்ற வருடம், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில், குறைந்த

9th September 1960] [Sri M. Ethirajalu]

வருமானக்காரர்களுக்கு வீடுகள் கட்டும் திட்டம், தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகள் கட்டக் கடன் கொடுக்கும் திட்டம், ஆகிய திட்டங்களின் கீழ் 6 கோடியே 5 லட்சம் ரூபாய் செலவுசெய்து 10,900 வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், மிகப் பின் தங்கிய இனத்தவர்களுக்காக ஏதாவது வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றனவா? அவர்களுக்காக, உதாரணத்திற்காக எடுத்துச் சொல்வதற்காகவாவது, ஒரு வீடாவது கட்டப்பட்டிருக்கிறதா? இல்லவே இல்லை. இப்படி இருந்தால், அவர்களுடைய பொருளாதார நிலை எப்படி உயரும் என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இந்த மூன்றாவது திட்டத்தில் இவர்களுக்காக 12 கோடியே 30 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிச் செய்யும்போது கூட கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களில் சேரத் தகுதியில்லாத மிகவும் பின்தங்கிய, தங்களுக்கு வீடுகள் கட்டிக் கொள்ள முடியாத மக்களுக்காக, வீடு ஒன்றுக்கு 1,500 அல்லது 2,000 ரூபாய் வீதம் செலவழித்து வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க ஏதாவது திட்டம் இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் காட்டப்பட்டிருக்கிறதா? இல்லை. இதை நான் ஏன் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட அமைப்பு பற்றி விவாதித்த கமிட்டியில் மிகவும் பின்தங்கிய இனத்தவர் யாரும் அங்கத்தினராக இல்லை. அந்த இனத்தவர் யாராவது அக்கமிட்டியில் இருந்திருந்தால், அவர்களுடைய நிலையைப்பற்றி அங்கே தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கும், அந்த இனத்தவரின் வாழ்க்கைத் தரத்தையும் பொருளாதார நிலையையும் உயர்த்த வழி வகைகள் சொல்லப்பட்டிருக்கும். அந்த இனத்தவரின் நிலையைப் பற்றி அங்கு அறவே விவாதிக்கவில்லை என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மீனவர்களுக்காக 3 கோடியே 65 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். படகுகள் போன்றவைகளை வாங்கவும், கயிறுகள் செய்யவும் 375 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இதே நேரத்தில், கடற்கரையில் வாழும் மக்கள் மிக மிகக் கேவலமான நிலையில் வாழ்கிறார்கள். அவர்கள், இன்று கடலில் இருக்கும் செல்வத்தைத் தலையில் சுமந்துகொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு நல்ல குடிநீர் வசதியும், பள்ளிக்கூட வசதியும் செய்து தரப்பட்டிருக்கிறதா? (கனம் டெபுடி சேர்மன் மணி அடித்தார்). இன்னும் ஐந்து நிமிஷம்கூட ஆகவில்லை.

DEPUTY CHAIRMAN: 10 நிமிஷம் ஆகிவிட்டது.

SRI M. ETHIRAJALU: அடுத்தபடியாக, எங்கள் ஜில்லா மிகவும் பின்தங்கிய ஜில்லா என்று நான் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் சொல்லிவருகிறேன். தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் பறங்கிப் பேட்டையில் ஒரு கூப்பல் கூட்டம் தளத்தை அமைக்க வேண்டும் என்று நான் ஏற்கெனவே கோரியிருக்கிறேன். அதுபற்றி அங்குள்ள எஞ்சினியர்களுக்கோ மற்ற அதிகாரிகளுக்கோ ஒன்றும் தெரிவிக்கப்படவில்லை.

அடுத்தபடியாக, மேட்டூரிலிருந்து வரும் அதிகப்படியான ஜலத்தை, ஆத்தூர், வாளாந்தூர் முதலிய பகுதிகள் வழியாக சேத்தியாத்தோப்பு அணைக்கட்டுக்குக் கொண்டுவந்தால்

[Sri M. Ethirajalu] [9th September 1960]

தென்னாற்காடு ஜில்லாவின் வடக்குப் பகுதிகளுக்கும் சிங்களேரியின் வடக்குப் பகுதிகளுக்கும் நிறைய பாசன வசதி அளிக்க முடியும் என்று எங்கள் ஊரைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ. ராமச்சந்திர ரெட்டியார், ஸ்ரீ. கண்ணுச்சாமி படையாச்சி ஆகியவர்கள் யோசனை சொல்லியிருக்கிறார்கள். இத்திட்டத்தை அரசாங்கம் கவனிக்கவில்லை. இதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் எங்கள் ஜில்லாவுக்குப் போதிய சலுகை காட்டுமபடி அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* SRI A. K. THANGAVEL MUDALIAR: உப தலைவர் அவர்களே, இப்போது உள்ள மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நான் ஆதரித்த போதிலும், சில இனங்களில் அதிகப்படி செலவு செய்யவேண்டியதாக இருக்கிறது. சில இனங்களில் குறைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதிகப்படி செலவு செய்யவேண்டிய இனங்கள்—கல்வி, விவசாயம், சுகாதாரம் ரோடு, குடி தண்ணீர், இவைகளில் அதிகப்படுத்த வேண்டும், குறைக்க வேண்டியது, பிரசாரம் என்று போடப்பட்டிருக்கும் ஐட்டம். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 8 லட்சம் ரூபாய், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 50 லட்சம் ரூபாய் என்று போட்டிருக்கிறார்கள். அவ்வளவு செலவு பண்ண வேண்டாம் என்பது என் அபிப்பிராயம். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அதிகப் பணம் செலவு செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்லப்பட்டது. அது அபிவிருத்தி அல்ல. இப்போது கூலி, மற்றப்படி சாமான் விலை முதலியவை அதிகமாக ஏறிவிட்டன. இவை திட்டங்கள் போடுகிற காலத்தில் இருந்தது போல் இல்லை, அதிகப்படியாகி விட்டன. அதனால் இதில் அதிகச் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். வேறு ஒன்றும் அதனால் அபிவிருத்தியாக வில்லை. இப்போது பூமிக்கு அடியில் ஆராய்ச்சி பண்ணி தண்ணீர் எடுத்து விவசாயத்தை அபிவிருத்தி பண்ண வேண்டுமென்று திட்டம் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். அந்த மாதிரி காரியங்களைச் செய்கிறபோது, தண்ணீர் வளம் இருக்கிற இடங்களில் போடப்படுகிற பைப்-ஐ போரிலிருந்து சுழற்றி விடக்கூடாது. அதை அப்படியே நிறுத்தி பம்புசெட்டு வைத்து தண்ணீர் எடுத்து விவசாயத்துக்குப் பயன்படுத்த வேண்டும். கூட்டுறவு மூலமாக—விவசாயத் திட்டமிட்டு சில காரியங்கள் சர்க்கார் செய்து வருகிறது—மேற்கொண்டு கூட்டுறவு மூலமாக tractor-கள், நவீனக் கருவிகள் வாங்கி விவசாயிகளுக்குக் கூட்டுறவு மூலம் வாடகைக்கு விட்டு விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்யலாம்.

(Mr. Chairman in the Chair.)

அடுத்தபடியாக, நல்ல காரியத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சர்க்காருக்கு ஆசைதான் இருக்கிறது. அதிகாரம் இல்லை. அதற்கு ஒன்று மாத்திரம் உதாரணமாகச் சொல்கிறேன். ரயில்வே லைன் எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அது ரொம்ப முக்கியம். அதை நாம்தான் நம் மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டும். அதற்கு நம்மிடம் அதிகாரம் இல்லை. அது

[9th September 1960] [Sri A. K. Thangavel Mudaliar]

இந்திய சர்க்காரிடம் இருக்கிறது. ரயில் லைன் போட யாரைப் போய் கேட்க வேண்டும்? அந்த மாதிரி அதிகாரம் இல்லாத அந்தஸ்து; பட்டம், பதவி இவைகள் எல்லாம் அதிகாரம் இருக்குமிடம் போய் அடங்கிவிடுகிறது. அதனால்தான் D.M.K. திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இந்த நாட்டைப் பிரிக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறது. வேறு ஒன்று மில்லை. பிரிக்கும் காரணம், பிரித்து வேலி போடுவதற்காக இல்லை. அதிகாரத்தை வாங்கி இப்போது இருக்கிற சர்க்கார் கொடுத்தால் D.M.K. நாட்டைப் பிரிக்கும்படி கேட்காது. இன்னும் எத்தனை வருஷங்களான போதிலும் நாடு ஒற்றுமையாக வாழ வேண்டுமானால் கிரிப்சு திட்டம் தான் இன்னாட்டுக்குப் பொருந்தும். அதைத்தான் நான் சொல்லுகிறேன். அது தான் முக்கியமான என் நோக்கம். இந்தத் திட்டத்திலே எவ்வளவோ எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய பொருள்கள் இருக்கின்றன. பேச காலம் இடம் தரவில்லை. அதனால் இவ்வளவு அனுமதித்த தலைவர் அவர்களுக்கு என் வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI K. T. KOSALRAM: Mr. Chairman, it is impossible to express my views within five minutes.

MR. CHAIRMAN: I will give the hon. Member 10 minutes.

SRI K. T. KOSALRAM: Thanks.

SRI K. T. KOSALRAM: தலைவரவர்களே, இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வகுத்ததில் அதிகமான குறை சொல்வதற்கில்லை என்றுதான் சொல்ல முடியும். முக்கியமாக இந்த சபையின் தலைவர் கனம் ஸ்ரீ. வெங்கட்ராமன் அவர்கள் இங்கு இல்லை. நாடு தொழில் மயமாக ஆக்கப்பட்டால்தான் நாட்டில் வேலையில்லாமையைப் போக்க முடியும் என்பதுதான் திட்டத்தின் நோக்கம். அவர்கள் சீக்கிரம் வந்துவிடுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் இருப்பதால் அவர்களுடைய இலாகாவைப்பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்லலாம் என்று இருக்கிறேன்.

நாட்டில் விவசாயத்தைப் பெருக்க வேண்டும், அதன் மூலமாகத்தான் நாட்டின் வளத்தைப் பெருக்க முடியும் என்று சொல்லும்போது திட்டத்தில் விவசாயத்துக்கு அதிகமான முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றும்போது அந்தத் திட்டம் உண்மையாக மக்களுக்கு பயன்படக் கூடியதாக இருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். சாதாரணமாக மராமத்து செய்வது என்று சொல்கிறோம். Minor irrigation work, Major irrigation work என்று இரண்டு விதமாக வைத்திருக்கிறோம். பெரிய ஆற்றுப் பாய்மானத்தில்தான் Major irrigation work இருக்கிறது. அதில் ஒரு சில லட்சக் கணக்கான ஏக்கர்கள் தான் இருக்கின்றன. கோடிக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் மானாமாரி குளங்களின் கீழ் இருக்கிறது. மழை பெய்வதிலிருந்து தண்ணீர் கட்டப்படுகிறது. இந்தக் குளங்களை மராமத்து செய்ய யாரோ

[Sri K. T. Kosalram] [9th September 1960]

ஒரு சிறிய, Technical qualification அதிகம் இல்லாத ஒருவர் Revenue இலாகாவிலிருந்துவந்து மராமத்து செய்கிறார்கள். அதில் லட்சக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்கிறார்கள். ஒரு தாலுக்காவுக்கு 2, 2½ லட்ச ரூபாய் செலவு செய்கிறார்கள். ஒரு வருஷம் செலவு செய்து மராமத்து செய்த குளத்தை அடுத்த வருஷம் போய்ப் பார்த்தால், மண்மூடி விடுகிறதே தவிர, தண்ணீர் கட்ட வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. எங்கே குறை இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் புரிந்துகொள்ளாமல் கோடிக்கணக்கான பணத்தைச் செலவு செய்வது தவறு என்பதை அரசாங்கம் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்கு நான் பலமுறை யோசனை கூறியிருக்கிறேன். மராமத்து இலாகாவில் எடுத்துக் கொண்டு, தொழில் நுணுக்க அறிவு உள்ள Engineer-களைப் போட்டு, அதை decentralise பண்ணி Chief Engineer-இடம் தான் வரவேண்டும், அவரிடம்தான் sanction வாங்கிப் போக வேண்டும் என்பதைக் குறைத்து அவ்வப்போது, உடனடியாக வேலைகளைச் செய்ய அந்த இலாகாவைச் சரிப்படுத்தினால் இந்த மராமத்து வேலைகள் செவ்வனே நடக்கும். அப்படி நடந்தால் ஏராளமான தானியம் இந்த நாட்டில் உற்பத்தியாக முடியும் என்பதை மராமத்து அமைச்சர் அவர்கள் உணர வேண்டும். மராமத்து இலாகாவிலே Minor irrigation-ஐச் சேர்க்க வேண்டும் என்று நான் யோசனை கூறுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக மிகவும் வருந்தக் கூடிய விஷயம் பம்பா நதியைப்பற்றியது. இது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டு இருந்தது, முதலிலே வெளியிடப்பட்டபோது. இப்போது செங்கோட்டைத் தாலுக்காவை கூடலாருக்கு விலைக்கு விற்பனையாகி நடந்து விட்டதோ என்று அஞ்சுகிறேன். சமீபத்தில் நடந்தது பரம்பிக்குளம் சம்பந்தமான பேச்சு வார்த்தை. இதற்கு மராமத்து இலாகா அமைச்சரவர்கள் போகவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்கிறேன். சென்ற முறை கேட்டேன். பட்டம் தாணுப்பிள்ளை சொன்னார்—பம்பா வைப்பற்றி பேசினோம், வெகு சீக்கிரம் முடிவுக்கு வந்துவிடலாம் என்று சொன்னார். பரம்பிக்குளத்துக்கு agreement கையெழுத்தானது. அதே சமயத்தில் நமது அமைச்சரவர்கள் பம்பாவைப் பற்றி பேசினார்களா, இல்லையா என்று சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டேன். அதற்குப் பதிலில்லை. மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து பதில் அறிக்கை—ஸ்ரீ பட்டம்தாணு பேசிவிட்டேன் என்று சொல்கிறார். ஏன் சொல்கிறேன். Master plan தயார் செய்து மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதிலுள்ள தண்ணீர் வீணாகப் போகிறது. புனலாறு தண்ணீர்—1 லட்சம் ஏக்கருக்குப் பாயும் தண்ணீர் வீணாகப் போகிறது. கேரள அரசாங்கமும் சென்னை அரசாங்கமும் சேர்ந்து, sewer-ஐ அவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளலாம், நாம் தண்ணீரை எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று Master plan-ல் கண்டிருக்கிறது. இந்த அரசாங்கப் பிரதிநிதிகள் போனார்கள். நாம் சந்தோஷப்பட்டோம்; பெருமைப்பட்டோம், பம்பாறு வந்து விடும் என்று. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில்

[9th September 1960] [Sri K. T. Kosalram]

செய்யாததை 3-வது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலாவது சேர்ப்பார்கள் என்று மூன்று ஜில்லா வாசிகள்—மதுரை, இராமநாதபுரம் திருநெல்வேலி—ஆவலோடு இருந்தார்கள். இன்னும் 5 p.m. சொல்கிறேன்; முதுகுளத்தூர் தாலுக்காவுக்குக் கூட அதனால் நன்மை வரும் என்று சொல்கிறார்கள். அது மிகமிக பிற்போக்கான தாலுகா. அந்தத் திட்டத்தை இந்த 3-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்க வேண்டிய காரியங்களைச் செய்யவில்லை. அதனால் நான் பயப்படுகிற மாதிரி செங்கோட்டையை விற்பனையாகி விற்று விட்டார்களோ என்று பயப்படுகிறேன். இதை மராமத்து இலாகா அமைச்சர் இந்திய சர்க்காரை உணரச் செய்ய வேண்டுமென்பது என் நினைப்பு. யாரோ என்னவோ கொண்டுபோக வேண்டுமென்று நினைப்பதை நமக்கு உபயோகப்படும்படிச் செய்ய, எவ்வளவு சண்டை போட வேண்டுமோ அவ்வளவு சண்டைபோட வேண்டும். வேண்டுமானால் “நான் ராஜி நாமாச் செய்வேன்” என்று கூடச் சொல்ல வேண்டுமென்று சொல்கிறேன். இந்தக் காரியத்தை . . .

THE HON. SRI P. KAKKAN: மதிப்புக்குரிய அங்கத்தினர் நிதி மந்திரி அவர்களைப்பற்றித்தான் குறிப்பிட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அவர்கள் இந்தச் சபையில் இல்லை. ஏற்கெனவே அரசாங்கம் மேற்கே போகின்ற தண்ணீரைத் தடுத்து நிறுத்தி உதவி செய்ய திட்டத்திலே 5 கோடி ரூபாய் பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள் என்பது கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரியும். இன்னும் எந்த முடிவுக்கும் வராதபோது அதை விற்பனை விட்டோம், இதை அடகு வைத்துவிட்டோம் என்று சொல்லுவது அழகல்ல என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

SRI K. T. KOSALRAM: மிக்க சந்தோஷம். அதை அடகு வைக்காமல் இருக்க வேண்டும் என்பதுதான் என் ஆசை. இந்த பதிலை இவர் சொல்ல வேண்டும் என்றுதான் விரும்பினேன். இதைச் சொன்னதற்காக இவரைப் பாராட்டுகிறேன். ஒரு மந்திரி இந்தச் சபையில் இல்லாதபோது அவரைப்பற்றிப் பேசக் கூடாது என்று சொல்வது சரியல்ல. ஏனென்றால், சபையில் ஒரு மந்திரி இருந்தாலும் அவர் மற்ற மந்திரிகளுக்கும் கூட்டுப் பொறுப்பு உள்ளவராக இருக்கிறார். கனம் அமைச்சர் ஸ்ரீ. கக்கன் அவர்கள், கனம் அங்கத்தினர்கள் மற்ற அமைச்சர் களைப்பற்றிப் பேசுவதைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்க முடியும். இதே போலத்தான், அந்தத் திட்டம்பற்றிப் பேச கனம் நிதி மந்திரி இந்த மந்திரி சபையின், இந்த சர்க்காரின் பிரதிநிதியாகவே அங்கு சென்றார். எனவே மற்ற மந்திரிகளுக்கும் இதில் பங்கு உண்டு. என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். செங்கோட்டை என் ஜில்லாவிலிருந்து அடகு வைக்கப்பட்டது எனக்குத் தெரியும். இதை நான் பல முறை குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அன்பு மிக்க ஸ்ரீ. பந்த் அவர்கள் இந்த விஷயத்தை மீண்டும் பரிசீலனை செய்கிறேன் என்று சொல்லியிருப்பது எல்லோருக்கும் தெரியும்.

[Sri K. T. Kosalram] [9th September 1960]

அடுத்தபடியாக, கிரியாறுத் திட்டம் பத்து வருஷங்களுக்கு முன்பு பரிசீலனை செய்யப்பட்டது. கிரியாறையாவது திட்டத்தில் “சேர்த்திருக்கிறோம்” என்று சர்க்கார் சொல்லியிருக்கலாம். அவ்வாறு அதைத் திட்டத்தில் சேர்த்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். அதைச் செய்யவில்லை. அதைத் திட்டத்தில் சேர்க்க வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க வேண்டும் என்பது தான் திட்டத்தின் நோக்கம். நமது மாநிலத்தில் ஐந்து, ஆறு ஹெக்டேர் இண்டஸ்ட்ரீஸை ஏற்படுத்தினால், அதனால் ஏராளமான பேர்களுக்கு வேலை கொடுத்துவிட முடியாது. இதை அரசாங்கம் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும். நான் இவ்வாறு சொல்வதால், இங்கே ஹெக்டேர் இண்டஸ்ட்ரீஸ் வேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை. இந்த ராஜ்யத்தில் லேட் எஞ்ஜினியரிங் இண்டஸ்ட்ரீஸை ஏற்படுத்த வேண்டும். சிறுசிறு பெளண்ட்ரீயை ஏற்படுத்த வேண்டும். 5 லட்சம் 10 லட்சம், 20 லட்சம், 25 லட்சம் ரூபாய் முதலீடு செய்து ராஜ்யம் முழுவதிலும் இம் மாதிரியான கைத்தொழில்கள் அமைத்தால்தான் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க முடியும். அதற்கு இந்த அரசாங்கம் வகைசெய்யவில்லை. சர்க்கார் பல இண்டஸ்ட்ரீஸுக்கு வகை செய்திருக்கிறார்கள். அதை நாம் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. லேட் எஞ்ஜினியரிங் இண்டஸ்ட்ரீஸ் ஏற்பட வகை செய்ய வேண்டும். “இதற்காக வருஷத்திற்கு 25 லட்ச ரூபாய் கொடுக்கிறேனே” என்று கனம் மந்திரி ஸ்ரீ. வெங்கடராமன் சொல்லக்கூடும். அந்தப் பணம் ஒரு கிராமத்திலுள்ள சாதாரணத் தொழிலுக்குக் கூடப் போதாது. எனவே இதற்காக ராஜ்ய தொழில் இலாகாவின் மூலம் வருடத்திற்கு ஒரு கோடி ரூபாய் வீதம் ஐந்து வருடங்களுக்கு ஐந்து கோடி ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும். அத்துடன், ராஜ்ய தொழில் முதலீட்டுக் கார்ப்பொரேஷன் மூலம் குறைந்தது 50 கோடி ரூபாய் தர வேண்டும். அவ்வாறு செய்தால் ராஜ்யம் முழுவதிலும் ஏராளமான தொழிற்சாலைகள் ஏற்படுத்தலாம்.

அடுத்தபடியாக, ஜியலாஜிகல் ஸர்வே செய்ய வேண்டிய அவசியத்தைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த ராஜ்யத்தில் பூமிக்குள் ஏராளமான புதைபொருள்கள் இருக்கின்றன. அலுமினியம், இரும்பு முதலியவை இங்கே பூமிக்குள் இருக்கின்றன.

Mr. CHAIRMAN: The hon. Member's time is up.

SRI K. T. KOSALRAM: I want two more minutes, Sir. சேலத்து அலுமினியம் மாதிரி தமிழ் நாட்டில் எவ்வளவோ கனிப்பொருள்கள் இருக்கின்றன. பூமிக்குள் இருப்பதைப் பரிசீலித்தால் அவை கட்டாயம் கிடைக்கும். பாக்கியவசமாக இதற்கென ஒரு இலாகா இருக்கிறது. அந்த இலாகாவின் மூலம் இந்த ராஜ்யத்தில் தாலாகா தாலாகாவாக, கிராமம் கிராமமாகப் பரிசீலனை செய்தால் இந்த நாட்டில் தொழில் வளத்தை அதிகரிக்க முடியும் என்று யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். இதைச் செய்ய வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[9th September 1960] [Sri K. T. Kosalram]

அடுத்தபடியாக, டிரான்ஸ்போர்ட், வசதிகளை.....

Mr. CHAIRMAN: The hon. Member Sri A. Subramanyam will now speak.

* SRI A. SUBRAMANYAM: கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, சென்னை மாநில மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை வரவேற்று சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது மாநிலத்திற்கென கணிசமான அளவுக்குப் பணம் ஒதுக்கப் பட்டாலும் கிடைத்த பணத்தைக் கொண்டு நல்ல முறையில் காரியங்கள் செய்வதற்கான வகையில் திட்டங்கள் வகுக்க வேண்டும். ஏதோ வேடிக்கையாகப் பேச வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் இத்திட்டத்தின் பேரில் பேச நான் முன்வர வில்லை.

சேலம் ஜில்லா இந்த மாநிலத்தில் ஒரு பெரிய ஜில்லா; இதர 13 ஜில்லாக்களை விட அதிகமான ஜனத்தொகை கொண்டதாகும். அது சற்றேறக் குறைய 35 லட்சம் ஜனத்தொகை கொண்டது. இதை யாரும் மறுக்கவோ மறைக்கவோ முடியாது. இந்த ஜில்லாவானது மிகவும் பிற்பட்ட நிலையில் இருக்கிறது என்பது யாவரும் அறிந்த விஷயம். அந்த ஜில்லாவில் தப்பித் தவறி ஒரு பெரிய அணை கட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு மேட்டூர் அணை என்று பெயர். ஆனால் அந்த ஜில்லாவில் பெரும்பாலானவர்களுக்கு அந்த அணையினால் ஒரு பிரயோஜனமும் இல்லை. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் பெரும்பாலானவர்கள் அதனால் பயனடைந்து வருகிறார்கள். அதைக் கண்டு நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். அவர்களாவது அதனால் பயனடைவதைக் கண்டு நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். சேலம் ஜில்லாவில் பெரும்பாலான நிலங்கள் மானம்பார்த்த பூமி. மழை பெய்தால் அங்கு விளைச்சல் உண்டு, இல்லாவிட்டால் ஒன்றுமில்லை பரார்பரமே என்று கூற வேண்டும். இந்த நிலையில் இருக்கும் சேலம் ஜில்லாவில் மக்களின் கல்வி அறிவைப் பார்ப்போம். அங்கே கல்விக்காகச் செய்யப்பட்டுள்ள ஏற்பாடுகளைப் பார்ப்போம். ஆரம்பப் பாடசாலைகளும், உயர்தரப் பாடசாலைகளும் மற்ற ஜில்லாக்களில் ஏற்படுத்தப்பட்டு வருவதைவிட மிகக் குறைவாகவே அந்த ஜில்லாவில் ஏற்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன. அங்கே நல்ல பெரிய கல்லூரிகள் இருக்கின்றனவா என்று பார்ப்போம். அங்கே ஒரு கல்லூரிதான் இருக்கிறது. வட சேலம் தருமபுரியில் உடனடியாக ஒரு கல்லூரி ஏற்படுத்த வேண்டும். நான் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்டபடி அது அதிக ஜனத்தொகை கொண்ட ஜில்லா. எனவே இந்தத் திட்டத்தில், இம்மாதிரியான ஜில்லாக்களைப் பொறுக்கியெடுத்து, அவைகளுக்கு அவசியமானவைகளை யெல்லாம் உடனடியாகச் செய்ய அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் திட்டத்தினால் நல்ல பலன்கள் ஏற்படும். அவ்வாறு செய்தால் தான் “இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அதைத் செய்தோம். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இதைச் செய்தோம். அதனால் பிற்பட்ட நிலையில் இருந்த சேலம் ஜில்லா இன்று இந்த நிலைக்கு வந்திருக்கிறது. இன்னும் சில ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் அது

[Sri A. Subramanyam] [9th September 1960]

இன்னும் மேன்மை அடையும்” என்று சர்க்கார் சொல்லிக் கொள்ள முடியும். மக்களும் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைவார்கள். எனவே இந்த விஷயத்தில் முக்கிய அக்கறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கனம் அமைச்சர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

5-10
p.m.

இப்போது எனக்கு பேசுவதற்கு அதிக நேரம் அளிக்கப்படவில்லை. அது கனம் தலைவர் அவர்களுடைய குற்றம் இல்லை. அதிகமான அங்கத்தினர்கள் பேச விரும்புவதால் எனக்கு அவர் குறைவான நேரத்தை அளித்திருக்கிறார். ஆகவே, சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்தல் என்ற முறையில் சில வார்த்தைகள் சொல்லி என் கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க முற்படுகிறேன்.

சேலம் ஜில்லாவில் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்றால் அது மிகையாகாது. அவர்களுக்கு எந்த விதமான அலுவலமும் ஏற்படவில்லை. எங்கள் ஜில்லாவில் மிகவும் பிற்பட்ட தாலுகா ஒன்று இருக்கிறது என்றால், அது தருமபுரி தாலுக்காவாகும். அங்கே நிறையக் காடுகளும், மேடுகளும் இருக்கின்றன. அங்கே ஏதோ ஐந்து ஆறு வருடங்களுக்கு ஒரு முறை தப்பித் தவறி மழை பெய்து விடக்கூடும், பெய்யாமலும் இருந்துவிடக் கூடும். இதன் காரணமாக அங்குள்ளவர்கள் சதா ராகி அல்லது சோளச் சோறு தான் சாப்பிடக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்த தானியங்கள் தான் அங்கு அதிகமாக விளகின்றன. இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேலம் ஜில்லாவில் தொப்பையாறு, சின்னாறு என்ற இரண்டு திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை சீக்கிரம் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். சின்னாறு திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், மக்கள் ஒரு இடத்தில் அணை கட்ட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அரசாங்கத்தார் மற்றொரு இடத்தைக் குறிப்பிட்டு அங்கு தான் அணை கட்ட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அரசாங்கம் குறிப்பிடும் இடத்தில் ஏற்கெனவே 800 ஏக்கருக்கு ஜலம் பாயக்கூடிய சம்பக்குமார நதி இருக்கிறது. அங்கே இந்த அணையைக் கட்டினால் அங்கு மேலும் 800 ஏக்கருக்கு ஜலம் பாயக் கூடிய நிலை தான் ஏற்படும். ஆக, அங்கே மொத்தம் 1,600 ஏக்கருக்கு தண்ணீர் பாயக் கூடிய நிலை ஏற்படும். தற்போது ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கும் திட்டப்படி 44,800 ரூபாய் செலவு செய்து அணையைக் கட்டினால் மிகவும் கஷ்டப்படும் ஏழை விவசாயிகளுக்கு எப்படி ஜலம் கிடைக்கும்? இதனால் தாலுகா முழுவதிலுமுள்ள எல்லா ஏழை விவசாயிகளுக்கும் எந்தவிதமான நன்மையும் ஏற்படாது.

ஆனால் மக்களுடைய விருப்பத்தின்படி, தாலுகாவாசிகளின் விருப்பத்தின்படி, இன்னும் கொஞ்சம் கீழே வந்து அந்த அணையைக் கட்டினால், மேற்கொண்டும் ரூபாய் 40 லட்சம் அதிகப் படுத்தி மொத்தம் 80 லட்ச ரூபாய் அளவில் செலவழித்தால் ஏறக்குறைய 30 ஆயிரம் ஏக்கர் பயிராகக் கூடிய ஒரு நல்ல வாய்ப்பு அங்கே கிடைக்கும். இங்கு ஐந்து ஆறுகள் பாயக் கூடிய வாய்ப்பும் இருக்கிறது. இதை ஏதோ வாய் அளவில்

[9th September 1960] [Sri A. Subramanyam]

சொல்லவில்லை. இதுதான் நியாயமாக ஒப்புக்கொள்ளக் கூடியதாகும். அணையைக் கீழே கட்ட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். மேலே கட்டிவிட்டால் தண்ணீர் வேகமும் குறைகிறது. ஹோசூர் தாலுகாவில் 800 ஏக்கருக்குத்தான் பயன்படும். ஆகையினால் இந்த அணையை மல்லேஸ்வரன் கோயில் வெள்ளைக்கல் மலைச்சாரல் என்ற இடத்தில் கட்டினால், 40 ஏரிகளுக்கு பாயும். என்னிடம் விவரம் இருக்கிறது. 30,000 ஏக்கருக்கு ஜலம் பாயும் திட்டம் முழுவதும் என்னிடம் இருக்கிறது. எதையாவது பேச வேண்டுமென்று கருதி இதை நான் பேசவில்லை. ஆகையினால் இந்தத் திட்டத்தை அரசாங்கம் உடனடியாகக் கவனித்துச் செய்ய வேண்டும். செய்யும் காரியத்தைத் தெரிந்து செய்யவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு விவசாயிகளுக்காக அந்தத் திட்டத்தைச் செய்தால், சேலம் ஜில்லாவில் மேட்டூர் அணை பிரயோசனம் இல்லாமல் இருக்கும் நிலையில் இந்த அணையைக் கட்டினால், குறிப்பாக தர்மபுரி தாலுகாவுக்கு ஷேமகரமான நிலை ஏற்படும் என்பதையும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பிற்பட்டவர்களைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்வது என் கடமை. 1937-ம் வருஷத்திலிருந்து 1952-ம் வருடம் வரையில் நான் கீழ் சட்டசபையில் இருந்திருக்கிறேன். 1952-லிருந்து இதுவரையில் மேல் சட்டசபையில் இருக்கிறேன். எந்தச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தாலும் பிற்பட்ட இனத்தவர்களைப் பற்றி பேசாமல் இருப்பது இல்லை. பிற்பட்ட இனத்தவர்களின் உத்தியோக வசதிகளை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று அடிக்கடி கேட்டுக்கொள்வது உண்டு. அதற்கிணங்க நாமும் கொஞ்சம் செய்தோம் என்று இருக்கட்டும் என்ற முறையில் அரசாங்கம் சொற்பமான சலுகையைத்தான் செய்கிறதே தவிர, “முதல் 5 வருஷத்தில் இதைச் செய்தோம், அடுத்த 5 வருஷத்தில் இதைச் செய்தோம், 15 வருஷங்களுக்குள் இதைச் செய்தோம், இப்பொழுது சரிசமத்துவம் ஏற்பட்டுவிட்டது, இனிமேல் பிற்பட்டவர்கள் முற்பட்டவர்கள் என்ற வித்தியாசமே இருந்து வரக் காரணமில்லை. எல்லோரும்மொன்றென்னும் காலம் வந்தது. கெட்ட நயவஞ்சகக்காரர்களுக்கெல்லாம் நாசம் வந்தது”, என்று சொல்லவில்லை. இது பாரத தேசம். நாம் எல்லாம் ஒன்று என்று சொல்லும் நாளை நாம் அதிக விரைவிலே ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றுதான் இதை வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். 110 லட்சம் இந்த பிற்பட்ட இனத்துக்கு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இது பெருங்காய் டப்பிதான். கடலில் கரைத்த பெருங்காயம் மாதிரிதான். பிரயோசனம் அதிகமில்லை. இந்த மாகாணத்தில் மொத்த ஜனத்தொகை 3 கோடி. இதில் 2 கோடி மக்கள் பிற்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். இது யாவரும் அறிந்த விஷயம். தற்போது அரசாங்கம் கொஞ்சம் கல்விச் சலுகை கொடுத்த பிறகு இப்போதுதான் படித்து முன்னுக்கு வருகிறார்கள். Double, treble degree வாங்குகிறார்கள். ஆனால் mononiversity வேலையில்லாத திண்டாட்டம் மிக மோசமாக இருக்கிறது. படித்தவர்களுக்குத் தகுந்த சலுகையையாவது சரியானபடி

[Sri A. Subramanyam] [9th September 1960]

கொடுக்க வேண்டும். பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு அரசாங்கத்தில் தற்போது உத்தியோகம் வழங்கப்பட்டு வரும் முறையானது சரியில்லை. அதை மாற்றி திருத்தி ஜனத்தொகை விகிதாசாரத்திற்குத் தகுந்த வகையில் அமைக்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பிற்பட்ட இனத்தவர்களுக்கு கல்வியிலும் கோடிக்கணக்கான பணத்தை ஒதுக்க வேண்டும். குறைந்த ஜனத்தொகை உள்ளவர்களுக்கு, ஹரிஜன், மலை ஜாதியினர் முதலியவர்களுக்கு, 12, 13 கோடி ஒதுக்கிவிட்டு, 2 கோடி ஜனத்தொகை கொண்ட பிற்பட்ட இன மக்களுக்கு ஏதோ 1 கோடி 10 லட்சம் என்று ஒதுக்கி வைத்தால் அது பொறுத்தமாக இருக்காது. ஆகையினால் இதை அரசாங்கம் உடனடியாகக் கவனித்து பிற்பட்ட இனத்தவர்கள் மீது கருணை கூர்ந்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று வேண்டுகிறேன். மேலும் பணம் ஒதுக்க வேண்டுமென்று மறுபடியும் தெரிவித்துக் கொண்டு, மராமத்து இலாகா மந்திரி அவர்களே இந்த இலாகாவிற்கு மந்திரியாக இருப்பதால் இதைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, தலைவரவர்கள் இந்த மாதிரி சந்தர்ப்பத்தில் பேச சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI M. SESHACHARIAR: தலைவரவர்களே இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றிப் பேசுகிற போது ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்லி நிறுத்திக் கொள்ளலாம் என்றிருக்கிறேன். முக்கியமாக பெரிய Heavy Industries என்று சொல்லுகிறார்களே, அந்தப் பெருந்தொழில்களில் ஸ்ரீமான் வெங்கடராமன் செய்த அரும் பெரும் சேவையைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அதிலே முக்கியமாக அவர் எழுதிக் கொடுத்திருக்கிற குறிப்பைப் படித்துப் பார்த்தால் ரொம்ப கஷ்டப்பட்டுத் தயார் செய்த மாதிரி தெரிகிறது. ஒன்று நன்றாக விளங்குகிறது. நம் மந்திரிகளோ நம் பார்டியைச் சேர்ந்தவர்களோ மத்திய அரசாங்கத்துக்குப் பயந்து கொண்டு காரியம் செய்கிறார்கள் என்று சொல்வது தவறு. முற்றிலும் போராடிச் சலுகைகள் வாங்குகிறார்கள் என்று தெரிகிறது. அது பொராடிச் சலுகைகள் வாங்குகிறார்கள் என்று தெரிகிறது. அது நிற்க. அவர் சொன்னார் நெய்வேலி பழுப்பு நிலக்கரியைக் கொண்டு புதிதாக plant ஆரம்பிக்கிறோம். ஏற்பாடு செய்கிறோம், என்று. மத்திய அரசாங்கம் ஆரம்பிக்கும் முன்பு நாங்கள் ஏற்பாடு செய்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அது வரவேற்கத் தக்க விஷயம். Coke இருக்கிறதே, அது பீஹார் முதலிய இடங்களில் இருந்து வந்தால் செலவு அதிகமாகிறது. கடல் மூலம் வந்தாலும் சரி ரயில் மூலம் வந்தாலும் சரி, செலவாகிறது. அதைச் சுத்தப்படுத்தும் plant-ஐ இங்கே வைக்கலாம் என்று சொல்கிறார். நாம் கேள்விப்படுகிறோம் C வந்தால் தொழிற்சாலையை நிறுத்துகிறார்கள் என்று தெரிகிறது. அதைச் சுத்தி ஆரம்பிக்க வேண்டியது நியாயம். விவசாயத்தையும் விவசாயிகளையும் பற்றி ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். உற்பத்தி அதிகமாகுமா என்று யோசித்துப் பார்த்தால், அணை, ஏரிகள் எல்லாம் அநேகமாகப் பார்த்தாய்விட்டது. சின்ன ஏரிகளைச்

[Sri M. Seshachariar] 9th September 1960]

சுத்தமாக்கி விட்டோம். Fertilize இன்னும் 2 வருஷத்துக்குக் கிடைக்காது. இரண்டு வருஷத்துக்குப் பிறகு தான் நெய்வேலி வரும். உற்பத்தியை அதிகமாகப் பெருக்க முடியும் என்பது சாத்தியமில்லை என்றே சொல்லலாம். விவசாயத்தில் உற்பத்தியை அதிகமாக்க முடியும் என்று சொல்ல முடியாது. எவ்வளவு நிலப்பரப்பு பயிரிட முடியுமோ அதைப் பயிரிட்டாகி விட்டது. நல்ல முறையில் பயிரிடுகிறார்கள். எதிவிருந்து தெரிகிறது என்றால், Fertilizer க்கு ஏராளமான demand இருப்பதிலிருந்து தெரிகிறது. ரொம்ப அதிகமான ஜனங்கள் அதில் கவனம் செலுத்துகிறார்கள். இன்னும் அதிகமாக விஸ்தரித்து அதிகமாக உற்பத்தி பண்ண வேண்டுமென்றால் இதற்கு மேல் சாத்தியம் இருக்கும் என்று தோன்றவில்லை. புதிதாக அணைகள் கட்டுகிறார்கள். கிணறு எடுக்க மான்யம் கொடுக்கிறார்கள். அதை அதிகமாகக் கொடுத்தால், அநேகம் பேருக்குக் கொடுத்தால், அப்போதாவது கொஞ்சம் விருத்தி யடையும். அந்த நிலையை யோசிக்கும்போது விவசாயிகளுடைய நிலையைக் கவனித்தால், சிறு விவசாயிகளுக்குச் சௌகரியம் உண்டா என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். 20, 30 ஏக்கர்காரர்களுக்குச் சௌகரியம். சிறு விவசாயிகளுக்குச் சௌகரியம் இல்லை. குடும்பத்துக்குத்தான் காணும் sustenance ஜிவனோபாயத்துக்கு மாத்திரம் தான் உபயோகப்படும்; அதற்கு மேல் உபயோகப்படும் என்று தோன்றவில்லை. 4, 5, 10 ஏக்கருக்குள்ளே வைத்து இருக்கிறவர்களுக்கு இவர்கள் சொல்கிற மாதிரி self propelling economy எப்பொழுது வரும் என்று தெரியவில்லை. முக்கியமாக சிறு விவசாயிகளுக்கு 4, 5 பேர் குடும்பத்தில் இருந்தால், 5, 6 ஏக்கரில் வேலை செய்தால்கூட கூலிக்குக்கூடக் கட்டாது. சேமித்து வைக்க சாத்தியமில்லை. சிறு தொழில் அவர்களுக்குக் கட்டாயம் வேண்டும். மந்திரி அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். Taluk Headquarters, District Headquarters -ல் ஆரம்பிக்கலாம் என்று சொல்லிவருகிறார்கள். இன்றைக்கு ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று நினைத்தால் 2 வருஷமாகும். கூட்டுறவில் ஆரம்பித்தாலும் நாளாகும். தனிநபர் ஆரம்பித்தால் கொஞ்சம் சீக்கிரம் முடியும். கூட்டுறவில் ஆரம்பித்தால் 1½ 2 வருஷமாகும். அதற்குப் பிறகுதான் அது எடுக்கப்படும். காரணம் என்ன? நாம் பள்ளாக்குகளில் போட்டிருக்கும் கோவாபரேடிவ் எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீசர்களிடம் அதற்கு வேண்டிய ஊக்கமும் திறமையும் குறைவாக இருக்கின்றன. கிராமங்களில் புதிதாகத் தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டும். தாலுகா ஹெட்குவார்டர்ஸில் பல தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டும். இதையெல்லாம் செய்தால் ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் இரண்டு, மூன்று பேர்களாவது வேலை செய்வார்கள்; அதன் விளைவாக ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் சேமிப்பு ஏற்படும். அம்மக்கள் தங்களுக்கு வேண்டிய சாமான்களை வாங்கிக்கொள்ள முடியும். கன்ஸ்யூமர் குட்ஸை எவ்வளவு உற்பத்தி பண்ணினாலும் பிரயோசனமில்லை. அவைகளை வாங்கக்கூடியவர்கள் அவர்கள் தான். விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்தால் மட்டும்

[Sri M. Seshachariar] [9th September 1960]

இவர்களுடைய நிலை உயர்ந்து விடாது. எனவே ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் ஏதாவதொரு தொழிலை ஆரம்பிக்க வேண்டும். மக்கள் அத்தொழில்களில் கூட்டுறவு முறையிலோ தனிப்பட்ட முறையிலோ ஈடுபட்டு வேலைசெய்தால்தான் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர முடியும். விவசாயத்திலிருந்து அதிக வருமானம் வராது. இனிமேல் விவசாயத்தையும் அதிகம் அபிவிருத்தி பண்ண முடியாது என்று தோன்றுகிறது.

அடுத்தபடியாக, தொழில் துறை சம்பந்தமாக ஒரு விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். சகஜமாக, தொழில் முறை வேலை தெரிந்தவர்கள் குறைவாக இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. சாதாரண வேலை தெரிந்தவர்கள் கிடைப்பது கூட கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்தக் குறையை யெல்லாம் போக்க வேண்டுமானால், சிறு தொழில்கள் கற்றுக் கொடுக்கும் பள்ளிகளை ஏராளமாக அமைக்க வேண்டும். அவைகளை சில இடங்களில் அமைத்திருக்கிறார்கள். அவைகளில் அதிகமான பேர்களுக்கு இடம் இல்லை. அந்தப் பள்ளிக் கூடங்கள் நிறைய அமைத்து, அவைகளின் மூலம் சிறு தொழில்கள் தெரிந்தவர்களின் எண்ணிக்கையை நாட்டில் அதிகரித்தால், அவர்கள் தாங்களாகவே சில தொழில்களை ஆரம்பித்து நடத்த முடியும். ஏனென்றால் இப்போது எல்லா இடங்களிலும் மின்சாரம் இருக்கிறது. இந்தப் பள்ளிக் கூடங்களை ஆங்காங்கு கிராமங்களில் ஏற்படுத்த வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, கோவாபரேஷன் துறையைப் பற்றி ஒரே ஒரு விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தத் துறையில் பிற்போக்கான பகுதிகளைப் பொறுக்கியெடுத்து, அவைகளில் ஸ்கூபர்வைஸிங் க்ரெடிட் யூனியன்களை அமைத்து-மல்டி-பர்பஸ் ஸொஸைடிகள்-சேவா சங்கங்களை வைத்து கடன் கொடுக்கிறார்கள். அத்துடன் அவர்கள் ஒரு முதலியவைகள் கொடுக்க ஏற்பாடுகள் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு போதுமான "ஷேர் காபிடல்" இல்லை. கோவாபரேஷன் பாங்குகளாவது, ஸெண்ட்ரல் பாங்குகளாவது கடன் கொடுக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் சாதாரணமாகக் கொடுக்கும் குறுகிய காலக் கடன்களையோ, மத்திய காலக் கடன்களையோ, நிறையக் கொடுக்க வேண்டும். விவசாயிகளுக்குத் தேவையான எல்லாச் சாமான்களும் அவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டுமானால் அவ்வாறு செய்ய வேண்டும்.

மேலும், வட்டி ரேட்டை குறைக்க வேண்டும் என்று கொஞ்ச காலத்திற்கு முன்பு கனம் அமைச்சர் ஒரு இடத்தில் சொல்லியிருக்கிறார். இவ்வாறு ரொம்ப காலமாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்தார் 4½ சதவிகிதம் வட்டிக்கு குறுகிய காலக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். அந்த வட்டி விகிதத்தை இவர்கள் குறைத்தால், மற்றவர்கள் தகுந்த வட்டி விகிதத்திற்குக் கடன் கொடுக்கலாம். அந்த மாதிரிக் கடன் கொடுத்தால் கிளார்க்குகள் வைத்துக்கொள்ள முடியும். வேலை சரிவர நடக்கும். இவர்கள் உத்தியோகப் பற்றில்லாதவர்களையே வைத்துக் கொண்டு எல்லாம் செய்வதில்லை. ஆகையால் இவர்கள் குமாஸ்தாக்கள் வைத்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.

[9th September 1960] [Sri M. Seshachariar]

கிறது. சர்க்கார் தாங்கள் கூறுவதை சீக்கிரம் நிறைவேற்றினால் சங்கங்கள் சீக்கிரம் முன்னேற முடியும் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பிளாக் லெவலிலோ வேறு அளவிலோ காரியங்கள் ஆரம்பித்தால், மேலதிகாரிகள் பிறர் சொல்வதைக் கேட்டு எல்லாவற்றையும் ஆலோசித்துக் காரியங்கள் செய்கிறார்கள். கீழே போகப்போக அதிகாரிகள் அப்படிச் செய்வதில்லை. பிளாக் லெவலில் ஏதேனும் ஒரு இண்டஸ்ட்ரி அமைக்க வேண்டும் என்று உத்தரவு போட்டால், அதை ஆரம்பிக்க ஒரு வருஷம் அல்லது ஒன்றரை வருஷ காலம் ஆகின்றது.

மார்க்கெட்டிங் ஸொஸைடைஸை எடுத்துக் கொண்டால், 800 கோடவ்ன்கள் கட்ட வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் கட்டாயம் நெல்லை நேரடியாக மார்க்கெட்டிங் ஸொஸைடைஸுக்குக் கொடுப்பார்கள் என்ற நிச்சயம் இல்லை. இதை யோசித்துத்தான் "இண்டக்ரேட் மார்க்கெட்டிங்" என்ற முறையை ஆரம்பித்தார்கள். இந்த முறையில், கொடுக்கப் படும் கடனுக்கு, அறுவடையாகும் நெல் ஸெக்யூரிடியாக இருக்கும். விவசாயிகள் நெல்லை மார்க்கெட்டிங் ஸொஸைடைஸ் மூலம் விற்று கடனைப் பைசல் பண்ண வேண்டும். நெல் மார்க்கெட்டிங் ஸொஸைடைஸுக்கு வராததால், ரெகுலேட் மார்க்கெட்ஸ் வைக்க வேண்டும் என்று "ஆக்ட்" "பாஸ்" ஆகி விட்டது; ஆனால் ரூல்ஸ் ப்ரேம் பண்ணவில்லை. மேலும் மார்க்கெட்டிங் ஸொஸைடைஸ்களுக்கு கட்டாயம் லாரிகள் வேண்டும். இவைகளையெல்லாம் செய்யாமல் மார்க்கெட்டிங் ஸொஸைடைஸ் வைப்பதில் பிரயோஜனமில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI M. V. SUDARSANAM NAIDU: தலைவரவர்களே! இப்போது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றி மிக விரிவான பல விஷயங்களை அரசாங்கம் செய்ய முன்வந்திருக்கிறது. முக்கியமாக இப்போது சொன்ன விஷயங்களிலிருந்து சென்ற இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் எல்லாம் நடை முறையில் மிக உன்னதமாக நடந்தது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அது போதுமானபடி வியாபகப் படவில்லை. சில குற்றங் குறைகளையும் கேட்டுக் கொண்டு வருகிறோம். பெரிய நிர்வாகத்தில் இந்த மாதிரி குற்றங்கள் நிகழ்வது சகஜம். பல விஷயங்களிலே அனுபவக் குறைகள் இருக்கலாம். அந்த மாதிரி விஷயங்களில் குறைபாடுகள் நிகழ்வது சகஜம். அது செவ்வனே நடந்து நாம் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறோம் என்பது கண்கூடு. சாதாரணமாக ஆற்றுப் பாசனங்களைப்பற்றி, ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலேயும் ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் அணை 1, 2 கட்டித் திட்டம் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் எங்கள் ஜில்லாவில் கோமுகம் என்ற நதியிலிருந்தும் வெள்ளாற்றிலிருந்தும் தண்ணீரைக் கொண்டு கிட்டத்தட்ட பாசனம் 7,000, 8,000 ஏக்கர் பாய்ச்செய்வதோடு இன்னும் மேலாக 20,000 ஏக்கர் புராய வசதியிருக்கும் என்று சொல்கிறார்கள். அதிலே முக்கியமாக எங்கள் ஜில்லாவில் கூட இதைப்பற்றி

[Sri M. V. Sudarsanam Naidu] [9th September 1960]

நீண்டநாளாகப் பெரும்கிளர்ச்சி இருக்கிறது. சேத்தியாதோப்பு அணையிலிருந்து வெள்ளாறு ஆற்றிலிருந்து, வாலாஜா வாய்க் கால் வழியாக அந்த ஜலத்தைக் கொண்டு வந்து அதன் மூலம் 20,000 ஏக்கருக்குப் பாசனம் பண்ணலாம் என்று பல வருஷங்களாகச் சொல்லி வந்திருக்கிறார்கள். அதிலே மிகுந்த அனுபவம் படைத்த நமது முந்தைய கவுன்சிலில் மெம்பராக இருந்த எங்கள் ஜில்லா வாசி கடலூர் தாலுகா காலம் சென்ற ராமச்சந்திர படையாச்சி குமாரர் கண்ணுசாமி படையாச்சி ஒரு திட்டத்தை நமக்கு அனுப்பியிருக்கிறார். அதைக் கவனிப்போமானால், 25 ஆயிரம் ஏக்கர் பாயும் என்று கணக்கிட்டு எழுதி இருக்கிறார். அது உண்மையிலேயே அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டிய விஷயம். எங்கே பார்த்தாலும் பெரும் பங்காகக் கரம்பை நிலங்கள் புஞ்சை நிலங்களாக இருக்கின்றன. அவர் சொல்லக்கூடிய வாலாஜா வாய்க்காலில் இருந்து ஜலத்தைக் கொண்டுவந்தால், அது இந்த ஜில்லாவின் கடலூர் தாலுகா தேவையை வெகுவாக பூர்த்தி செய்யும் என்பது ஒன்று. அடுத்தபடியாக குழாய்க் கிணறுகளைப் பற்றி சொல்கிறார்கள். எங்கள் ஜில்லாவுக்குக் கூட 250 குழாய்க்கிணறுகளுக்குப் பணம் ஒதுக்குவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் எங்கள் ஜில்லாவில் விருத்தாசலம், சிதம்பரம், கடலூர், இந்த மாதிரி தாலுகாக்களில் நிறைய குழாய்க்கிணறுகளுக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. இப்போதுகூட 50 கிணறுக்கு ஏற்பாடு செய்தார்கள். சாதாரணமாக ஊற்றுப் பெருகி விளைந்த பயிர்கள் எல்லாம் நெய்வேலித் திட்டத்தால் ஊற்று வற்றி அதன் மூலம் தண்ணீர் இல்லாமல் போய்விட்டது. இப்போது 350 அடி கீழே போய் தண்ணீர் எடுத்து அதன் மூலம் வருகிற தண்ணீர் தான் விருத்தாசலம் கடலூர் பகுதிகளில் பூர்த்தியாகிறது. ஆனால் இப்போது அந்த மாதிரி வந்தாலும் கூட மேலே வருகிற ஜலம் குறைவு படுமே ஒழிய அடி ஜலம் குறையாது. அதனால் சில பூமிகளில் பயிர் தாமதமாக வருகிறது. சில இடங்களில் நன்றாக இருக்கிறது. இன்னும் சிரத்தை எடுத்து 250-ஐ மாற்றி 500, 600 ஆக உபகாரம் பண்ணலாம். அதில் இரண்டு விதம். ஆர்ஷியன் தானாகப் பொங்கக்கூடிய ஜலம் இருக்கிறது. பம்ப் செட் மூலம் இறைக்கும் ஜலமும் இருக்கிறது. பம்ப் செட் என்றால் 30, 32 அடி குழாய்கள் போதும். அதன் மூலம் இறைக்கலாம். ஆகவே அதை எல்லாம் செய்து விவசாயத்தை விருத்தி பண்ண வேண்டும். இவைகள் எல்லாம் தேவையான விஷயம். தென் ஆற்காட்டில் போட்டிருக்கிற திட்டத்தில் குழாய் அதிகமாகப் போட வழி செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தாரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். விவசாயத்தைப் பெருக்குவதோடு கூட, எல்லோருக்கும் முன்னேற்றம் கொடுக்கிறோம். எல்லோருக்கும் எல்லாச் சலுகையும்—உத்யோகஸ்தர் முதற்கொண்டு விவசாயிகள் வரையில் எல்லோருக்கும்—காட்டுகிறோம். ஸ்தல ஸ்தாபனத்திலுள்ள பிழைகள் வரையில் உதவி செய்கிறோம். ஆனால் கூலி விவசாயிகளைப் பற்றி ஒருவரும் பேசவில்லை. இது ஒரு அடிப்படைத் தத்துவம். அவன் மண்வெட்டி தாக்கவில்லை என்றால் ஒன்றும் நடக்காது. 1 ரூ. 1 ரூபாய்தான்

9th September 1960] [Sri M. V. Sudarsanam Naidu]

கூலி கொடுக்கிறோம். 1-1/2 ரூபாய் என்று அரசாங்கத்தார் நிர்ணயித்து இருக்கிறார்கள். பெண்களுக்கு 1 ரூபாய் என்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள். அவர்களைப் பற்றி ஒன்றும் பேசவில்லை. யாராவது பேசுவார்களா என்று யோசித்துக் கொண்டு இருந்தேன்.

AN HON. MEMBER: கவர்ன்மெண்டு ரேட்டுப்படி கொடுக்கிறார்கள்.

SRI M. V. SUDARSANAM NAIDU: அது போதாது. சாப் பாட்டுக்கு வசதியில்லை. எப்போது எல்லோருக்கும் போதும் என்றால், அவர்களுக்கு 4 குழந்தைகள் இருக்குமானால் குழந்தைகளும் வேலை செய்யும்போது, போதும். இப்போது கிடைக்கும் வருவாய் போதாது. எல்லோரும் உயர வேண்டும் என்று சொல்கிறோம். விலையைக் கட்டுப்படுத்தினால் விலையேற்றத்தினால் விவசாயிகள் கஷ்டப்படுவார்கள். ஆகவே, இப்போது உள்ளது போல் இருந்தால் இந்த விவசாயிகளுக்கு பொருளாதாரத்தில் உயர்வு ஏற்படும். வருவாயும் கூடுதலாகும். இவர்களும் தங்களிடம் பொருள் இருக்கும் போது உற்சாகம் கொடுக்கலாம். ஆகவே அந்த முறையை யாரும் கவனிக்கிறதில்லை. சொல்வதும் இல்லை. அம்மாதிரி அவர்களும் உயர வேண்டும் என்று நாம் எல்லோரும் அதற்குப் பாடுபட வேண்டும். இன்னொன்று திருஷ்டாந்தமாகச் சொல்கிறேன். ரோட் (ஐவேஸ்) மேஸ்திரியிலிருந்து எல்லோருக்கும் பண அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். ரோட் சீர்திருத்தம் பண்ணுவதிலும் மண் வெட்டிப் போடுவதிலும் மரஞ்செடிகளைக் கவனிப்பது இவர்களுக்குக் கூலி போதுமானதாக இல்லை. அவர்களுக்குப் போதுமானது இல்லை என்று கேட்க யாரும் இல்லை. எல்லோருக்கும் கூலி உயர வேண்டுமென்று சொல்கிற போது—இவர்களைக் கவனிப்பாரில்லை. இதில் எல்லா ஜாதியினரும் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுக்காக யாரும் சொல்வாரில்லை, கேட்பாரில்லை. தாழ்ந்தவனை உயர்ந்த மகாத்மாதான் பாடுபட்டார்; நாமெல்லாம் சொல்கிறோமே தவிர உயர்த்துவதில்லை. அவர்களை உயர்த்த அரசாங்கம் எவ்வளவோ பெரிய வேலை செய்கிறது. தாழ்ந்த கூலி உடையவர்களை நாம் ஒரு கண் பார்க்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்கள் நன்றாக வாழ வேண்டுமென்றால் நாம் அவர்களுக்குப் பரிவு காட்ட வேண்டும். அவர்கள் வாடி வதங்கிக் கொண்டு இருக்கும் போது நாம் உயர வேண்டும் என்று சொல்வதில் அர்த்தம் இல்லை. அதோடு இன்னும் நமக்கு வேண்டிய பல வசதிகளை அரசாங்கம் செய்வதற்கு ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நிறைய இருந்தாலும் கூட எனது நண்பர்கள் பல்வேறு விஷயத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள் கைத்தறி விஷயம் பற்றிச் சொன்னார்கள். எனக்குக் கூட என்ன படுகிறது என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். கைத்தறி சோர்ந்து இருந்ததை 1946-ம் வருஷம் நாங்கள் ஜெயிலிலிருந்து வெளியே வந்த போது பார்த்தோம். அப்போது பட்டினி பசி எல்லாம் இருந்தது. இன்றைக்கு அதெல்லாம் இல்லை. குடும்பத்தை

[Sri M. V. Sudarsanam Naidu] [9th September 1960]

எப்படியோ சமாளித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அப்போது பல இடங்களில் சாவு பட்டினி. அந்த மாதிரி இல்லாமல் இந்த அரசாங்கம் பல சௌகரியங்களை செய்து வருகிறது. அம்மாதிரி சம்பவங்கள் இல்லாமல் இந்த 13 வருஷ ஆட்சியில் ஒரு மாதிரி அவர்களின் வாழ்க்கையை ஸ்திரப்படுத்திவிட்டது. அந்த வாழ்க்கை போதாது. சில நண்பர்கள் சொல்லியது போல், விதைத் தறியைக் கொண்டு வந்தால் கைத் தறி படுத்துவிடும். அதில் ஆட்சேபணை கிடையாது. விசைத் தறியினால் உற்பத்தி அதிகமாகலாம். அது "விஷத்தறி" தான். என்ன ஆகும் என்றால், கைத்தறி போய்விடும். உண்மையிலேயே கைத்தறி வளர வேண்டும் என்றால், அதற்கு ஆக்கம் கொடுக்க வேண்டுமென்றால், நாம் எல்லாவித உதவியையும் செய்ய வேண்டும். நண்பர் சம்பந்தம் அவர்கள் சொன்னார்கள் கைத்தறியைப் பற்றி. அனுபவம் உடையவர்கள் அவர்கள். எனக்கு அனுபவம் கிடையாது. நான் பார்க்கிறேன். ஆங்காங்கு நடக்கக்கூடிய சம்பவங்கள் தெரியும். இன்றைக்கும் கைத்தறிக்காரர்கள் ரொம்பக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். சில சமயம் கூலி ஏறுகிறது. சில சமயங்களில் கூலி குறைகிறது. அந்த மாதிரியான சமயங்களில் அவர்களுக்குக் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இதுவெல்லாம் எனக்கு அனுபவபூர்வமாகத் தெரியும். கைத்தறிக்காரர்களுக்கு போதுமான வசதிகள் செய்ய வேண்டும். விசைத் தறியில் ஒரு நாளில் செய்யும் வேலையை கைத்தறி நெசவாளர்கள் மூன்று நாட்களில் செய்வார்கள். எனவே, கைத்தறி நெசவுத் தொழிலுக்கு ஆக்கம் கொடுத்து கைத்தறி நெசவாளர்களை முன்னுக்குக் கொண்டுவர வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை என்று சொல்லிக்கொண்டு, என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* DR. A. CHIDAMBARANATHAN: மதிப்பிற்குரிய மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்தியா முழுவதற்குமான அடுத்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கல்விக்கென 500 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் 130 கோடி ரூபாய் தொழில் நுணுக்கக் கல்விக்காகவும் எஞ்சிய 370 கோடி ரூபாய் மற்றைய கல்விக்காகவும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள தொகையில் சென்னை மாநிலத்திற்கு 35 கோடி ரூபாய் பங்கு பெறலாம் என உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த 35 கோடி ரூபாயை நமது சென்னை மாநிலம் செமித்துவிட முடியும் என்பது உறுதி. ஏனென்றால் முதல் இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் நமக்கென்று ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தை நாம் செமிக்கச் செய்திருக்கிறோம். ஏனைய சில மாநிலங்கள் அவைகளுக்கு ஒதுக்கி வைக்கப்பட்ட பணத்தை முழுதும் செமிக்க முடியாத நிலையில் இருந்திருக்கும்போது, நாம் நமக்கென ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தை நன்றாகச் செமிக்கச் செய்திருப்பதால், பணம் முழுவதையும் நல்ல வகையில் பயன்படுத்தியிருப்பதால், நாம் மூன்றாவது திட்டத்தில் 35 கோடி ரூபாய்க்கும் மேல் அதிகமாகப் பணம் பெறுவதற்கு உரிமை உடையோம் என்பதை அரசாங்கத்திற்கு வற்புறுத்திக் கூறுகிறேன். ஒதுக்கப்பட்ட பணம் முழுவதையும் நன்றாகப் பயன்படுத்தி இரண்டாவது திட்டத்தைத் திறமையுடன் நடத்தியதற்காக அமைச்சரவையை பாராட்டுகிறேன்.

[9th September 1960] [Dr. A. Chidambaranathan]

இந்த மூன்றாவது திட்டத்தில் சில பகுதிகளில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் தொகைகளைப் பார்த்தால், அவை கொஞ்சம் போதாது, கொஞ்சம் என்ன, மிகவும் போதாது என்றுதான் தோன்றுகிறது. இத்திட்டத்தில் இம்மாநில அரசாங்கத்தின் பங்காகக் கேட்கப்பட்டிருக்கின்ற 35 கோடி ரூபாயில், 22 கோடி ரூபாய் தொடக்கநிலைக் கல்விக்காகவும், 10½ கோடி ரூபாய் உயர்தரப் பள்ளிக்கூடக் கல்விக்காகவும், 65 லட்சம் ரூபாய் கல்லூரிக் கல்வி, பல்கலைக்கழகக் கல்வி ஆகியவைகளுக்காகவும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில், தொடக்கநிலைக் கல்விக்காக 22 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது அதிகம் என்று நான் சொல்ல மாட்டேன். காரணம், 6 முதல் 11 வயது வரையுள்ள குழந்தைகளுக்கு அடுத்த திட்டத்தில் கட்டாயக் கல்வி அளிக்க வாய்ப்பும் வசதியும் ஏற்பட இது உதவும். பல்கலைக்கழகக் கல்விக்காக 65 லட்சம் ரூபாய் மாத்திரமே ஒதுக்கியிருப்பது போதாது. இது அடுத்த ஐந்தாண்டுகளில் நாம் செலவிடவிருக்கும் பணத்தில் எந்த விகிதத்தில் இருக்கிறது என்று பார்ப்போம்; அடுத்த ஐந்து ஆண்டுகளில் நாம் கல்விக்காகச் செலவிடவிருக்கும் ரூபாயில் 2 சதவிகிதம் தான் பல்கலைக்கழகக் கல்விக்கென ஒதுக்குகிறோம். பல்கலைக்கழகக் கல்விக்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ள இந்த 65 லட்ச ரூபாயும் எவ்வாறு ஈவுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்ப்போம். இது கல்லூரி விடுதிகள் கட்டுவதற்கு 15 லட்ச ரூபாய், சென்னை நகரத்திலுள்ள மாநிலக் கல்லூரிக்கு 14 லட்ச ரூபாய், புதுப் பல்கலைக்கழகம் நிறுவுவதற்கு 30 லட்ச ரூபாய் என்று ஈவுபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது. புதுப் பல்கலைக்கழகம் நிறுவுவதற்கு 30 லட்ச ரூபாய் எவ்வாறு போதும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அந்தப் பணத்தில் இரண்டு, மூன்று முதல்தரக் கல்லூரிகளை நடத்த முடியும். அதற்குத் தான் அந்தப் பணம் போதும் என்று நான் நினைக்கிறேன். இந்த நூற்றாண்டில் ஒரு கோடி ரூபாய்க்குக் குறைந்த பணத்தில் ஒரு பல்கலைக்கழகத்தை நிறுவ முடியும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. நம் மாநிலத்தில் ஏனைய மாநிலங்கள் போல விஞ்ஞானக் கலை வளர்ச்சி உயர்நிலைப் பள்ளிக்கூடங்களிலும் கல்லூரிகளிலும் நன்றாக ஏற்படவில்லை. இங்கே சென்ற ஐந்தாண்டுகளில் விஞ்ஞானக் கலையில் கல்லூரி வழியாகப் பட்டம் பெற்றவர்கள் மிகக் குறைவு. இந்நிலையில், விஞ்ஞானத் துறைக் கல்வியில் மாநிலக் கல்லூரி அல்லாத ஏனைய கல்லூரிகளின் வளர்ச்சிக்கென ஏன் 15 அல்லது 20 லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கப்படவில்லை என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. எனவே, நமது மாநில அரசாங்கம் பல்கலைக்கழக மாணியக் குழுவிடம் வற்புறுத்தி பல்கலைக்கழகக் கல்விக்காக அதிகப் பணம் பெறும் என்று நினைக்கிறேன். 30 லட்ச ரூபாயில் மதுரையில் ஒரு பல்கலைக்கழகத்தை அமைக்கக்கூடும் என்று அமைச்சரவை.....

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இந்த 30 லட்ச ரூபாய் ஒரு டோகன் கிரான்ட் தான். இந்தப் பணத்தில் ஒரு யுனிவர்ஸிடி வைக்கமுடியும் என்று ஒருவரும் நினைக்கவில்லை.

[9th September 1960]

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: மாதிரியாகவே இந்தத் தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் அறிவேன். இந்தத் தொகையைக் கேட்டுக் கொண்டிராமல் ஒரு கோடி ரூபாயையே ஒதுக்கிவிடும்படி நமது அரசாங்கம் கேட்க வேண்டும். தேவையான அதிகப் பணத் தொகையை மானியக் குழுவிடம் நமது அரசாங்கம் வற்புறுத்திக் கேட்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இவ்வாறு கூறிகிறேனே தவிர, 30 லட்சம் ரூபாயில் ஒரு பல்கலைக்கழகம் அமைத்துவிட முடியும் என்று அரசாங்கம் கருதிவிட்டதாக நான் எண்ணவில்லை என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சர். எஸ். ராதா கிருஷ்ணன் தலைமையில் அமைக்கப்பட்டிருந்த பல்கலைக்கழகக் குழு ஒன்று 1949-ல் ஓர் அறிக்கை வெளியிட்டிருக்கிறது. அந்த அறிக்கையின் வாயிலாகப் புலப்படும் சில செய்திகள் இப்போது என் நினைவிற்கு வருகின்றன. தமிழ்நாட்டில் திருச்சி போன்ற நடுவிடத்தில் கற்பித்து இணைத்துக்கொள்ளும் பல்கலைக்கழகம் ஒன்றை விரைவில் அமைக்க வேண்டும் என்று அந்த அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதைக் கூறும்போது அக்குழு திருச்சி போன்ற நடுவிடத்தில் என்று சொல்லியிருக்கிறதே தவிர, திருச்சியில்தான் என்று சொல்லவில்லை. ஆகவே பல்கலைக்கழகத்தை மதுரை போன்ற நடுவிடத்தில் ஏன் அமைக்கக்கூடாது என்பது என் கேள்வி. புதுப் பல்கலைக் கழகத்தை என் சொந்த ஊருக்குக் கொண்டுபோக வேண்டும் என்று நான் விரும்ப வில்லை. மதுரை என் சொந்த ஊரும் அன்று. இப்போது, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் மதுரையில் தான் பட்டப்படிப்பிற்கு மேற்பட்ட படிப்பிற்கு (Post graduate studies) உரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து, ஆராய்ச்சிக்கு வழிகோலியிருக்கிறது. அவ்வாறு செய்து, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் அதை இரண்டாவது பல்கலைக்கழகக் கேந்திரமாக வளர்த்து வந்திருக்கிறது. எனவே, மதுரையில் இட வசதி இருப்பதாலும், அங்கே புதுவதாக மருத்துவக் கல்லூரி அமைக்கப்பட்டிருப்பதாலும், பொறியியல் கல்லூரி அமைக்கப்பட்டிருப்பதாலும், அங்கே ஏன் புதுப் பல்கலைக்கழகத்தை அமைக்கக்கூடாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member will please finish his speech so on.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: Sir, I thought you gave me ten minutes. I began only at 5-45, Sir.

MR. CHAIRMAN: The hon. Member started at 5-40. However, let him continue.

DR. A. CHIDAMBARANATHAN: 1923-ம் ஆண்டு நிறைவேறிய சென்னை பல்கலைக்கழகச் சட்டத்தின் (Madras University Act) அடிப்படையில் புதுப் பல்கலைக்கழகங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்பது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. எங்கெல்லாம் பட்டப்படிப்புக்கும் மேற்பட்ட படிப்புக்கும் ஆராய்ச்சிக்கும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளனவோ அங்கெல்லாம் உயர்தரக்

[9th September 1960] [Dr. A. Chidambaranathan]

கல்லூரிப் படிப்பிற்கும் ஆராய்ச்சிக்கும் செய்யப்பட்டுள்ள (Co-ordination and concentration for higher teaching and research) ஏற்பாடுகளை ஒருமைப்படுத்தியும் ஒருமுகப்படுத்தியும் புதுப் பல்கலைக்கழகம் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த முறையில் மதுரை, புதுப் பல்கலைக்கழகம் அமைக்கப்படுவதற்குத் தக்க இடம் என்று தோன்றுகிறது. மேலும் ஒரு பல்கலைக்கழகம் அமைப்பதால், கோயம்புத்தூரோ, திருச்சியோ அதற்கு வாய்ப்புப் பெறும் என்று நினைக்கிறேன்.

5.50
p.m.

அடுத்தபடியாக, உயர்தரப் பள்ளிக்கூடங்களை மேல் உயர்தர பள்ளிக்கூடங்களாக ஆக்குவது பற்றி என்னுடைய இரண்டொரு கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இப்போதுள்ள திட்டப்படி, இந்தியா முழுவதிலும் 9,000 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் மேல் உயர்நிலைப் பள்ளிக்கூடங்களாக ஆக்கப்படவிருக்கின்றன. நம் மாநிலத்தில் ஏறத்தாழ 1,000 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. அவைகளில் 200-ஐயே மேல் உயர்நிலைப் பள்ளிகளாக ஆக்க வழிவகை கண்டிருக்கிறோம். இது போதாது என்பது என் அழுத்தத் திருத்தமான நம்பிக்கை. ஏனென்றால் இப்போது இங்கே மொத்தம் 1,000 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இருக்கும்போது, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் அவற்றில் 200 பள்ளிகளையே மேல் உயர்தரப் பள்ளிகளாக ஆக்கினால், அதற்கடுத்து வரும் ஐந்தாண்டுகளில் 80 சதவிகித பள்ளிக்கூடங்களையா மேல் உயர்தரப் பள்ளிக்கூடங்களாக ஆக்கிவிடப் போகிறோம்?

நம்முடைய கல்வித்துறையில் வெள்ளையறிக்கையில் இன்னும் 10 ஆண்டில் எல்லா உயர்தரப் பள்ளிகளும் மேல் உயர்தரப் பள்ளிகளாக ஆக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. அதனால், அதற்கான வழிவகைகளைக் கண்டு, உயர்தரப் பள்ளிக்கூடங்கள் இன்னும் அதிக எண்ணிக்கையில் மேலுயர்தரப் பள்ளிக்கூடங்களாக ஆக்கப்பட வேண்டும் என்று வற்புறுத்துகின்றேன். அதுமட்டுமல்ல. மேலுயர்தரப் பள்ளிக்கூடங்களை அமைக்கும்பொழுது, நகரங்களிலுள்ள கல்லூரிகளோடு வீண் போட்டி போட்டு, அக்கல்லூரிகளுக்கு வரும் மாணவர்களைப் பங்கு போட்டுக் கொள்ளாமல், நாட்டுப்புறத்திலும், கிராமப்புறத்திலும் உள்ள உயர்தரப் பள்ளிகளை மேலுயர்தரப் பள்ளிகளாக ஆக்குவோமேயானால்தான் நாம் செய்ய வேண்டிய கடமையைச் செய்தவர்களாவோம் என்று எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். பள்ளிக்கூடங்கள் திறந்தால் வேண்டிய அளவு பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்கள் கிடைக்கமாட்டார்கள் என்று சொல்லும் காரணம் எனக்குப் பொருத்தமாகத் தோன்றவில்லை. ஐந்து ஆண்டுகளுக்குள்ளே, போதிய அளவு ஆசிரியர்களுக்கு வாய்ப்பும் வசதியும் கொடுத்தால் பயிற்சிபெற்ற ஆசிரியர்களை பெற்றிருக்கலாமே என்று கேட்கிறேன். மேலுயர்தர வகுப்பு ஆசிரியராதற்கு எம்.ஏ., எம். எஸ்ஸி. பட்டம் பெற்றவர்களே தகுதியுள்ளவர்கள் என்று கருதுவார்களேயானாலும், அது காரணமாக உயர்தரப் பள்ளிகளை மேலுயர்தரப் பள்ளிகளாக ஆக்குவதில் தடையிருக்கக் கூடாது என்பது என் விழைவு.

[Dr. A. Chidambaraman] [9th September 1960]

10-வது வகுப்புக்கு ஆசிரியராக இருப்பவர் 11-வது வகுப்புக்கு ஆசிரியராவதற்குத் தகுதியுடையவரல்லர் என்று சொல்வதை நான் நம்ப முடியவில்லை. 11-வது வகுப்புக்கு ஆசிரியராகப் போதற்கு ஒரு நிபந்தனை வைத்துக்கொண்டால் போதும். 15 ஆண்டுக்குக் குறையாத ஊழிய அனுபவம் உள்ளவர்களாக இருந்தால் அவர்களை வைத்து 11-வது வகுப்புப் பாடம் நடத்த அடுத்த 5 ஆண்டுகளுக்கு மாத்திரமாவது வழிவகை செய்ய வேண்டும். நாம் எதிர்பார்க்கும் அளவுக்கு உயர்தரப் பள்ளிகளை மேலுயர்தரப் பள்ளிகளாக ஆக்குவதற்கு ஆசிரிய ரில்லாத குறை காரணமாக இருக்கக் கூடாது என்று கூறிக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: தலைவர் அவர்களே! ஆங்கிலேயர்கள் சுரண்டிச் சூறையாடியதால் வறண்ட பாலை வனமான நம் நாட்டைச் சோலைவனமாக்குவதற்காகத் திட்டப் பட்டதுதான் இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள். நல்ல வெற்றி கண்டிருக்கிறோம் இந்த இரண்டு ஐந்தாண்டு திட்டங்களிலேயும். பொற்காலம் வந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத்திட்ட அறிக்கையில் பல அங்கத்தினர்கள் பல விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசினார்கள். ஆனால் ஒருவரும் பேச மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிற ஒரு தனிப்பட்ட விஷயத்தைப் பற்றி மாத்திரம் நான் பேசி முடித்துக் கொள்கிறேன். அது மீன் வளத்தைப் பற்றியது. இந்த அறிக்கையிலே—தமிழிலே—19-வது பக்கத்திலே “அத்தியாயம் V” என்ற தலைப்பிலே வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே தவறு ஒன்று செய்திருக் கிறார்கள். ஆங்கிலத்திலும் அப்படித்தான் இருக்கிறது. “சென்னை மாநிலத்தில் 620 மைல் அளவுக்கு நீண்ட கடல் இருக் கிறது. நானூற்று பதினைந்து உள் நாட்டு 242 கடலோர உள் நாட்டு 415 கடற்கரை கிராமங்கள் இருக்கின்றன மீன்பிடி கிராமங்கள் இருக்கின்றன” என்று அச்சிடப்பட்டிருக் கிறது. இதை மாற்றிவிட்டிருக்கிறார்கள். 242 என்று தான் இருக்க வேண்டும். இதை அரசியலார் திருத்திக் கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய நாடு இந்தத்திட்ட அடிப் படையில் முன்னேற வேண்டுமானால் உணவு தான் மிக மிக முக்கியமானது. பயிர்த்தொழில் சிறந்த முறையில் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் முன்னேறியிருக் கிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அதற்கு 10 கோடி ஒதுக்கப்பட்டது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 27.34 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிலத்திலே இருந்து கிடைக்கும் உணவுக்காக, அதேமாதிரி நீரிலே இருந்து கிடைக் கும் மீன் வளத்தைப் பெருக்குவதற்கு நம் அரசாங்கமும் மத்திய அரசாங்கமும் இன்னும் அதிகம் முயல் வேண்டும். நம் அரசாங்கத்தைப் பொறுத்தவரையில் மீன் வளத்துக்காக இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 0.85 கோடியும் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 3.62 கோடியும் நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இது மகிழ்ச்சி தரத்தக்கதாகவே இருக் கிறது. இந்த அறிக்கையைப் பார்த்தால் மொத்தத்தில் நம்

[9th September 1960] [Vidwan T. Muthukannappan]

நாட்டிலே மீன் செல்வத்தை அவ்வளவு அதிகமாகப் பெருக்கு வதாகத் தோன்றவில்லை. முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத் தில் ஒரு மில்லியன் மெட்ரிக் டன் எடையுள்ள மீன்தான் பிடிக்கப் பட்டது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் 1.4 மில்லியன் மெட்ரிக் டன், அதாவது 0.4 மில்லியன் மெட்ரிக் டன் தான் அதிகமாகப் பிடிக்கப்பட்டது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்தில் 1.8 மில்லியன் மெட்ரிக் டன் தான் பிடிக்கப் படும். அதாவது 0.4 மில்லியன் மெட்ரிக் டன் தான் அதிகமாகிறது. அது நாம் சாப்பிடும் அளவில் 10 அல்லது 20-ல் ஒரு பங்குக்குக் கூட இல்லை. அரசாங்கத்தார் இதை நன்றாக உணர்ந் திருக்கிறார்கள். ஏன் மீன் வளம் அதிகமாக இல்லை என்று அவர் களுக்கு தெரிகிறது. மீனவர்கள் தங்கள் நிலையில் உயரவில்லை. அவர்களுக்கு மீன்பிடி கருவிகள் சரியாக இல்லை. விஞ்ஞான ரீதியில் மீன்பிடிக்க முடியவில்லை என்று உணர்ந்து அதற்காகத் திட்டமிட்டு இருக்கிறார்கள். உலகம் தோன்றிய காலத்திலே இந்த மீனவர்கள் என்ன நிலையில் இருந்தார்களோ, 4, 5 கட்டை களைக் கட்டிக் கொண்டு, கயிறு வலை எடுத்துக்கொண்டு வலையைப் போட்டு மீன் பிடித்து, கோவணண்டிகளாக இருந் தார்களோ, அதே நிலையில் தான் நாகரீகம் மிகுந்த இன்றும் இருக்கிறார்கள். ஓரளவு முன்னேறி இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லலாம் அவ்வளவுதான். ஆனால் போதிய அளவு முன்னேற வில்லை. அதனால் நன்றாக ஆராய்ந்து ஆழ்கடலில் மீன் பிடிக்கும் திட்டத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று முயன்யு- வருகிறார்கள் அரசியலார்கள்.

செங்கற்பட்டு, தென்னாற்காடு மாவட்டங்களையும் சென்னை யையும் எடுத்துக்கொண்டால், இங்கேதான் மிக மிகக் குறைவாக மீன் பிடிக்கப்படுகிறது. தஞ்சாவூர் இராமநாதபுரம், திருநெல் வேலி, கன்னியாகுமாரி போன்ற இடங்களில் மீன் ஏராளமாகக் கிடைக்கிறது. அங்கே ஒருவர் நாள் ஒன்றுக்குச் சராசரி 2 அல்லது 2½ ரூபாய் சம்பாதிக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே உள்ள வர்களுக்கு 14 அணுக்கு மேல் வருமானம் இல்லை. காரணம். இந்த இடங்களில் கடலில் 3 அல்லது 4 மைலுக்குள் அவ்வளவாக மீன் பெருக்கம் இல்லை. மீனவர்கள் தங்கள் கட்டுமரங்களில் அதற்குமேல் செல்வது கஷ்டம். 15 மைல் 20 மைல் ஆழ் கடலில் சென்றால் மீன் வளம் அதிகமாக இருக்கிறது என்று விஞ்ஞான முறையில் இப்போது கண்டிருக்கிறார்கள். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே மீனவர்கள் இதைக் கண்டிருக் கிறார்கள். அவ்வளவு தூரம் போக விசைப் படகுகள் இருந் தால்தான் முடியும். கிட்டத்தட்ட 3½ லட்சம் மீனவர்கள் இருக் கிறார்கள். இவர்களுக்கு இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டப் படி 152 விசைப் படகுகள் கொடுக்கப்பட்டன. அதுவும் சென்னை செங்கற்பட்டில் 18 படகுகள் தான் என்று நினைக்கிறேன். கொடுக்கப்பட்ட படகுகளும் கூட ஏழைகளுக்குக் கொடுக்கப் படவில்லை என்று நான் வருத்தப்படுகிறேன். இந்தச் சமூகத்தில் பணக்காரர்கள் பணக்காரர்களாகிக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஏழைகள் ஏழைகளாகவே தேய்ந்து கொண்டு வருகிறார்கள். உரிய இடத்துக்கு அந்த வசதிகள் போவதில்லை. ஏழை—பாமர மீனவர்களுக்கு அரசாங்கம் செய்யும் வசதிகள் சரிவாக

[Vidwan T. Muthukannapan] [9th September 1960]

கிடைப்பதில்லை. இவற்றை யெல்லாம் அரசாங்கம் கண்டறிந்து தடுத்து ஏழை மீனவர்கள் பயன்பெறத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

6-00
p.m.

மீன்பிடி துறைமுகங்கள் போதுமான அளவு கட்டப்பட வேண்டும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நாகப் பட்டணம், கடலூர், இராயபுரம் இந்த மூன்று இடங்களிலும் கட்டுவதாக இருந்தது. ஆனால் இப்போது தான் இரண்டாம் திட்ட முடிவில்தான் கடலூரில் துவக்கியிருக்கிறார்கள். மூன்று வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் தான் அதை முடிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அந்த மூன்று மீன்பிடி துறைமுகமே இம் மூன்றாவது திட்டத்தில் முடித்துவிட வேண்டும். இல்லா விட்டால் மீனவர்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுவார்கள்.

குளிரறைச் சாதனம் இப்போது போதுமான அளவு இல்லை. தூத்துக்குடி, மேட்டூர் அணை, நாகபட்டினம், கடலூரில் மட்டும் தான் குளிர் சாதனம் இருக்கிறது. சென்னையில் ஒன்று கூட இல்லை. உங்களுக்குத் தெரியும். மீன் ஒரு குறிப்பிட்ட கால அளவு தான் கெடாமல் இருக்க முடியும். அதற்கு மேல் அது கெட்டுவிடும். ஏழை மீனவ மக்கள் சாலை ஓரத்திலும், கடற்கரை மணலிலும் மீனைக் காயவைத்து விடுகிறார்கள். காயவைத் தால் அப்பக்கம் சென்றால் கொஞ்சம் அசுவையாக இருக்கும். ஆனால் அந்த ஏழை மக்கள் என்ன செய்ய முடியும்? அவைகளை அழித்துவிட முடியாது. குளிரறைச் சாதனம் இருந்தால் அதில் இம் மீன்களை வைத்துக் கெட்டுப்போகாமல் பாதுகாக்கலாம். அப்போது பொதுமக்களுக்கும் குறைவான விலையில் மீன் கிடைக்கும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் 12 ஐஸ் நிலையங்கள்—குளிரறைச் சாதனங்கள் ஆரம்பிப்பதாக இருக்கிறது. அதில் குறைந்தது இரண்டாவது சென்னைக்கும் ஒன்றாவது செங்கற்பட்டுக்கும் வேண்டும்.

மீன் வண்டிகள் இல்லாதது பெரிய குறை. பிடித்துவரும் மீன் கடைக்குப் போய்ச்சேர நேரம் ஆகிறது. 1947-48-ல் அரும் பாடுபட்டு இந்த வண்டி முறையைக் கொண்டுவந்தோம். இது வரை மொத்தம் 8 வண்டிகள் தான் இருக்கின்றன என்று நினைக்கிறேன். அவற்றில் பல அடிக்கடி கெட்டுப் போகின்றன. அதனால் அவற்றைப் பயன்படுத்தும் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இதற்கென்று குறைந்தது 10 லட்ச ரூபாயாவது ஒதுக்கி 60, 70 வண்டிகளாவது வாங்க வேண்டும். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் 10 வண்டிகளாவது இருக்க வேண்டும். இப்போதுள்ள வண்டிகளை மீனவப் பெண்மணிகள் பயன்படுத்துவதில்லை. காரணம், மீனைத் தலைச்சுமையாகக் கொண்டுபோனால் சுமார் 1½ ரூபாய் லாபம் கிடைக்கும். அவைகளை வண்டியில் வைத்துக் கொண்டுபோனால் வலியைச் சத்தத்திற்கு ஒரு ரூபாய். 1½ ரூபாய் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அந்த வண்டிச்சத்தம் போக ½ ரூபாயைக் கொண்டு அவர்கள் உயிர்வாழ முடியுமா? எனவே இந்தத் திட்டம் தோல்வியாக—“அட்டர் பெய்லூர்” ஆக—இருக்கிறது. ஆதலால் கொஞ்ச காலத்திற்கு அரசாங்கம் பாதிக்கட்டணச் சலுகை கொடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் அந்த மக்கள் முன்னுக்கு வர முடியும்.

[Vidwan T. Muthukannapan] [9th September 1960]

அடுத்தபடியாக, மீனவர்களுக்கு போக்குவரத்துச் சாலைகள் கிடையாது. இப்போது பொதுச் சாலைகளுக்கும் குப்பங்களுக்கும் நெடுந்தாரம் இருக்கிறது; பல மைல் தாரம் இருக்கிறது. வழியில் மணல் காடுகள் இருக்கின்றன. தலைச்சுமையோடு அந்த மணல் காடுகளைக் கடந்து வருவது கஷ்டம். குப்பங்களிலிருந்து பொது ரோடுகளுக்குக் கிளைச்சாலைகள் போட வேண்டும். அரசாங்கத்தார், ஒன்றரை ஆண்டு முறையிட்டதன் காரணமாக, சம்பத்தில் ஒரு உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறார்கள்; செங்கற்பட்டு, சைதாப்பேட்டை ஆகிய தாலுக்காக்களில் உள்ள குப்பங்களுக்கு 1,16,000 ரூபாய் செலவில் பாதைகள் உடனடியாக அமைக்க உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். பக்கிங்காம் கால்வாய்க்குக் குறுக்கே பாலங்கள் கட்ட ரூ. 50 ஆயிரம் அளித்திருக்கிறார்கள். இதற்காக மீனவர்கள் சார்பில் அரசாங்கத்திற்கு நன்றி செலுத்திக் கொள்கிறேன். இதைச் செய்துள்ள அரசாங்கத்தைப் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்து, ஒவ்வொரு மீனவக் குடும்பத்திலும் உப தொழில் இன்றி வயதானவர்களும் பெண்களும் வருந்துகின்றனர். எனவே இவர்களுக்குக் குடிசைத் தொழில்கள் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும். நூல் நூற்பது ரொம்பப் பயன் தரும். கயிறு திரிக்கும் தொழிலையும் இவர்கள் செய்யலாம். இந்தத் தொழில் களை மீனவர்கள் இருக்கும் இடங்களில் வளர்த்தால், அவர்களில் ஆண்கள் மட்டுமின்றி, பெண்களும், வயதானவர்களும் இந்தத் தொழில்களில் ஈடுபட்டு வருமானத்தைப் பெருக்கித் தங்களை நல்லமுறையில் பாதுகாத்துக்கொள்ள முடியும். எனவே இவர்கள் இருக்கும் இடங்களில் குடிசைத் தொழில்களை அமைக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வீடு அமைப்புத் திட்டத்தைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த விஷயத்தில், மீனவர்களுக்கு வீடு கட்டித் தருவதைப்பற்றி ஒன்றும் கூறப்படவில்லை. ஹரிஜனங்களுக்காக 6 கோடி ரூபாய் செலவில் 90,000 வீடுகள் கட்டப் போகிறார்கள். இதை நான் வரவேற்கிறேன். அவர்களுக்கு 6 கோடி ரூபாய் போதாது, 10 கோடி ரூபாய் கூடச் செலவழிக்கலாம்; அவர்கள் நொந்து, நைந்து போயிருக்கிறார்கள். அப்படியே மீனவர்களுக்காகவும் வீடுகள் கட்ட வேண்டும். மீனவர்களுக்காக 10 லட்ச ரூபாய் செலவிலாவது வீடுகள் கட்ட வேண்டும். அறுநூற்று ஐம்பது மீனவர்களும் இருக்கின்றன. இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் 10 வீடுகள் வீதம் குறைந்தது 6,000 வீடுகளாவது கட்டினாலும் போதும் என்று கனம் அமைச்சருக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பள்ளி செல்லும் ஹரிஜனப் பெண் குழந்தைகள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு ஜதை உடை கொடுக்கப்போகிறார்கள். இதற்காக 315 லட்ச ரூபாய் செலவழிக்கப் போகிறார்கள். சீர்தூக்கிப்பார்க்கும்போது, எந்த சமூகத்திலும் பெண்கள் முன்னுக்கு வந்தால்தான் மற்றவர்களும் முன்னுக்கு வர முடியும் என்பது தெரியும். ஒரு குடும்பத்தில் ஒரு பெண் படித்திருந்தால்

[Vidwan T. Muthukannapan] 19th September 1960

அந்தக் குடும்பத்தில் வழி வழி வரும் எல்லோரும் படித்திருப்பார்கள். எனவே 315 லட்ச ரூபாய் செலவில், பள்ளி செல்லும் ஹரிஜனப் பெண் குழந்தைகளுக்கு, ஒருவருக்கு ஒரு ஜதை உடைகள் வீதம் கொடுப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் அப்படியே பள்ளி செல்லும் மீனவப் பெண்களுக்கும் உடைகள் கொடுக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், மீனவர்கள் பொருளாதாரத்திலும், கல்வியிலும் மிக மிகப் பின்னடைந்து இருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் மீனவர்களும் வறுமையில் ஹரிஜனங்களுக்குச் சமமாக இருக்கிறார்கள் என்பதைப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சமீபத்தில் ஒரு அறிக்கையிலும் கூறியிருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் மீன் கிடங்கு இருக்க வேண்டும். மீன் கிடங்கு கட்டினால், அது “கம்ப்யூனிடி ஸெண்டர்” மாதிரியும் உதவும். ஒவ்வொரு கூட்டுறவு சங்கத்துக்கும் ஒரு கிடங்கு மிகவும் அவசியம். எனவே மீன் கிடங்குகள் இன்னும் பல குடும்பங்களிலும் கட்ட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மீன் காட்சிசாலைக்காக—“அக்வேரியத்திற்காக”—பத்து லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யப்போகிறார்கள். இதற்காகப் பத்து லட்சமல்ல இன்னும் அதிகமாகக் கூடச் செலவு செய்யட்டும். அதைப் பற்றிக் கவலையில்லை. ஆனால் இது தகுந்த சமயம் அல்ல. ஏனென்றால் மீனவ மக்கள் வறுமையிலும் அறியாமையிலும் உழன்று கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில் இவ்வளவு செலவில் மீன் காட்சிசாலை நிறுவுவது, “தன்னைப் பெற்ற தாய் கிண்ணிப் பிச்சை எடுக்கத், தம்பி கும்பகோணத்தில் கோதானம் செய்வது” போல் ஆகும். எனவே, மீனவர்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கு அடிகோலும் வகையில் இப்பணத்தை செலவு செய்தால் நன்றாக இருக்கும்.

மேலும், சென்னை நகரின் வட பகுதியில் உள்ள குடும்பங்கள் பல ஆண்டுகளாகக் கடல் அரிப்பால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதை உடனடியாகத் தடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக இன்னொன்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மீன் இலாகா பெரிய இலாகா. மற்ற எல்லா இலாகாக்களிலும் ஐ.ஏ.எஸ். அலுவலர்கள் தான் தலைமை அதிகாரிகளாக இருக்கிறார்கள். எனவே மீன் தொழிலையும் மீனவர்களையும் பற்றிய அறிவும் திறமையும் ஆற்றலும் படைத்த ஐ.ஏ.எஸ். அலுவலர் ஒருவரை இந்த இலாகாவின் தலைமை அதிகாரியாக நியமித்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn and meet again at 3 p.m. tomorrow.

The House then adjourned.

9th September 1960]

APPENDIX.

[Vide answer to starred question No. 121 asked by Dr. A. Sreenivasan at the meeting of the Legislative Council held on 9th September 1960, page 163 supra.]

Anti-filariasis measures are being carried out in Poonamallee Panchayat area since 1956. Under the above measures, the breeding places of mosquitoes are systematically treated with larvicides on weekly rounds. The anti-larval measures have since been intensified by the National Filaria Control Unit, Chingleput, and the operations have been extended to the entire Poonamallee area. The measures consist of minor engineering measures such as filling up of sullage water pits, canalising surface water, etc., and treatment of breeding places with mosquito control oil as larvicide. The measures are aimed at the reduction of the density of culex fatigans, the Vector mosquito responsible for transmission of filariasis.

Besides the above routine control measures, one round of Mass Hetrazan Therapy was carried out in this area in July 1959. A total number of 19,848 persons was treated with Hetrazan. This campaign is aimed at the reduction of Microfilaria in the blood of the Filaria-infected persons, thereby further reducing the chances of transmission of the disease.

THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL

Saturday, the 10th September 1960.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at three of the clock, Mr. Chairman (THE HON. DB. P. V. CHERIAN) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Drowning incident

* 132 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether any case of drowning in the Air Raid Precaution tank in the Government Estate, Mount Road, Madras, opposite the New Legislators' Hostel, has been brought to the notice of the Government;

(b) if so, the circumstances under which it happened; and

(c) the steps taken or proposed to be taken to prevent such occurrences?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Two boys were drowned in the tank on 13th February 1960. The occurrence was reported at the Triplicane Police Station.

(b) The boys had strayed into the tank through a hole in the side wall. As there was nearly eight feet of water inside they began to struggle and were found dead when picked up by two Fire Service men who had rushed to the spot for rescue work.

(c) Three out of the four holes in the tank have been closed with brick and mortar. The fourth is to be provided with a new shutter as the old one is broken.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: இத்தகைய ஏ. ஆர். பி. குளங்கள் இப்போது தேவையில்லை. இவை விபத்துக்களுக்குக் காரணமாக இருக்கின்றன. கொசுத் தொல்லைக்கும் காரணமாக இருக்கின்றன. எனவே இவைகளை எடுத்துவிடுவது—முடிவிடுவது—நல்லது என்று அரசாங்கம் கருதவில்லையா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: இவை சில சமயங்களில் “பைர் ஸெர்வீஸ்” இலாகாவினருக்கு உபயோகப்படுகின்றன. ஆகையால் இவை எல்லாவற்றையும் எடுத்துவிடுவதாக இல்லை. இவைகளால் ஆபத்துக்கள் ஏற்படாதபடி பாதுகாப்பு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டியது அவசியம்தான். அதில் கவனம் செலுத்தப்படும்.

[10th September 1960]

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: மற்ற இடங்களிலும் உள்ள இத்தகைய ஏ.ஆர்.பி. குளங்களில், துவாரங்கள் இருந்தால் ஆபத்துக்கள் ஏற்படாதபடி செய்வதற்காக அவைகளையும் அடைத்துவிடுவது நல்லது அல்லவா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: குறிப்பிட்ட “ஏர் ரெய்ட் பிரிகாஷன் டாங்க்”-இல் P.W.D. என்ன என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதையெல்லாம் செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நான்காவது துவாரத்தில் “ஷட்டர்” உடைந்து போயிருக்கிறது. அதுவும் “ரீபிலேஸ்” செய்யப்படும்.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: For what purpose are these A.R.P. tanks kept intact even 14 years after the war was over?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: I have just answered that question in Tamil. The hon. Member might not have followed me. These tanks might be useful for the fire services.

Kisan Charkhas and Ambar Charkhas

* 133 Q.—SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the number of Kisan Charkhas and Ambar Charkhas in use in the Madras State; and

(b) the quantity of khadi produced by them respectively during the year 1959–60?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) Kisan Charkhas in use as on 31st March 1960—250,270.

Ambar charkhas in use as on 31st March 1960—17,530.

(b) Traditional khadi produced—3,646,977 yards.

Ambar khadi produced—572,835 yards.

Indian-made drugs

* 134 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the Indian-made drugs tested by the Drugs Inspectors during 1959–60; and

(b) the results thereof?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) Testing of drugs is not done by Drugs Inspectors. It is done by the Government Analyst Department at the King Institute, Guindy.

(b) (i) Total number of samples sent to Government Analyst by the Drugs Inspectors during the period 1st April 1959 to 31st March 1960	210
(ii) Total number of drugs analysed during that period	97
(iii) Number of samples declared to be of standard quality	76
(iv) Number of samples declared to be of non-standard quality	21

[10th September 1960]

DR. A. SREENIVASAN: What happened to the drugs that were found to be below standard? Were the manufacturers warned about it?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Yes, Sir. Manufacturers were asked to withdraw the drugs from the market and in some cases prosecution also was launched.

DR. A. SREENIVASAN: How are the samples collected? Is it random sampling or the manufacturers themselves send samples for testing?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: It is, I think, random sampling.

Research Department of the College of Integrated Medicine

* 135 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the number of reports received by the Government from the Research Department of the College of Integrated Medicine; and

(b) whether the reports are examined by the Government, and if so, the result thereof?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) Quarterly reports on the progress of research work carried out in the College of Integrated Medicine are being received.

(b) The reports are forwarded to the Government of India and their suggestions and comments on the working of the Research Scheme are given due consideration.

DR. A. SREENIVASAN: Is it not necessary that the Members of the Legislature in the State of Madras should also be kept informed about the reports so that we may know what type of research is being conducted by these people?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: It did not strike me as such. What is being done now is, research is carried on and the report on the research is sent through the Dean to the Director of Medical Services. We then pass it on to the Government of India. This seems to be the entire responsibility of the Government of India because it is at their instance and help research is carried on here.

DR. A. SREENIVASAN: The Madras Government do not pay any money towards the cost of research? I am told that the Government bear half the cost.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: I am not sure of that position.

[10th September 1960]

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Have the Government appointed only one doctor or two saying 'you carry on the research'? What is the manner and method in which the research is conducted? Is it supervised by any competent authority?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: The staff is there. The staff belongs to the State but the Government of India pay a certain amount. I think it is Rs. 2,000 or so per patient. A particular drug is administered on patients suffering from a particular disease and the results are watched. Then a report is drawn up and sent. I think it ultimately goes to Jamnagar or so.

DR. A. SREENIVASAN: Is it a fact that practitioners of Indigenous Medicine are under the impression that no research can be done with their drugs because they are too complex to be understood by ordinary people?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Different people may think differently of various things. But our point is this. It should be and it is scientifically tested, because a good deal is claimed for the indigenous medicines. If we believe all that they claim I do not know where we will be. That is why, we test them by administering them on the patients.

Conversion of sea-water into fresh water

* 136 Q.—SRI M. ETHIRAJALU: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to convert sea-water into fresh water by atomic power to augment the drinking water supply to the City of Madras; and

(b) if so, the stage at which the matter now stands?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) No, Sir.

(b) Does not arise.

Internal Audit Organization

* 137 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether the Internal Audit Organisation mentioned in the 15th paragraph of the report of the activities of the Medical and Public Health Departments for the half-year ended 30th June 1959 has presented any report; and

(b) if so, to place a copy of it on the table of the House?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: (a) The Internal Audit Organisation is intended to carry out a cent per cent audit of the transactions of the Government medical institutions and is not expected to submit reports to Government.

(b) Does not arise.

[10th September 1960]

DR. A. SREENIVASAN: If there is anything incriminating the administration mentioned in the Audit Report, how is action taken? What will happen then? To whom can they report, if not to Government?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: What I meant to say was that reports were not sent to Government. If any defects or irregularities are found, they are made known to the head of the institution. Copies of the report are sent to the Accountant-General also. The Accountant-General brings them to the notice of the Government not immediately, but when he examines the accounts of all institutions.

DR. A. SREENIVASAN: Has any such instance come to the notice of the Government?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: The Accountant-General brought some irregularities to the notice of the Government. Only thereupon we have appointed these internal auditors.

Testing of samples

* 138 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the amount of fee charged by the King Institute, Guindy, for testing samples sent by Andhra Pradesh for the half year ended 30th June 1959?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Rs. 41,679.

DR. A. SREENIVASAN: Are they still sending samples for test at the Guindy Institute?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Yes, Sir. They are charged for as in the case of private people. Originally they were not charged when Madras was a composite State. They were not charged for some time after separation also. But after a particular date—I think it was from 1959—we came to an understanding that they must also pay.

Roads connecting Kuppams with main roads

* 139 Q.—VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether any representations have been received for (i) laying of roads connecting Kuppams (Fishermen Colonies) with the Kovalam-Mahabalipuram Road and Tiruvanniyur-Muthukadu Road in Chingleput district and (ii) constructing foot-bridges across the Buckingham Canal; and

(b) if so, the action taken or proposed to be taken thereon?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) & (b) A representation on the subject has been received from the Member. Formation of feeder roads to fishing villages under reference will be considered under the Third Five-Year Plan. The Government have sanctioned the

[10th September 1960]

construction of wooden bridges across the Buckingham Canal at Nemili and Kadapakam Kuppam in Chingleput district. The estimates for the bridges are awaited from the Chief Engineer (Highways). There is also a proposal to construct a light bridge across Buckingham Canal on Madras-Mahabalipuram road near Sholinga-nallore which is very near to Panaiyar Kuppam, Chingleput district. There is also another proposal for the construction of similar wooden bridges at Pattipulam and four other places and the matter is under consideration.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: பாதை போடுவதற்கும் பாலம் அமைப்பதற்கும் மொத்தமாக எவ்வளவு பணம் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது?

THE HON. SRI P. KAKKAN: The Chief Engineer has stated that the formation of roads will be considered for execution during the Third Five-Year Plan period at a cost of one lakh of rupees.

DR. A. SREENIVASAN: Is it modern to use wood for bridges? Will they be fit for regular traffic?

THE HON. SRI P. KAKKAN: Only for light traffic.

VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN: இதை பொது மராமத்து இலாகா செய்யப் போகிறதா, அல்லது இதை மீன் இலாகா மூலம் செய்ய ஏற்பாடாகி யிருக்கிறதா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: இது மராமத்து இலாகா மூலம்தான் செய்யப்படும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

“Tamilagam”

* 140 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) the price paid for the purchase of “Tamilagam” in Ootacamund by the Government;

(b) the amount spent so far on improvements and alterations;

(c) the annual maintenance charges; and

(d) the amount of rent realized by the Government during 1959-60?

THE HON. SRI P. KAKKAN: (a) The sale deed has not yet been executed and it is being finalized.

(b) A sum of Rs. 1,45,915 has been spent up to 15th July 1960 on improvements and alterations.

(c) The annual maintenance charges incurred during 1959-60 was Rs. 20,986 (inclusive of taxes, electric and water charges).

(d) A sum of Rs. 792 was realised as rent by Government during 1959-60.

[10th September 1960]

DR. A. SREENIVASAN: இந்தக் கட்டிடத்தை கவரன் மெண்டார் என்ன காரணத்திற்காக வாங்கினார்கள்? இதை வாங்கியதில் சர்க்காருக்கு ஏதாவது “மோடிவ்ஸ்” உண்டா அல்லது இதை வீடு வாங்குவது போன்று சர்க்கார் வாங்கினார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: அந்த ஊரில் ஒருவேளை சட்ட சபைக் கூட்டத்தை நடத்துவதாக இருந்தால் அங்கே அக்கூட்டத்தை நடத்தலாம் என்ற எண்ணத்துடன் தான் இந்தக் கட்டிடம் சர்க்காரால் வாங்கப்பட்டது.

DR. A. SREENIVASAN: இந்தக் கட்டிடத்திற்காக 20,000 சொச்சம் ரூபாய் “மெய்ண்டினென்ஸ் சார்ஜ்”-க்காகச் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது. மராமத்துக்காக வேறு செலவு செய்யப் பட்டிருக்கிறது. இது “பிஸினெஸ் ப்ராபோஸிஷன்”?

THE HON. SRI P. KAKKAN: அஸெம்பிளிக் கூட்டம் அங்கே நடக்கும் போது அதற்கு அக்கட்டிடம் பயன்படும். மற்ற சமயங்களில் அக்கட்டிடத்தை லாபம் இல்லாத முறையில் வைத்திருப்பதைக் காட்டிலும், லாபத்தோடு வைத்திருப்பது நல்லது அல்லவா?

DR. A. SREENIVASAN: “ஸேல் டீட்” முடியும்போது அந்த விஷயத்தைக் கைவிட்டுவிட்டால் என்ன? அஸெம்பிளி அங்கே போகப் போவதில்லை. அப்படி இருக்கும் போது, “ஸேல் டீட்” எதற்காக? “காம்ப்ளென்ஸேஷன்”-ஐக் கொடுத்துவிட்டு இதைக் கைவிட்டுவிடுவது நல்லது என்று நான் நினைக்கிறேன். கனம் அமைச்சரின் அபிப்பிராயம் என்னவோ?

THE HON. SRI P. KAKKAN: இந்தக் கட்டிடத்தை அரசாங்கம் வைத்துக் கொள்வது நல்லது என்று அரசாங்கம் நினைக்கிறது.

SRI K. T. KOSALRAM: ஐந்து லட்ச ரூபாய்க்கு அரசாங்கம் வாங்கியுள்ள இந்தக் கட்டிடத்தை மற்றவர்கள் வியாபார நோக்கத்தோடு பார்க்கும் போது இது 10 லட்ச ரூபாய்க்கு மேல் பெறுமதிப்பு உள்ளதாக இருப்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: கனம் அங்கத்தினர் எண்ணியது கரெக்டாக, சரியாக, இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். (சிரிப்பு).

Anti-toxins

* 141 Q.—DR. A. SREENIVASAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the kinds of antitoxins prepared in the King Institute, Guindy;

(b) the result of the final antigenicity test carried out on human tetanus toxoid manufactured by the King Institute, Guindy; and

[10th September 1960]

(c) the other independent laboratories in which this was tested and the results thereof?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Tetanus anti-toxin and Cl. Welchii (perfringens) antitoxin.

(b) The toxoid passed the prescribed tests and proved to be antigenic.

(c) The first batch of the product manufactured at the King Institute, Guindy, was also tested at the Haffkins Institute, Bombay. The product was found to have passed both the toxicity and antigenicity tests.

DR. A. SREENIVASAN : Is it a fact that the product prepared at the King Institute is not favourably looked upon by the medical practitioners in our State? They still go in for foreign products.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : That is probably due to the individual fashion-mindedness of the particular doctor. (Laughter.)

Anti-scorpion serum

* 142 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether the efficacy of the anti-scorpion serum produced in the King Institute, Guindy, has been tested and, if so, the results thereof?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Anti-scorpion serum is not produced in the King Institute, Guindy. The question of testing its efficacy in the Institute does not, therefore, arise.

DR. A. SREENIVASAN : Is it not a fact that the preparation of this serum found a prominent place in the paper that was placed on the table of the House? It is only on that basis that I put this question.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : True. But it is now being got from England, the Institute of Preventive Medicine in London. Even from there it is not now available.

DR. A. SREENIVASAN : May I request the Hon. Minister to look up the report . . . ?

MR. CHAIRMAN : Supplementary questions should be put in the form of questions. I am giving this for the information of the whole House. Asking for action is not a supplementary question. The hon. Member should put it in the form of a question.

DR. A. SREENIVASAN : Has the Hon. Minister perused the annual report submitted by the Director of Medical Services?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The Hon. Minister has not perused it, Sir. (Laughter.)

MR. CHAIRMAN : Next question.

[10th September 1960]

DR. A. SREENIVASAN : Is it not the duty of the Hon. Minister to peruse the report?

MR. CHAIRMAN : We have passed on to the next question.

Control of malaria

* 143 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) whether spraying operation has been carried on in the control of malaria in the State; and

(b) if so, in what places and the result thereof?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) Yes, Sir.

(b) The entire State has been covered by D.D.T. spraying since 1959–60. The progress of malaria control has been satisfactory and there has been a decline in malaria cases.

DR. A. SREENIVASAN : How did the Government come to the conclusion that it is on the decline?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The percentage of malaria cases in 1957–58 was 7.7, in 1958–59 it was 2.4 and in 1959–60 it was 0.77. I think that is sufficient indication that the thing is coming down.

SRI S. NATARAJAN : Has there been an increase in filaria cases during this period?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : No. We cannot say so. Probably the hon. Member has in mind what happened in Kumbakonam. It was a rare feature, and it was controlled. We cannot say generally that because we control malaria there is filaria.

DR. A. SREENIVASAN : Does the Hon. Minister place much reliance on the statistics since most of the patients go to private practitioners and get themselves cured with anti-malarial synthetics? I think the statistics cannot be correct.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Even allowing a latitude for that, I think we have made sufficient progress.

2-C tax (tree tax)

* 144 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state whether it is a fact that the Government have enhanced the 2-C tax (Tree tax) and, if so, the reasons for such enhancement?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Yes, Sir.

The rates of tree tax have been enhanced in view of the prevailing high rates of the usufructs of the trees like tamarind, mango, jack, etc., the original rates fixed years back having no relation to current prices.

[10th September 1960]

DR. A. SREENIVASAN : Does the Hon. Minister think that the people, who have been looking after the trees, will look after them carefully in future in view of the enhanced taxation? Will they not put them to improper use like cutting the trees down and so on?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The point why the tax was raised is because the tax was fixed long, long ago. Considering the present rise in the level of prices, we have slightly increased the tax.

DR. A. SREENIVASAN : Who are looking after the trees?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Avenue trees? The people in the Highways Department are looking after them.

DR. A. SREENIVASAN : Is it a fact that the tenants who live nearby take care of the trees and that they have been making use of the trees paying only a nominal tax to the Government? In view of the enhancement of the tax will they not misuse the trees?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : No; if any private person was enjoying the usufructs; it was on account of the tree patta granted to him. When the tree patta is given, he is allowed to enjoy the usufructs. The rate has now been increased. As regards misuse, it all depends upon the character of the people. Misuse is not only in respect of these trees. There is misuse in respect of many things. It is a reflection of the character of the people.

Welfare of Backward Classes

* 145 Q.—SRI M. ETHIRAJALU : Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether the Madras Government were represented in the Conference of State Ministers in charge of Welfare of Backward Classes held in January and February 1960 at New Delhi;

(b) if so, the recommendations made by this Government for the Welfare of Backward Classes of this State; and

(c) the decisions, if any, on those recommendations?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) Yes, Sir.

(b) This Government did not make any specific recommendation at the conference for the welfare of Backward Classes in this State. There was a general discussion on the agenda placed before the conference by the Government of India.

(c) Does not arise.

SRI M. ETHIRAJALU : தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்காகச் செய்யவேண்டிய வேலைகள் ராஜ்யங்களில் துரிதமாக நடக்கவில்லை என்று மத்திய அரசாங்க உள்துறை மந்திரி அவர்கள்

[10th September 1960]

வருத்தம் தெரிவித்ததைப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன்: ராஜ்யங்களில் இந்த வேலைகள் துரிதமாக நடக்க என்ன ஆலோசனை இந்த மகாநாட்டில் கூறப்பட்டது என்று கனம் அமைச்சர் சொல்வாரா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : The conference has suggested further delegation of authority to the States to reappropriate funds from one group to another within the same category of Backward Classes. The Government of India have since conveyed their approval to the delegation of powers to the State Governments for more expeditious implementation of welfare schemes.

The conference has considered it absolutely essential that steps should be taken to ensure preparation of timely and accurate progress reports and has recommended that in each State Department in charge of Welfare of Scheduled Castes and tribes a special unit should be established to consolidate reports received from the field. It is proposed to consider the question of supply of printed forms for progress reports in consultation with the Director of Harijan Welfare and also to create one section in the office of the Director of Harijan Welfare for the timely and accurate preparation of progress reports.

SRI A. GAJAPATHY NAYAGAR : இவர்களுக்கு வீடு 3-20 ரூ. கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டம் ஏதாவது உண்டா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : திட்டம் உண்டு. இந்தக் குறிப்பிட்ட இடத்தின் விலை இவ்வளவு என்ற முறையில் அரசாங்கம் இடங்களுக்கு விலை குறிப்பிட்டிருக்கிறது. அந்த விலையில் பாதியைக் கொடுக்க அவர்கள் முன்வந்தால் அதைச் செய்யலாம்.

Ramakrishna Mission Vidyalaya

* 146 Q.—DR. A. SREENIVASAN : Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a school under the management of Sri Ramakrishna Mission trains students in Engineering at Coimbatore; and

(b) whether the diploma granted by the institution is recognised by the Government and, if not, the reasons therefor?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) & (b) The Ramakrishna Mission Vidyalaya, Coimbatore, conducts a diploma course in Civil and Rural Engineering of 3 years' duration. The final examinations are held and diplomas are awarded to the successful candidates by the National Council for Rural Higher Education. The question of recognition of the diploma for purposes of appointment under this Government is under consideration.

[10th September 1960]

DR. A. SREENIVASAN: ஸென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்டார் இந்த டிப்ளோமாவை அங்கீகாரம் பண்ணியிருக்கிறார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: “நாஷனல் கவுன்சில் பார் ரூரல் எஜுகேஷன்” தான் இதை கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் இது மத்திய சர்க்காரால் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை.

DR. A. SREENIVASAN: இதை நம் சர்க்கார்தான் அங்கீகாரம் பண்ணத் தயங்குகிறார்கள் என்று தெரிகிறது. இது ஸென்ட்ரல் கவர்ன்மெண்டால் அங்கீகாரம் பண்ணப்பட்டு, அநேகம் பேர் உத்தியோகங்களுக்குப் போயிருக்கிறார்கள் என்பது கனம் அமைச்சருக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: இந்த மாநில சர்க்காரும் இப்போது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளின் சம்மதத்தை இது சம்பந்தமாகக் கேட்டிருக்கிறது; அதாவது சீப் எஞ்ஜினியர், டைரெக்டர் ஆப் டெக்னிகல் எஜுகேஷன் இவர்களின் சம்மதத்தைக் கேட்டிருக்கிறது. இது அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. பரிசீலனை முடிந்தவுடன் அரசாங்கம் முடிவு செய்யும்.

DR. A. SREENIVASAN: நமது கவர்ன்மெண்டார் இந்த ஸ்கூலுக்கு ஏதாவது மானியம் கொடுக்கிறார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN: இதற்கு தனிக் கேள்வி போட்டால் பதில் சொல்லுகிறேன்.

MR. CHAIRMAN: Questions are over.

[NOTE.—An asterisk * at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT RE MESSAGES FROM THE ASSEMBLY.

MR. CHAIRMAN: I have to announce to the House that I have received a message from the Hon. Speaker, Madras Legislative Assembly, transmitting a copy of the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 25 of 1960), as passed by the Madras Legislative Assembly, on the 9th September 1960, and signed by him for the recommendations of the Council. He certifies that the Bill is a Money Bill within the meaning of Article 199 of the Constitution of India.

I have also to announce that I have received a message from the Hon. Speaker, Madras Legislative Assembly, transmitting a copy of the Madras Public Premises (Eviction of Unauthorised Occupants) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 24 of 1960), as passed by the Madras Legislative Assembly, on the 9th September 1960, and signed by him for the concurrence of the Council.

[10th September 1960]

III.—CALLING ATTENTION TO THE SUDDEN AND STEEP FALL IN THE PRICE OF POTATOES GROWN IN THE NILGIRIS DISTRICT.

SRI V. M. SURENDRA RAM: Mr. Chairman, Sir, under rule 41 of the Council Rules, I wish to call the attention of the Hon. the Minister for Home, to a matter of urgent public importance, viz., the recent sudden and steep fall in the prices of potatoes grown in the Nilgiris district and the consequent accumulation of heavy stocks in the hands of the growers which affects adversely the production of potatoes.

* THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, I would like to make the following statement with reference to this “calling attention” notice.

The reasons attributed for the recent steep fall in prices of potatoes grown in the Nilgiris district and the accumulation of stocks, are as follows:—

(1) Large arrivals in the market from the harvested produce.

(2) Bombay, Calcutta, and even some less important North Indian towns provide the main market for the Nilgiris potatoes. Of late, increased facilities are available for cold storage warehouses at Calcutta and in other important places in North India. Fresh potatoes will not generally be available in North India during the months of June, July and August and there used to be large-scale export from the Nilgiris district to those places during these months. But now, due to better cold storage facilities, the potatoes grown and harvested in North India prior to this period and preserved as a result, are finding a better market in Calcutta, they being cheaper than potatoes from the Nilgiris. It is reported that the demand from Calcutta and other places in North India has gone down considerably this year and in recent months. Bombay too is now getting larger quantities of potatoes from Assam and Mysore States. Mysore has of late taken to increased production of potatoes, and Mysore potatoes are finding an easy market in Bombay with the result that the demand for the Nilgiris potatoes has gone down.

(3) Outside India, Ceylon is the chief market for the Nilgiris potatoes. The quality of the last crop was, however, not good enough for export to Ceylon.

(4) The Railway imposed a restriction on the booking of perishables in July in view of the strike of the Central Government employees. Though the restriction has been removed, there is still some restriction of the booking of goods to North Indian Railway. This was an immediate contributory factor for the sudden slump this year. The position is, however, expected to change for the better shortly.

[10th September 1960]

IV.—GOVERNMENT MOTIONS.

(1) MOTION UNDER RULE 23 (1) OF THE MADRAS COUNCIL RULES
TRANSACTION OF GOVERNMENT BUSINESS ON A NON-OFFICIAL DAY

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

“ That rule 23 (1) of the Madras Council Rules be suspended and this House do resolve to transact Government Business on Saturday, the 10th September 1960 ”.

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ That rule 23 (1) of the Madras Council Rules be suspended and this House do resolve to transact Government Business on Saturday, the 10th September 1960 ”.

The motion was put and carried.

(2) DRAFT OUTLINE OF THE THIRD FIVE-YEAR PLAN —cont.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR : Mr. Chairman, Sir, while appreciating the attitude of the Government in placing the draft outline of the Third Five-Year Plan of the State before this House for consideration, I have to state two factors. Any State plan is obviously so intimately integrated with the Central plan that it seems to me that we cannot discuss these two separately. Secondly, so far as the Central plan is concerned, not merely has it been placed before the public, but various bodies connected with the Planning Commission have already discussed it and sent their final recommendations, so that it seems to me that at this late stage not much effect will be had so far as the Government of India is concerned with regard to the suggestions that we may have to offer. I am not pessimistic, but I certainly cannot see how at this late stage any radical change can be made in the plan as practically accepted by the Government of India through the Planning Commission's recommendations.

Now, Sir, so far as the Third Plan is concerned, it has been stated that there are five main objectives. The first is to secure during the Third Plan a rise in national income of over five per cent per annum, the pattern of investment being designed also to sustain the rate of growth during subsequent Plan periods. The second objective is self-sufficiency in foodgrains and increased agricultural production. The third is to expand the basic industries like steel, fuel, and power, and to establish machine-building capacity so that the requirements of further industrialisation can be met within the period of ten years or so. The fourth is the utilisation to the fullest extent possible the man power resources of the country and to ensure substantial expansion in employment opportunities. The fifth and the last is to bring about a reduction of inequalities in income and wealth and a more even distribution of economic power. So far as I can see the last is the one thing that is likely to be accomplished—I would not say much more readily

10th September 1960] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

in comparison with the other great aims. We are tending to this position where equalities of income must necessarily be the prime factor. That apart I wish to raise this question. So far as the Plan outlay is concerned, we have to remember that out of a total outlay of Rs. 10 thousand crores in the first two plan periods, the investment in the public sector was Rs. 6,560 crores and in the private sector Rs. 4,900 crores. Now, this has been possible largely from two sources of income, rather from three sources. The first of these, I would say, is the aid that has been available from different countries. That aid has been in the form of outright grants as well as in the form of loans. At no time in the history of this country have so many countries voluntarily offered loans for aid. They have offered aid to other backward countries also. We welcome this aid and we thank them for it. But we have to remember that the external assistance to India from the beginning of the First Five-Year Plan to date amounts to Rs. 1,658 crores and of this Rs. 1,316 crores were in the form of loans and Rs. 342 crores in the form of grants. Of the loans, Rs. 444 crores is repayable in rupees and Rs. 871 crores in foreign currencies. It is obvious that the repayment of the loans with the interest will be a heavy burden indeed on the people of the whole country for the next two or three decades, not taking into consideration the loans that may be required to cover the expenditure on the Third Plan. Besides these loans, there have been internal loans taken by the Central Government and the States to an extent which would not have been thought possible in previous years. I am ready to concede that it is probably due to a certain amount of expansion of industries and other methods of increasing the national income. But all these must be borne in mind at the commencement of the Third Plan. We must remember that we are not starting on a clean slate and that these loans have to be repaid to foreign countries. We have to do what we can with our own loans. I know there are many ways in which internal loans can be adjusted and I do not think anybody will suggest that so far as foreign loans are concerned, it is not a question of honourable discharge of the loans. That also makes me feel that in the present state of world affairs, we have to take a cautious look at the possibilities of the future. I do hope and trust that nothing untoward would happen in the world, although when we wake up every morning we see in newspapers things disheartening in the extreme. Let us hope and pray that nothing untoward will occur. Should still anything untoward occur, even the best laid plans will go agley, as the Poet says. Taking it for granted that we have resources for the Third Plan, what is the method of distribution of outlay between the Centre and the States? It has been stated that the distribution of outlay is based on the assumption that as a general principle, all development schemes executed by State Governments will form part of the plans of the State and that only certain limited categories of schemes will be shown in the plans of Ministries as being sponsored by the Centre. It is, however, to be noted that so far as Industries and Minerals are concerned, Rs. 1,470 crores will be the share of the Centre and only Rs. 30 crores of the States, while in Transport and Communications, Rs. 1,225 crores will be the Centre's contri-

3-30
p.m.

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [10th September 1960]

bution and Rs. 225 crores that of the States. To what extent and in what manner the schemes sponsored by the Centre of the order of Rs. 2,700 crores for Industries and Minerals and for Transport and Communications will be co-ordinated with the schemes of the States is a matter on which further information is not available, either in the Draft Plan of the Centre or the State Third Five-Year Plan. Let me take one single factor for consideration. A great deal has been said about our steel requirements. We are naturally anxious that there should be a steel plant established here as early as possible. In fact, an amendment to that effect has been moved by my Friend, Mr. Raza Khan. Top priority is sought to be given to the lignite project and the steel plant. I shall not deal with the lignite project at present. But what is the position of the steel project so far as the Central Government are concerned? It is reported that the developments in iron and steel are linked with the target capacity of 10.2 million tons in terms of steel ingots and 1.5 million tons of pig iron for sale. Besides the Bhilai, Rourkela and Durgapur steel plants which are to be expanded, the Third Five-Year Plan also provides for a fourth steel plant to be started at a place called Bokara. Sir, having perused the Draft Plan very carefully for a number of days, I regret to say that there is no mention of any possibility of a steel project in the South, much less in Salem. Yet, it may be that thanks to the efforts of the Minister for Industries, some leeway may be made at least before the end of the Third Five-Year Plan period. The Government of Madras have investigated the possibilities of raw materials being available for the steel project and if I remember aright, they have suggested that about 35 million tons would be available in Salem district alone. But the main consideration is the supply of coal for industrial purposes and for power. No industry can possibly be started on a large scale unless coal is available. I know one of our chief hopes is that lignite may be a substitute for coal and I shall refer to that a little later. What is the position of coal so far as the Third Plan is concerned? The production of coal is proposed to be stepped up by 68 million tons, that is, to 97 million tons. It is known of course that the coal belt is largely in the North, besides the Singhereni coal mines. So far we have not been able to hit upon any coal mines in any part of the country below the Vindhya mountains. The chief difficulty in obtaining coal, besides the demand for it everywhere, is the cost of transshipment and other factors which make it almost prohibitive for any large-scale industry to be started in the South. It is well-known that in another commodity, which is equally important at least for building purposes, namely, cement, the Government of India have made it incumbent, irrespective of the place where cement is produced, that a uniform rate should be available throughout India and have stepped up the price in areas where it could have been available at a cheaper rate, so that imported cement and indigenous cement may not compete with each other. While that is possible for a commodity like cement, I would like to ask why it is not possible to follow the same policy in regard to our coal requirements also. I do not

10th September 1960] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

suggest that that equalisation should be put on the private sector. A large number of coal mines are Government-owned and if the Government wish to develop industries in any part of the country, their chief duty is to see that coal is made available from the Government coal mines at uniform prices in the different parts of the country. Apart from the difficulties experienced in the transshipment of coal owing to the policy of the Railway Administration so far as the South is concerned, I must say one thing. We do not want coal for cold weather; but we do want it for the few minor industries that we do attempt to start. A uniform price policy should be followed in the case of coal as in the case of cement which incidentally is produced in fairly large quantities in the South. Coal is equally important as cement is.

Now, let me come to the resources for the Third Plan. Sir, it is now well-known that a total expenditure of 10,200 crores of rupees is envisaged. Out of this Rs. 6,200 crores is to be spent by the Central and State Governments and Rs. 4,000 crores in the private sector. To this is added Rs. 1,050 crores in the public sector which represents current outlays, that is, the total of recurring expenditure for increasing the level of social services and certain administrative overheads by the Central and State Governments. Thus, a total of Rs. 7,250 crores is expected to be the financial outlay of the Third Plan in the public sector. And to meet this heavy expenditure, additional taxation including measures to increase the surplus revenues of public enterprises is envisaged to the tune of Rs. 1,650 crores. I hope hon. Members will digest this part of the Plan report because it is likely that this will be implemented much sooner than any other thing in the Plan. It has been stated that the fulfilment of the additional taxation target of Rs. 1,650 crores over the five-year period is vital for the successful implementation of the Plan. I have no doubt that it is usual and I think it is also admitted that this additional taxation target of Rs. 1,650 crores will involve considerable effort on the part of the Central and State Governments to broaden their tax structure and the minimum target for additional taxation in the States will have to be one-third of the total of this amount. I would ask hon. Members to note the expression 'to broaden their tax structure'. In other words it will have to be something like Rs. 530 crores. Now, Sir, the expression 'broaden the tax structure' at once makes us realise that it is going to be spread out over the whole field of taxation, not only over this or that particular industry. It is to be realised that the burden of taxation cannot fall in an equal measure upon all States or upon all citizens in the country. For one reason or other, the productive capacity of some States will be much higher and therefore the income of the citizens of those States will be certainly much more favourable for additional taxation than any other States. To draw a general inference that, after these two Plan periods, there will be an increase during the Third Plan period at the rate of 5 per cent per annum in the National Income is, to take an analogy, to cross a deep river by taking the average of the depths in several places. Even a child

3-40
p.m.

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [10th September 1960]

knows what would happen thereby. In other words, the income of every citizen must be approximately within a range which will give an average of 25 per cent. But what are the schemes which will enable an ordinary citizen to bear the burden of taxation? What are the schemes which will enable an increase in the per capita income of not 25 per cent but at least 10 to 15 per cent? I leave aside those who are fortunately employed in the public sector because by various means, by threats and otherwise, by strikes, by demonstration, by personally appealing to the Ministers, they can get an increase. But what about the large number of people who have no influence whatsoever and who are living in sectors where it is impossible for any increase to occur? We have seen in our own time many unfortunate occurrences taking place, the most notable of them being the strike by Madras Tramway employees some years ago. Surely, it has to be admitted that the burden is going to be far heavier in a State like Madras than anywhere else. But—this is to be admitted—the resources of the State are not likely to expand in the same degree nor is the large outlay contemplated to be equally distributed even regionwise. What steps the Government of the State have taken to look into this matter is not unfolded in the pages of the Third Plan book. It is, I think, very important that the State Government must give some thought and tell us exactly what the position would be, what the burden of the State would be, what the increase in taxation would be and how they are going to meet it. I know that one fine morning in the Budget, additional taxation will be proposed and knowing as I do, the manner in which the Budgets are passed over several years—at least during the last 12 years or so—I have no doubt that such proposals will be accepted and carried by the majority. But the person who knows where the shoe pinches may well have very little voice or say in the matter.

It would be interesting, in this connection, if the Government were to unfold the total amount of Central outlay on schemes for the development of the different States and more particularly of the State of Madras in the First and Second Five-Year Plans and in the contemplated Third Plan. I do not know if such figures are available in any of the publications that have been placed before the hon. Members of the Legislature. But so far as my recollection goes I must confess ignorance in this matter. Let me not be misunderstood. It is not for a moment suggested that there are no schemes which will benefit the whole country if they are undertaken wherever they may be but—and this is a point I would submit with great regret—the present trends in regard to the static nature of the response from different States make it abundantly clear that projects, though undertaken by the Centre in particular States, will not have their full benefits contributed to other States. Thus, in the field of irrigation, the Bhakra Nangal, the Hirakud, the Damodar Valley Project and other major river valley projects, undertaken in different parts of the country at considerable expenditure are no doubt outstanding achievements of the Plan periods. And while being more proud as Indians that such projects have been possible, it has to be

10th September 1960] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

admitted that in the present state of affairs, the benefits accruing therefrom are not available to other parts of India to the extent to which one would expect. There is a considerable amount of talk with regard to irrigation and power which may be made available from neighbouring States. I have mentioned on a former occasion that this is an exceedingly delicate subject, and the more vehemently some Members speak about it, the less likely are their efforts to bear fruit. Circumstanced as we are, with a past history which, unfortunately, cannot be easily erased from the memories of most people, the approach to this question has to be both delicate and persuasive. And in any such project, a great deal more may have to be contributed by the State which seeks to benefit therefrom to the mutual benefit of the two States concerned. May I suggest that in such circumstances a more diplomatic method of approach is required? I was sorry to see the other day in the newspapers that there was a protest against the Nagari river waters being diverted. I realise that the diversion of the waters would mean the shortage of supply to the city water-supply scheme. But I do feel even under such circumstances the subject should have been more tactfully dealt with than a protest made to the Andhra Government, while we are asking that the waters of the Godavari and Krishna should be diverted to us.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, about this matter there appears to be some misunderstanding. It is not merely a question of the city water supply being affected. The ryots in these villages have a fear that their own interests will be affected. Therefore that aspect has got to be examined before any commitment is made and before the work is taken up. The Andhra Government propose to take up the work. We told the Andhra Government that there was objection, and when I met the Andhra Ministers they said that it was a matter which had to be examined. That is all the position. There is nothing like a serious protest and all that.

DR. A. LAKSHMANASWAMI MUDALIAR : I am referring to a newspaper report. It does more damage than any statement in this House. I have got the newspaper cutting with me and I do not want to trouble Members by reading it. But the word 'Protest' is supposed to have been used by the Hon. Minister and the statement was that the Government had protested to the Andhra Government. I take strong objection to the use of this terminology. We all realise the necessity for protecting the interest of the peasants and the State. As I said, a more diplomatic method is wanted and unless we constantly keep this in mind—at least the Treasury Benches should do it, and I do not ask this of the leaders of Opposition because they may want to express the views much more vehemently to put them on a higher pedestal—it will not do us any good. In these matters as we are anxious to get waters from them it is a much more diplomatic method that we should adopt. Even my hon. Friend Sri Raza Khan was saying that the settlement of the Canal waters dispute with Pakistan took a long

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [10th September 1960]

time because of this, and fortunately we are now in a much better position. Sir, I know my Andhra friends very well as I hope and trust I know my Tamil friends. I can tell you this without any feeling of reserve that they are all generous-hearted people, and if a proper approach is made, I have no doubt whatever that they will not adopt a policy which denies to themselves and a neighbouring State, which was a part of their State, the privileges and facilities, which ought to be made available.

13-5-
Pm Sir, I now come to a question that has roused a great deal of interest in this House, and I should say that the amendment also mentions the development of Tuticorin as a major port as a part of the Sethusamudram project. A very small note is given about the ports in the Third Five-Year Plan. Tuticorin port does not come anywhere into the picture. How we are going to introduce Tuticorin port and fight for it, passes my comprehension. There are other ports that are being developed. Fortunately, when Karachi was not available to us, the Government of India took a vigorous line of action and immediately took steps to have a port in the present day Gujerat, namely, the Kandla port. Not only has this been established, but it has been made a free port. Hon. Members may not exactly realise the significance of a free port. No sort of customs and no duties are to be paid. All articles imported at that port will be duty free. They can go to the persons concerned as duty free articles. I will not dwell on this subject more.

Sir, the only geographical and natural advantage that this country has got is a very long coastal line both in the East and in the West, not to speak of the southern curve. Take, for instance, England. There are many ports like Dover, Hull, Portsmouth, Plymouth, Bristol. . . (Interruption). My hon. Friend will supply the names of the other ports. Now it seems to me that the importance of ports as the best means of promoting foreign exports and imports does seem to lack recognition. In a Plan of Rs. 10,200 crores, ports are allotted the magnificent sum of about Rs. 60 or Rs. 80 crores, if I remember aright. It seems to me that those who planned were planners probably living in the central parts of India and did not realise the value of ports for the national economy of the country.

Sir, I now come to transport and communications. It is stated that the decade 1951-61 has been a period of considerable expansion in transport. It is stated that about 1,200 miles of new railway lines are likely to be added, 1,300 miles of railway track doubled, and 880 miles electrified by 1960-61. May I know, Sir, what share of these new lines, double tracks and electrified lines was allotted to this State of Madras? I shall await the answer of the Hon. the Leader of the House in due course. But, Sir, by relegating a metre gauge to the South, more particularly to the State of Madras, for decades trade has not developed, and now even the electrification of a small section of 85 miles from Tambaram to Villupuram is to be cut down to 75 miles, if the latest news in the papers is to be taken

10th September 1960] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

note of. They will take up the electrification of the section between Chingleput and Tambaram, but there is no mention of the electrification of the line between Tambaram and Chingleput. The distance of twenty miles between Tambaram and Chingleput is not included in the electrification programme. If I were the spokesman of the Government of India, I can give the explanation also.

Sir, what is the position of this part of the country? The only industrial venture, the life-line of the State, is the Neyveli project, which is to cost the Centre no less than Rs. 70 to Rs. 75 crores, which will be a complete failure unless the railway line is laid at least up to Salem where we are living in the eternal hope that a small steel plant will be started.

Sir, reference has already been made to the extremely meagre consideration given to the expansion of transport facilities in this State by the Railway Department. One would almost say that so far as the Railway Board is concerned, the needs in other parts of India being overwhelming according to its concept, it has neither the time nor the inclination to think of other problems in other States.

There are only two so-called large scale Central enterprises in the State. One is the Integral Coach Factory. The other is the Neyveli project. So far as the Integral Coach Factory is concerned, while we are thankful to the Central Government for having located it in Madras and given relief by way of employment to a few hundreds of people or perhaps a couple of a thousand or more, the distribution of the beneficent activities of this enterprise is all over India. The only project which may be said to have a reasonable chance of lending itself to development in the industrial sector is the Neyveli project. Naturally therefore we are clinging to it. We hope that the Neyveli project will give us briquettes out of the lignite, we hope to get fertilisers, we hope to electrify a large number of places, and we hope that a steel plant will be started. I do not know what other hopes we have. Probably some of the chemical projects may be thought of. All this is a remote hope.

Now, Sir, I must confess, no doubt due to very many difficulties, the progress of this project has been extremely slow. One can understand it in the beginning. It is only recently that the interest evinced by the Industries Minister has had some effect in bringing about foreign experts' advice to assist in the problems connected therewith.

I am extremely glad that for the first time in the history of the Neyveli project a Central Minister is reported to contemplate a visit to the Neyveli project. Whether that visit will materialise or not cannot be foretold till actually he comes and visits. It is not a project which lends itself, at this stage or at any stage, to the gaze of a visiting and admiring public from other countries. But that is the only project which may give some little salvation to the State

[Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar] [10th September 1960]

of Madras. I am firmly of the opinion, and I would request the Government to take note of this, that the progress of this project should be expedited considerably, that the State Government should take a more active interest in the project, and that they should press upon the Central Government to have a joint voice in the progress of this one project which, after all, is supposed to cost only Rs. 70 crores as against Rs. 200, Rs. 300 or Rs. 400 crores that have been spent on the various irrigation projects in other parts of the country. I am not at all jealous of these. I am very proud of them. I myself had been to Hirakud as also to Bhakra-Nangal and admired them along with many foreign friends. They are very good. But, after all, charity begins at home.

Sir, let me come to agriculture. If there is one subject which has plagued the Minister of Agriculture and the members of the Assembly and the Council alike, I should say that it is 'agriculture'. We have been speaking about agriculture, and I see that in the Second Five-Year Plan period, the production, which was 52.2 million tons in 1950-51 has come to 75.0 million tons in 1960-61. Yet food scarcity and fair price shops are the order of the day. It cannot be accounted for by the growth of population, as the growth of population has not been in that proportion. Also in the case of sugarcane, from 5.6 million tons in 1950-51, the production has come to 7.2 million tons in 1960-61.

4 p.m. We have always been told that these irrigation projects will give us much relief in agriculture. That is a pleasant dream that some of us wish to hug to our bosom, although it is extraordinary that in the Third Five-Year Plan, it is suggested that an outlay of Rs. 650 crores for large and medium irrigation projects and an investment of Rs. 240 crores for the production of fertilisers have been envisaged. Also a third of the expenditure under Community Development programme, which is of the order of Rs. 400 crores, bears directly on agricultural production, so that in the Third Plan, we envisage an expenditure of Rs. 1,050 crores on agriculture.

I have been listening every year to the same tale that there will be enough this year, next year, year after next. Hungry mouths are still waiting with no little hope of something being eventually done. It is interesting in this connection to note that while over Rs. 1,000 crores is to be spent on large and medium irrigation projects and various other improvements including production of fertilisers, so far as the State Plan is concerned, the amount that is provided for agricultural production including Minor Irrigation and Land Development is Rs. 27.3 crores and for irrigation Rs. 40 crores. I do not want to go into many other details but one thing seems certain; if these plans are to be properly evolved, there should have been far more consultation at the State level and between the States and the Centre and even between two or more contiguous States and far more consultation with the important sections in the private sector. Unfortunately, the private sector is not looked upon with any degree of grace. And yet, I feel

10th September 1960] [Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar]

that it is a mistake—a colossal mistake—to think that the State can, by its own efforts, look after all the industries, find employment for almost everybody, and take the onus on itself to be the mentor of the public. Such an attitude, whatever epithet it may be given, is calculated to defeat the very purpose of creating initiative, of enthusing the public to the task and making them more and more interested.

In spite of these Plans, one must confess that there is a feeling of sullenness and not that buoyant hope and expectancy in the bulk of the people. So far as the State Plans are concerned, it is possible that they may be adjusted because after all the expenditure on the State Plans will be mostly borne by the State. But so far as the Central Plans which have a bearing on the State are concerned, I am afraid we can do very little except to discuss. If possible, we can spend some more time than necessary on such discussion. I hope and trust that the day is not far off when it will be realised, as I think it is being realised by certain States and notably by our Government, that whatever sectors may be the concern of the State, it may not always discharge those functions effectively and with utmost economy and speed and that, therefore, the encouragement of the private sector is not only necessary but inevitable. If those in authority do not realise this before the Third Plan period, they will come to realise it when the Third Plan is nearing completion.

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, it is always a pleasure to hear the hon. the Leader of the Opposition. He brings to bear on the debate a high level of knowledge and information which helps the Government to focus attention on some of the points which are urgent, important and call for a great deal of scrutiny. Sir, in a discussion like this on a Plan, the dividing line between the Government and the Opposition becomes very thin and it almost vanishes. All are interested in the progress of the State. Each one of the hon. Members of this House as well as the other House is very keen in seeing that the State advances as quickly as possible, as fast as we can make it advance with the resources that we have. In fact, all of us have the same objective before us. In the approach to the problem, we may have slightly different notions as to which should get priority. We may have different ideas as to the quickest way of achieving the target. Nevertheless, there is no difference whatsoever with regard to the objectives to be achieved by the State and the country as a whole. Now, having said this, I wish briefly to refer to some of the inherent difficulties which have been dealt with by the hon. the Leader of the Opposition.

Firstly, we have exhausted all the foreign exchange resources we had during the first two Plan years. We have taxed our people to some extent and naturally there is resistance to further taxation. We have also tried to build our industries as fast as we can but we have not been able to build all of them within the two Plan periods. We have not been able to feed all the people in this country and it

[Sri R. Venkataraman] [10th September 1960]

requires no great eloquence to point out that a large section of the people of his country still go without adequate food. But are these really difficulties of the Plan? What are the basic causes for this state of affairs? Years and years of backwardness both in agriculture and in industry, years and years of lack of initiative, enterprise and opportunities for development in both agriculture and industry have accumulated for us a heavy load, a backlog in the matter of economic development, that it requires superhuman efforts to clear the arrears and the backlog. The Plan is intended to accelerate the process by which the arrears can be cleared, before we can go forward like any other fairly advanced country of the world in the direction of improving year after year the standard of life of the people. Until the arrears are cleared, it would be somewhat unrealistic to imagine that any Plan that we are making would be able to bring about a great improvement in the standard of living of the people or that we will be able to catch up with the rest of the world. My humble submission to this House is that ten years of planning has given to this country a start in the direction of clearing the arrears in the great race that humanity is now running towards achieving a higher degree of happiness. We have started late and therefore we have to exert more. If anybody should say that we cannot exert our utmost and that the exertion is too great for us, then necessarily he has to reconcile himself to a comparatively indigent state, to a greater level of poverty in the country and to a poorer standard of living. I am quite sure there is no one who is prepared to reconcile himself to this state of affairs. Therefore, this planning becomes imperative. Without planning it will not be possible to accelerate the pace of development and, therefore, I submit that in this long process of trying to recover lost ground, we who are on the threshold of the Third Plan do not know how long and how many more Plans we would require before we are able to say that the economy has developed itself to a level at which it will not only produce what the people want for consumption but enough for investment so that we may achieve a self-generating economy in our country. As I said at the opening of this debate, planning becomes necessary in any underdeveloped and less developed countries in order that those countries may be able to get a start in the matter of industrial and social progress. In the last 10 years there is no denying that we have produced more food, there is no denying the fact that we have produced more cloth, there is no denying the fact that we have produced more sugar. In fact, we have produced in every conceivable commodity greater quantities than we did in the year 1950. That the increased production is not enough to meet the demand is no fault of the increased production itself. In fact, if the demand grows faster than what is produced it will only show that the rate of development that is taking place in the country and the people is greater than what it was before. I do not want to deal with this aspect of the matter elaborately because I have dealt with it on another occasion. But I would like to ask this question: Where has all this increased production gone? Here we have figures about increased production in Madras. The food production has increased in the last five years from 44.21 lakhs

4-10
P.M.

10th September 1960] [Sri R. Venkataraman]

of tons to about 50 lakhs of tons. In respect of groundnut it has increased from 8.27 to 9.14 lakhs of tons. In respect of cotton it has increased from 3.11 lakhs bales to 4.01 lakhs of bales. There has been considerable increase in sugarcane, etc. Now I want to ask: Has all this increased production not really gone to the people for their own consumption? Has this not given them extra food, extra clothing, and extra amenities by way of sugar, tea, coffee, etc., during all these ten years? If in the ten years we have been able to provide purchasing power for a larger section of the people to be able to demand more it only shows that the pace at which the country is developing is fast. And it therefore creates an incessant demand for the basic commodities and goods produced. If all these things are produced and if there is no purchasing power with the people a most disastrous consequence would have resulted. In fact there would have been a slump. There would be no production. There would be no employment. The consequences of slump and the series of consequences which follow a world depression would have overtaken this country also. To-day we are launching on schemes in which capital investment is high. The Neveli project is a capital investment. Number of these dams and irrigation projects are initially capital investments. Now these capital investment projects give purchasing power to those employed in the various sectors. And they are not able to find enough consumer goods during the period. The investment is on capital goods. Therefore it is we find that even though people are having purchasing power to buy things they find it costly to buy those things. But once these capital investments begin to yield results, they begin to yield fruits, naturally enough consumption goods would be produced and that would take care of the increasing purchasing power put into the hands of the people. I would ask for patience therefore for a little longer so that all the investments that we are now making—investments in capital goods, huge projects and large industries—may bear fruit. On completion they will provide enough consumption of goods. Until that takes place a little inconvenience has to be borne.

Sir, I would say that the economy of our State is basically sound and that the steps we are taking are really towards progress, that none of these investments, none of these plans will lead to any adverse economic consequences or will create any chaos or danger or disaster to the country or the State. On the contrary if we do not do it, probably we will cause confusion, we will cause bitterness, we will cause hatred and we will even cause commotion within the country.

The hon. Member Sri Balasubramanya Ayyar asked very naively one question: Why should we not keep quiet for one year at least and see what has been achieved during the First and the Second Plan periods, why not give rest for a year and then assess what has been done? I want to ask you to consider what that would mean. We will have to go and tell the people that the hospitals that are half-built will remain unbuilt. We have to go and tell our people that the schools promised will not be opened, that the roads for

[Sri R. Venkataraman] [10th September 1960]

which they have been crying for so long will not come and they will have to wait. In fact none of the things which we have planned either for education, for health services and so on in this Plan will be available to the people. We will only be carrying on the ordinary day-to-day administration and perhaps carrying on what has been achieved up to the end of the Second Five-Year Plan. You may say that the Government can spend without this Plan. Between spending with a plan and spending without a plan, any man would say that it is far better to spend with a plan than without it. Therefore it is that it is not possible and particularly for a Government which has to depend on the people's support in a democratic set up to go and tell them that they will have to wait for one year. They will certainly choose a person who will give them this year all the things they want than a person who merely promises them things after some years. It is very necessary that the aspirations of the people should be met and they have to be met as quickly as possible. And the aspirations of the people today are such that a larger Plan, a bigger Plan, a greater investment, larger amenities, greater facilities, are called for. If we are not able to satisfy that, it is not because we do not have the will but because we lack the resources. Taking into account the large demand which the people make today upon the Government, the insistence that arises from the people for various services and amenities and also taking into account the limit of financial resources that we possess, a workable Plan has been presented to the country. The ten thousand crores plan which has been circulated and which is now under discussion represents perhaps the golden mean between the aspirations and the desires of the people on the one side and the enormous amount of resources that would be required to meet them on the other. It strikes a middle path in the hope that we will still be able to meet some at least of the wishes of the people without straining the very people themselves far too much.

Sir, in this connection I want to disabuse the minds of people who think that the plan has been completed. The hon. the Leader of the Opposition doubted whether any change could be made at all as the Plan had been discussed already and had been finalised by many departments. I wish to bring to the notice of this House that nothing is final unless the National Development Council accepts it. The National Development Council is yet to consider this plan. All the States' Ministers and the Chief Ministers would go to the National Development Council to put before the Council their respective claims for correcting the regional imbalances which we find in the Plan, for urging for inclusion of certain items which we think should be given the highest priority than what has been done on an All-India basis and to seek redresses. So until that is done we may take it that the Plan will be suitably modified in the best interests of all the States in the country, and perhaps if not to the entire satisfaction of all the States, at least to an acceptable measure by all the States. In this connection, criticism has always been made that our loan policy is leading us into somewhat of a danger. that we are always thinking of raising loans and still

10th September 1960] [Sri R. Venkataraman]

more loans, and so on. I wish to submit to the House that the loans that both the Centre and the States are raising are not loans for any luxury expenditure or fruitless expenditure, but for investments which are going to bear results by the very use of those loans. We are in the same position as any industrial magnate who borrows for the purpose of the industry and finds then he is able to repay them all out of the products of the industry itself. I do not have figures for the whole of the country, but I may assure the Leader of the Opposition that so far as this State of Madras is concerned, our loans and our assets position is extremely satisfactory. The total public debt of Madras State is of the order of Rs. 194 crores and the total assets on account of the investment of this money is of the order of Rs. 253 crores. The loans and advances due to the Government, loans to the Electricity Board, capital expenditure, cash balances, and investments, all taken together constitute Rs. 253 crores as against the debt of Rs. 194 crores. Sir, if my personal view were to be taken, I think it is a conservative position. We should launch on a more progressive plan of going into the market and raise more loans not for useless expenditure but for fruitful expenditure, which would bring results, which would yield very large returns, and which would make for the welfare of the people of the State.

Then, Sir, naturally when we began to deal with some of our local industries and other requirements, we laid great emphasis on the establishment of a steel project in Madras State, not so much because we thought that there were some big iron and steel projects in Northern India and elsewhere, therefore we must have one here, but because we wanted to utilise the resources that were available in this State. It is not out of a sense of competition with any part of the country that we put forward somewhat insistently the development of iron and steel industry in this State. It is only because we do not want to allow our resources to be wasted and unutilised when there is a crying need for the product. In this connection I may say that if we look at all the economically less developed countries we will see that they are so not so much because they have no resources but because they have not utilised them. Infinite knowledge can always utilise things that used to pass for dust. The world is progressing in a direction where it can utilise many things which in the past were considered to be worthless and useless. Here we have the ore which was considered by experts until very recently to be inferior in quality and not worth utilising in a steel project of the kind that is envisaged. Thanks to the technological and scientific progress that has been made in other countries, we have reached a stage when it is possible to utilise even the inferior iron ore that we possess. Having found out that we can utilise it, is it not necessary that we should go all out to get the project established in the State? And that is what the State Government have done. They have taken the initiative in this matter. They have obtained the expert opinion of people from Europe and other countries. They have found that the scheme is feasible and, therefore, they are insisting on the inclusion of this item in the plan. In

4-20
p.m.

[Sri R. Venkataraman] [10th September 1960]

this connection Dr. A. Lakshmanaswami Mudaliar stated that he found no mention of this in the Third Plan. Though it is not stated as a specific project, I am glad that the Third Plan has included it in a way. At page 211 of the Draft Third Five-Year Plan, you will find in paragraph 18 mention has been made of this. Paragraph 18 says—

'A pig iron plant based on low shaft blast furnace techniques and use of coke from Neiveli lignite is also included in the Outline as a project on which preparatory work should continue with a view to reaching decisions in due course'.

At the time when this was written, the final decision of the technical committee, which was appointed by the Government of India, to go into the feasibility of the scheme, was not available. But today the technical committee has reported that the scheme is not only feasible but also economic and therefore further steps should be taken in that direction.

Then, Sir, the second great difficulty is transport. Even though we are told that plenty of pig iron is now available, and occasionally reports appear in the newspapers of contracts being entered into for the export of pig iron, some of our foundries in Madras State are languishing for lack of pig iron. This is because of the transport bottle-neck, particularly in the north-east railway section at Vijayawada and Visakhapatnam. Owing to the difficulty in transport of pig iron as well as iron and steel, the industries in Madras State have been going through a period of very stringent scarcity in the last one year. It is the intention of the Government of Madras to take up this matter in the National Development Council and to urge that, whatever priority is given in the matter of transport, emphasis should be laid on strengthening the line capacity between Madras and Calcutta. It may appear somewhat strange to Members of this House that instead of asking for a railway line within Madras State, the Minister should say that he would lay great emphasis on strengthening the line capacity in the south-east line. But I want to submit to the House that really that will solve a great many problems of this State, particularly of the industries. All that is produced in the Bihar sector of India is now not available to this part of the country even though there may be plenty in that area, because of the transport difficulties. We are going to urge among other things that high priority on a national level should be given to the strengthening of this line so that the transport of goods between the Bihar sector and the South may be improved for the benefit of both sides.

Sir, following the same line is our insistence on the development of the Tuticorin Port. Today, if we rely only on railway lines for the transport of goods like iron and steel, fertilisers, and particularly coal, we will always be in the unenviable position of having to look forward in expectation of what our Railway Board may in their mercy be pleased to give by way of allocation of wagons from month to month. Therefore it is that we have been suggesting that the development of the Tuticorin Port as an alternative to

[10th September 1960]

[Sri R. Venkataraman]

Madras will go a long way to relieve the transport bottle-neck, which has developed during the last plan period. Tuticorin has natural facilities for being developed into a first-class harbour and the Committee on Intermediate Ports which went into this question has endorsed the view that the port should be developed into a first-class port and that it would cost only ten crores. I do not think that ten crores of rupees in a vast Plan costing 10,200 crores of rupees is such a big amount that the Government of India will deny a vital need of Madras and other States in the South of India. We have every confidence that the Government of India will appreciate the need for development of this port and come forward to help us to have the port very soon. Among the things to which we would give a very high priority would be the development of this Tuticorin Port.

Then, we have to rely very largely on the lignite resources of our State. On the lignite we have pinned, I will not say all our hopes, most of our hopes. Not only do we expect to have a number of industries like the power station, the fertiliser plant, the low-carbonised briquette for domestic fuel and the high-carbonised briquetting plant as a feeder to the iron and steel plant, but a number of chemical industries are also possible out of the by-products. In East Germany, in a place called Lauchhammer, the economy is largely based on lignite. They have developed a number of industries. (Sri Mohamed Raza Khan: Lignite of inferior quality.) Yes. Nearly 19 industries or so round about that place are based on the by-products of the lignite industry. Once the lignite industry takes its full shape, and we start producing lignite in adequate quantities, I have every confidence that the industrialists in Madras State would come forward and take up all these projects. In this connection, I wish to clear a possible misapprehension about the progress of the Neyveli Lignite Project. Though there has been a slight delay consequent on the use of a somewhat new type of machine for the excavation of the overburden, viz., bucket-wheel excavator, the work on the project has been going on according to schedule. Some stray people who happened to visit the project were there at a time when the bucket wheel excavation was under repair. He must be certainly not a wise man who thought that the machine would never go out of order. The person concerned here never made enquiries about the causes for the work being held up but made very rash statements both here and in Delhi that the whole thing was a colossal failure and that the project was going to cost the Government of India all the money that they had invested. Hardly had he finished his trip round the country, the bucket-wheel excavator started working, and I do not think, it started working because he said something. (laughter) (Sri T. P. Srinivasavaradan: Did he come back and see?) Critics have only time to criticise; critics have no time to come back and rectify their mistakes.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Not in all places. (laughter).

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: I mean critics of that kind. (laughter). Therefore, I take this opportunity of emphatically

[Sri R. Venkataraman] [10th September 1960]

stating that the lignite project is working according to schedule and that it will be able to mine lignite by the middle of 1961, just about the same time when the 250,000 k.w. electric power station will go into operation. The power station is put up with the help of the Soviet Union, and raw lignite may be directly fed into the power station. It is not possible to store lignite, it being combustible substance. One has to integrate the whole plan in such a way that the striking of lignite and the coming into operation of the power station are simultaneous. We hope that this will be achieved by the middle of 1961 and that further progress in the mining of lignite will go on at a faster pace. Under the Third Plan, the Government have decided that they should initially mine 3.5 million tons and increase it to six or seven million tons. It is our estimate that not less than nine million tons will have to be mined per year for the purpose of feeding all the various units which are coming up and also to provide for the steel plant which we envisage in the Third Plan. Therefore, we hope that the Government will step up the production of lignite to nine million tons or roundly ten million tons per year at least before the close of the Third Plan.

Then it was stated that so far as Madras was concerned, apart from the Lignite Project and the Integral Coach Factory, there were no other Central Government projects here. While I confess that it is so, I wish to point out that it has not been such a disaster about which we need shed tears. Our progress in the industrial sector, especially with reference to the private sector, is remarkable. During the period of the Plans private investment has been more than double the public investment. Progress has not been retarded in any way. At the same time, provision has been made for a film industry in Madras. There is also provision for a Surgical Instruments Factory at Guindy. It is also proposed to install a prototype machine in Madras, a French Prototype Machine.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: What is the cost of each of these?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The film industry will cost about four to five crores of rupees. The Surgical Instruments plant will cost about eight to nine crores. The French Prototype machine will cost Rs. 1.5 crores.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: All told, it is 15 crores of rupees.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: My friend must take into account the investment of the Central Government in the Neyveli Project which is of the order of 86 crores of rupees. The cost is expected to go up to 100 crores. If we begin to quote figures, the case will go against us because if we compare ourselves with neighbouring States and other parts of India, except those where there is capital investment of a high order as in steel plants and the like, the comparison would not be favourable to us. If the Government of Madras had not very often dilated on this aspect, it is

[10th September 1960]

because we know we do not have a good argument in that. Our contention has always been that the natural resources of every State should be developed to its fullest capacity and that the mere fact that a certain investment has been made should not be a bar for further development of that area, if the natural resources warrant such further development. If we begin to argue on the basis of the *per capita* distribution of the Central investment in each State, it would be both unrealistic and also might prove to be disadvantageous to our State. It is not also proper that when we are all claiming to be members of a great nation engaged in a common endeavour for the upliftment of the country as a whole, we should start bickerings between ourselves and our neighbouring States. Unless the neighbouring States and ourselves co-operate in a very great measure it will not be possible to achieve any degree of progress either for us or for the neighbouring States. If each one thought that the resources that God had given are to be exclusively used for his own benefit or for the benefit of that particular region or locality, then a lot of God-given wealth will be going to waste. Our very claim for sharing in the surplus waters of the neighbouring State is based on that theory that there should be an all round development of all States for the mutual benefit of all the States concerned. If the neighbouring States are not able to utilise the surplus waters themselves and if as a result of entering into an arrangement with the neighbouring State they get an advantage, they get something in return. They get for instance power and in some other cases food as in the case of Kerala or something of the kind as *quid pro quo*. Certainly it is in the interests of the States themselves to come together and try to develop the resources they all possess. It is in that view that we have been pressing both the neighbouring States and the Government of India to adopt a very liberal outlook with regard to the utilization of resources in the States and to see that they are made to subserve the human needs irrespective of territorial boundaries. Sir, in this connection I value very much the caution which the hon. the Leader of the Opposition gave to the House to-day. It is easy to look heroic by using strong words against others and against other States. But it will not really serve anybody's good and will not bring about that understanding which is necessary for our mutual improvement. I have in my mind the hon. Member Sri Kosalram who spoke very strongly yesterday about the Pambiar Scheme and about the now forgotten division of the State. (An hon. Member: Nobody has forgotten it.)

SRI K. T. KOSALRAM: My speech was not aimed against any particular Minister either of this State or of the neighbouring State.

SRI MOHAMED RAZA KHAN: He wanted a negative result.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It is very difficult for others not sitting in the House to understand and appreciate the spirit in or the purpose for which it was said. When words like those are used it might be misinterpreted by people who are in charge

[Sri R. Venkataraman] [10th September 1960]

of the administration in the other States. We do not have the opportunity to go and tell them that it was not intended. Once the wrong impression gains ground, it will be very difficult to disabuse them of the wrong impression. That wrong impression unconsciously will be working at the back of their minds even when people feel there is scope for coming to an agreement. I do not know wherefrom my hon. Friend got the impression that the Government of Madras have given up their rights to represent either to the Centre or to our neighbouring States with regard to the Pambiar waters. All that we can do is to convince our neighbouring States that the surplus waters which are not used by them may be diverted for the benefit of their own friends and neighbours instead of allowing them to go and join the Arabian sea. But that has to be a request. It is persuasion that is necessary and it is not a matter for condemnation or criticism. Whatever might have been the object with which the hon. Member Sri Kosalram mentioned it yesterday, I want to place on record the views of the Madras Government that they respect very much the rights of the neighbouring States over the resources which they have, that if they venture to offer suggestions for the utilisation of those resources it is not for the purpose of gaining any unfair advantage for this State over the other States but largely and in fact mainly for the purpose of utilising the resources for the mutual and common advantage of both the people and the States.

Sir, in this connection I also wish to state that in the Neyveli Project we have a share and two of our officers are members of the Board of Directors. And 25 per cent of the net profits would come to us. In fact, the agreement in this case is unique in India. In no other Central Project, the State is allowed to participate in the share of a project.

Lastly, let me deal with the points raised by the hon. the Leader of the Opposition. I wish to emphasise that so far as Madras is concerned we have never made any distinction between the private sector and the public sector in the matter of giving any preference of any kind. Actually the private sector has developed during the Second Plan period to a large extent than the public sector in the Madras State. There is no one single major public sector undertaking except the Electricity Board which is a public sector undertaking throughout the world except in stray countries, and a few bus routes which one had to take over under certain circumstances. It does not mean that the Government of Madras are against public sector undertakings. They will faithfully observe the policy resolution adopted by the National Development Council with regard to the respective spheres of public and private sectors. The Industrial Policy Resolution states that key industries, defence industries and certain kind of industries are reserved for the public sector. The other industries will be largely in the private sector. Therefore with due deference to the policy resolution adopted by the National Development Council our policy with regard to the respective industries will be framed. I may also say that whatever little

10th September 1960] [Sri R. Venkataraman]

improvement in the standard of life that we see in this State during the Second Five-year Plan at any rate has been the result of large investment by private sector in industry. (Hear, hear.)

We have not started any industries as I have said earlier. Even the lignite project which has been started with large capital investment, has not yet yielded results. Therefore, if there has been an improvement in the standard of life of the people owing to the improvement in industry, it is to a large and great extent due to the private sector which has come up in the industrial field.

We have also detailed in the Third Plan a number of industries in regard to which the private sector can come up and take the initiative for starting them. I think there are as many as 34 industries detailed there but they are by no means exhaustive. There are a number of other directions in which the private sector can come forward to help in the development of industries in this State. And so far as the State is concerned we have tried in every way possible to help the development of industries. We have helped the private industries to obtain licences. We have helped them to get clearance for capital goods and foreign exchange. We have also assisted them through the Madras Industrial Investment Corporation with equity finance in cases where it is difficult to raise large amounts. The notable instance is that in which the Madras Industrial Investment Corporation has taken shares to the tune of Rs. 1 crore in the paper industry. At the beginning of the Second Five-Year Plan, nobody even whispered that Madras had a chance of having a paper plant of 50 to 60 tons per day. We are happy to find that entrepreneurs are coming forward in large numbers now to take advantage of the facilities offered to start industries in this State. I may also mention in this connection that a number of foreigners who have called on me have stated that they are willing to come in for collaboration with Indian industrialists, particularly with industrialists who are willing to start industries in Madras State. Though it was greatly flattering to the Government, I think it is a tribute to the people in the State and also to the workmen in the State. When I asked them why they had a preference for Madras State, they gave me three reasons. The first was that there was a stable and efficient administration, the second was that there was a disciplined labour force, and the third was the degree of technical skill acquired by workmen in this State was far better than any they had come across elsewhere.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : What was the Hon. Minister's first reaction to these?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : My reaction was to give them a cup of tea (laughter). Therefore, Sir, I cannot but take this opportunity, because we envisage a larger participation of the private sector in the industrial development of the State during the Third Five-Year Plan, to urge on them the need to take steps betimes to act as quickly and energetically as possible to help in the rapid progress of the industrialisation of this State.

[Sri R. Venkataraman] [10th September 1960]

Sir, the one question which has been raised by the Leader of the Opposition was touched by me at the opening of this debate, namely, the resources. I think it is good that I make a reference to it again. We have tried to calculate what would be the order of investment the Madras State would be called upon to make in the Third Five-Year Plan. We have made tentative calculations which show that we have raised about Rs. 90 crores in the current Plan over five years. We have now increased the salaries of our employees. Modest as these increases may be, they are expected to cost Rs. 35 to Rs. 40 crores over the next five years. Taking all these factors into consideration, it has been roughly estimated that only between Rs. 70 and Rs. 80 crores can be raised by this State towards the Third Plan. I am happy to inform this House that our revenues are showing a trend towards better returns and larger returns. Our sales tax revenues are going up, not because the rates have been raised, but because there has been a larger turnover of business and trade in this state. Sir, at the beginning of the Second Plan, our Central Sales Tax was only Rs. 90 lakhs. That means roughly about Rs. 90 crores worth of goods were sent by Madras to other States. The Central sales tax is one per cent. I am happy to say that last year, that is, 1959-60, the final return of Central sales tax was Rs. 220 lakhs, which means Rs. 220 crores worth of goods have been sold by Madras State to other States in this country. Sir, this is really a marked improvement in our trade. If this trend is kept up, we need not be afraid of the resources. If trade and industry develop in the way in which we want them to go forward certainly we can hope that the return from this very tax would be able to meet at least a major part of the resources and the needs of the Third Plan. It is our view that even with regard to the Central revenues, if the administration of the taxes is tightened up and if better collection of income-tax and other taxes is attempted, we would be able to recover more even with the existing taxation. Therefore, Sir, to imagine immediately that all the extra expenditure that we propose in the Third Five-Year Plan will be met only in the form of fresh taxation would be rather a pessimistic view to take.

Sir, I do not want to take much more time of the House. I shall briefly touch on some of the points raised by other members. I would pay my tribute to Sri Raza Khan for having pin-pointed the projects which should be given high priority, and I am glad to say that the Government are accepting his amendment.

The next point is about handlooms. The Government have done their utmost to preserve, protect, and promote the handloom industry in this State. Those engaged in the industry know how from time to time we have been advancing them loans and even trying to get rebate on sales of handloom cloth, and what we have proposed to do in the Third Plan. I expect that if the Handloom Finance Corporation comes into existence, it will go a long way to relieve the difficulties faced by the handlooms in the field outside co-operatives. To-day they do not have any facility, and they do

[10th September 1960] [Sri R. Venkataraman]

not enjoy any of the benefits of the cess fund. It has been the firm view of the Madras Government and they have never ceased pressing it upon the Handloom Board that some measure of help should be given to the handloom weavers outside the co-operative fold, and we expect that this scheme will be accepted by the Planning Commission.

Then, Sir, there were certain references to small-scale industries. While we emphasised the schemes in the Third Plan in a separate booklet with regard to large and medium industries, we have also dealt at length with the programme of small-scale industries. Our programme of development of the industrial estates, the programme of giving assistance to the small industries under the provisions of the State Aid to Industries Act, and the facilities which we intend to give by way of supply of machinery by hire-purchase and so on, are all detailed in this. The Madras Government have always laid great emphasis on the small-scale industries as an ancillary development to large-scale and medium-scale industries. We have every reason to be proud of the industrial estates which we have brought into existence. It is too early to say that the scheme is finalised. It is not unlikely that even the United Nations Seminar on Industrial Estates may be held at Guindy in Madras. That has been the reputation which the Guindy Industrial Estate has achieved in the World. Therefore, I want to assure hon. Members that the small-scale industries will continue to get all the assistance which it has got in the Second Plan and also will probably get 2 to 2½ times more during the Third Plan period.

Sir, Sri Kosalram raised a point about mineral survey in this State. So far as the mineral survey is concerned, I am happy to tell this House that Madras State is one of the few States in India which has a separate geological survey of its own. Apart from the Geological Survey of India, the Madras State Government have got a geological survey department, and it is trying to do its best. I know that it is inadequately staffed and that it has not got the necessary equipment to carry out all the projects which we have in hand. But then, Sir, geologists cannot be manufactured overnight. The Vice-Chancellor will agree with me that it is more difficult to get a geologist of good stature to-day than even a hundred Ministers. The second difficulty with regard to geological survey is the absence of drilling equipment and other technical equipment. They are not available in this country, and we have to depend on foreign countries for the geological equipment necessary for the Geological Department. If there is any delay or if there is not the same rate of progress in the geological survey, it is not again due to any want of emphasis by the State Government but due to circumstances entirely beyond the control of the Government.

Lastly, Sir, Dr. Chidambaranathan dealt with Education. He commented that a sum of only thirty lakhs of rupees had been provided for the starting of a second University in Madras. I wish to repeat that this is only a token provision. The Government are well aware that no University can be started with thirty lakhs of rupees.

[Sri R. Venkataraman] [10th September 1960]

The Government do not want to start any University without adequate resources and without all the necessary equipment and facilities like libraries, laboratories and so on. There is no point in merely trying to start a few Universities in name. They must be real and substantial. The Government are well aware of that, and therefore, they contemplate that the investment required for another university would be of the order of more than a crore of rupees. But they have made only a token provision here.

I have roughly dealt with some of the major points and if I have omitted reference to other more useful and important suggestions made by Members, it is due to want of time. I trust the House will excuse me. Now, I suggest that the House might accept Mr. Raza Khan's amendment and adopt my motion.

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ Add the following at the end :

and on such consideration, this House urges that emphasis be laid on the following items for implementation in Madras State in the Third Five-Year Plan—

1. Steel Plant and Lignite Project,
2. The utilization of surplus waters of the neighbouring States for the mutual benefit of the States concerned,
3. The Development of Tuticorin as a major port as a part of the Sethusamudram Project,
4. Nuclear Power Plant,
5. Oil Refinery.”

The amendment was put and carried.

MR. CHAIRMAN : I shall now put the original motion, as amended, to vote.

“ That under rule 21 (3) of the Madras Council Rules, the taken into consideration, and on such consideration, this House urges that emphasis be laid on the following items for implementation in Madras State in the Third Five-Year Plan—

1. Steel Plant and Lignite Project;
2. The utilization of surplus waters of the neighbouring States for the mutual benefit of the States concerned;
3. The Development of Tuticorin as a major port as a part of the Sethusamudram Project;
4. Nuclear Power Plant;
5. Oil Refinery.”

The motion was put and carried.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Sir, may I make a submission? After sixty minutes' speech, the Hon. Leader of the House seems tired. We may take up the second Bill first and the Bill the Hon. Leader of the House is in charge of may be taken up next.

MR. CHAIRMAN : I think there is no objection.

10th September 1960]

(3) MOTION UNDER RULE 21 (3) OF THE MADRAS COUNCIL RULES *re.* CHANGE IN THE ORDER OF BUSINESS.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I move :

“ That under rule 21 (3) of the Madras Council Rules, the Madras Public Premises (Eviction of Unauthorized Occupants) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 24 of 1960) be taken up before the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 25 of 1960).”

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ That under rule 21 (3) of the Madras Council Rules, the Madras Public Premises (Eviction of Unauthorized Occupants) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 24 of 1960) be taken up before the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 25 of 1960).”

The motion was put and carried.

V—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS PUBLIC PREMISES (EVICTION OF UNAUTHORIZED OCCUPANTS) BILL, 1960 (L.A. BILL No. 24 OF 1960).

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move :

“ That the Madras Public Premises (Eviction of Unauthorized Occupants) Bill, a 1960 (L.A. Bill No. 24 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.”

Unauthorized occupations in lands which are the property of Government are dealt with under the Madras Land Encroachment Act, 1905. This Act provides amongst others for levy of assessment and for the levy of penalty after notice, and empowers the Collector to summarily evict the encroachments and forfeit any crop or other product raised on such land. Before summarily evicting an encroacher, a notice under section 7 has to be served on the encroacher to show cause against proceedings under those sections. This procedure was devised in 1905 and was found adequate to check unauthorized occupation of Government lands in the circumstances then prevailing.

The conditions have now changed considerably. Due to many causes like congestion of population in the Cities, Towns and other industrial and commercial places, unauthorized occupation of the Government land is on the increase. In some cases there are organized attempts to occupy Government lands suddenly and in large numbers overnight. The procedure laid down in the Land Encroachment Act is inadequate and wanting in speed to counteract such sudden and organized attempt to occupy and squat on Government lands both in the Municipalities and Panchayats and in the

[Sri M. A. Manickavelu] [10th September 1960]

City of Madras. At present, the occupation of Government lands comes under three categories, viz., (1) unobjectionable, (2) unobjectionable for the present but may become objectionable in the future and (3) objectionable. The existing provisions of the Act are fairly adequate for dealing with occupations coming under the categories (1) and (2). But in respect of objectionable cases of encroachment requiring immediate eviction, some measures to quicken the process of eviction are necessary. Such unauthorized occupations create slums and are a source of danger to public health and sanitation. Immediate eviction of such occupations is necessary not only in the interest of public health but also to prevent the growth of further slums. All of us may be aware of the peculiar phenomenon that is developing amongst the encroachers of late, viz., to construct huts and create slums overnight on Government lands which are required for public and plan purposes. It will be very difficult to tackle the slum problem, if the present tendency is not curbed at the initial stage itself. The provisions in the Madras Land Encroachment Act, 1905, which were enacted more than five decades ago, are quite inadequate under the changed circumstances. Some measure is, therefore, essential to arrest the increasing growth of unauthorized occupations which are highly objectionable. The Bill seeks to deal with only encroachments which are highly objectionable, and whose immediate eviction is more important in the interest of public health and sanitation. The Bill has been prepared with the main object to provide for summary eviction and removal of encroachment on Government lands by construction of huts, bunks, etc., which spring up unauthorizedly and very quickly, and which are detrimental to public health and sanitation.

The Bill is a simple one and I request the House, Sir, to accept the motion.

MR. CHAIRMAN: Motion moved:

"That the Madras Public Premises (Eviction of Unauthorized Occupants) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 24 of 1960) as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration."

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Mr. Chairman, one could appreciate the object behind this Bill. But I am sorry to say that the purposes for which this Bill has been brought in cannot be carried out. This Bill is intended for prevention of slums. I am rather inclined to say that this Bill will only help the preservation of slums. I quite agree that slums are being created particularly in the City of Madras. I confine my remarks to the City of Madras and not to other towns. The other day, the Hon. Leader of the Opposition referred to the slums created around the Ophthalmic Hospital. When I happened to pass that day a few days back, I stopped my taxi and had a look at the place. It is very horrible. Therefore, from the point of view of removing such slums this Bill is welcome. But if we take the practical side of it, it does not seem to be a welcome measure. As far as conditions in the City of Madras are concerned, we must be able to see one thing. Persons

10th September 1960] [Sri Mohamed Raza Khan

engaged in various avocations—domestic servants, mill workers and casual labourers alike—have developed a tendency to stay put. They want to remain where they are. Even if better places are offered to them, they do not like to go there because they are anxious to live near their work-spots. We know that the Government have put up some tenements near San Thome and the rent is not very high or exorbitant. Many middle-class people would simply jump at the offer, if they are permitted to occupy these tenements. Still the slum-dwellers do not like to go there because it is far away from the places of their work. So, a mere Bill of this type will not achieve the purpose. The other day our elder statesman, Mr. C. Rajagopalachari, wrote an article in "The Mail" about slums. We still remember how much interest he took in this work and we also remember how the present Revenue Minister, then in his Cabinet, piloted a Bill providing for the purchase of slum lands. Since then, not much has been done. The Hon. Minister for Revenue could give us an account of how many slum lands have been purchased, how much money has been spent and how much slum-dwellers have been rehabilitated, after the passing of that Act. It is very easy, Sir, to have a Bill like this passed. But still it will remain a dead letter. Sir, the position to-day is, unauthorized occupation is resorted to by 200 to 300 families. It is not the case of an individual in which case we can easily evict him. If we evict these families, they will ask: 'Where are we to go?' These men with their wives and children and a dozen and more relatives including their sisters-in-laws and mothers-in-law cannot be evicted so easily. It will be cruel if we use force. So, this Bill, when passed, will lead to a good deal of agitation. Therefore, unless and until you have a policy of rehabilitation for these people who are in unauthorized occupation of land, there cannot be any progress. We want this point to be made clear. When I am on the subject, with your permission, Sir, I want to digress a little and say a few words about the Madras City Improvement Trust. I quite admire their grand schemes and big plans. But they are all intended for the middle-class people, either lower middle-class people or the top middle-class people. Nothing has been done so far as the slum-dwellers are concerned. I find some area has been earmarked for this purpose in Kodambakkam or in Vyasarpadi or beyond those places. But the difficulty arises when people who have to work in the Harbour, or in Royapettah or Triplicane, are asked to go to those places. They find it difficult to walk such long distances to reach the places where they work and earn their livelihood. I am happy the Hon. the Minister for Industries is here now. I can bring this to his notice that so far no improvement has been effected in their condition by the City Improvement Trust. My submission is, instead of taking up plots in Kodambakkam or Vyasarpadi or ultimately in Chingleput or Tambaram, it would be good if the City Improvement Trust could take up the existing slums which are mostly Harijan colonies and improve them and do something for the people in the existing place itself; it would go a long way in satisfying them. I know the Hon. the Leader of the House is smiling.

[Sri Mohamed Raza Khan] [10th September 1960]

He will say that the main difficulty is that they are not prepared to pay even the basic rent. True, it is a point that has to be considered because the Government constituted as they are cannot be put to so much of expenses on the improvement of these existing slums. But I rather feel it would be much better, and surely all the hon. Members and especially the Members on the Opposition side, will not grudge the Government of Madras losing Rs. 10 or Rs. 15 per house, as it is very necessary that the people should be provided with houses in the existing places themselves.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The economic rent will be Rs. 25. Government are prepared to give it for Rs. 10. I do not know what further concession my hon. Friend wants the Government to make.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : While I congratulate the Government on this concession, even if they have to reduce it to Rs. 5 it is much better to lose something and allow the dwellers to stay there itself. The difficulty is they do not want to leave the area where they have been living. They are now living in small huts and paying rent to the Government or private parties. If small houses at a cheap cost are built in those places and given to them on a rental of Rs. 4 or Rs. 5 a month it would be greatly welcomed by them. But this cannot happen as long as the City Improvement Trust is not prepared to change its attitude. It should not think in terms of 50 or 60 acres for development purposes. It will solve the problem of only the middle-class people or the richer class of people. It would not solve the problem of the slum-dwellers. Unless and until the slums are developed as I have suggested, I am sure all the orders passed by the Government will only remain paper orders. The Government may pass Bills, but the provisions of the Bills cannot be enforced.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member's time is up.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : I will make one or two points in about 50 seconds (laughter) and finish, Sir.

Sir, in clause 2 competent authority is defined. (AN HON. MEMBER : Are you opposing or supporting the measure?) It is not a question of opposing or supporting the measure. I am pointing out only the difficulties. It is not stated who that competent authority is. It would be better to state who the competent authority is, either the Revenue Officer or the Police officer, whoever he is. The person concerned will have to quit if the authorised officer passes an order that the occupation is unauthorized. But the Government have shown some mercy to them and said that they will have to quit within ten days if it is a building, or three days if it is land that is unauthorizedly occupied. There is also a right of appeal and the time allowed is one month. This requires clarification since I am only an ordinary man and not a lawyer. I am unable to understand the implication of this provision. The time

10th September 1960] [Sri Mohamed Raza Khan]

allowed for appeal is one month. But what happens if the competent authority passes the order and executes it within the time stipulated, that is, ten or three days as the case may be? What becomes of the right of appeal then? Generally when an order is passed, time is given for appeal against that order and till that time elapses no action is taken. But here the competent authority may pass orders and execute them and still there is a right of appeal.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is only in cases where there is dispute about ownership and all that. Certainly Government must not take action in those cases. But where the land belongs to the Government and the unauthorized occupation takes place now or within six months of the passing of the Act, what is the point of appeal except an appeal to mercy? That is why it is said that it is not necessary.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : If really the Government are satisfied that it is their land and the order is passed, I take it from the Hon. the Leader of the House that there is no right of appeal. However it would be better for the Government to clarify the point, and say in what cases there will be the right of appeal and in what particular cases there will be no right of appeal.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member has taken much time. We have to get through another Bill.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : After all it will not take more than 15 minutes.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member does not know how many more have given their names to me for participating in this debate.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : In that case I resume my seat, Sir.

* VIDWAN T. MUTHUKANNAPPAN : தலைவரவர்களே, இந்த மசோதாவை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். இந்தச் சமயத்தில் ஒரு பழமொழி ஞாபகத்துக்கு வருகிறது. "திருந்த வீட்டில் நாய் நுழைவதுபோல்" என்று சொல்வார்கள் அதுதான். இனி அது கூட மாறிப்போய், "காலி மனையில் காலிகள் நுழைவது" என்று சொல்வது பொருத்தமாய் இருக்கும் என்று தோன்றுகிறது. எந்தச் சமயத்திலும் எந்த விதத்திலும் எந்தக் காலியிடத்தையும் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டு குடிசையைக் கட்டிக்கொண்டு குடியிருக்கத்தான் எங்களை ஆண்டவன் படைத்திருக்கிறான் என்று ஒரு சிலர் திட்ட வட்டமாக நினைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்த மனப்பான்மை மாறவேண்டும். நமது வீட்டுக் கொல்லையில் ஒரு அங்குலம் இடம் இருந்தாலும், பொழுது விடிந்து பார்த்தால் அதில் ஒரு டஜன் குடிசைகள் கட்டப்பட்டு இருக்கும். அத்தகைய மனோபாவம் மக்களிடம் வளர்ந்து கொண்டு வருகிறது. இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்ததிலிருந்து ஆறுமாதங்களுக்கு முன்பு குடியேறியவர்களைப் பாதிக்காது.

[Vidwan T. Muthukannappan] [10th September 1960]

ஆறுமாதங்களுக்குள்ளாகவும் சட்டம் அமுலுக்கு வந்தபிறகும் ஆக்கிரமிக்கிறவர்களை மட்டும் தான் பாதிக்கும் என்று இருக்கிறது. இதைப் பார்த்தால், அரசாங்கம் அவர்களிடம் போதுமான அளவு கருணை காட்டுகிறது என்பது புலனாகிறது.

இப்படி கண்ட இடத்தில் குடிசைகள் கட்டி அவற்றை வாடகைக்கு விட்டுப் பிழைப்பதையே ஒரு பிழைப்பாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள் சில பேர்வழிகள். இதை ஒருவித வியாபாரமாக நடத்துகிறார்கள். இதை நீங்கள் ஆழ்ந்து கவனிப்பீர்களே யானால் தெரியும். ஒருவர் 50 ரூபாய் போட்டு ராயபுரத்தில் ஒரு குடிசை கட்டுவார். அதே நபர் அந்தக் குடிசையை 10 ரூபாய் வாடகைக்கு விட்டுவிட்டு வியாசர்பாடியில் மற்றொரு குடிசை கட்டி வாடகைக்கு விட்டு மறுபடியும் சைதாப்பேட்டை யிலும் இன்னொரு இடத்திலும் குடிசைகள் கட்டி வாடகைக்கு விடுவார். பிறகு அடையாற்றில் பக்கிங்ஹாம் கால்வாய் கரையில் ஒரு குடிசையைக் கட்டுவார். இப்படியாக ரூ. 250 செலவு செய்தால் ஒருவர் சுலபமாக மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 50 வாடகை வாங்கும் நிலைமை இருக்கிறது. இப்படிப் புதுமுறை வியாபாரமே நடக்கிறது.

5-20
p.m.

இந்தமாதிரி கண்டபடி குடிசைகளைக் கட்டிக்கொண்டு விடுவதில் ஒரு கெடுதி இருக்கிறது பொதுமக்களுக்கு. எப்படி என்றால், அதனால் மக்களின் சுகாதாரம், சுத்தம் பாதிக்கப்படுகிறது. அங்கே வாழ்கிற மக்கள் எல்லாம் நோயின் கொடுமைக்கு ஆளாக வேண்டியிருக்கிறது. அந்த ஸ்தலங்கள் இருப்பதால், அவை நோய்க்கெல்லாம் காரணமாக இருக்கிறது என்று தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தில் 6 மாதத்துக்குள்ளாக வந்தவர்கள் என்பதற்குப் பதில் 6 வருஷத்துக்கு முன்புவரை இருந்தவர்கள் என்று போட்டால் கூடச் சரியாய் இருக்கும் என்று சில சமயம் நினைக்கத் தோன்றுகிறது. கனம் ராஸா கான் சொன்னார்கள். இது 'Prevention of slums' அல்ல, Preservation of slums என்றார். அது ஒருவிதத்தில் சரி என்று தான் தோன்றுகிறது.

முக்கியமான ஒன்றைக் கவனிக்க வேண்டும். இதற்குக் காரணம் என்ன என்று பார்க்க வேண்டும். கிராமத்திலுள்ள மக்கள் எல்லாம் நகரங்களுக்கும், நகராட்சிக் கழகங்களுக்கும் (municipalities) வந்து குடியிருக்கிறார்கள். இதை முதலில் சரிப்படுத்த வேண்டும். உடவில் புண் இருந்தால் அதை நன்றாக முழுதும் ஆற்றி விடுவதுதான் நலம். இரணத்தை உள்ளே வைத்து விட்டுத்தைத்து விடுவதில் பலனில்லை. அது பிறகு உடல் முழுவதையும் பாதித்துவிடும். அது போல மக்கள் பல விடங்களிலிருந்தும் வந்து நகரங்களில் குடிசைகளைக் கண்டபடி கட்டிக் கொள்வதன் காரணம் என்ன என்பதைக் கண்டறிந்து அதனைக் களைய முயல் வேண்டும். இனிமேல் தொழிற்சாலைகள் நகரங்களில் ஏற்படவிடக் கூடாது. நகராட்சிகளிலும் ஏற்பட விடக் கூடாது. கிராமங்களிலும் நகரங்களிலிருந்து தொலை

10th September 1960] [Vidwan T. Muthukannappan]

தூரங்களிலுள்ள இடங்களிலும் தான் ஏற்படுத்த வேண்டும். தொழிற்சாலைகளைத் தனியார் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றால் நகரங்களுக்கு வெளியேதான் ஏற்படுத்த வேண்டும். தொழிலாளிகளுக்கு வீட்டு வசதிகள் செய்ய வேண்டும் என்ற நிபந்தனை ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்படி இருந்தால் தான் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்த அனுமதி தரவேண்டும். அப்படிப்பட்ட சட்டம் இருந்தால் தான் மக்கள் நகரங்களில் வந்து குடியேறி நகர மாக்குவதை தடுக்க முடியும். இதை அரசாங்கம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்தச் சட்டத்தை ஆமோதித்து முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I concede that by passing this Bill, we cannot achieve all that we contemplate by way of improving the slums and making them very sanitary. What is contemplated is that the squatters or encroachers within six months before the date of the passing of the Act and encroachers after the passing of the Act will be evicted. We are not dealing with the old encroachers. There is already an Act to deal with encroachment, but its scope is limited. That is why, we have brought in this Bill. Under the old Act, we can contemplate taking action against the other encroachers. This is being done through another scheme of finding developed plots for the encroachers. For instance, in North Madras there is a proposal to acquire about 2,000 acres and provide developed plots. So also in South-East Madras, another area of about 2,000 acres will be taken up. Whether it will be possible to build cheap tenements, is only at the consideration stage. Now the Home Minister, who has returned from Russia, has said that though so much was said about advancement in Russia there were still houses with mud wall. If it is put up in a neat and modern manner, I think we can make it satisfactory. That is a long term phased programme. Now, immediately there are so many projects to be taken up. For instance, the development of the engineering college in Adyar. There have been a number of squatters there. We find it very difficult to evict them. If we are to adopt the provisions of the old Act, in the first place we will have to give notice to the persons concerned. First we must find the men out. It is very difficult to find them. There is no doubt scope for what we call substitute service. We can resort to this only after exhausting all the provisions in regard to the finding out of the men. It takes a long time. This Bill will apply not to the people who are really affected but only to those about whom my friends spoke. They want to exploit. There are organizations, which are backed by people with some resources, and they ask people to go and squat on Government land and try to make money out of it. This is an obstacle to our schemes of development. That is why, it is necessary that we have to adopt provisions to expedite the eviction of encroachers.

As regards appeal, Sir, no doubt an appeal is provided for. But unless there is a *prima facie* case, they cannot appeal. In real and

[Sri M. A. Manickavelu] [10th September 1960]

genuine cases, there is scope for appeal. Provision for stay is also there for all real cases where there is hardship. Then we have the right of suit also. All these precautions are taken. After all, what is this for? It is for taking action against people who go and squat on another man's land. No doubt it may be Government land. But still they have no right. Somehow it has been allowed, and people are doing it, especially when we want land for our own purposes, which ultimately will make for the progress of the country and help the squatter also in an indirect way to earn more. So considered from all these points of view, I think hon. Members will agree that to a small measure like this which applies to cases of six months' encroachment and less there cannot be any real objection. I hope hon. Members, after hearing my explanation, will accept my motion.

SRI K. T. KOSALRAM: Will this be applicable to the whole State of Madras or the City of Madras only? There are thousands of people who will be affected.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: I may inform the hon. Member, as I informed the other House, that in the first instance, it is proposed to apply this Act to the City of Madras and important municipalities having new industrial development. It would not affect the mufassal area very much.

MR. CHAIRMAN: The question is—

“That the Madras Public Premises (Eviction of Unauthorized Occupants) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 24 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2.

MR. CHAIRMAN: The motion is—

“That clause 2 do stand part of the Bill.”

SRI MOHAMED RAZA KHAN: Sir, in clause 2 (g), it is stated—

“‘unauthorized occupation’ in relation to any public premises, means the occupation, within a period of six months immediately before the date of the commencement of this Act . . .”. As far as the person is concerned, it is very easy to find him out. But how will the department exactly find out that this unauthorized occupation is within a period of six months immediately before the commencement of this Act? What is the machinery they have got to get this information and how will they decide whether the information is correct or not? Those who are in unauthorized occupation will say that they are there for the last so many years. The Government cannot get evidence. I think this is a bit of loose phraseology. I hope the Hon. Minister will clarify this point.

10th September 1960]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, actually there is a census of these hut dwellers, and revenue records have this information. Recently I had a case in which some people had occupied the land allocated for our engineering college extension. Then all the people said that they had been living there for ten years and fifteen years, but actually when we referred to the Collector's records we discovered that only 126 people had lived there for more than six months. Therefore, it is not very difficult to find out who lived there for more than six months.

Clause 2 was put and carried.

Clauses 3 to 10 were put and carried.

Clause 1 was put and carried.

The Preamble was put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU: Sir, I move—

“That the Madras Public Premises (Eviction of Unauthorized Occupants) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 24 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be passed.”

MR. CHAIRMAN: The question is—

“That the Madras Public Premises (Eviction of Unauthorized Occupants) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 24 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE MADRAS GENERAL SALES TAX (AMENDMENT) BILL, 1960 (L.A. BILL NO. 25 OF 1960).

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I move—

“That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 25 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.”

Sir, the working of the Madras General Sales Tax Act, 1959, during the past one year and more has given rise to several problems connected with the administration of the Act necessitating amendments to certain provisions in the Act. The present Bill embodies the amendments found necessary. Now I shall proceed to explain the scope of the several clauses of the Bill.

The High Court of Madras has held that sales tax cannot be levied on works contracts relating to movable properties with no element of sale in them. The Government have, therefore, decided to omit the provisions in the Act relating to works contracts on movable property. I am sorry, my esteemed Friend, Mr. Balasubramanya Ayyar is not here. When the Bill was under discussion in the Select Committee I informed the Committee that the matter

{Sri R. Venkataraman} [10th September 1960]

was under consideration by the High Court and that if the High Court decided that works contracts should not be charged sales tax, then we would remove it. So, in pursuance of the promise that I gave, I have brought forward this amendment for the removal of the levy of sales tax on works contracts. Clause 2 of the Bill provides for this.

The intention behind section 3 (3) of the Act was that the manufacture should be inside the State and that such manufacture should be for the purpose of sale irrespective of the fact whether the sale is inside our State or outside. Here I may explain how in the phraseology a slight error crept in. We used the words 'manufacture for sale inside the State'. This gave a wrong impression that the sale itself should take place inside the State. Our idea is that the manufacture must be inside the State. Sale can be inside or outside the State. So, we now use the words 'manufacture inside the State for sale'. It was not the intention to impose a restriction that the sale of finished products should be completed within the State. To give effect to the intention correctly, it is proposed to amend section 3 (3) of the Act suitably. Clause 3 of the Bill provides for this. It is also proposed to give retrospective effect to this clause from 1st April 1959, that is, the date of the commencement of the Madras General Sales Tax Act, 1959. Clause 1 (2) of the Bill provides for this. The object in giving it retrospective effect is that that was the intention of the Legislature and the Government. Nobody should be charged wrongly on the ground that the sale did not take place within the State.

Sub-section (1) of section 20 of the Madras General Sales Tax Act, 1959, lays down that every dealer whose total turnover in any year is not less than Rs. 7,500 shall, and any other dealer may get himself registered under that Act. Section 20 (2) of the Act lays down that certain classes of dealers specified in that section should get themselves registered under the Act irrespective of the quantum of the total turnover. The registration under the Act is mandatory. There is no power for the Government to grant any kind of exemption from the operation of the provisions relating to registration under the Act. It has been found necessary to give exemption from registration under the Act in the case of certain dealers who are not liable to pay sales tax by virtue of exemption from sales tax granted by the Government or to enhance the total turnover limit in the case of certain dealers. The case in point was that the vegetable dealers were given exemption up to Rs. 30,000 last year from sales tax. But they had to register themselves even if they had transactions only up to Rs. 7,500. The Government had no power to exempt them from registration or to enhance the limit for purposes of registration. It is accordingly proposed to take power for this purpose. Clause 4 of the Bill accordingly provides for the grant of such exemptions or enhancement of the total turnover limit by notification, subject to such restrictions and conditions as may be specified in the notification. The clause also provides for specifying the area in which the concession will apply for cancellation or variation of the concession. This clause is proposed to be given retrospective effect from 1st April 1959, i.e., the date of commencement

10th September 1960] [Sri R. Venkataraman]

of the Madras General Sales Tax Act, 1959. We have not collected any registration fee from a number of dealers exempted from registration. So we propose to give retrospective effect so that all our acts might be validated.

Rule 25 of the Madras General Sales Tax Rules, 1959, provides for the issue of permits to the dealers themselves or to travelling salesmen or representatives of the dealers who sell goods in places other than those mentioned in the certificate of registration of the dealers. The Committee on Subordinate Legislation has pointed out that this rule is beyond the rule-making powers conferred by the Act. As provisions similar to those contained in this rule are necessary to prevent suppression by dealers of transactions effected through travelling salesmen and representatives it is proposed to incorporate the necessary provisions in this regard in the Act itself. This is done in pursuance of the recommendation of the Committee on Subordinate Legislation. New section 21-A proposed to be inserted by clause 5 of the Bill contains the provisions in this regard. It is also proposed to make the failure to take out a permit under the proposed new section 21-A an offence punishable with a fine up to Rs. 200 as provided in section 45 (1) for certain other forms of offences. Now there is fine provided for if they do not keep proper certificates and forms. It is intended to provide for the same punishment here also. Clause 11 contains the provision in this regard.

The Government have no power at present under the Act to require a dealer to keep and maintain any specified record found necessary to prevent evasion of tax. It has been brought to the notice of the Government that dealers in jewellery are likely to evade tax by claiming that jewels sold to customers are made to order with the gold or silver supplied by the customer. To prevent evasions of this kind it is considered necessary to prescribe the maintenance by the dealers of an order-book or any other record that may be found expedient. Clause 6 of the Bill provides for the amendment of section 40 of the Act in this regard. Clauses 7 and 12 provide for consequential amendments to sections 41 and 57 of the Act respectively.

Sections 43 and 44 of the Madras General Sales Tax Act, 1959, require the owner or other person in charge of a boat or a goods vehicle to submit to the Commercial Tax Officer, having jurisdiction over the area in which the goods are delivered, copies of the log book, goods vehicle record or trip sheet, as the case may be, with such further particulars and within such time as may be prescribed under the Act. Rule 35 (1) of the Act requires the owner or other person in charge of the goods vehicle or boat, among other things, to carry with him a goods vehicle record, a trip sheet, or a log book, as the case may be and also a bill of sale or a delivery note. It has been held that rule 35 (1) is beyond the rule-making powers conferred by the Act and that no section specifically empowers the Government to prescribe the documents that should be carried by the person in charge of a goods vehicle or boat. Often the log book

[Sri R. Venkataraman] [10th September 1960]

or the goods vehicle record or trip sheet which the goods vehicles or boats carry does not contain the full particulars of the consignor and the consignee of the goods with the result that the object with which sections 43 and 44 were enacted, viz., to prevent evasion of tax in respect of goods transported by lorries and boats, is not achieved. Therefore, the provisions in rule 35 requiring the possession by the person in charge of a goods vehicle or a boat of bill of sale or delivery note containing the full particulars of the consignor and the consignee are necessary in the interests of checking the evasion of tax. It is accordingly proposed to make it obligatory on the part of the owner or other person in charge of a boat or goods vehicle to carry with him a bill of sale or delivery note relating to the goods, besides the log book, trip sheet or the goods vehicle record. Sections 43 and 44 of the Act are accordingly proposed to be substituted by new sections 43 and 44 which give effect to the requirements of the Government. Clauses 9 and 10 contain the provisions in this regard. Clause 8 provides for the amendment of section 42 (3) of the Act so as to bring it in line with the new sections 43 and 44.

Clause 13 (1) of the Bill seeks to rectify certain errors in punctuation in the existing entry in item 23 of the First Schedule to the Act. A comma has been omitted.

The intention behind item 24 in the First Schedule to the Act is to exclude from the scope of that item 'milk' falling under section 8 (1) of the Act which is not merely fresh milk but all liquid milk, whether fresh or not. What we intended was that not only fresh milk but even reconstituted milk and other kinds of liquid milk should have the benefit of one per cent tax. But as the provision now stands, other milk than fresh milk is liable to a higher rate of tax. We want to extend the benefit to other kinds of milk but not to milk powder. It should be liquid milk like fresh, toned or reconstituted milk. Hence we propose to omit the word 'fresh' from item 24. Clause 13 (2) provides for this.

Under item 59 of the First Schedule to the Madras General Sales Tax Act, 1959, 'wattle bark including dyeing and tanning materials' is liable to single point tax of 3 per cent at the point of last purchase. With reference to representations seeking clarification of the materials covered by that item, the Government have decided to specify only avaram bark, konnam bark, wattle-bark, wattle extract, quobrachio and chestnut extract as items liable to tax at single point under the item. With effect from 1st April 1960, the Government have reduced the rate of tax on wattle bark including dyeing and tanning materials from three per cent to one per cent and this reduction is also embodied in the amendment to this item. Clause 13 (3) provides for these proposals.

Under item 6 (a) in the Second Schedule to the Madras General Sales Tax Act, 1959, groundnut is liable to a single point tax of two per cent at the point of first sale in the State. The experience gained from 1st April 1959, shows that the levy of tax at the point of first sale in respect of groundnut has caused difficulties.

[10th September 1960] [Sri R. Venkataraman]

As the commodity is liable to single-point tax at the point of first sale, growers of groundnuts who are in thousands in the districts and who generally sell them in the shape of kernels, become liable to tax and registration under the Act regardless of the quantum of their turnover. Sir, with them it has been a case of falling from the frying pan into the fire. Instead of levying the tax on a limited number of oil crushers and expeller users, this was levied at the point of production on the thousands and thousands of producers, groundnut growers, which was not our intention and thousands of groundnut growers became also liable for registration and for taxation. This is not what we wanted actually. Small growers even if they marketed one basket or a bag or a measure of groundnut became liable as a dealer to register themselves by paying Rs. 10 and they had to render accounts to the Sales Tax Officer for purposes of assessment. There is also administrative difficulty as the issue of registration certificates to several thousands of growers and also checking their accounts in the collection of tax will be a stupendous job. In order to mitigate the hardship to the growers the Government have decided to change the point of tax on groundnut from the first sale to the first purchase as was the case prior to 1st April 1959. The Government have also decided to reduce the rate of tax on groundnut from 2 per cent to 1 per cent. Under the new system the growers who sell their produce either unshelled or shelled will not be liable to pay tax as only the purchasers who will generally be the oil producers, will be liable to tax. Clause 14 of the Bill as passed by the Legislative Assembly contains the provision in this respect.

Sir, it is really a long series of amendments. Their acceptance is necessary either in compliance with the decision of the Court or in compliance with the decision of the Committee on Subordinate Legislation or with regard to the decisions already taken executively to reduce the rate of tax in several cases. Therefore there is nothing new or anything which imposes additional burdens on anybody. I therefore submit that this Bill may be taken into consideration.

MR. CHAIRMAN: Motion moved—

"That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 25 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration."

MR. CHAIRMAN: The hon. Member Sri M. Subbiah Chettiar will now speak. He should make a short speech.

* SRI M. SUBBIAH CHETTIAR: Only one minute Sir.

தலைவரவர்களே, கனம் மந்திரியவர்கள் இந்த வரியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நிலக்கடலை சம்பந்தமாக மட்டும் பேசி சந்தேகத்தை நிவர்த்தி செய்துகொள்கிறேன். நிலக்கடலை உற்பத்தியாளர்களுக்கு அனுகூலம் பண்ணுவதற்காக இதுவரை இருந்த Sales tax-ஐ எடுத்துவிட்டு எண்ணெய் உற்பத்தி பண்ணுகிறவர்கள் மீது purchase tax போடுவதாகச் சொல்

[Sri M. Subbiah Chettiar] [10th September 1960]

கிருடர்கள். நிலக்கடலையை வாங்கி எண்ணெய் ஆக்கி விற்கும் போது மில்கள் 3 பெர் சென்ட் tax கட்ட வேண்டியிருக்கிறது. புது உத்திரவுப் பிரகாரம் 3-ம் 1-ம் மொத்தம் 4 per cent tax double tax கட்ட வேண்டியிருக்கும். அதை முன்னாலிருந்த Rebate System ஆக மாற்றிக் கொடுத்தால் நல்லது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : Sir, the long speech and the explanation given by the Hon. the Leader of the House and the Minister in charge of Sales Tax, shows how important this Bill is. The House has no time to scrutinize the various provisions of the Bill in detail. At least in future it would be better if such Bills are brought in at an earlier stage so that the House may have the time to consider the various provisions of the Bill and their implications.

However, I wish to make one or two points and finish my speech in a minute. It does no credit to the Hon. Minister to say that because of the decision of the High Court they have to carry out these amendments with reference to the Sundaram Motors. In fact it was pointed out to the Government even at that time that they were going beyond the scope of the Act in including lorries in the process of manufacture.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It was at that time pending before the Supreme Court.

SRI MOHAMED RAZA KHAN : The Hon. Minister was himself convinced about it when the point was made by my hon. Friend Sri K. Balasubramanya Ayyar.

Sir, with regard to the tanning materials, the Government themselves have realized the need for reducing the rate of tax and I am thankful to them for reducing the rate from three to one per cent.

Sir, the Government are spending a good deal of money and are even granting loans and subsidies for new industries to come up in the interest of the State as a whole. That being so, I do not know why the Government are particular in recovering the greater part of the arrears of sales tax from the skins and hides merchants. I have referred to this already many times and I wish to refer to it again as briefly as possible. Because of a wrong impression the authorities did not collect the tax and under the same wrong impression the businessmen in this line did not pay the tax. The result was there was heavy accumulation of arrears of tax amounting to Rs. 50,000 or even Rs. 60,000 in some cases. After the cases were finally disposed of in the High Court and the Supreme Court, they were asked to pay the arrears. The result was they have been asked to pay the arrears. They have no liquid assets except the stock of materials. We are no doubt thankful to the Government—Meherbani they call it—for their kindness in allowing them to pay in 30 or 40 instalments. But I may tell the Government that

10th September 1960] [Sri Mohamed Raza Khan]

because of the insistence on the collection of arrears many of them have to go out of the business. They are not in a position to pay the arrears. If they go out of business there will be great unemployment and loss of production which earns for the Government the much needed foreign exchange. Government should show some sort of consideration for these people. I know of a case where a party had to pay arrears of Rs. 50,000 to Rs. 60,000. He had hardly Rs. 100 in cash and that was taken by the departmental officers and adjusted towards the arrears. There should be some limit and consideration shown to these people. The Hon. the Leader of the House might say that when discussing the particular Bill, I cannot bring in this general question. But I feel he should examine this and settle it once for all. It should not matter even if the Government have to lose a few lakhs of rupees. The business should be enabled to continue and employment should be there for these people. My hon. Friend Sri Patanjali Sastri the other day said it was not a mere question of trade, but it was a question of helping an industry which earned foreign exchange. The Hon. the Leader of the House might say : "Well, let them go to court and establish their right". I can anticipate an argument like that from him. That is why I repeat that some consideration should be extended to them. Any number of people have come and represented to me. They won't go to the officers because they want to collect the tax willy-nilly. I know the difficulty of the Hon. Minister these days. But still I feel the Hon. Minister will conduct an exhaustive survey of the problem and see that some relief is given to them. Otherwise, I am positive that many of the people who have been in the business for a long time will have to go out of it for no fault of theirs, because the clarification about the levy was not made in proper time.

Otherwise I support the Bill, Sir.

* SRI B. K. NALLASWAMI : மன்றத் தலைவரவர்களே, இந்த மசோதாவை ஆதரிக்கும்போது நான் வருத்தத்தோடு ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லிக் கொள்ளாமலிருக்க முடியவில்லை. சென்ற பட்ஜட் சமயத்தில் விற்பனை வரியைப்பற்றிப் பேசும் போது மண்பாண்டங்களுக்கு விற்பனை வரி வைத்திருப்பதைப் பற்றி விதிவிலக்குக் கேட்டேன். யோசிப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதற்குப்பிறகு சில மாதங்கள் கழிந்ததற்குப் பிறகு The Government do not see their way to exempt the mud pots from sales tax என்று சொல்லிவிட்டார்கள். குடிசைத் தொழிலை ஆதரிக்கிறோம் என்றெல்லாம் சொல்லுகிறோம். கனம் Chief Minister கூட திருப்பூர் மாநாட்டில் கூட்டுறவு சங்கங்களை ஏற்படுத்துங்கள், வேண்டிய செளகரியங்களைச் செய்கிறோம் என்று சொன்னதின் காரணமாக இந்த ராஜ்யத்திலே சுமார் 70 மண்பாண்ட கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். ஒவ்வொரு சங்கத்திற்கும் சுமார் 2,000 ரூபாய் வரும்படி வந்திருக்கிறது. அந்தத் தொகை முழுவதையுமே, பெரும்பாகத்தையே Sales tax என்று எடுத்துக் கொண்டு போய் விட்டார்கள். இப்போது கூட்டுறவு சங்கங்கள் அமைக்க

[Sri B. K. Nallaswami] 10th September 1960

வேண்டும் என்று வருகிறவர்களை “வேண்டாம்” என்று சொல்லும் நிலையில் நான் இருக்கிறேன். இது கவனித்துச் செய்ய வேண்டிய விஷயம். மண்பாண்ட குடிசைத் தொழிலாளரைப் பாதிக்கும் விஷயம். மூன்று லட்சம் பேர்கள் நம் ராஜ்யத்தில் இத்தொழிலில் இருக்கிறார்கள். காய்கறி வியாபாரிகளைவிட 10 பங்கு அதிகமாக இருக்கக் கூடிய நிலையில் அவர்கள் விஷயத்தில் பாராமுகமாக இருப்பது மூன்று லட்சம் பேர்களுக்கும் விரோதிகளாக்கவும், மாறுபட்டவர்களாக ஆக்கவும் நல்ல சந்தர்ப்பம் ஏற்படுத்தும் என்று சிறிது தயக்கத்தோடு எச்சரிக்கை செய்து இதைச் செய்யாமல் இருப்பதால் எங்களைப் போன்ற பிரதிநிதிகளுக்குக் கஷ்டம் ஏற்படும் என்று வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொண்டு மண்பாண்டங்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I was asked to speak in Tamil by my hon. Friend Sri Subbiah Chettiar. If he had been here I would have spoken in Tamil. Mr. Chairman, I have clarified the point raised by him regarding payment of tax on groundnut. Government do not propose to give any rebate on purchase because Government feel that at the point of purchase we have reduced the tax from 2 to 1 per cent. Even by this reduction we will be losing some revenue and it is therefore, not possible to give any further reduction in the rate of tax.

Then, with regard to the second point about hides and skins, I wish to recall to the hon. Member Sri Raza Khan that the Government have been very very sympathetic in their case. We have permitted them to pay the arrears in instalments spread over a period of years. Even if they make a default in such payments we do not immediately proceed against them. We treat their cases sympathetically. Of course, I received lot of representations in the past. But from the fact that the representations have comparatively gone down in number during the last year . . . (Sri MOHAMED RAZA KHAN: They are tired of representing.) . . . it shows that the problem is not so acute. The hon. Member said they were tired of making representations. It is not that way. No man ever gets tired of making representations for his own advantage. He would be a superman who would say he is tired of representing and so he would pay. The problem has reduced itself in size by the concessions that we have given, the long period which we have given them to pay in small instalments. Therefore, the Government have done all that is possible under the circumstances.

There are a number of items on which people want reduction of sales tax. This is not the occasion to deal with all of them.

I just want to say one thing more. I would not bring in a Bill in a rush to have it passed without giving sufficient time for the Council to study its implications. But this Bill really seeks to embody all those which are accepted by all sections and to give effect to the decision of the court, in another case, to give effect

10th September 1960] [Sri R. Venkataraman]

also to give effect to the executive decision that was taken. I did not want to bring in the Chit Funds Bill in the other House because I do not believe in hasty legislation and also because no real hardship is caused by a slight delay. But, on the other hand, this Bill will benefit a large section of the people and free them from doubts whether they should register themselves or not and whether they should be given exemption or not. So this Bill should be passed quickly. So far as groundnut is concerned, there is no retrospective effect. (Interruption.) All those things will be considered only at the Budget time.

MR. CHAIRMAN: The question is—

“That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 25 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 to 14 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Sir, I move—

“That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 25 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be passed.”

MR. CHAIRMAN: The question is—

“That the Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 25 of 1960), as passed by the Legislative Assembly, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

MR. CHAIRMAN: The House will now adjourn *sine die*.

The House then adjourned *sine die*.

VI—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

* BILL PASSED BY THE ASSEMBLY AND RECEIVED THEREFROM IN THE COUNCIL.

1. The Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 25 of 1960).

2. The Madras Public Premises (Eviction of Unauthorized Occupants) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 24 of 1960).

* Sent by special messenger to all M.L.C. on 9th September 1960.

[10th September 1960]

APPENDIX I.

[Vide item V (1) on page 257 supra.]

[L.A. Bill No. 24 of 1960. (As passed by the Assembly).]

A Bill to provide for the prevention of slums and for the speedy eviction of unauthorized occupants from public premises in the State of Madras.

WHEREAS there are a number of unauthorized occupants in public premises in the State of Madras;

AND WHEREAS the number of such occupants is recently on the increase;

AND WHEREAS such unauthorized occupants are likely to create slums and to cause danger to public health and sanitation;

AND WHEREAS it is expedient to provide for the prevention of slums and for the speedy eviction of unauthorized occupants from public premises in the State of Madras;

BE it enacted in the Eleventh Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title, extent and commencement.*—(1) This Act may be called the Madras Public Premises (Eviction of Unauthorized Occupants) Act, 1960.

(2) It extends to the whole of the State of Madras.

(3) It shall come into force on such date as the Government may, by notification, appoint; and different dates may be appointed for different areas.

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires,—

(a) “City Improvement Board” means the Board of Trustees for the Improvement of the City of Madras constituted under section 3 of the Madras City Improvement Trust Act, 1950 (Madras Act XXXVII of 1950);

(b) “competent authority” means any person or authority authorized by the Government, by notification, to perform the functions of the competent authority under this Act for such area or in relation to such class of public premises as may be specified in the notification;

(c) “Government” means the State Government;

(d) “local authority” shall have the meaning assigned to it in clause (20) of section 3 of the Madras Public Health Act, 1939 (Madras Act III of 1939), and shall include a panchayat constituted under the Travancore-Cochin Panchayats Act, 1950 (Travancore-Cochin Act II of 1950);

10th September 1960]

(e) “premises” means any land or any building or hut or part of a building or hut and includes—

(i) gardens, grounds and outhouses, if any, appertaining to such building or hut or part of a building or hut, and

(ii) any fittings affixed to such building or hut or part of a building or hut for the more beneficial enjoyment thereof;

(f) “public premises” means—

(i) any premises belonging to, or taken on lease or requisitioned by, or on behalf of, the Government;

(ii) any premises belonging to, or vested in, a local authority;

(iii) any premises belonging to, or vested in, the City Improvement Board;

(g) “unauthorized occupation” in relation to any public premises, means the occupation, within a period of six months immediately before the date of the commencement of this Act or at any time after such date, by any person, of the public premises without lawful authority for such occupation.

3. *Eviction of unauthorized occupants.*—(1) If the competent authority, after making such inquiry as it deems fit, is satisfied that any public premises are in unauthorized occupation, it may, for reasons to be recorded in writing, make an order of eviction directing that the public premises shall—

(i) in the case of buildings, within ten days from the date of the proclamation referred to in clause (b) of sub-section (2), and

(ii) in other cases, within three days from the date of such proclamation, be vacated by all persons who may be in occupation thereof or any part thereof.

(2) (a) The competent authority shall, before the date of the proclamation referred to in clause (b), cause a copy of the order made by it under sub-section (1) to be affixed on the outer door or some other conspicuous part of the public premises.

(b) (i) An officer specially authorized by the competent authority in this behalf shall cause the order made under sub-section (1) to be proclaimed by beat of drum or tom-tom in or near the locality concerned and thereupon, such order shall be deemed to have been duly served on all persons concerned.

(ii) The officer specially authorized by the competent authority under sub-clause (i) shall record a certificate stating the date of the proclamation and such certificate shall be conclusive proof of the fact and the date of such proclamation.

4. *Taking possession of public premises in cases of refusal or failure to comply with order of eviction.*—If any person refuses or fails to comply with the order of eviction, the competent authority or any person specially authorized by it in this behalf may evict that person from, and take possession of, the public premises and may, for that purpose, use such force as may be necessary.

[10th September 1960]

5. *Disposal of property left on the public premises by unauthorized occupants.*—(1) Where any person has been evicted from any public premises under this Act, the competent authority may, after giving seven days' notice to the person from whom possession of the public premises has been taken and after publishing the notice in such manner as may be prescribed, remove or cause to be removed or disposed of by public auction, any property remaining on such premises.

(2) Where any property is sold under sub-section (1), the sale proceeds shall, after deducting the expenses of the sale and the amount, if any, due to the Government or the local authority concerned or the City Improvement Board, as the case may be, on account of damages, be paid to such person or persons as may appear to the competent authority to be entitled to the same:

Provided that where the competent authority is unable to decide as to the person or persons to whom the balance of the amount is payable, or as to the apportionment of the same, it may refer such dispute to the civil court of competent jurisdiction and the decision of the court thereon shall be final.

6. *Appeals.*—(1) An appeal shall lie to the Board of Revenue from every order of the competent authority made in respect of any public premises under sub-section (1) of section 3.

(2) The appeal under sub-section (1) shall be preferred within thirty days from the date of the proclamation referred to in clause (b) of sub-section (2) of section 3:

Provided that the Board of Revenue may entertain the appeal after the expiry of the said period of thirty days if it is satisfied that the appellant was prevented by sufficient cause from filing the appeal in time.

(3) (a) The Board of Revenue may, for sufficient cause, order stay of the enforcement of the order of the competent authority pending the disposal of the appeal.

(b) No order for stay of enforcement shall be made under clause (a) unless the Board of Revenue is satisfied that the appellant is entitled to the possession of the public premises.

(4) Every appeal under this section shall be disposed of by the Board of Revenue as expeditiously as possible.

(5) The order of the Board of Revenue on appeal under this section, or the order of the competent authority under sub-section (1) of section 3 where no appeal is preferred under this section to the Board of Revenue within the period specified in sub-section (2) of this section shall, subject to the provisions of section 7, be final.

7. *Right of suit.*—(1) Where there has been an appeal under section 6 and it has been decided by the Board of Revenue or where there has been no appeal to the Board of Revenue and the period for preferring an appeal has expired, any party aggrieved by the final order of the Board of Revenue or the competent authority,

[10th September 1960]

as the case may be, may, within six months from the date of the order of the Board of Revenue on such appeal or from the date of expiry of the period for preferring the appeal, as the case may be, institute a suit in the civil court against the order of the Board of Revenue or the competent authority, as the case may be, and the civil court may, subject to the provisions of sub-section (2), modify or cancel such order.

(2) No civil court shall grant any permanent or temporary injunction or make any interim order restraining any proceeding taken or about to be taken under this Act.

8. *Power to make rules.*—(1) The Government may make rules for carrying out the purposes of this Act.

(2) In particular and without prejudice to the generality of the foregoing power, such rules may provide for all or any of the following matters, namely:—

(a) the making of enquiries under this Act;

(b) the procedure to be followed in taking possession of public premises;

(c) the manner in which appeals may be preferred and the procedure to be followed in appeals;

(d) any other matter which has to be or may be prescribed.

(3) (a) All rules made under this Act shall be published in the *Fort St. George Gazette* and, unless they are expressed to come into force on a particular day, shall come into force on the day on which they are so published.

(b) All notifications issued under this Act shall, unless they are expressed to come into force on a particular day, come into force on the day on which they are published.

(4) Every rule made or notification issued under this Act shall, as soon as possible, after it is made or issued, be placed on the table of both Houses of the Legislature, and if, before the expiry of the session, in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such rule or notification or both Houses agree that the rule or notification should not be made or issued, the rule or notification shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that rule or notification.

9. *Madras Act III of 1905 and Travancore-Cochin Act XIX of 1951 not to apply to unauthorized occupation as defined in this Act.*—Notwithstanding anything contained in the *Madras Land Encroachment Act, 1905* (Madras Act III of 1905), and the *Travancore-Cochin Land Conservancy Act, 1951* (Travancore-Cochin Act XIX of 1951), the provisions of those Acts shall, in any

[10th September 1960]

area in which this Act has come into force, cease to have effect in relation to any unauthorized occupation as defined in this Act, except as respects things done or omitted to be done before the date of the commencement of this Act.

10. *Exemptions*.—(1) The Government may, by notification, exempt any public premises or class of public premises or person or class of persons from all or any of the provisions of this Act or of any rules made thereunder, subject to such conditions and restrictions as the Government may impose.

(2) For the removal of doubts it is hereby declared that, where any public premises or class of public premises or person or class of persons are or is exempted from section 9 of this Act, the Madras Land Encroachment Act, 1905 (Madras Act III of 1905), or the Travancore-Cochin Land Conservancy Act, 1951 (Travancore-Cochin Act XIX of 1951), as the case may be, shall have effect in relation to such premises or person or persons with effect from the date of such exemption.

MEMORANDUM REGARDING DELEGATED LEGISLATION.

Clause 5 (1) empowers the Government to prescribe the manner in which the notice referred to in that clause should be published.

Clause 8 empowers the Government to make rules by notification for carrying out the purposes of the Bill when enacted and also in respect of matters specifically enumerated in that clause.

These delegations are necessary to give effect to the provisions of the Bill when enacted and they are of a normal character.

APPENDIX II.

[Vide item V (2) on page 265 supra.]

[L.A. Bill No. 25 of 1960 (as passed by the Assembly).]

A Bill to amend the Madras General Sales Tax Act, 1959.

WHEREAS it is expedient to amend the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act I of 1959), for the purposes hereinafter appearing;

Be it enacted in the Eleventh Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title and commencement*.—(1) This Act may be called the Madras General Sales Tax (Amendment) Act, 1960.

(2) Sections 3 and 4 shall be deemed to have come into force on the 1st April 1959.

[10th September 1960]

2. *Amendment of section 2, Madras Act I of 1959*.—In section 2 of the Madras General Sales Tax Act, 1959 (Madras Act I of 1959) (hereinafter referred to as the principal Act),—

(a) in clause (n), the words “and includes a transfer of property in goods involved in the execution of a works contract”, shall be omitted;

(b) in clause (r), in Explanation (2), clause (i) shall be omitted; and

(c) clause (s) shall be omitted.

3. *Amendment of section 3, Madras Act I of 1959*.—In sub-section (3) of section 3 of the principal Act, for the words “manufacture for sale inside the State”, the words “manufacture inside the State for sale” shall be substituted.

4. *Amendment of section 20, Madras Act I of 1959*.—In section 20 of the principal Act, after sub-section (2), the following sub-sections shall be inserted, namely:—

“(2A) The Government may, from time to time, by notification—

(i) exempt from the operation of sub-section (1) or sub-section (2) any specified class of dealers or dealers in any specified goods or class of goods;

(ii) enhance the total turnover limit specified in sub-section (1) for the registration of any specified class of dealers or dealers in any specified goods or class of goods.

(2B) Any exemption under clause (i) and any enhancement of the total turnover limit under clause (ii) of sub-section (2A)—

(i) may extend to the whole State or to any specified area or areas therein;

(ii) may be subject to such restrictions and conditions as may be specified in the notification.

(2C) The Government may, by notification, cancel or vary any notification issued under sub-section (2A).”

5. *Insertion of new section 21-A in Madras Act I of 1959*.—After section 21 of the principal Act, the following section shall be inserted, namely:—

“21-A. *Issue of permit*.—(1) Every registered dealer who transacts business at places other than his registered place or places of business or employs a travelling salesman or representative to transact business as aforesaid shall obtain a permit issued under this Act authorizing himself or, as the case may be, the travelling salesman or representative so to do.

(2) The entire turnover of business carried on under the permit shall be included and accounted for by the registered dealer in his accounts and returns and shall be dealt with as if it were the turnover of business done by the registered dealer himself at the registered place of business.

[10th September 1960]

(3) Every permit holder shall carry the permit on his person and shall produce it on demand by any officer of the Commercial Taxes Department empowered by the Government in this behalf. He shall maintain and produce on demand to any such officer a true and correct account of all the transactions carried on under the permit and also a stock book showing the quantities of goods entrusted to him by the registered dealer, the quantities disposed of from day to day by sale or otherwise and the balance on hand at the end of each day.

(4) An application for permit referred to in sub-section (1) shall be made to such authority, in such manner and within such period as may be prescribed and shall be accompanied by such fee not exceeding ten rupees as may be prescribed.

Explanation.—A separate application with a separate fee shall be necessary for the registered dealer and for each travelling salesman or representative employed by him.

(5) If the prescribed authority is satisfied that the application is in order, it shall issue the permit in the prescribed form.

(6) A permit issued under sub-section (5) shall be valid for a year and shall be renewed from year to year on receipt of an application from the registered dealer accompanied by such fee not exceeding ten rupees as may be prescribed.

(7) The prescribed authority shall cancel a permit—

(a) on requisition made in writing by the registered dealer, and

(b) on the cancellation of the certificate of registration.

(8) The prescribed authority may cancel a permit if the permit holder has contravened any of the terms or conditions of the permit or any of the provisions of this Act or the rules made thereunder.

(9) No permit shall be cancelled under clause (b) of sub-section (7) or sub-section (8) unless the permit holder concerned has been given a reasonable opportunity of being heard."

6. *Amendment of section 40, Madras Act I of 1959.*—In section 40 of the principal Act, for the words "shall keep and maintain a true and correct account", the words "shall keep and maintain a true and correct account and such other record as may be prescribed" shall be substituted.

7. *Amendment of section 41, Madras Act I of 1959.*—In section 41 of the principal Act—

(1) in sub-sections (1), (2) and (4), for the words "registers and other documents", wherever they occur, the words "registers, records and other documents" shall be substituted;

(2) in sub-section (3), for the words "registers or other documents", the words "registers, records or other documents" and for the words "registers and documents" wherever they occur, the words "registers, records and documents" shall be substituted.

[10th September 1960]

8. *Amendment of section 42, Madras Act I of 1959.*—In sub-section (3) of section 42 of the principal Act, for the words "and are not covered by a delivery note, a Goods Vehicle Record, a Trip Sheet, or a Log Book, as the case may be, or by a bill of sale where one is required to be issued", the following shall be substituted, namely:—

"and are not covered by,

(i) a bill of sale or delivery note,

(ii) a Goods Vehicle Record, a Trip Sheet or a Log Book, as the case may be, and

(iii) such other documents as may be prescribed under sections 43 and 44."

9. *Substitution of new section for section 43, Madras Act I of 1959.*—For section 43 of the principal Act, the following section shall be substituted, namely:—

"43. *Possession and submission of certain records by owners, etc., of boats.*—The owner or other person in charge of a boat shall carry with him—

(i) Bill of sale or delivery note,

(ii) Log Book, and

(iii) such other documents as may be prescribed,

relating to the goods under transport and containing such particulars as may be prescribed and shall submit to the Commercial Tax Officer, having jurisdiction over the area in which the goods are delivered, the documents aforesaid or copies thereof within such time as may be prescribed."

10. *Substitution of new section for section 44, Madras Act I of 1959.*—For section 44 of the principal Act, the following section shall be substituted, namely:—

"44. *Possession and submission of certain records by owners, etc., of goods vehicles.*—The owner or other person in charge of a goods vehicle shall carry with him—

(i) Bill of sale or delivery note,

(ii) Goods Vehicle Record or Trip Sheet, and

(iii) such other documents as may be prescribed, relating to the goods under transport and containing such particulars as may be prescribed and shall submit to the Commercial Tax Officer, having jurisdiction over the area in which the goods are delivered, the documents aforesaid or copies thereof within such time as may be prescribed."

[10th September 1960]

11. *Amendment of section 45, Madras Act I of 1959.*—In sub-section (1) of section 45 of the principal Act, clause (c) shall be relettered as clause (d), and before the clause as so relettered, the following clause shall be inserted, namely:—

“(c) being a person obliged to take out a permit under this Act, does not take out such permit, or”.

12. *Amendment of section 57, Madras Act I of 1959.*—In section 57 of the principal Act—

(1) in sub-section (1), for the words “accounts or documents”, the words “accounts, registers, records or documents” shall be substituted;

(2) in clause (i) of sub-section (2), after the word “accounts,” the words “registers, records,” shall be inserted.

13. *Amendment of the First Schedule, Madras Act I of 1959.*—In the First Schedule to the principal Act,—

(1) for item 23 and the entries relating thereto, the following item and entries shall be substituted, namely:—

“23. Machinery (other than those Do. 3”;
falling under item 41) including any article, implement, contrivance, apparatus or part of such machinery made of any metal (not being a typewriter, tabulating machine, calculating machine and duplicating machine and parts thereof), hardware, iron and steel (other than those mentioned under declared goods) and all articles made therefrom (excluding articles used for agricultural purposes and all items specifically provided in the Schedule).

(2) for item 24 and the entries relating thereto, the following item and entries shall be substituted, namely:—

“24. Milk foods (excluding Do. 3”;
milk but including milk powder).

(3) for item 59 and the entries relating thereto, the following item and entries shall be substituted, namely:—

“59. Wattle bark, Avaram bark, At the point 1.”
Konnam bark, Wattle extract, of last
Quobracho and Chestnut purchase
extract. in the
State.

10th September 1960]

“14 *Amendment of the Second Schedule, Madras Act I of 1959.*—In the Second Schedule to the principal Act, for item 6 and the entries relating thereto, the following item and entries shall be substituted, namely:—

6 (a) Oil-seeds, other than cardamom and groundnut, that is to say, seeds yielding non-volatile oils used for human consumption or in industry or in the manufacture of varnishes, soaps and the like or in lubrication and volatile oils used chiefly in medicines, perfumes, cosmetics and the like.

Do. 2

(b) Cardamom

At the point 2
of first
purchase in
the State.

(c) Groundnut

Do. 1”

I certify that this is a Money Bill.

FORT ST. GEORGE
9th September 1960.

U. KRISHNA RAU,
Speaker, Madras Legislative Assembly.

MEMORANDUM REGARDING DELEGATED LEGISLATION.

Clauses 5, 6, 9 and 10 of the Bill empower the Government to prescribe the manner and method of giving effect to certain provisions of the Bill, when enacted, by making suitable rules thereunder. The powers delegated are normal and not of an exceptional character.

INDEX TO MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

EIGHTEENTH SESSION OF THE LEGISLATIVE
COUNCIL UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

5th to 10th September 1960.

Volume XXXIX (Nos. 1 to 6).

	PAGES
A	
Accidents—	
Question <i>re</i> —	
Drowning—in Air-raid Precaution tank, Government Estate, Mount Road and steps for prevention of	221-222
‘Hit and run’ traffic—in Madras and Chingleput districts during April-July 1960, number of	85-87
Adityan, Sri S. T.—	
Third Five-Year Plan, discussion on ‘Draft Outline’	127-130
Ambar Charkas—	
Question <i>re</i> number of—and quantity of Khadi produced in 1959-60	222
Anicut—	
Question <i>re</i> construction of—across the Nagari river by Andhra State, effect on water-supply to Madras City	141
Annamalai Pillai, Sri N.—	
Third Five-Year Plan, discussion on Draft Outline	118-124
Anti-scorpion serum—	
Question <i>re</i> test of efficacy of—produced at King Institute, Guindy.	228-229
Anti-toxins—	
Question <i>re</i> kinds of—prepared at King Institute, Guindy, and results of tests carried out	227-228
Appropriation (No. 3) Bill, 1960—	
<i>See</i> Bills.	
Assistant Surgeons—	
Question <i>re</i> recruitment of—in Medical Service in 1958-59 and 1959-60	127-128

B

Backward Classes—

Question <i>re</i> Conference of State Ministers for welfare of —, recommendations of — and action taken thereon	230-231
--	---------

Balasubramanya Ayyar, Sri K.—

Bills—

Judicial Proceedings (Regulation of Reports) Bill, 1960	47-48
(Transferred Territory) Extension of Laws Bill, 1960	55
Third Five-Year Plan, discussion on Draft Outline	153-158

Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Act, 1958—

Question <i>re</i> date of enforcement of —	42-43
---	-------

Bhaktavatsalam, the Hon. Sri M.—

Potatoes grown in Nilgiris district, statement <i>re</i> steep fall in prices in Nilgiris	233
---	-----

Bills—

Appropriation (No. 3) Bill, 1960—

Considered and passed	93-97
Message from the Assembly <i>re</i> —	93
Message from the Governor <i>re</i> —	93

Chit Funds Bill, 1960—

Joint Select Committee's Report laid on the table	158
---	-----

General Sales Tax (Amendment) Bill, 1960—

Considered and passed	265-273
Message from the Assembly <i>re</i> —	232

Indian Penal Code and Code of Criminal Procedure (Madras Amendment) Bill, 1960—

Considered and passed	51-54
-------------------------------	-------

Industrial Employment (Standing Orders) (Madras Amendment) Bill, 1960—

Considered and passed	13-15
-------------------------------	-------

Judicial Proceedings (Regulation of Reports) Bill, 1960—

Considered and passed	47-51
-------------------------------	-------

Nurses and Midwives (Amendment) Bill, 1960—

Considered and passed	20-21
-------------------------------	-------

Panchayat Union Councils (Special Provisions for First Constitution) Bill, 1960—

Considered and passed	56-62
-------------------------------	-------

Places of Public Resort (Amendment) Bill, 1960—

Considered and passed	19-20
-------------------------------	-------

Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1960—

Considered and passed	15-19
-------------------------------	-------

B—cont.

Bills—cont.

Public Premises (Eviction of Unauthorized Occupants) Bill, 1960—

Considered and passed	257-265
Message from the Assembly <i>re</i> —	232

Sales of Motor Spirit Taxation (Amendment) Bill, 1960—

Considered and passed	10-18
-------------------------------	-------

(Transferred Territory) Extension of Laws Bill, 1960—

Considered and passed	54-55
Message from the Governor <i>re</i> —	46

Bills, as passed by the Assembly, laid on the table—

General Sales Tax (Amendment) Bill, 1960	278
Indian Penal Code and the Code of Criminal Procedure (Madras Amendment) Bill, 1960	21
Industrial Employment (Standing Orders) (Madras Amendment) Bill, 1960	22
Judicial Proceedings (Regulation of Reports) Bill, 1960	21
Nurses and Midwives (Amendment) Bill, 1960	22
Panchayat Union Councils (Special Provisions for First Constitution) Bill, 1960	22
Places of Public Resort (Amendment) Bill, 1960	22
Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1960	21
Public Premises (Eviction of Unauthorized Occupants) Bill, 1960	273
Sales of Motor Spirit Taxation (Amendment) Bill, 1960	21
Transferred Territory Extension of Laws Bill, 1960	22

Buckingham Canal—

Question <i>re</i> construction of foot bridges across—	225-226
---	---------

Business Advisory Committee—

See Committees.

Business of the House—

Change in the order of—	257
Transaction of Government business on a non-official day (10th September 1960)	234

C

Catering Establishments Act, 1958—

Notification under—laid on the table	62
--	----

Cement—

Question <i>re</i> licensing of stockists of —	164-165
--	---------

Chairman, Mr.—

Announcement *re*—

Business Advisory Committee's decision	10, 168
--	---------

Message from the Assembly *re*—

Appropriation (No. 3) Bill, 1960	92
Estimates Committee of the Assembly (1960-61), association of Council Members with	146

C—cont.

Chairman, Mr.—cont.

Announcement re—cont.

Message from the Assembly re—cont.

General Sales Tax (Amendment) Bill, 1960	232
Public Premises (Eviction of Unauthorized Occupants) Bill, 1960	232

Message from the Governor re—

Appropriation (No. 3) Bill, 1960	98
(Transferred Territory) Extension of Laws Bill, 1960 ..	46

See Rulings and observations of the Chair.

Chidambaramanathan, Dr. A.—

Third Five-Year Plan, discussion on Draft Outline	210-214
---	---------

College(s)—

Question re—

Arts —, Coimbatore, admission of candidates for B.A. Degree course in Tamil medium	3-5
College of Integrated Medicine, conversion into College of Modern Medicine	166
College of Integrated Medicine, reports of Research Department	223-224
Lecturers in Government Training, number of posts kept vacant and reasons therefor	40

See 'Ragging'.

Commercial Crops Markets Rules, 1948—

Amendment to —, notification laid on the table	158
--	-----

Committees—

Business Advisory Committee, decision of	10-168
Estimates Committee of the Assembly (1960-61), nomination of (Council) members to associate with	146 170
Privileges Committee's Report on 'Precincts of the House', approval of	146-147

Co-operative societies—

Question re Co-operative Society for Salvage Farm and Dry Cows, Limited, Alamadi, Government assistance to	160
--	-----

Cooum river—

Question re navigation in —, proposals for	167-168
--	---------

D

Dearness allowance—

Question re rate of — paid to teachers in private secondary schools in Kanyakumari district	83-84
---	-------

Doctors—

Question re — in Government and local fund institutions, running of private nursing homes and dispensaries by	137
---	-----

Drought—

Question re relief measures in Tiruvenlangadu area	164
--	-----

D—cont.

Drugs—

Question re Indian-made —, results of tests made by Drugs Inspectors during 1959-60	222-223
---	---------

E

Electoral rolls—

Amendment to rule relating to authority for purposes of publication, notification laid on the table	159
---	-----

Employment Exchange—

Question re—

District Employment and Junior Employment Officers, information re	135-136
Recruitment through — and local bodies	136-137

Estimates Committee—

See Committees.

Ethirajalu, Sri M.—

Bill—Judicial Proceedings (Regulation of Reports) Bill, 1960 ..	49-50
Third Five-Year Plan, discussion on Draft Outline	193-196

Examinations—

Question re S.S.L.C.—, minimum age-limit for appearing for ..	88
---	----

F

Family Planning—

Question re evaluation of — methods adopted in hospitals	143
--	-----

Fertilizers—

Question re delay in supply of — to ryots in Tanjore district ..	161-162
--	---------

Filariasis—

Question re measures for control of — in Poonamallee	163-164
--	---------

Five-Year Plan (Third)—

Discussion on Draft Outline of —	97-130 147-158 234-256
--	------------------------------

Draft —, large scale and medium industries, laid on the table ..

Draft Outline of — for Madras State, laid on the table

Question re Harbour Development Schemes in — for Madras State. 163-166

Food adulteration—

Question re prosecutions under Prevention of Food Adulteration Act, 1954, number of	144
---	-----

Food prices—

Question re Government's suggestion to National Development Council re stabilisation of —	
---	--

G

Gajapathy Nayagar, Sri A.—

Third Five-Year Plan, discussion on Draft Outline 125-127

General Sales Tax (Amendment) Bill, 1960—

See Bills.

Government College of Integrated Medicine—

Question *re* provision of post-graduate training in modern medicine for students of— 166

H

Harbour—

Question *re* Madras —, leasing of foreshore land for extension of .. 139

Health Education Bureau—

Question *re* establishment of— 166

Health officers—

Question *re*—

Recruitment of— in 1958-59 and 1959-60 139-141

Revised scale of pay of— 93

Hostels—

Question *re* Central help to educational institutions for construction of— 5-6

Housing—

Question *re* model house constructed by the Concrete Association of India, construction of similar houses for Government employees 82-83

I

Indian medicine—

Question *re*—

Institution of —, Degree course in 164

Media of instruction in — in Government College of Integrated Medicine 167

Indian Penal Code and Code of Criminal Procedure (Madras Amendment) Bill, 1960—

See Bills.

Industrial Employment (Standing Orders) (Madras Amendment) Bill, 1960—

See Bills.

Influenza—

Question *re* investigation of — cases in South Arcot district .. 162-163

Information Centre at Madurai—

Officer-in-charge of —, notification *re* exclusion of post from the Commission's purview, laid on the table 62

J

Judicial Proceedings (Regulation of Reports) Bill, 1960—

See Bills.

K

Kallada—

Question *re* utilization of waters of— 167

King Institute, Guindy—

Question *re* fee charged by — on Andhra Government for samples tested for half-year ended 30th June 1959 225

Kisan charkas—

Question *re* number of — and quantity of khadi produced in 1959-60 222

Kosalram, Sri K. T.

Bills—

Appropriation (No. 3) Bill, 1960 95-96

Panchayat Union Councils (Special Provisions for First Constitution) Bill, 1960 59

Third Five-Year Plan, discussion on Draft Outline 197-201

Krishnamoorthy, Sri G.—

Teachers in Manthiramurthi High School, Tirunelveli Town, and Hindu High School, Arkonam, calling Minister's attention to non-payment of salaries to 46

Third Five-Year Plan, discussion on Draft Outline 151-153

L

Lakshmanaswami Mudaliar, Dr. A.—

Bill—Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1960 .. 16

Third Five-Year Plan, discussion on Draft Outline 234-243

Leave—

Question *re* regulation of medical — to teachers in aided secondary schools 43-44

M

Malaria—

Question *re* D.D.T. spraying for control of— 229

Manickavelu, the Hon. Sri M. A.—

Bills—

Nurses and Midwives (Amendment) Bill, 1960 20-21

Places of Public Resort (Amendment) Bill, 1960 19-20

Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1960 .. 13-19

Public Premises (Eviction of Unauthorized Occupants) Bill, 1960 257-258
263-264
265

Pollution of water sources within Avadi Panchayat in Chingleput district, statement *re* 169

Maternity and Child Welfare Centres—

Question *re* number of — opened in Block areas and number of patients treated during 1956-57 and 1957-58 141

M—cont.

Matter of urgent public importance—

Pollution of water sources within Aradi Panchayat in Chingleput district, calling attention to	163-169
Potatoes grown in Nilgiris district, calling attention to steep fall in price of	233
Teachers in Manthiramurthi High School, Tirunelveli Town, and Hindu High School, Arkonam, calling attention to non-payment of salaries to	46

Medical Department—

Question re Internal Audit Organization for Government medical institutions	224-225
---	---------

Medical officers—

Question re revised scale of pay of—	98
--	----

Ministers—

Question re visit of State—to the Capital, Auditor-General's criticism of expenditure by Central Government on	39
--	----

Mohamed Raza Khan, Sri—

Bills—	
Appropriation (No. 3) Bill, 1960	96
General Sales Tax (Amendment) Bill, 1960	270-271
Indian Penal Code and Code of Criminal Procedure (Madras Amendment) Bill, 1960	52-54
Industrial Employment (Standing Orders) (Madras Amendment) Bill, 1960	14
Judicial Proceedings (Regulation of Reports) Bill, 1960	48-49
Panchayat Union Councils (Special Provisions for First Constitution) Bill, 1960	57-58
Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1960	17-18
Public Premises (Eviction of Unauthorized Occupants) Bill, 1960	258-261
	264
Sales of Motor Spirit Taxation (Amendment) Bill, 1960	12-13
Third Five-Year Plan, discussion on Draft Outline	176-180

Motor vehicles tax—

Amendment to—, notification laid on the table	131
---	-----

Motor vehicles tax—

Exemption of certain vehicles of UNICEF from—, notification laid on the table	131
---	-----

Motor Vehicles Taxation Act, 1931—

Notification under—, laid on the table	62
--	----

Muthukannappan, Vidwan T.—

Bill Public Premises (Eviction of Unauthorized Occupants) Bill, 1960	261-263
Third Five-Year Plan, discussion on Draft Outline	214-218

Mutts—

Question re procedure for appointment of trustees of—	159-160
---	---------

N

Nallasenapathi Sarkarai Manradar, Sri N.—

Third Five-Year Plan, discussion on Draft Outline	148-151
---	---------

Nallaswami, Sri B. K.

Bills—

General Sales Tax (Amendment) Bill, 1960	271-272
Panchayat Union Councils (Special Provisions for First Constitution) Bill, 1960	59-59
Third Five-Year Plan, discussion on Draft Outline	182-184

Non-specific stimulants—

Question re substances prepared in the King Institute, Guindy, to serve as	90-91
--	-------

Nurses and Midwives (Amendment) Bill, 1960—

See Bills.

P

Pamba—

Question re utilisation of waters of—	167
---	-----

Panchayat Union Councils (Special Provisions for First Constitution) Bill, 1960—

See Bills.

Paper industry—

Question re hand-made paper units proposed to be started during 1960-61, number of— and the amount allotted therefor	87-88
--	-------

Papers laid on the table of the House—

Bills—

Chit Funda Bill, 1960, Report of Joint Select Committee	158
---	-----

Bills as passed by the Assembly—

General Sales Tax (Amendment) Bill, 1960	273
Indian Penal Code and the Code of Criminal Procedure (Madras Amendment) Bill, 1960	21
Industrial Employment (Standing Orders) (Madras Amendment) Bill, 1960	22
Judicial Proceedings (Regulation of Reports) Bill, 1960	21
Nurses and Midwives (Amendment) Bill, 1960	22
Panchayat Union Councils (Special Provisions for First Constitution) Bill, 1960	22
Places of Public Resort (Amendment) Bill, 1960	22
Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1960	21
Public Premises (Eviction of Unauthorized Occupants) Bill, 1960	273
Sales of Motor Spirit Taxation (Amendment) Bill, 1960	21
Transferred Territory Extension of Laws B.d, 1960	22
Catering Establishments Act, 1958, notification under (G.O. Ms. No. 3180, Industries, Labour and Co-operation, dated 28th June 1960)	63
Commercial Crops Markets Rules, 1948, amendment to (G.O. Ms. No. 3180, Food and Agriculture, dated 9th August 1960)	163

P—cont.

Papers laid on the table of the House—cont.

Electoral rolls, amendment of rule relating to authority for publication of (G.O. Ms. No. 1293, L.A., dated 30th July 1960) ..	130
Motor Vehicles Rules, 1940, amendments to (G.F.O. Ms. No. 1894, Home, dated 28th June 1960) ..	131
Motor vehicles tax, exemption of certain vehicles of UNICEF from (G.O. Ms. No. 1886, Home, dated 28th June 1960) ..	131
Motor Vehicles Taxation Act, 1931, notification under (G.O. Ms. No. 1647, Home, dated 3rd June 1960) ..	62
Note on artificial rain-making experiments ..	21
Officer-in-charge of Information Centre at Madurai, exclusion of post from the Commission's purview [G.O. No. 1092, Public (Services-A), dated 12th July 1960] ..	62
Sales tax, exemption of palmyra fibres and stalks from (G.O. No. 1922, Revenue, dated 19th April 1960) ..	131
Spirituous Essences Rules, 1959, amendment to rule 13 of (G.O. Ms. No. 2020, Home, dated 12th July 1960) ..	21
Third Five-Year Plan (Draft)—Large scale and medium industries ..	62
Third Five-Year Plan, Draft Outline published by the Planning Commission ..	62
Third Five-Year Plan—Madras State, Draft Outline ..	62
Village Panchayats Act, 1958, notification under (G.O. Ms. No. 1278, L.A., dated 28th July 1960) ..	6
Parambikulam Project—	
Question re objection of Kerala Government to— ..	142
Pay Commission, Madras—	
Question re financial commitment consequent on acceptance of recommendations of— ..	45-46
Pensions—	
See Teachers.	
Periyar—	
Question re utilization of waters of— ..	107
Places of Public Resort (Amendment) Bill, 1960—	
See Bills.	
Ponnuswamy Chettiar, Sri S. R. P.—	
Third Five-Year Plan, discussion on Draft Outline ..	170-171
Poramboke—	
Question re grazing ground—, prevention of encroachments on ..	145-146
Potatoes—	
Steep fall in price of—grown in Nilgiris district, Minister's attention called to ..	226
'Precincts of the House'—	
See Committees.	
Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1960—	
See Bills.	

P—cont.

Prevention of Food Adulteration Act, 1954—	
See Food adulteration.	
Privileges Committee—	
See Committees.	
Public Premises (Eviction of Unauthorized Occupants) Bill, 1960—	
See Bills.	
Public services—	
Question re emergency appointments, cases in which concurrence of the Public Service Commission was not obtained in 1958-59 ..	1-2
Q	
Questions and Answers—	
Chidambaramanathan, Dr. A.—	
Question re—	
Higher secondary school teachers, qualifications for ..	1
Higher secondary schools, selection of secondary schools for upgrading as ..	41-42
Ethirajulu, Sri M.—	
Question re—	
Backward Classes, recommendation of—Conference of State Ministers for welfare of—and action taken thereon ..	230-231
District Employment and Junior Employment Officers, information re ..	135-136
Drinking water-supply to Madras, conversion of sea-water into fresh water ..	224
Employment Exchange, recruitment to local bodies through ..	136-137
Harbour development schemes for Madras in Third Five-Year Plan ..	165-166
Maternity and Child Welfare Centres in Block areas, number opened and patients treated during 1956-57 and 1957-58 ..	141
Gajapathy Nayagar, Sri A.—	
Question re—	
Ambar and Kisan charkhas, number of—and quantity of khadi produced in 1959-60 ..	222
Drought in Tiruvellangadu area, relief measures taken ..	164
Krishnamoorthy, Sri G.—	
Question re—	
Dearness allowance to teachers in private secondary schools in Kanyakumari district, rate of ..	83-84
Graduate teachers in private secondary schools in Kanyakumari district, allowance to—when deputed for training ..	85
High School at Arkonam, non-disbursement of salaries to teachers in ..	8-10
Medical leave for teachers in aided secondary schools, regulation of ..	43-44
Pension for teachers in aided schools, number of applications received, etc. ..	3

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Krishnamoorthy, Sri G.—cont.

Question re—cont.

Pension papers of teachers retiring from local board schools, delay in preparation	39-40
"Private secondary school teachers scheme" in Kanyakumari district, extension to other districts	83
School improvement projects in respect of elementary schools, number of— and contributions by the public	44-45
Secondary grade teachers in aided elementary schools, grant of secondary grade scale of pay when changing from one school to another	39
S.S.L.C. Examination, minimum age-limit for appearing for	88
Teachers in elementary schools under South Arcot District Board, sanction of increments from date of appointment.	40-41
Teachers in non-fee-levying elementary schools, payment of salaries to	8
Teachers, revision of pay scales	6-7

Mohamed Raza Khan, Sri—

Question re—

Arts College, Coimbatore, admission of candidates for B.A. Degree course in Tamil medium	3-5
Beedi Industrial Premises (Regulation of Conditions of Work) Act, 1958, date of enforcement	42-43
Food prices, Government's suggestions to National Development Council re stabilization of	7
Harbour (Madras), leasing of foreshore land for extension of	136
'Hit and run' traffic accidents in Madras and Chingleput districts during April-July 1960, number of	85-87
Madras Pay Commission, additional financial commitment consequent on acceptance of recommendations	45-46

Muthukannappan, Vidwan T.

Question re—

Cement stockists, licensing of	164-165
Coom river, proposal for making it navigable	167-168
Drowning in Air-raid precaution tank, Government Estate, Mount Road, steps for prevention of	221-222
Foot-bridges across Buckingham Canal, construction of	225-226
'Ragging' in Medical and Engineering Colleges, prohibition of	89-90
Roads connecting fishermen colonies with Kovalam-Mahabalipuram and Tiruvanniyur-Muthukadu roads, laying of	225-226
"Somasila Projects", suggestions of Andhra Government re.	144
Sri Ramakrishna Paramahansa and Swami Vivekananda, installation of statues of—on the Marina	142
Village Vaidyas, short-term training courses for	92

Sambandhan, Sri S. K.—

Question re—

Anicut across Nagari, effect of construction of—by Andhra State on water-supply to Madras City	141
--	-----

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Sambandhan, Sri S. K.—cont.

Question re—cont.

Family Planning, evaluation of methods adopted by hospitals for	143
Grazing ground porambokes, preventing of encroachments on	145-146
Health Education Bureau, establishment of	166
Influenza cases in South Arcot district, investigation of	162-163
Medical officers in Government and Local Fund institutions, running of private nursing homes and dispensaries by	137
Prevention of Food Adulteration Act, 1954, number of prosecutions under	144
Trustees of mutts and temples, and members of Area Committees, procedure for appointment of	159-160

Sreenivasan, Dr. A.—

Question re—

Anti-scorpion serum produced at King Institute, Guindy, tests of efficacy	228-229
Antitoxins prepared at King Institute, Guindy, and results of tests carried out	227-228
College of Integrated Medicine, conversion into College of Modern Medicine	166
College of Integrated Medicine, reports of Research Department	223-224
Co-operative Society for Salvage Farm and Cows, Limited, Alamadi, Government assistance to	160
Filariasis in Poonamallee, measures for control of	163-164
Gallons, increase in sales tax due to conversion into litres	6
Indian-made drugs tested by Drug Inspectors during 1959-60 and results thereof	222-223
Indian medicine, institution of degree course in	164
Indian systems of medicine, media of instruction in—in Government College of Integrated Medicine	167
Internal Audit Organization for Government medical institutions	224-225
King Institute, Guindy, fee charged on Andhra Government for samples tested for half-year ended 30th June 1959	225
Malaria, D.D.T. spraying for—Control of	229
Medical and Public Health Officers, revised scale of pay of	93
Non-specific stimulants, substances prepared in the King Institute, Guindy, to serve as	90-91
Post-graduate training in modern medicine for Government College of Integrated Medicine, provision of	166
Ramakrishna Mission Vidyalyaya in Coimbatore, recognition of Diploma in Engineering granted by	231-232
"Tamilagam", Ootacamund, price paid, expenditure on improvements and repairs, and rent realized in 1959-60	226-227
Tree tax, reasons for enhancement of	229-230
Visits of State Ministers to the Capital, Auditor-General's criticism of expenditure by Central Government on	39

Q—cont.

Questions and Answers—cont.

Srinivasavaradan, Sri T. P.—

Question re—

Assistant Surgeons in Medical Service, recruitment in 1958-59 and 1959-60	137-138
Drinking water-supply to Madras City measures for augmenting	143
Hand-made paper units proposed to be started during 1960-61, number of — and amount allotted therefor	87-88

Health officers, in recruitment in 1958-59 and 1959-60	139-141
--	---------

High School at Arkonam, non-disbursement of salaries to teachers in	8-10
---	------

Hostels, Central help to educational institutions for construction of	5-6
In-service training to trained teachers in high schools	89

Lecturers in Government Training Colleges, number of posts kept vacant and reasons therefor	40
---	----

Model house constructed by the Concrete Association of India, construction of similar houses for Government employees,	82-83
--	-------

Pamba, Periyar and Kallada, utilization of waters of	167
--	-----

Parambikulam and Sholaiyar Projects, objection of Kerala Government to	142
--	-----

Public services, cases of emergency appointments in which concurrence of Public Service Commission was not obtained in 1958-59	1-2
--	-----

Superphosphate factories, establishment of	81-82
--	-------

Teachers in Tirunelveli District Board schools, delay in payment of salaries to	84-85
---	-------

Villupuram municipal elementary schools housed in rented buildings, number of	44
---	----

Subbiah Chettiar, Sri M.—

Question re fertilizers, delay in supply of — to Tanjore ryots.	161-162
---	---------

R

Bagging—

Question re prohibition of — in Medical and Engineering Colleges	89-90
--	-------

Rain-making experiments—

Note on artificial —, laid on the table	21
---	----

Ramakrishna Mission Vidyalaya, Coimbatore—

See schools.

Ramakrishna Paramahansa, Sri—

Question re installation of statue of — at Marina	143
---	-----

Ramasamy Gounder, Sri K. M.—

Bill—Panchayat Union Councils (Special Provisions for First Constitution) Bill, 1960	59-60
--	-------

Third Five-Year Plan, discussion on Draft Outline	184-187
---	---------

Rengaswamy, Sri V.—

Third Five-Year Plan, discussion on Draft Outline	180-184
---	---------

R—cont.

Roads—

Question re laying of — connecting fishermen colonies with Kovalam-Mahabalipuram and Tiruvannmiyur-Muthukadu —	225-226
--	---------

Rulings and observations of the Chair—

Decorum—	
Members should address the Chair	123

Questions and Answers—

Supplementary questions should be put in the form of questions. Asking for action is not a supplementary question	228
---	-----

S

Sales of Motor Spirit Taxation (Amendment) Bill, 1960—

See Bills.

Sales tax—

Exemption of palmyra fibres and stalks from —, notification laid on the table	131
---	-----

Sambandhan, Sri S. K.—

Bill—Panchayat Union Councils (Special Provisions for First Constitution) Bill, 1960	57
--	----

Third Five-Year Plan, discussion on Draft Outline	187-191
---	---------

School Improvement Projects—

Question re number of — in respect of elementary schools and contributions by the public	44-45
--	-------

Schools—

Question re—

Higher secondary —, selection of secondary schools for upgrading as	41-42
---	-------

Ramakrishna Mission Vidyalaya in Coimbatore, recognition of Diploma in Engineering granted by	231-232
---	---------

Villupuram Municipal elementary schools housed in rented buildings, number of	44
---	----

Seshachariar, Sri M.—

Bill—Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1960	16
---	----

Third Five-Year Plan, discussion on Draft Outline	204-207
---	---------

Sholayar Project—

Question re objection of Kerala Government to —	142
---	-----

“Somasila Project”—

Question re suggestion of Andhra Government re —	144
--	-----

Spirituuous Essences Rules, 1959—

Amendment to rule 13, notification laid on the table	81
--	----

Sreenivasan, Dr. A.—

Bill—Sales of Motor Spirit Taxation (Amendment) Bill, 1960	11-12
--	-------

Pollution of water sources within Avadi Panchayat in Chingleput district, calling Minister's attention to	168-169
---	---------

S—cont.

Srinivasavaradan, Sri T. P.—	
Bills—Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1960 ..	16
Third Five-Year Plan, discussion on Draft Outline	107-118
Subbiah Chettiar, Sri M.—	
Bill—General Sales Tax (Amendment) Bill, 1960	269-270
Subramaniam, the Hon. Sri C.—	
Bills—	
Appropriation (No. 3) Bill, 1960	93
	96-97
Indian Penal Code and Code of Criminal Procedure (Madras Amendment) Bill, 1960	52
	53-54
Judicial Proceedings (Regulation of Reports) Bill, 1960 ..	47
	50-51
Panchayat Union Councils (Special Provisions for First Constitution) Bill, 1960	56
	60-61
(Transferred Territory) Extension of Laws Bill, 1960 ..	54-55
Teachers in Manthiramurthi High School, Tirunelveli Town, and Hindu High School, Arkonam, statement <i>re</i> non-payment of salaries to	46
Subramanyam, Sri A.—	
Third Five-Year Plan, discussion on Draft Outline	201-204
Sudarsanam Naidu, Sri M. V.—	
Third Five-Year Plan, discussion on Draft Outline	207-210
Superphosphate factories—	
Question <i>re</i> establishment of—	81-82
Surendra Ram, Sri V. M.—	
Bill—Preservation of Private Forests (Amendment) Bill, 1960 ..	17
Potatoes grown in Nilgiris district, calling Minister's attention to steep fall in price of	233
Third Five-Year Plan, discussion on Draft Outline	191-193

T

“Tamilagam”, Ootacamund—	
Question <i>re</i> price paid for—, expenditure on improvements and repairs, and rent realised in 1959-60	226-227
Teachers—	
Non-payment of salaries to—in Manthiramurthi High School, Tirunelveli Town, and Hindu High School, Arkonam, Minister's attention called to	46
Question <i>re</i> —	
Allowance to graduate—in private secondary schools in Kanyakumari district when deputed for training	85
Delay in payment of salaries to—in Tirunelveli District Board schools	86-87

T—cont.

Teachers—cont.	
Question <i>re</i> —cont.	
Insurance training to trained—in high schools	89
Non-disbursement of salaries to—in High School at Arkonam.	8-10
Pension for—in aided schools, number of applications received, etc.	3
Pension papers of—retiring from local board schools, delay in preparation	39-40
“Private Secondary School Teachers’ Scheme” in Kanyakumari district, extension to other districts	83
Qualifications for Higher Secondary School—	2
Revision of pay scales of—	6-7
Salaries to—in non-fee-levying elementary schools, payment of ..	8
Sanction of increment to—in South Arcot District Board elementary schools from date of increment	40-41
Secondary grade—in aided elementary schools, grant of secondary grade scale of pay when changing from one school to another	89
<i>See</i> Leave.	
Temples—	
Question <i>re</i> trustees and members of Area Committees of—, procedure for appointment of	159-160
Thangavel Mudaliar, Sri A. K.—	
Bill—Panchayat Union Councils (Special Provision for First Constitution) Bill, 1960	80
Third Five-Year Plan, discussion on Draft Outline	196-197
(Transferred Territory) Extension of Laws Bill, 1960—	
<i>See</i> Bills.	
Tree-tax—	
Question <i>re</i> reasons for enhancement of—	229-230

V

Venkataraman, the Hon. Sri R.—	
Bills—	
General Sales Tax (Amendment) Bill, 1960	265-266
	272-273
Industrial Employment (Standing Orders) (Madras Amendment) Bill, 1960	13-15
Public Premises (Eviction of Unauthorized Occupants) Bill, 1960	265
Sales of Motor Spirit Taxation (Amendment) Bill, 1960 ..	10-11
	18
Business of the House—	
Change in the order of—	257
Transaction of Government business on a non-official day (10th September 1960)	234
Estimates Committee of the Assembly (1960-61), nomination of (Council) Members to associate with	170

V—cont.

Venkataraman, the Hon. Sri R.—cont.

Privileges Committee's Report on 'Precincts of the House', approval of	146-147
Third Five-Year Plan, discussion on Draft Outline	97-107
	243-256

Village Panchayats Act, 1958—

Notification under —, laid on the table	62
---	----

Village Vaidyas—

Question re short-term training courses for	92
---	----

Vivekananda, Swami—

Question re installation of statue of — at Marina	142
---	-----

W

Water sources in Avadi Panchayat—

Pollution of — in Chingleput district, Minister's attention called to	168-169
---	---------

Water-supply—

Question re—

Drinking — to Madras City, conversion of sea-water into fresh water	224
---	-----

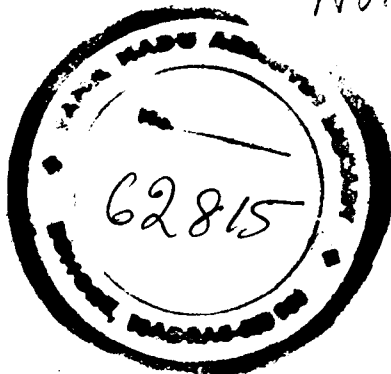
Measures for augmenting — to Madras City	145
--	-----

Weights and measures—

Question re conversion of gallons into litres, increase in sales tax	4
--	---

Y21.52 N150

N61.3933

LIST OF AGENTS FOR THE SALE OF MADRAS GOVERNMENT PUBLICATIONS.

IN MADRAS CITY.

Messrs. ACCOUNT TEST INSTITUTE, Egmore, Madras-1.
Messrs. CITY BOOK COMPANY, Madras-4.
Messrs. HIGGINBOTHAMS, LIMITED, Madras-2.
Messrs. NEW CENTURY BOOK HOUSE, Madras-2.
Messrs. P. VARADACHARI & Co., Madras-1.
Messrs. THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA WORKS PUBLISHING SOCIETY, Madras-1.
Messrs. VENKATARAMA & Co., Madras-1.
Messrs. M. DORAI SWAMY MUDALIAR & Co., Madras-1.
Messrs. C. SUBBIAH CHETTI & SONS, Madras-5.
Sri B. S. SRINIVASARAGHAVAN, Royapet, Madras-14.
Messrs. THE FREE INDIA CO-OPERATOR'S AGENCY, Madras-4.
Messrs. PALANI & Co., Triplicane, Madras-5.
Messrs. MOORTHY PUBLICATIONS, Alwarpet, Madras-18.

IN MUFASSAL OF MADRAS STATE.

Messrs. AMUTHU BOOK DEPOT, BOOKSELLERS, Dhasearpuram P.O., Chingleput district.
Sri E. M. GOPALAKRISHNA KONE, Madurai, Madurai district.
Messrs. THE ORIENTAL BOOK HOUSE, Madurai.
Messrs. VIJAYANANDA PRESS, PRINTER, PUBLISHER AND BOOKSELLER, Madurai.
J. J. M. BOOK DEPOT AND STATIONERY EMPORIUM, Madurai.
Sri A. VENKATASUBBAN, Vellore, North Arcot district.
Messrs. MUTHAMIZH MANRAM, Mayuram.
Messrs. BHARATHA MATHA BOOK DEPOT, Tanjore, Tanjore district.
Messrs. P. V. NATHAN & Co., Kumbakonam, Tanjore district.
Messrs. APPAN BOOK STALL, Tanjore.
Messrs. P. N. SWAMINATHASIVAM & Co., Pudukkottai, Tiruchirappalli district.
Messrs. PALANI PRACHURAM, BOOKSELLERS, Clock Tower, Pudukkottai.
Messrs. S. KRISHNASWAMI & Co., Tiruchirappalli district.
Messrs. PALANIAPPA BROTHERS, Tiruchirappalli district.
Sri B. S. SULTAN MOHAMMED, Alangudi, Tiruchirappalli district.
Sri B. R. SUBRAMANIA PILLAI, Tirunelveli, Tirunelveli district.
Sri B. ABULDOSS, Villupuram Town, South Arcot district.
Sri V. B. GANESAN, Villupuram, South Arcot district.
Messrs. C. P. S. BOOK SHOP, Chidambaram.
Messrs. THE EDUCATIONAL SUPPLIES COMPANY, Coimbatore (R. S. Puram).
Messrs. VASANTHAM STORES, BOOKSELLERS, Cross-cut Road, Coimbatore.
Messrs. MERCURY BOOK COMPANY, 223, Raja Street, Coimbatore.
Messrs. SIVALINGA VILAS BOOK DEPOT, Erode, Coimbatore district.
Messrs. ANIVU NOOLAGAM, BOOKSELLERS, Market, Ootacamund, Nilgiris.
Sri S. M. JAGANNATHAN, BOOKSELLER AND PUBLISHER, Nagercoil, Kanyakumari district.

IN OTHER STATES.

Messrs. U. R. SHENOY & SONS, Mangalore, South Kanara district.
Messrs. HAJER K. P. AHMED KUNHI & BROS., Cannanore, North Malabar district.
Messrs. THE S.S. BOOK EMPORIUM, BOOKSELLERS, "Mount-Joy" Road, Hasevanguddi, Bangalore-1.
Messrs. PEOPLE'S BOOK HOUSE, Mysore.
Messrs. H. VENKATARAMIAH & SONS, VIDYANIDHI BOOK DEPOT, Mysore, South India.
Messrs. PANCHAYAT SAMJOHAR, Gutala, West Godavari district.
Messrs. BOOK-LOVERS, (PRIVATE), LIMITED, Guntur and Hyderabad.
Sri D. SREERESHNA MURTHY, Ongole, Guntur district.
Messrs. JANATHA AGENCIES, BOOKSELLERS, Gudur.
Messrs. M. SESHACHALAM & Co., Masulipatnam, Krishna district.
Messrs. THE COMMERCIAL LINKS, Governorpet, Vijayavada, Krishna district.
Messrs. TRIVENI PUBLISHERS, Masulipatnam, Krishna district.
Messrs. GUPTHA BROTHERS, Visakhapatnam.
Messrs. JAIN BOOK AGENCY, New Delhi-1.
Messrs. INTERNATIONAL BOOK HOUSE, Trivandrum.
Messrs. C. M. JOSEPH & SONS, Trichur.
Messrs. THE CRYSTAL PRESS, BOOKSELLERS, Martandam P.O., S. Travancore.
Messrs. THE BOOK AND REVIEW CENTRE, Vijayavada.
Messrs. IMA B. H. U. PRESS, BOOK DEPOT, Banars.
Messrs. P. S. JAIN & Co., 71, Abupura, Muzaffarnagar (U.P.).
Messrs. ANDHRA UNIVERSITY GENERAL CO-OPERATIVE STORES, LIMITED, Waltair.
Messrs. BALAKRISHNA BOOK CO., Hazratganj, Lucknow.